

281

PRZEPISY

ODNOSZĄCE SIĘ DO CZYNNOŚCI

RZĄDÓW GUBERNIALNYCH

I

NACZELNIKÓW POWIATOWYCH.

WYDZIAŁ SKARBU.

CZEŚĆ I.

**Przepisy Rachunkowości i Postępowania
Kassowego.**

WARSZAWA.

—
1866.

PRZEPISY

ODNOSZĄCE SIĘ DO CZYNNOŚCI

RZĄDÓW GUBERNIALNYCH

I

NACZELNIKÓW POWIATOWYCH.

WYDZIAŁ SKARBU.

CZEŚĆ I.

**Przepisy Rachunkowości i Postępowania
Kassowego.**

WARSZAWA.

1866.

*dubl. ob. nr. 80.581
28. XII. 62 Ok*

316178

63183 *244*

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. — W Drukarni Jana Jaworskiego.

Ds. 313. 118. 1862

SPIS PRZEDMIOTÓW

W CZĘŚCI NINIEJSZEJ ZAWARTYCH.

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
C Z Ę Ś Ć I.					
PRZEPISY RACHUNKOWOŚCI I POSTĘPOWANIA KASSOWEGO.					
TYTUŁ I.					
ORGANIZACYA SŁUŻBY SKARBOWEJ.					
1	1	Rozporządzenie, iż na wypadek chwilowej słabości Urzędnika Kassowego zastępcą ma być ustanawiany przez Naczelnika Powiatu.	11 Sierpnia 1834 roku. N.60,163.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	1
2	2	Rozporządzenie, iż Urzędnik Kassowy, otrzymujący urlop, nie może z niego korzystać, aż po protokólném zdaniu służby zastępcy.	30 Czerwca (12 Lipca) 1836 roku. N.45,653.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	2
3	—	Ukaz NAJWYŻSZY stanowiący, aby oddawanie pod sąd Urzędników za wykroczenia w urzędowaniu, pozostawione	19 (31) Lipca 1844 r.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		<p>było tym Władzom, od których otrzymali nominację. (Znajduje się zamieszczony w Dzienniku Praw tomie XXXV na stronie 149).</p>			
4	3	<p>Rozporządzenie, iż Urzędnikom Kassowym i posługaczom wolno jest przysposabiać stronom kwity, deklaracje i t. p., ale bez żadnych za to wynagrodzeń pieniężnych, lub innych, i tak zwanego częstowania.</p>	13 (25) Września 1846 r. N.82,763.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	3
5	4	<p>Rozporządzenie, iż decyzje co do zmian Urzędników od nominacji Rządów Gubernialnych lub od nominacji Naczelników Powiatowych zależących, ogłaszane być mają przez dziennik gubernialny.</p>	2 (14) Grudnia 1859 r. Nr. 38657/19824.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych.	4
6	5	<p>Rozporządzenie co do przedstawiania Urzędników do awansu więcej jak o jedną klasę lub w krótszym niż przepis oznacza terminie.</p>	18 (30) Marca 1860 r. N. 870.	Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.	6

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
7	6	Rozporządzenie, iż posługacze przy Kassach powiatowych oraz bednarze i stróże przy Magazynach solnych mają być mianowani przez Naczelników Powiatowych.	9 (21) Kwietnia 1860 r. N.20,667.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	7
8	7	Rozporządzenie, iż ma być niezwłocznie donoszonym Władzy wojсковей o ustalej potrzebie szyldwacha w jakim miejscu.	3 (15) Czerwca 1860 r. N.30,524.	Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.	8
9	8	Rozporządzenie, iż od nagród pieniężnych udzielanych osobom wojсковым ma być potrącany procent 6% na rzecz kassy Emerytalnej Cesarstwa.	20 Sierpnia (1 Września) 1860 r. N. 34,355.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	9
10	9	Rozporządzenie, rozszerzające attrybuty Rządów Gubernialnych i Naczelników Powiatowych w przedmiotach skarbowych, dotyczących dochodów niestających.	23 Sierpnia (4 Września) 1862 r. Nr. 36943/7263.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	10

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
11	10	Rozporządzenie, rozszerzające atrybucye Rządów Gubernialnych i Naczelników Powiatowych w przedmiotach zależących od Wydziału Kontrolli w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.	20 Września (2 Października) 1862 r. N.36,944.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	18
12	11	Rozporządzenie, iż osoby nieposiadające języka pruskiego, nie mogą być przyjmowane do służby.	4 (16) Października 1865 r. N. 3,470.	Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.	21
TYTUŁ II.					
R E W I Z Y A K A S S .					
13	12	Przepis, iż w czasie rewizyi Kass skarbowych Dyrekcyja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego jest obowiązana zrewidować jednocześnie Kassę swoją i o rezultacie zawiadomić.	27 Lipca 1826 r. N.46,502.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	23

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
14	13	Objaśnienie w jaki sposób mają być dopełniane rewizye Kass gubernialnych i powiatowych, oraz wzory do spisywania protokółów rewizyj.	2 Kwietnia 1829 r. N.17,217.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	52
15	14	Wskazanie terminów, w jakich rewizye Kass gubernialnych i powiatowych mają być odbywane.	24 Czerwca 1829 r. Nr. 34670/37105.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	54
16	15	Wskazanie szczegółów, jakie winny być sprawdzane przy rewizyi Kass gubernialnych i powiatowych.	9 (21) Maja 1835 r. N.40,619.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	56
17	16	Wskazanie w jakiej formie stan rachunkowy w protokółach rewizyj Kass skarbowych ma być sporządzany.	9 (21) Września 1835 r. N.65,603.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	63
18	17	Rozporządzenie, uwalniające od formowania wykazów szczegółowych zaległości przy rewizyj Kass powiatowych.	2 (14) Grudnia 1835 r. Nr. 94061/95697.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	66

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
19	18	Rozporządzenie w jaki sposób mają być rewidowane rachunki roczne.	16 (28) Stycznia 1848 r. N. 651.	Najwyższa Izba Obračunkowa Królestwa Polskiego.	69
<p>TYTUŁ III.</p> <p>WYDATKI I PRZESYŁKI, WARTOŚĆ PIENIĘŻNĄ MAJĄCE.</p>					
20	—	Postanowienie, ułatwiające przesyłanie listów zastawnych i kuponów przez pocztę. (Zamieszczone w <i>Dzien. Praw</i> tom XI, str. 436).	13 Lutego 1827 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
21	19	Upoważnienie do realizowania assygnacyj Banku przez Kassy skarbowe.	20 Stycznia 1830 r. N. 73,599.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	73
22	20	Rozporządzenie w przedmiocie przesyłania pocztą dowodów likwidacyjnych.	30 Czerwca (12 Lipca) 1839 r. N. 44,090.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	76
23	—	Postanowienie, dotyczące opłat pocztowych od przesyłki monety brzęczącej i pieniędzy papierowych oraz od listów zastawnych i od	14 (26) Listopada 1841 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		<p>innych, mających kurs pieniężny, papierów rządowych, lub przez Rząd poręczonych.</p> <p>(Zamieszczone w Dzienniku Praw w t. XXVIII, str. 139).</p>			
24	—	<p>Postanowienie, przepisujące wstrzymywanie wypłat do rąk przedsiębiorcy, ilekroć w ciągu trwającej entreprizy skarbowej, miejskiej lub instytucyjnej zajdzie zapowiedzenie funduszów przedsiębiorcy, ze strony poszukujących wierzycieli.</p> <p>(Zamieszczone w Dzienniku Praw w t. XXXIII, str. 89).</p>	5 (17) Października 1843 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	
25	—	<p>Postanowienie, przepisujące opłatę assekuracyjną od wszelkich posyłek rządowych, obejmujących monetę brzęczącą, lub pieniądze papierowe, oraz inne papiery kurs pieniężny mające.</p> <p>(Zamieszczone w Dzienniku Praw t. XXXVI, na str. 5).</p>	22 Grudnia (3 Stycznia) 1844/5 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
TYTUŁ IV.					
ZABEZPIECZENIE FUNDUSZÓW.					
<i>a) Co do kaucyj.</i>					
26	21	Upoważnienie do przyjmowania na kaucyje i vadia przy licytacyach papierów publicznych Cesarstwa.	9 (21) Czerwca 1865 r. N. 26,820.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	79
<i>b) Co do licytacji.</i>					
27	22	Objaśnienie jak postąpić należy w razie, gdy jeden z konkurentów do licytacji złoży dwie lub więcej deklaracyj opieczetowanych.	29 Czerwca (11 Lipca) 1839 r. N. 10,481.	Kommissya Rząd. Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.	83
28	—	Postanowienie przepisujące nowy sposób odbywania licytacji na wszelkie entrepryzy i dzierżawy, a to przez opieczetowane deklaracje, a następnie przez licytację głośną. (Zamieszczone w Dzienn. Pr. tom XXVI, str. 13).	3 (15) Września 1840 r. N. 8,645.	Rada Administracyjna Królestwa.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczono w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
29	—	<p>Postanowienie przepisujące, aby wszelkie obwieszczenia, dotyczące zajęcia nieruchomości na sprzedaż w drodze przymusowej, podawane były do powszechnej wiadomości przez gazetę rządową.</p> <p>(Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> tom XXXIII, st. 118).</p>	8 (20) Lutego 1844 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
30	23	<p>Objaśnienie w jakim przypadku przedsiębiorcy mogą być zwolnieni od opłacania kosztów licytacji.</p>	6 (18) Maja 1846 r. Nr. 2024/7990.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych.	85
31	24	<p>Rozporządzenie dotyczące zawiadamiania plus licytantów o zatwierdzeniu protokółów licycyjnych i polecające, aby protokoły te natychmiast po licytacji albo zatwierdzone, albo do zatwierdzenia przedstawiane były.</p>	11 (23) Lipca 1858 r. Nr. 71155/34679.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	87
32	25	<p>Rozporządzenie, iż przy zawieraniu kontraktu wypada sprawdzać czy zawierająca go strona jest pełnoletnią.</p>	18 (30) Czerwca 1863 r. Nr. 13572/9367.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych.	89

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
33	—	<p>Postanowienie o licytacyach na sprzedaż nieruchomości skarbowych. (Znajduje się w Dzienniku Praw t. LXII, st. 321).</p>	<p>19 Września (1 Października) 1864 r.</p>	<p>Komitet Urządzący w Królestwie.</p>	—
<p>c) <i>Co do kontrolowania funduszów.</i></p>					
34	—	<p>Rozporządzenie wskazujące jak postępować należy wrazie, gdy przed nadejściem upoważnienia do umorzenia jakiej należności, zmniejszy się ona pozyskanym wpływem. (Mieści się w Zbiorze przepisów Wydziału Skarbu pod tytułem: „Pobór i egzekucya należności skarbowych“ pod N. 52).</p>	<p>8 (20) Października 1842 r. N. 76,393.</p>	<p>Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.</p>	—
35	26	<p>Rozporządzenie co do utrzymania i kontrolowania funduszów tak zwanych przechodnich.</p>	<p>25 Lutego (8 Marca) 1860 roku, N. 13,162.</p>	<p>Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.</p>	91

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
d) <i>O depozytach.</i>					
36	27	Przepis jak postępować wypada w razie położenia aresztu na funduszach przedsiębiorców robót dla Rządu.	27 Sierpnia 1833 r. Nr. 6953/11563.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchown. i Oświecenia Publicznego.	105
37	28	Rozporządzenie, iż przy sporządzaniu wzajemnych obrachunków kompensat dowodami likwidacyjnymi, zwracaną była uwaga na tożsamość dóbr i pretensyj wzajemnych.	21 Kwietnia 1834 roku, N. 30,477.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	107
TYTUŁ V.					
KSIĘGI KASSOWE.					
38	29	Rozporządzenie zaprowadzające listy płacy dla wszystkich Władz Królestwa.	26 Sierpnia 1822 roku, Nr. 29,218.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	109

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
39	30	Objaśnienie wątpliwości zachodzących przy formowaniu list płacy.	11 Października 1822 r. N. 35,971.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	113
40	31	Przepis dodatkowy dla Kass skarbowych co do zaprowadzenia dzienników przeznaczonych na wszelkie dochody i wydatki.	7 Grudnia 1832 r. N. 98,246.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	119
41	32	Rozporządzenie wskazujące, w jaki sposób ma być prowadzoną kontrolła funduszu na ekstraordynarya i czynione wydatki z tego funduszu.	26 Września 1833 1845 r. N. 72,776.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	124
42	33	Rozporządzenie zaprowadzające w Kassach powiatowych jeden kwitaryusz ciągły na wszelkie dochody budżetowe, oraz obok manualów zaległości, jeszcze i manual na dochody bieżące.	12 (24) Września 1845 r. N. 39,637.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	132
43	34	Rozporządzenie, zaprowadzające niektóre zmiany w formowaniu list płacy.	10 (22) Marca 1848 r. N. 1,770.	Najwyższa Izba Obrachunkowa Królestwa Polskiego.	146

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
44	35	Rozporządzenie, iż ma być prowadzony we wszystkich Kassach dziennik przychodu i wydatku funduszu w tymczasowych.	3 (15) Lipca 1855 r. N. 35,756.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	152

T Y T U Ł VI.

MONETY I PAPIERY WARTOŚĆ PIENIĘŻNĄ MAJĄCE.

45	—	Postanowienie oznaczające warunki, jakie przy śledzeniu zatraconych dowodów Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej, oraz przy ich umarzaniu i wystawianiu duplikatów zachowane być powinny. (Zamieszczone w Dzienniku Pr. tom XII, str. 36).	16 Lutego 1828 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
46	36	Rozporządzenie, iż urzędnicy, trudniący się doręczaniem stronom dowodów Kommissyi Likwidacyjnej, nie mogą tych dowodów od stron nabywać.	26 Października 1830 r. Nr. 12602/2710.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	155

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
47	—	<p>Postanowienie względem sposobu ogłaszania zatraczonych dowodów likwidacyjnych i assekuracyjnych skarbowych, jako też decyzji Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, umarzających te papiery.</p> <p>(Zamieszczone w Dzienn. Pr. tom XIII, str. 436).</p>	19 Kwietnia (1 Maja) 1832 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
48	37	<p>Rozporządzenie, wskazujące w jaki sposób przed doręczeniem stronie dowodu likwidacyjnego przekonywać się wypada czy ona nie jest wzajemnie dłużną Skarbowi.</p>	5 Sierpnia 1834 r. N. 53,750.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	156
49	—	<p>Postanowienie przepisujące, aby wiadomość o wydawanych przez Kommissyę Centralną Likwidacyjną dowodach, na przyznane pretensye mieszkańców Królestwa do Rządu b. Księstwa Warszawskiego, w dziennikach urzędowych ogłoszoną była, i aby następnie właściciele o odbiór tychże</p>	7 (19) Grudnia 1837 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		dowodów w ciągu roku pod upadkiem się zgłosili. (Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> tom XXI, str. 292).			
50	—	Postanowienie zabraniające przetapiania monety złotej i srebrnej ruskiej i polskiej, pod karą na fałszerzy monet ustanowioną. (Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> tom XXIII, str. 253).	19 (31) Sierpnia 1839 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
51	38	Rozporządzenie, iż przed doręczeniem stronie dowodów likwidacyjnych wypada przekonywać się, czy Skarb nie ma do nich przewa z tytułu konfiskaty.	28 Sierpnia (9 Września) 1839 r. Nr. 54932/17552.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	159
52	39	Rozporządzenie, w jaki sposób postąpić wypada z dowodami likwidacyjnymi zajętymi na konfiskatę.	13 (25) Września 1839 r. Nr. 22065/6842.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	161
53	—	Ukaz NAJWYŻSZY względem przygotowania i wypuszczenia w obieg przez Bank Polski biletów na ruble srebrne, oraz wycofania bi-	3 (15) Września 1841.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		letów na złote polskie wystawionych. (Zamieszczony w Dzien. Pr. tom XXVIII, str. 34).			
54	—	Postanowienie zabraniające używać w gospodarstwie ziemskim lub wiejskim i puszczać w obieg znaki metalowe w zastępstwie monety. (Zamieszczone w Dzien. Pr. tom XXXVI, str. 219).	4 (16) Maja 1845 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
55	40	Rozporządzenie, w jaki sposób ma być stosowany termin prekluzyjny do wydania dowodów likwidacyjnych na których położone są areszta sądowe.	22 Września (4 Października) 1847 r. N. 71,593.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	163
56	—	Ukaz Najwyższy o wypuszczeniu w obieg 100rublowych biletów skarbowych sztuk 10,000. (Zamieszczony w Dzien. Pr. tom XLVII, str. 268).	2 (14) Maja 1850 r.	Ukaz Najwyższy.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
TYTUŁ VII.					
RÓŻNE ROZPORZĄDZENIA.					
a) <i>O czynnościach z Towarzystwem Kredytowém Ziemskim.</i>					
57	—	Prawo stanowiące Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Królestwie Polskiem. (Zamieszczone w <i>Dzien. Praw</i> , tom IX, str. 185).	1 (13) Czerwca 1825 r.	Prawo sejmowe.	—
58	41	Rozporządzenie, w jaki sposób mają być wydawane świadectwa co do dóbr przystępujących do Towarzystwa Kredytowego.	18 Lipca 1825 r. N. 46,573.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	165
59	—	Rozporządzenie, jak dla zabezpieczenia Skarbu od strat postępować należy wrazie wystawienia na sprzedaż przez Towarzystwo Kredytowe takich dóbr, na których hypotekowane są należności skarbowe. (Zamieszczone w <i>Zbiorze przepisów Wydziału Skarbu</i> , pod tytułem: „Pobór i egzekucya należności skarbowych“ pod Nr. 19).	3 Grudnia 1833 r. N. 80,171.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
b) <i>O wpływach do Kass.</i>					
60	42	Rozporządzenie, iż listy zastawne dla Skarbu odebrane, Kassa gubernialna bezzwłocznie odsyłać ma do Kassy głównej Królestwa.	17 Listopada 1826 r. N.73,794.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	167
61	43	Rozporządzenie, iż aktywa defektantów nie w dowodach likwidacyjnych, tylko w gotowiznie ściągane być mają.	4 (16) Listopada 1837 r. N.88,954.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	169
62	44	Rozporządzenie, w jaki sposób likwidować ma gazeta policyjna należności za ogłoszenia.	18 (30) Stycznia 1860 r. N.56,235.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	170
63	—	Ukaz NAJWYŻSZY, dozwalający spłacać dowodami Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej i świadectwami przez Kommissye Rządowe wydanymi, zaległe należności skarbowe, po koniec roku 1860 narosłe.	9 (21) Listopada 1865 r.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—
		(Zamieszczony w <i>Dzien. Pr.</i> tom LXIII, str. 315).			

Numer bieżący rozporządzeń. Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władcy wydającej rozporządzenie.	Stronica.	
c) <i>Co do aresztowania summ.</i>					
64	45	Rozporządzenie, iż dowody likwidacyjne, na których położony areszt nie został należycie poparty, mają być wydane właścicielom, o ile nie ulegają zajęciu na rzecz Skarbu.	5 (17) Stycznia 1842 r. N. 81,662.	Ukaz NAJWYŻSZY.	173
65	—	Postanowienie, przepisujące wstrzymanie wypłat do rąk przedsiębiorcy, ilekroć w ciągu trwającej entreprizy skarbowej, miejskiej lub instytucyjnej, gdzie zapowiedzenie funduszów przedsiębiorcy, z strony poszukujących wierzycieli. (Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> tom XXXIII, str. 89).	5 (17) Października 1843 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
66	—	Zawiadomienie o wydaném rozporządzeniu, aby przy sądowném wdzierżawianiu dóbr, gdy Skarb, gminy lub instytutu są interessowane, warunki wdzierżawienia były komunikowane Rządowi Gubernialnemu.	8 (20) Marca 1847 r. N. 16,415.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
67	—	<p>(Znajduje się w Zbiorze przepisów Wydziału Skarbu, pod tytułem: „Pobór i egzekucya należności skarbowych“ pod N. 33).</p> <p>Postanowienie przepisujące, że na należności skarbowe, instytucyjne lub na rzecz wierzycieli prywatnych tylko $\frac{1}{4}$ część płacy urzędników i officyalistów, jakoteż dyet stałych, netto pobieranych t. j. po dopełnieniu z nich potrąceń na fundusz emerytalny, ma być zajmowaną.</p> <p>(Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> w t. XLIII, str. 357).</p>	5 (17) Grudnia 1850 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
68	—	<p>Dodatkowe postanowienie o sposobie wypłacania przedsiębiorcom entrepryz rządowych, funduszy obłożonych arestem.</p> <p>(Zamieszczone w <i>Dzien. Pr.</i> w t. XLVII, str. 366).</p>	11 (23) Maja 1854 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
d) <i>Co do budowli skarbowych.</i>					
69	46	Postanowienie, iż w domach skarbowych, zajmowanych bezpłatnie	19 Marca 1810 r.	Dekret Królewski.	175

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		przez urzędników i oficjalistów, drobniejsze reparacje ich kosztem wykonywane być winny.			
70	47	Objaśnienie, iż roboty budowlane nadanszlagowe, jeśli nie są upoważnione, wynagradzane nie będą.	12 (24) Września 1845 r. N. 55,494.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	177
71	48	Objaśnienie, jakie wiadomości mają być dołączane przy czynieniu przedstawień o reparacyę zabudowań rządowych.	23 Lipca (4 Sierpnia) 1851 r. Nr. 27060/50916.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych.	178
<p>TYTUŁ VIII.</p> <p>OGÓLNE KASSOWE ROZPORZĄDZENIA.</p>					
72	—	Urządzenie Władz Skarbowych w Księstwie Warszawskiem. (Zamieszczone w Dzienn. Pr. w t. I, str. 285).	25 Marca 1809 r.	Dekret Królewski.	—
73	49	Regulamin kassowy.	18 Sierpnia 1809 r.	Dekret Królewski.	181

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
74	—	Postanowienie, wskazujące pravidła postępowania w sporach między instytutami publicznými a Skarbem. (Zamieszczone w Dzien. Pr. tomie IV, str. 73).	2 Grudnia 1817 r.	Namiestnik Królewski.	—
75	50	Przepisy rachunkowości Kass powiatowych.	11 Października 1823 r. N.47,408.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	222
76	51	Instrukcyja, w jaki sposób mają być prowadzone w Kassach księgi depozytowe przychodu i wydatku.	22 Września (4 Października) 1835 r.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	303
77	—	Ukaz NAJWYŻSZY, iż od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1841/2 roku rachunkowość rządowa i instytutów pod opieką Rządu zostających, tudzież rachunkowość funduszów miejskich, pocztowych, ogniowych, kwaterunkowych, transportowych, fabrycznych, rzemieślniczych, szpitalnych i t. p. odbywać się ma w Królestwie Polskiem na ruble sre-	3 (15) Września 1841 r.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
		brne, kopiejki i półkopiejki. (Zamieszczony w <i>Dzien. Praw</i> , w tomie XXVIII, str. 4).			
78	52	Objaśnienie, co do sposobu pobierania i kwitowania należności przez urzędników kasosowych.	4 (16) Listopada 1843 r. N. 87,085.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	313
79	53	Objaśnienie niektórych wątpliwości co do wypłaty pensyi urzędnikom i rozporządzenie, że Naczelnik Powiatu i podwładni mu urzędnicy, nie zatrzymując przy sobie żadnych pieniędzy skarbowych powinni wносить je niezwłocznie do Kassy.	4 (16) Listopada 1843 r. N. 86,767.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	321
80	54	Rozporządzenie, co do spełniania przez Kassy skarbowe assygnacyj Banku Polskiego.	10 (22) Listopada 1847 r. Nr. 107,556.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	323
81	—	Postanowienie, zaprowadzające używanie miar i wag, w Rossyi istnie-	2 (14) Marca 1848 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
82	—	<p>jących. (Zamieszczone w Dzienniku Praw w tomie XL, str. 131).</p> <p>Postanowienie zatwierdzające instrukcyę o miarach i wagach ruskich, zaprowadzonych w Królestwie Polskiem. (Zamieszczone w Dzienn. Praw w tomie XLIII, str. 75).</p>	2 (14) Maja 1850 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	—
83	—	<p>Ukaz NAJWYŻSZY zatwierdzający przepisy o dyletach i kosztach podróży dla urzędników Królestwa, wysyłanych za obręb ich urzędowania w zleceniach Rządu. (Zamieszczony w Dzienn. Praw w tomie XLIII, str. 249).</p>	20 Czerwca (2 Lipca) 1850 roku.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—
84	55	<p>Rozporządzenie, wskazujące sposób postępowania, przy ustanawianiu i wypłacie należności za konie dostawione pod przejazd NAJJAŚNIEJSZYCH i Dostojnych Osób.</p>	2 (14) Sierpnia 1853 r. Nr. 4184 ³ /49150.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	330

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
85	—	<p>Ukaz NAJWYŻSZY, stanowiący pobieranie procentów 10⁰/₀, 5⁰/₀ i 1⁰/₀ od różnych nagród na rzecz funduszu inwalidów.</p> <p>(Zamieszczony w Dzien. Pr. w t. LIII, str. 53).</p>	3 (15) Czerwca 1858 r.	Ukaz NAJWYŻSZY.	—
86	56	<p>Objaśnienie, że przypadające dla Dyrekcyi Ubezpieczeń składki na ubezpieczenia ruchomości i na życie, jako dobrowolne, niepodlegają opłacie kar egzekucyjnych.</p>	24 Września (6 Października) 1864 r. N. 28,435.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	333
87	57	<p>Upoważnienie dla Kass do przyjmowania listów likwidacyjnych.</p>	5 (17) Października 1865 r. N. 53,417.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	335
88	58	<p>Rozporządzenie, wskazujące, jak postępować wypada z nadesłanemi do Kassy powiatowej listami likwidacyjnymi.</p>	16 (28) Listopada 1865 r. N. 63,568.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	337
89	59	<p>Upoważnienie dla Kass do spełniania wydatków w zastępstwie Warszawskiej Kassy Cesarstwa.</p>	10 (22) Stycznia 1866 r. N. 949.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	343

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
90	60	Rozporządzenie kassowe, o użyciu procentów od listów likwidacyjnych, przed wydaniem tychże listów, na zaspokojenie zaległości uprzywilejowanych i zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypadających od właścicieli ziemskich.	1 (13) Stycznia 1866 r. N. 1,902.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	347
91	61	Rozporządzenie o przesyłaniu przez Kassy powiatowe i gubernialne do Kassy głównej Królestwa wszelkich dowodów, odnoszących się do wpływów dla Skarbu Cesarstwa.	26 Marca (7 Kwietnia) 1866 r. N. 19,487.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	353
92	62	Rozporządzenie, aby wrazie wypłaty dla Władz wojskowych, lub pobrania od nich jakiej należności, czynność ta była poświadczaną przez Kassjera Skarbowego w księgach wydatkowych lub w listach obrachunkowych.	1 (13) Kwietnia 1866 r. N. 20,619.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	354

Numer bieżący rozporządzeń.	Numer, pod którym rozporządzenie zamieszczone w niniejszym Zbiorze.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
93	63	Dodatkowe rozporządzenie kassowe o użyciu procentów od listów likwidacyjnych, przed wydaniem tychże listów, na zaspokojenie zaległości uprzywilejowanych i zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypadających od właścicieli ziemskich.	3 (15) Maja 1866 r. N. 28,441.	Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu.	356

№	Wzrost i waga	Ciepota ciała	Ciężkość serca	Ciężkość płuc	Ciężkość wątroby	Ciężkość nerek
100	170 cm, 65 kg	37,2°C	180 g	1000 g	1500 g	100 g
101	175 cm, 70 kg	37,5°C	190 g	1100 g	1600 g	110 g
102	180 cm, 75 kg	37,8°C	200 g	1200 g	1700 g	120 g

**PRZEPISY RACHUNKOWOŚCI I POSTĘPOWANIA
KASSOWEGO.**

TYTUŁ I.

ORGANIZACYA SŁUŻBY SKARBOWEJ.

N° 1.

Rozporządzenie, iż na wypadek chwilowej słabości urzędnika kassowego, zastępca ma być ustanawiany przez Naczelnika Powiatu.

(d. 11 Sierpnia 1834 r.)

do
Kommissyi Województwa Podlaskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na przełożenie Kommissyi Wojewódzkiej z dnia 2 Sierpnia r. b. Nr. 34,909/41,766, którym z powodu rozporządzenia Kommissyi Rządowej z d. 4 Czerwca r. b. N. 42,635, obowiązującego, ażeby kwity z opłaty kar egzekucyjnych podpisywane były przez obudwóch officyalistów Kass obwodowych,

Przepisy skarb.

to jest Poborcę i Kontrollera, zapytuje się: czy na wypadek słabości jednego z tych urzędników ma być zastępca ustanowiony, lub też w takim razie kwity kassowe z podpisem drugiego tylko urzędnika mogą być wydawane,—Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oświadcza, iż gdy bezpieczeństwo Skarbu i dobro służby wymaga, aby Kassy obwodowe ciągle pod administracją dwóch urzędników zostawały; przeto na przypadek nawet momentalnej słabości jednego z nich, zastępca przez Kommissarza Obwodowego, jako najbliższy dozór nad Kasą obwodową mającego, powinien być ustanowiony i kwity wszelkie z pobieranych dochodów skarbowych udzielane, podpisami obudwóch urzędników zaopatrywane być mają.

w Warszawie, dnia 11 Sierpnia 1834 r.

N. 60,163.

N° 2.

Rozporządzenie, iż urzędnik kassowy, otrzymujący urlop, nie może z niego korzystać, aż po protokólném zdaniu służby zastępcy.

(d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1836 r.)

do
Kommissyi Województwa Augustowskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W jednej z Kass obwodowych dopuszczono się takiego uchybienia, że Kontroller, pozyskawszy od Kommissarza Ob-

wodowego urlop na dni kilka, oddalił się z miejsca urzędowania nie zdawszy Poborcy służby i nie złożony osobiście powierzonego mu drugiego klucza od skarbu.

Pragnąc zapobiedz dalszym tego rodzaju wypadkom, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zaleca Kommissyi Wojewódzkiej, izby natychmiast ostrzegła wszystkie Kassy skarbowe,

iz urzędnik kassowy, urlop pozyskujący, nie może i nie powinien wprzód z niego korzystać, aż wtedy dopiero, gdy część powierzonej mu służby zda protokółarnie i w należyty porządku swojemu zastępcy; każde zaś przekroczenie tej ogólnej zasady, oddaleniem ze służby ukarane byćby musiało.

O skutku niniejszego polecenia oczekuje się rapportu w ciągu dni 14-tu.

w Warszawie, dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1836 r.

Nr. 45,653.

N° 3.

Rozporządzenie, iz urzędnikom kassowym i posługaczom wolno jest przysposabiać stronom kwity, deklaracye i t. p., ale bez żadnych za to wynagrodzeń pieniężnych lub innych, i tak zwanego częstowania.

(d. 13 (25) Września 1846 r.)

do
Rządu Gubernialnego Augustowskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Miała sposobność dostrzedz, że w niektórych Kassach skarbowych, młodszy urzędnicy lub posługacze przysposabiają

kwity, deklaracye i t. d. dla osób po wypłatę dla nich, lub z opłatą od innych należącą przybywających, i biorą od nich za tę dogodność wynagrodzenie, z kądem wywiązują się skargi o pobieranie datków pod pozorem tego wynagrodzenia. Jest to nieprzyzwoitość, której zapobiedz wypada. Jakoż Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, ażeby wydał do wszystkich Kass sobie podwładnych rozporządzenie, zabraniające pobierania wynagrodzeń pieniężnych lub innych, i tak zwanego częstowania, za wymienioną wyżej lub inną przepisami niezakazaną, i w niczem obowiązkom urzędowym, tudzież powołaniu urzędnika nie uwłaczającą dogodność, którą tém samém bez wynagrodzenia uczynić im wolno.

w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1846 r.

Nr. 82,763.

N° 4.

Rozporządzenie, iż decyzye co do zmian urzędników od nominacyi Rządów Gubernialnych, lub od nominacyi Naczelników Powiatowych zależących, ogłaszane być mają przez dziennik gubernialny.

(d. 2 (14) Grudnia 1859 r.)

do
Rządu Gubernialnego Augustowskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Rapportem z dnia 2 (14) Października r. b. Nr. 66318/643, Rząd Gubernialny doniósł Kommissyi Rządowej o zmianach

urzędników zajmujących posady, od nominacyi Rządu Gubernialnego zależące, a to celem podania takowych zmian do ogłoszenia przez rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa.

Ponieważ stosownie do art. 189-go Najwyżej zatwierdzonej w dniu 10 (22) Marca r. b. Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskiem, „wszelkie decyzje Władz gubernialnych i w ogólności średnich oraz powiatowych, dotyczące osób zostających w służbie, ogłoszone być powinny przez dziennik gubernialny, a następnie w innych pismach peryodycznych umieszczane być mogą;“ przeto Kommissya Rządowa poleca Rządowi Gubernialnemu, aby tak zmiany urzędników, powołanym na wstępie raportem objęte, jako też wszelkie w przyszłości decyzje swe, oraz decyzje Naczelników Powiatowych, dotyczące osób w służbie zostających, ogłoszone były przez dziennik gubernialny.

Przytém Kommissya Rządowa zwraca uwagę Rządu Gubernialnego na artykuł 175 i 176 Ustawy o służbie cywilnej, według których Władze gubernialne, i w ogólności średnie i powiatowe, przy każdej nominacyi lub przeznaczeniu do pełnienia obowiązków, przesyłać winny właściwej Władzy naczelnj stan służby osoby mianowanej, lub do pełnienia obowiązków przeznaczonj, a także o uwolnieniu, oddaniu pod sąd, lub oddaleniu osób tych ze służby, decyzje swe w tych przedmiotach, również do wiadomości Władzy naczelnj, donosić są w obowiązku.

w Warszawie, dnia 2 (14) Grudnia 1859 r.

Nr. 38,657/19,824.

N° 5.

Rozporządzenie co do przedstawiania urzędników do awansu więcej jak o jedną klasę, lub w krótszym niż przepis oznacza terminie.

(d. 18 (30) Marca 1860 r.)

do

Gubernatora Cywilnego Augustowskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWEJ
PRZYCHODÓW I SKARBU.

JO. Książę Namiestnik Królestwa rozkazać raczył, ażeby w ścisłym zastosowaniu się do art. 31-go Najwyżej w dniu 10 (22) Marca r. z. zatwierdzonej Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskiem, Władze nie inaczej jak wrazie szczególnego odznaczenia się i dla pożytku służby, czyniły przedstawienia o dozwoleńie przeznaczenia urzędnika na posadę więcej jak o jedną klasę od zajmowanej przezeń wyższą, lub też kolejnego posunięcia go przed wysłużeniem przepisanych terminów, a wtedy ażeby szczegółowo wyjaśniały wszystkie okoliczności usprawiedliwiające tę niezbędną potrzebę odstąpienia od przepisów obowiązujących, pod względem awansowania urzędników Królestwa.

Takowe rozporządzenie JO. Księcia Namiestnika komunikuję JW. Panu dla wiadomości i jak najściślejzego stosowania się do niego.

w Warszawie, dnia 18 (30) Marca 1860 r.

Nr. 870.

N° 6.

Rozporządzenie, iż posługacze przy Kassach powiatowych, oraz bednarze i stróże przy Magazynach solnych, mają być mianowani przez Naczelników Powiatowych.

(d. 9 (21) Kwietnia 1860 r.)

do
Rządu Gubernialnego Augustowskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na zasadzie ustępu 5-go artykułu 53-go Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie, przeznaczanie na posady niższej służby, klasyfikacją nie objętej, należy do bezpośrednio przełożonej Władzy;— do tej zaś kategorii posad w służbie skarbowej, pomiędzy innymi, liczą się: bednarze i stróże przy Magazynach solnych, oraz posługacze przy Kassach powiatowych, na które dotąd Rząd Gubernialny nominacye udziela.

Ponieważ Magazyny solne uważać należy za Urzęda powiatowe, gdyż z mocy obowiązujących przepisów, Naczelnicy Powiatowi bliższy nadzór nad nimi rozciągają, zaś Kassy powiatowe, jak to sama nazwa wskazuje, są Urzędami powiatowemi; przeto Kommissya Rządowa w zastosowaniu się do powołanego wyżej przepisu Ustawy o służbie cywilnej, postanowiła mianowanie, przeniesienie i uwalnianie osób na wymienione wyżej posady nieklassowe, pozostawić Naczelnikom Powiatowym, zastrzegając wszakże, aby wybór osób na bednarzy i stróżów przy Magazynach solnych, następował z pomiędzy kandydatów, przez Pisarzy Solnych, jako urzędników

głównie odpowiadających za całość zapasów soli, przedstawiać się winnych.

O tej decyzji Rząd Gubernialny obowiązany jest zawiadomić wszystkich Pisarzy Magazynów solnych i Naczelników Powiatowych, i zarazem polecić tym ostatnim, aby o każdym mianowaniu, przeniesieniu lub oddaleniu bednarzy i stróżów Magazynów solnych, oraz posługaczy Kass powiatowych, zastrzeżone artykułem 175 i 176-m Ustawy o służbie cywilnej, składali Kommissyi Rządowej rapporta.

w Warszawie, dnia 9 (21) Kwietnia 1860 r.

Nr. 20,667.

N° 7.

Rozporządzenie, iż ma być niezwłocznie donoszonym Władzy wojskowej o ustaleń potrzebie szyldwacha w jakim miejscu.

(d. 3 (15) Czerwca 1860 roku.)

do
Rządu Gubernialnego Augustowskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWEJ
PRZYCHODÓW I SKARBU.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej przy odezwie z dnia 19 (31) Maja r. b. Nr. 18,009/18,494, zakomunikował mi dla wiadomości i stosownego użytku, Ukaz Rządzącego Senatu pod dniem 30 Marca r. b. wydany, względem

zobowiązania Władz cywilnych do niezwłocznego udzielania zwierzchności wojskowej wiadomości o ustaniu potrzeby szyldwachów, na ich żądanie urządzanych.

W skutku tego, wzywam Rząd Gubernialny o wydanie stosownych zarządzeń, iżby zgodnie z duchem rzeczonego Ukazu Władze i Urzęda Skarbowe od Rządu Gubernialnego zależące, przy których są zaprowadzone szyldwachy, w razie jeżeli szyldwach, pilnujący własności skarbowej, okaże się gdziekolwiek zbyt czynnym, odnosiły się bezzwłocznie do najbliższej Władzy wojskowej, od której dyslokacja szyldwachów zależy, względem cofnięcia takowego, i o tym postąpieniu jednocześnie składały Kommissyi Rządowej odpowiednie rapporta.

w Warszawie, dnia 3 (15) Czerwca 1860 r.

Nr. 30,524.

N° 8.

Rozporządzenie, iż od nagród pieniężnych udzielanych osobom wojskowym ma być potrącany procent 6°/_o na rzecz Kasy Emerytalnej Cesarstwa.

(d. 20 Sierpnia (1 Września) 1860 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

JO. Książę Namiestnik Królestwa z uwagi, że w ustawie o Kassie Emerytalnej Wojenno-lądowego Zarządu pod dniem

Przepisy skarbowe.

25 Czerwca 1859 Najwyżej zatwierdzonej, wyrzeczono: iż potrącać należy na fundusz emerytalny procent po 6⁰/₀ z nagród pieniężnych i jednorazowych wsparć, udzielanych z Kasy Państwa, lub innych jakichkolwiek bądź źródeł, z wyjątkiem wszakże wsparć, wyznaczonych na umundurowanie, na kurację i na kosztą pogrzebu, na edukację dzieci, za pogorzały majątek i przy wyjściu do marszu, — rozkazem z dnia 5 (17) Czerwca t. r. N. 4,087, polecić raczył: zatrzymywać z nagród pieniężnych i wsparć jednorazowych (z wyjątkiem wyżej wyszczególnionych), przyznanych osobom wojskowym z funduszków Skarbu Królestwa, procent po 6⁰/₀ na rzecz Kasy Emerytalnej Cesarstwa, i odsyłać takowy do téjże Kasy, za pośrednictwem wzajemnych obrachunków.

Powołany rozkaz Jego Książęcej Mości, Kommissyja Rządowa Przychodów i Skarbu przesyłając w kopii Rządowi Gubernialnemu, dla ścisłego do takowego stosowania się, wzywa go, ażeby polecił Kassie swój Gubernialnej, izby przy wypłacie nagród pieniężnych i jednorazowych wsparć udzielonych z funduszków Skarbowych lub innych jakichkolwiek bądź źródeł, z wyjątkiem wsparć wyżej wyszczególnionych, potrącała procent 6⁰/₀ na rzecz Kasy Emerytalnej Cesarstwa, i takowy perceptowała w depozytach pod oddzielnym tytułem, a następnie, ażeby potrącone kwoty z upływem roku odsyłała przy stosownej deklaracji do Kasy Głównej Królestwa, wraz z listą obejmującą wiadomość: komu imiennie, od jakiej summy, i ile na rzecz funduszu emerytalnego wojskowego potrącono.

w Warszawie, dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1860 r.

Nr. 34,355.

N° 9.

Rozporządzenie rozszerzające attrybucye Rządów Gubernialnych i Naczelników Powiatowych w przedmiotach skarbowych, dotyczących dochodów niestałych.

(d. 23 Sierpnia (4 Września) 1862 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej z d. 2 (14) Listopada 1860 roku, Nr. 22,546, polecającej uproszczenie i skrócenie czynności skarbowych w urządzeniach organicznych przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu poprzednio wydanych, Kommissya Rządowa w przedmiotach, Wydziału dochodów niestałych dotyczących, rozporządza:

1) Przenosi się na Rząd Gubernialny ostateczne załatwienie następujących czynności:

a) wydawanie konsensów na zakłady propinacyjne w obrębie 7 wiorst od miast gubernialnych, powiatowych i okręgowych, tudzież w obrębie 10 wiorst od granicy Cesarstwa, bez zyskiwania poprzednio jak dotychczas szczegółowego na to upoważnienia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu;

b) reponowanie akt i umarzanie kar w processach defraudacyjnych i kontrawencyjnych, gdy karany umrze lub zniknie, i z powodu tego kara wyegzekwowaną być nie może;

- c) umarzanie kosztów sądowych prenotowanych, tudzież opłat kollateralnych, z powodu ubóstwa, do wysokości rs. 100;
- d) umarzanie wszelkich kar z powodu ubóstwa lub śmierci ukaranego;
- e) zatwierdzanie protokółów sprzedaży przez publiczną licytację starych materyałów budowlanych, oraz wszelkich przedmiotów z użyciu służbowego wyszłych, jako to: sprzętów kancelaryjnych i kassowych, wag i gwichców do ważenia soli, tołubów, berlaczy i t. p., w magazynach solnych, i zarządzanie zapisania do poboru dochodu ztąd wynikłego; wreszcie nadmieniam się:
- f) że udzielone reskryptem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 13 (25) Lipca 1849 roku, Nr. 40,214, upoważnienie Rządowi Gubernialnemu do uchylania należności z kar i kosztów sądowych, dla Skarbu przypadających, a rs. 100 nie przenoszących, na zasadzie protokołu badawczego z 2ch świadków sporządzonego, wykazującego stan ubogi debentów bez śledzenia ich funduszów w całym kraju, rozciąga się także do wszelkich innych należności skarbowych.

2) Uchyła się na przyszłość obowiązek, na Rząd Gubernialny włożony, składania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu ekstraktów, raportów i wykazów następujących:

- a) ekstraktów ogólnych z dochodów konsumcyjnych po miastach i osadach targowych, począwszy od włączenie 1863 r., a to stosownie do wydanego przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 11 (23) Lipca r. b., Nr. 34,402, szczegółowego rozporządzenia, w skutek czego podawanie Rządowi Gubernialnemu przez Urzędy Skarbowe takichże ekstrak-

tów i rachunków rocznych z wymienionych dochodów ustaje;

- b) raportów miesięcznych o sprzedaży materyałów stemplowych, o których mówi § 13 instrukcyi, pod dniem 6 Grudnia 1827 r., Nr. 79,296, dla składów i dystrybucyj stemplowych przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wydanej;
- c) wykazów miesięcznych processów defraudacyjnych załatwionych i do załatwienia pozostałych, wypływających z rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 16 (28) Lutego 1851 roku, Nr. 15,794;
- d) raportów miesięcznych o cenie wódki, reskryptem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 30 Grudnia (12 Stycznia) 1847/8 roku, Nr. 3,786, przepisanych.

3) Zwalnia się Rząd Gubernialny od obowiązków za twierdzenia rejestrów biorezych z opłat od wyrobu wódki na trzy pierwsze raty; wskutek czego Naczelnicy Powiatowi ułożone u siebie też rejestra doręczać winni zaraz Kassom powiatowym, dla wykonania poboru trzech pierwszych rat, a dopiero rejestra poborowe na czwartą ratę, razem z obrachunkami winni przedstawiać Rządowi Gubernialnym do rewizyi i za twierdzenia, jak to instrukcyja z d. 11 (23) Sierpnia 1848 roku, Nr. 74,417, w § 30-m przepisuje.

4) Zmieniają się terminy składania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu przez Rządy Gubernialne i Urzędy Skarbowe ekstraktów, raportów i wykazów jak następuję:

- a) raporta o wpływach z administracyi dochodów konsumcyjnych na Skarb prowadzonej, zamiast co dni 15, składane być mają przez Urzędy Skarbowe miesięcznie;

- b) w miejsce miesięcznych składane być mają co kwartał ekstrakty z kar i konfiskat w processach defraudacyjnych i kontrawencyjnych przez miejscowe Urzędy Skarbowe Rządowi Gubernialnemu, a to poczynając od miesiąca Sierpnia r. b. względem czego szczegółowe rozporządzenie pod d. 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b., Nr. 35,675, Rządowi Gubernialnemu wydaném zostało.
- 5) Zmieniają się terminy rewizyj Kass i efektów rządowych, jak następuje:
rewizya normalna składu stempla przy Rządzie Gubernialnym zamiast co kwartał, tylko co pół roku odbywać się ma, z tém jeszcze skróceniem, że protokoły rewizyjne pozostaną w aktach Rządu Gubernialnego a Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu składany będzie rapport objaśniający rezultat rewizyi.
- 6) Zmienia się dotychczasowe postępowanie biurowe w Rządzie Gubernialnym i Kontrolli Skarbowej przy sądach w tém,
że awizacye, przez Kontrolle Skarbowe przy sądach do debentów przygotowywane, w miejsce Rady Skarbowego Rządu Gubernialnego, lub téż Prokuratora Trybunału cywilnego, tam gdzie Rząd Gubernialny nie istnieje, odtąd podpisywane być mają przez Kontrollera naczelnego Kontrolli Skarbowej.
- 7) W czynnościach Kass powiatowych zaprowadzają się następujące zmiany:
a) uwalnia się te Kassy od obowiązku formowania oddzielnéj delaty w opłacie za wyrób wódki, wypływającego z § 37-go instrukcyi z d. 11 (23) Sierp. 1848 r., Nr. 74,417, która to delata mieścić się ma w ogólnej układanej ze wszystkich zaległych podatków delacie;

b) Kassy rzeczone w miejsce formowania wykazów imiennych z wydania konsensów propinacyjnych w trzech peryodach roku konsensowego, formować będą i przedstawiać przez pośrednictwo Rządów Gubernialnych:

1, jeden wykaz imienny ukonsensowanych osób, do zarobków propinacyjnych po miastach, chrześcian i żydów, z całego roku konsensowego, w miesiąc po skończeniu tegoż roku, i

2, wykaz liczebny wydanych konsensów propinacyjnych do wsi z rozdziałem na kategorye, to jest, ile ukonsensowanych było:

a) starozakonnych dzierżawiących, administrujących, lub sposobem zastawy trzymających dobra ziemskie dziedziczne,

b) dystyllatorów wszelkiego wyznania,

c) dzierżawców propinacyi,

d) gorzelanych, i

e) szynkarzy;

w takim samym jak wyżej terminie.

8) Postępowanie dotychczasowe Kontrolli Skarbowych przy sądach zmienia się w sposób:

a) zamiast pięciu oddzielnych ekstraktów, a mianowicie:

1, o dochodzie z wpisów i kosztów sądowych;

2, o dochodzie z kar sądowych i policyjnych, oraz kosztów alimentacyjnych,

3, o dochodzie z efektów obwinionym odebranych i na Skarb zasądzonych,

4, o dochodzie z opłat od spadków i darowizn, tudzież kar kontrawencyjnych spadkowych,

5, o dochodzie ze spadków bezdziedzicznych,

Kontrolle Skarbowe formować będą jeden tylko ekstrakt na 5 powyższych tytułów oddzielny, i ten bez-

pośrednio Kommissyi Rządowej odsyłać, i to podług załączonego tu wzoru.

- b) Delegowani do rewizyi Kontroll Skarbowych protokóły rewizyi z należącymi do nich fascykulami stemplowemi, a Kontrolle Skarbowe fascykuly pokassowanych stempli do czynności notaryalnych i do aktów w księgach wieczystych, odtąd nie przez pośrednictwo Rządów Gubernialnych, lecz bezpośrednio Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu składać mają.

9) Rewizorowie i Kontrollerowie powiatu, tudzież ich Pomocnicy, nie będą składać nadal Rządowi Gubernialnemu stosownie do przepisu objętego § 141-m, instrukcyi przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 15 (27) Sierpnia 1845 r., Nr. 67,035, wydanej, wyciągów i dzienników służby; wszelako dzienniki te dla usprawiedliwienia w każdej potrzebie swęj czynności w służbie prowadzić i zachowywać są obowiązani.

10) Stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 25 Listopada 1825 r. Nr. 78,108 i z d. 18 Maja 1826 r. Nr. 31,001, Urzędy Skarbowe obowiązane były co kwartał przedstawiać Rządowi Gubernialnemu wyciągi z list processów defraudacyjnych, a Rządy Gubernialne po uzupełnieniu ogólnej listy processowęj, przez siebie prowadzonej, takową w kopii Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu nadsyłać.

Przepisy te zmieniają się jak następuje:

na przyszłość każdy Urząd Skarbowy już nie kwartalnie, lecz po upływie roku składać będzie Rządowi Gubernialnemu wyciąg z listy processowęj, w dwóch egzemplarzach, a Rząd Gubernialny nie obowiązany już do prowadzenia u siebie ogólnej listy processowęj, z nadesłanych sobie dwóch egzemplarzy list szczegółowych Urzę-

dów, zbierze w jeden fascykuł jeden egzemplarz, i ten Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu najpóźniej w miesiącu Marcu z swojemi uwagami nadesśle.

11) Magazyny solne uwolnione są od podawania Rządowi Gubernialnemu ekstraktów miesięcznych, a rewizya rachunku rocznego w Rządzie Gubernialnym zasadzać się będzie na ekstraktach przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu sprawdzonych, i do rachunku dołączonych, wreszcie

12) Nadzorcy więzień uwolnieni zostają od podawania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu listy defraudantów skarbowych, w więzieniu osadzonych.

Doprowadzając do skutku niniejsze rozporządzenie Rząd Gubernialny obowiązany jest wydać odpowiednie zarządzenie podwładnym Urzędom Skarbowym i Nadzorcom więzień, a sam wykonać to co się jego dotyczy.

w Warszawie, d. 23 Sierpnia (4 Września) 1862 r.

Nr. 36,943/7,263.

N° 10.

Rozporządzenie, rozszerzające attribucye Rządów Gubernialnych i Naczelników Powiatowych, w przedmiotach zależących od Wydziału Kontrolli w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

(d. 20 Września (2 Października) 1862 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W wykonaniu decyzji Rady Administracyjnej z dnia 2 (14) Listopada 1860 r. Nr. 22,576, polecającej uproszczenie i skrócenie czynności skarbowych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu rozporządza co następuje:

1) Zwalnia Rząd Gubernialny:

- a) od śledzenia w całym kraju osób dłużnych i ich funduszów, jeśli należność poszukiwana nie przenosi rubli sr. 100, poprzestając jedynie na protokółach badawczych, z dwóch miejscowych wiarogodnych i odpowiedzialnych świadków. Jeśli zaś należność przenosi rubli sr. 100, dopełniać należy śledztwo w całym kraju, to jest rozporządzenie Kommissyi Skarbu z dnia 13 (25) Lutego 1849 r., Nr. 40,214, wydane już w tym duchu co do poszukiwania kar i kosztów sądowych, rozciągnąć do wszelkich innych należności skarbowych;

b) od obowiązku zatwierdzania prenotacji w księgach Kass powiatowych:

aa, procentów od należności na raty rozłożonych lub zawieszonych w poborze, które sami Naczelnicy Powiatowi zatwierdzać będą, z tém jednak zastrzeżeniem, aby ciż Naczelnicy o każdej zarządzonej przez siebie prenotacji donosili Rządowi Gubernialnemu,

bb, kar administracyjnych, które mogą być udowodnione zarządzeniami Władz je wymierzających,

cc, procentów od pożyczek Bankowych i Górniczych, które to procenta sam Bank i Wydział Górnictwa do zaprenotowania wskazuje;

c) od obowiązku składania Kommissyi Skarbu szczegółowych rapportów o wpływie z każdej oddzielnie raty procentów od kapitałów skarbowych, edukacyjnych i emerytalnych; natomiast na stronie 8-jej ekstraktu poborowego Kass powiatowych, mają być te wpływy szczegółowo wykazywane, z podziałem wyrażającym, ile wpłynęło na amortyzację kapitału, a ile na procent zwyczajny;

d) od dopełniania przez Radcę Skarbowego szczegółowych rewizyj Kassy gubernialnej w trzech pierwszych kwartałach roku, które lustracyami tej Kassy przezeń zastępowane być mają, a dopiero w ostatnim, to jest 4-tym kwartale roku, rewizyę szczegółową odbyć będzie obowiązany, co wszakże nie będzie przeszkadzało zarządzania nadzwyczajnych rewizyj szczegółowych, lub tylko lustracyj w każdym czasie, jeżeli tego będzie potrzeba;

e) od obowiązku przedstawiania Kommissyi Skarbu do zatwierdzania kontraktów, zawieranych o wynajęcie lokali dla Kass powiatowych, w których wysokość najmu nie przenosi rub. sr. 450 rocznie.

2) Zwalnia Naczelników Powiatowych:

- a) od obowiązku prowadzenia drugiego egzemplarza kontrolli kar egzekucyjnych;
- b) od obowiązku składania Rządowi Gubernialnemu, przepisanych reskryptem Kommissyi Skarbu z dnia 2 (14) Marca 1832 r., Nr. 19,519, delat zaraz po wysłaniu egzekucyi lub sekwestracji, które dopiero w dwa miesiące po upływie raty składane być winny.

3) Zwalnia Kassy powiatowe:

- a) od obowiązku składania Rządowi Gubernialnemu raportów o odsyłce superat, a natomiast na stronie 7-jej ekstraktu dochodów wyszczególniać należy deklaracje odsyłanych superat budżetowych, tak jak to co do depozytów ma miejsce;
- b) od podawania Rządowi Gubernialnemu wszelkich cząstkowych delat z dochodów z dóbr rządowych i z dochodów niestałych, wszystkie zaś bez wyjątku zaległości z minionej raty mieścić należy w delacie ogólnej.

4) Wrazie żądania przez Kommissyę Skarbu jakichbądź wiadomości, które od Naczelnika lub Kassy powiatu, oraz od Kassy gubernialnej powzięte być muszą, nie wymagają zaś objaśnienia, opinii ani wniosków ze strony Rządu Gubernialnego, wiadomości takowe bez oddzielnych raportów, na samychże wezwaniach Kommissyi Skarbu domieszczać i tak jój odsyłać należy.

Rząd Gubernialny w wykonaniu niniejszego rozporządzenia, wyda stosowne polecenia Naczelnikom i Kassom powiatowym, i sam do niego zastosować się zechce.

w Warszawie, dnia 20 Września (2 Października) 1862 r.

Nr. 36,944.

N° 11.

Rozporządzenie, iż osoby nieposiadające języka ruskiego, nie mogą być przyjmowane do służby.

(d. 4 (16) Października 1865 r.)

do
Gubernatora Cywilnego N.

DYREKTOR GŁÓWNY PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWEJ
PRZYCHODÓW I SKARBU.

Artykuł 16-ty Najwyżej zatwierdzonej 10 Marca 1859 r. Ustawy o służbie cywilnej w Królestwie stanowi, że osoby z językiem ruskim nieobeznane nie mogą być przyjętymi do służby cywilnej, i że egzamina pod względem znajomości języka ruskiego odbywać się będą podług instrukcyi, wydanej przez Radę Administracyjną dnia 15 (27) Października 1845 r. Nr. 26,156.

Na zasadzie zatem takowego artykułu należy zwracać szczególną uwagę na to, aby znajdujący się w służbie posiadali znajomość języka ruskiego.

W zastosowaniu się więc do przepisu powyższego, i pragnąc przy zapełnianiu wakansów dawać pierwszeństwo tym, którzy obok jednakowych zdolności, posiadać będą dokładniej język ruski, polecam JW. Panu, aby przy każdym przedstawieniu na wakujące posady, mianowanie na które zależy od Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, zamieszczone było koniecznie objaśnienie, który mianowicie kandydat posiada język ruski w takim stopniu, jaki jest potrzebny do odpowiedniego pełnienia poruczyć mu się mających obowiązków.

w Warszawie, 4 (16) Października 1865 r.

Nr. 3,470.

Z. II.

Historische in der Geschichte der Stadt
kann die Stadt die Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt

Historische in der Geschichte der Stadt
Historische in der Geschichte der Stadt

TYTUŁ II.

REWIZYAKASS.

N° 12.

Przepis, iż w czasie rewizyi Kass skarbowych, Dyrekcyja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego jest obowiązana zrewidować jednocześnie Kassę swoją, i o rezultacie zawiadomić.

(d. 27 Lipca 1826 r.)

do

Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Powodowana dołączonym tu w odpisie rapportem Kommissyi Województwa Podlaskiego z dnia 19 Lipca r. b. Nr. 28,009/15,107, i znajdującą się przy nim odezwą Dyrekcyi Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego tamecznego województwa, dnia 11 t. m. do Kommissyi Wojewódzkiej uczynioną, ma zaszczyt wezwać Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego o wydanie wszystkim Dyrekcyom Szczegółowym po Województwach rozkazów, iż-

by te na każde wezwanie właściwej Kommissyi Wojewódzkiej, podczas odbywaney rewizyi Kass skarbowych w mieście wojewódzkim, uskuteczniłi również rewizyę swęj Kassy i o rezultacie jęj Kommissyę Wojewódzką zawiadamiały, tym albowiem sposobem, gdy w jednęj chwili wszystkie Kassy, w miejscu będące, przejrzanemi będą, łatwiej się da dostrzedz, czy jedna Kassa drugięj nie posiłkuje, i przez to nie pokrywa nadużyć, jakich się źle myślący officjaliści kassowi dopuszczać mogą. A lubo Dyrekcyja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Województwa Podlaskiego w odezwie zwyż komunikowanęj i tu w odpisie załączonej utrzymuje, że w Kassie swęj nie posiada żadnych funduszów pieniężnych, tylko listy zastawne, assygnowaniem zaś funduszów z Kassy Wojewódzkiej, zaraz potrzebne wydatki zaspakaja; chcąc przecięz Kommissyja Rządowa zapewnić się z każdęj strony od zdarzyć się mogących wypadków i widzieć zachowanę wszelką ostrożność przy rewizyach Kass skarbowych, jednoczesną rewizyę Kass Dyrekcyj Szczegółowych Towarzystwa Kredytowego z Kassami skarbowemi uznała za konieczną, i o wydaniu żądanych na wstępie rozkazów, oczekiwać będzie od Dyrekcyi Głównej stosownego zawiadomienia.

w Warszawie, dnia 27 Lipca 1826 r.

Nr. 46,502.

N° 13.

Objaśnienie w jaki sposób mają być dopełniane rewizye Kass gubernialnych i powiatowych, oraz wzory do spisowania protokółów rewizyj.

(dnia 2 Kwietnia 1829 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Nim przy ostatecznym urządzeniu rachunkowości skarbowej wydane będą szczegółowe przepisy względem sposobu odbywania rewizyj Kass głównych wojewódzkich i obwodowych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zważywszy, iż niedokładność jaka częstokroć cechuje dotychczasowe w tak ważnym przedmiocie postępowanie, jest przyczyną doznawanego na stronę Skarbu uszczerbku; zważywszy, iż dokładne tylko w miejscu odbywane rewizye Kass mogą być dostateczną rękojmią bezpieczeństwa i całości funduszków publicznych, pragnąc obok tego, aby rewizye Kass powyższych we wszystkich województwach i obwodach w jednostajnym porządku dokonywane były, postanowiła w uzupełnieniu art. 130 i 131-go przepisów rachunkowości i postępowania Wydziału Skarbowego, wskazać w ogólności zasady mające towarzyszyć w przedsiębranych dotąd rewizyach Kass wyżej wymienionych:

1) Rewizya Kass głównych wojewódzkich i obwodowych dzielić się ma na dwie główne części:

Przepisy skarb.

- I. Działania przedwstępne;
- II. Działania ostateczne.

2) Działania przedwstępne ograniczać się mają:

- 1, na odebraniu kluczy kassowych od urzędników, którym powierzone były;
- 2, na spisaniu i naznaczeniu ksiąg kassowych, na mocy których stan Kassy ma być obliczany.

3) Działania ostateczne zawierać w sobie będą cztery oddziały:

- a) co do stanu Kassy;
- b) co do stanu służby rachunkowej;
- c) co do stanu archiwum i utensyliów;
- d) co do zabezpieczenia Kassy i Skarbu.

4) Stan Kassy obejmować w sobie będzie cztery z kolei następujące poddziały:

- 3, przeliczenie gotowizny, papierów i dowodów za gotowiznę otrzymanych;
- 4, zamknięcie dzienników;
- 5, porównanie znalezionej w Kassie gotowizny, papierów i dowodów za gotowiznę uważanych z rezultatem dzienników;
- 6, sprawdzenie dowodów usprawiedliwiających dochody i wydatki ostatecznie dopełnione.

Przy téj czynności obowiązkiem będzie Rewidującego spisać własnoręcznie specyfikację obliczonej w Kassie gotowizny i dopilnować, aby rezultat zamknięcia (abschluss) ksiąg kassowych, nie na oddzielnych jak dotąd wykazach, lecz w samych księgach, to jest w dzienniku przychodów i wydatków był zapisany, a z tych dopiero dosłownie i przez wszystkie gatunki monet, do protokołu był zaciągnięty.

5) Stan służby rachunkowej zamknięty będzie w ośmiu poddziałach następujących:

- 7, przejrzenie i sprawdzenie ksiąg kassowych;
- 8, delaty zaległości;
- 9, ekstrakta miesięczne;
- 10, rachunki roczne;
- 11, kwity kassowe na budżetowe dochody;
- 12, kwity kassowe na depozyta;
- 13, deklaracje superat;
- 14, podział pracy pomiędzy urzędników kassowych.

W poddziale siódmym wymienione będą z kolei wszystkie księgi, jakie w Kassie, bądź na mocy przepisów rachunkowości, bądź na mocy osobnych urzędzeń wprowadzone zostały lub ustanowione będą, z objaśnieniem, czy stosownie do przepisów są zapełnione i czy takowe pomiędzy sobą zgodne okazują rezultata. Rewidujący obowiązany będzie każdą księgę na pierwszej stronie, w dowód że ją przeglądał i sprawdzał, własnoręcznie zaznaczyć. Co do poddziałów następnych, Rewidujący po gruntowném zglębieniu rzeczy, wyrazić ma, czy stało się zadosyć przepisom, lub w czém i dla czego uchybiono.

6) Co do stanu archiwum utensyliów, ten w trzech poddziałach, kolejny numer mających, jako to:

- 15, dziennik korespondencyj,
- 16, archiwum,
- 17, utensylia,

wyświetlić ma stan służby archiwalnej i stan utensyliów.

7) Ostatni oddział protokołu rewizyi zaspokoić ma troskliwość Władzy dozorującej co do zabezpieczenia Kassy i Skarbu; w trzech więc poddziałach:

18, kaucyje urzędników kassowych,
19, lokal kassowy,
20, rewizye kassowe,
wymienić należy to wszystko, coby Rewidujący mógł w tej mierze dostrzegać.

8) Lubo rewizye Kass głównych wojewódzkich i obwodowych, według istniejących przepisów, odbywane być mają co miesiąc, przepisy te wszakże nie uwalniają bynajmniej od przedsiębrania rewizyj nadzwyczajnych w przypadku, gdyby z miejscowych okoliczności powzięta być miała jakowa względem całości grosza publicznego wątpliwość. Prezesi Komisyj Wojewódzkich, szczególnie przy corocznym objeździe województw, rewizye nadzwyczajne uskutecznić są w obowiązku, a protokoła w tej mierze spisane, przesyłać Kommissyi Wojewódzkiej.

9) Wszelkie do Kommissyi Wojewódzkiej podawane protokoły rewizyj Kass głównych wojewódzkich i obwodowych, po ich rozpoznaniu i wydaniu stosownych, gdzie wypadnie, zarządzeń, przesyłane będą w oryginale Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, w ciągu dni 15-tu od daty ich dojścia do Kommissyi Wojewódzkiej, w raporcie swym atoli, przy którym przesyłane będą wspomniane protokoły, Kommissya Wojewódzka domieszczać ma wiadomość o wydanych przez nią w skutku tego zarządzeniach. Protokoły te, po stosownym w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu użytku, zwrócone będą do akt Kommissyi Wojewódzkiej.

10) Do przepisów niniejszych dołącza się dwa wzory, do protokółów rewizyi służyc mające, pierwszy dla Kass głównych wojewódzkich (*), drugi dla Kass obwodowych, z pole-

(*) Wzór ten nie pomieszcza się w Zbiorze dla Naczelników Powiatów.

ceniem zastosowania się w tych wszystkich szczegółach, które w niniejszym reskrypcie objęte być nie mogły.

Przepisy niniejsze Kommissya Wojewódzka zakommunikuje wszystkim Kommissarzom Obwodowym i Rewizorom Wojewódzkim wraz z wypisem dosłownym art. 130-go przepisów rachunkowości i postępowania Wydziału Skarbowego, do ścisłego respective zastosowania się, i przedsięwzięmie środki, aby takowe niezawodny miały skutek, pod zagrożeniem w art. 132-gim tychże przepisów rachunkowości i postępowania Wydziału Skarbowego uczynionym; ostrzeże oraz Kommissya Wojewódzka kogo należy, iż niezastosowanie się do wzoru w redakcyi protokółów rewizyjnych, ściąganie na winnych karę złp. 100.

O wydaniu stosownych zarządzeń, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oczekiwać będzie rapportu w ciągu tygodni 4-ch.

w Warszawie, dnia 2 Kwietnia 1829 r.

N. 17,217.

1 Annex do Nru 13-go.

PROTOKÓŁ

rewizji Kassy powiatowej N. za kwartał N. odbytej w d....
miesiącu..... roku.....

Działo się w mieście w lokalu Kassy
powiatu dnia miesiąca r.

I. Działania przedwstępne.

Naczelnik powiatu N. w zastosowaniu się do ogólnych rozporządzeń zszedłszy w dniu dzisiejszym do lokalu Kassy powiatowej N. przedsięwziął rewizję tejże Kassy w porządku następującym:

1) W lokalu Kassy powiatowej, o której mowa zastałem Urzędników kassowych jako to:

a) Poborcę (imię i nazwisko),

b) Kontrollera „ „

c) Adjunkta „ „

właściwemi swemi obowiązkami zatrudnionych; zażądałem od dwóch pierwszych złożenia kluczy od skarbcu i skrzyń kassowych, i te z rąk ich otrzymałem.

2) Z kolei zazaczyłem wedle przepisów księgi kassowe a mianowicie:

a) dziennik przychodów budżetowych i depozytowych,

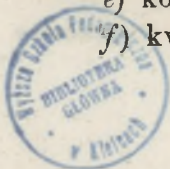
b) dziennik wydatków budżetowych i depozytowych,

c) manual dochodów budżetowych z roku bieżącego,

d) manual zaległych dochodów budżetowych z lat upłynionych,

e) kontrolę kar egzekucyjnych z roku bieżącego,

f) kwitaryusz wszelkich wpływów budżetowych,

- g) kwitaryusz patentów propinacyjnych,
- h) kwitaryusz konsensów skarbowych na zarobki propinacyjne,
- i) kontrolłę wszelkich depozytów,
- k) kwitaryusz wszelkich wpływów depozytowych (wyjąwszy opłat od ubezpieczeń ogniowych),
- l) kwitaryusz wpływów na zaległości opłat od ubezpieczeń nieruchomości,
- l) kontrolłę kwitaryuszową opłat od ubezpieczeń nieruchomości z roku bieżącego.

Uwaga. Gdy kontrolła ta służy do poboru opłat raty I i II każdego roku, z której z końcem roku kwity na zaległe opłaty wycięte do rachunku rocznego powinny być załączone, przeto takową kontrolłę należy wymieniać w protokółach rewizyjnych od czasu nadesłania jej do użycia aż do czasu wyjścia z użycia z końcem każdego roku.

- m) kwitaryusz wpływów zaległych i bieżących opłat od ubezpieczeń ciągłych ruchomości,
 - n) książkę odbioru pieniędzy z poczty nadchodzących pod adresem Kassy powiatowej, na rzecz należności jej księgami kassowými objętych,
 - o) kontrolłę funduszków tymczasowych pod adresem Naczelnika Powiatu nadsyłanych,
 - p) książkę odbioru pieniędzy z poczty pod adresem Naczelnika Powiatu nadchodzących, przez Kassę powiatową odbieranych i kontrolowanych,
 - q) dziennik korespondencyjny kassowy,
- na zasadzie których to książek stan kassowy ma być obliczony i rachunkowy sformowany.

II. Działania ostateczne.

A) Co do stanu Kassy.

- 3) Przeliczenie gotowizny.

Po otworzeniu skarbcu i skrzyń kassowych w obecności

Urzędników kassowych, wyżej wyrażonych, kluczami przez nich złożonemi, znalazłem i odliczyłem:

a) w gotowiznie:

1,	złotem (imperyałami)	rs.
2,	biletami Banku Polskiego	„
3,	w monecie grubej srebrnej	„
4,	w monecie srebrnej zdawkowej	„
5,	w miedzi	„
6,	w dowodach za gotowiznę z wypłat na rachunek Kassy gubernialnej dopełnionych (które zgodnie do dziennika wydatków wprowadzone znalazłszy zaznaczone zostały).	„
	łącznie	rs.

b) w papierach kredytowych:

7,	w listach zastawnych	rs.
	w kuponach	„
	łącznie	rs.
	Ogółem	rs.

wyrażnie (wypisać)

Uwaga. Jeśliby były złożone jeszcze inne papiery nie obliży skarbowe, to wymienić.

Remanent ten pochodzi z pływów od dnia . . . do dnia . . . meca uzbieranych, (tu domieścić powody zatrzymania i w którym dniu pierwszą odchodzącą pocztą wozową odesłany będzie), nadmienia się tu także, że w powyższym remanencie mieści się bilet bankowy jedno-rublowy jako wzór nadesłany i ciągle w remanencie zostawać mający, stosownie do zarządzenia Rządu Gubernialnego z dnia i reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia jako téż, że remanent przy rewizyi poprzedniej w dniu odbytej, w ilości rs. znaleziony, rzeczywiście pierwszą odchodzącą pocztą wozową w dniu do Kassy gubernialnej N. w zupełności odesłany został.

Nadto, Urzędnicy kassowi oświadczyli, że w Kassie tutejszej jest złożony depozyt w oddzielnych skrzyniach (wyrzucić w ilu) opieczętowanych, należący do (wymienić do kogo należy i pod czyjmi zostaje kluczami), na zasadzie dyspozycji Rządu Gubernialnego z dnia . . . i reskryptu Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu deponowany, obejrzawszy więc pieczęcie i znalazłszy nienaruszone, o tém się wzmiankę czyni.

Następnie przystąpiłem do przeliczenia funduszków tak zwanych tymczasowych, do biura Naczelnika Powiatu nadchodzących, w oddzielnej skrzyni znajdujących się, od której klucze oddzielne również Poborca i Kontroller posiada, i w tej znalazłem i odliczyłem:

a) w gotowiznie:

1, złotem	rs.
2, biletami Banku Polskiego	„
3, w monecie grubej srebrnej	„
4, w monecie srebrnej zdawkowej	„
5, w miedzi	„
	<hr/>
	łącznie rs.

b) w papierach:

6, w listach zastawnych	rs.
w kuponach	„
7, w obligach skarbowych	„
w kuponach	„
8, w dowodach Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej	„
9, w dowodach Banku Polskiego	„
10, w papierze stemplowym	„
	<hr/>
	łącznie rs.
	<hr/>
	Ogółem rs.

wyraźnie (wypisać).

Gdy Urzędnicy kassowi zapewnili, że żadnych nad powyżej wyszczególnione nie posiadają remanentów tak w gotowiznie, w papierach kredytowych i innych, jako też w dowo-

5) Porównanie znalezionej rewanentu w Kassie z rezultatem dzienników kassowych okazuje różnice następujące:

	według dzienników powinno być w Kassie	znaleziono i odliczono jak na stronie....	zatem znaleziono	
			mniej	więcej
Ruble srebrne i kopiejki				
w gotowiznie				
w listach zastawnych i kuponach				
łącznie				

6) Różnicę wyżej w punkcie 5 wykrytą objaśniają własnoręcznie Urzędnicy kassowi jak następuje:

Uwaga. Urzędnicy kassowi zapiszą tu własnoręcznie usprawiedliwienie swoje, a następnie Rewidujący co wskutek tego usprawiedliwienia przedsięwziął.

7) Z kolei przystąpiłem do obrachowania funduszów tymczasowych, pod adresem Naczelnika Powiatu nadchodzących, po dopełnieniu więc sprawdzenia skrupulatnego kontroll tego rodzaju funduszów, w jednym egzemplarzu w Kassie przez Kontrollera z drugim egzemplarzem w biurze Naczelnika Powiatu utrzymywanych, jako też z książką odbioru pieniędzy z poczty oddzielnie co do tych funduszów w Kassie również przez Kontrollera prowadzoną, i uczyniwszy z nich stosowny wyciąg, znalazłem we wszystkich szczegółach zupełną zgodność.

Uwaga. Gdyby natrafiono na niezgodności, te po szczególe w tém miejscu opisać i w obrachunku wykazać należy.

Rezultat zatem okazał się następujący:

	W goto- wiznie	W papie- rach kre- dytowych	W dowo- dach li- kwidacyj- nych i Banko- wych	W papie- rze stem- powym	Ogółem
	Ruble		srebrne	i kopiejki	
a) remanent wedle proto- kółu poprzedniej rewizji czynił.					
b) od poprzedniej do ni- niejszej rewizji przy- było.					
łącznie					
c) od poprzedniej do ni- niejszej rewizji wydano					
zostaje					
to jest:					
1, z lat poprzednich po ko- niec roku zeszłego. . .					
2, z roku bieżącego.					
razem jak wyżej					
znaleziono wedle wykaza- nia na stronie					
zatem znaleziono {mniej. . . {więcej. . .					

Uwaga. Znaleziony minus lub plus należy tu dokładnie usprawiedliwić, przez zażądanie własnoręcznego obja-

śnienia od Urzędników kassowych, z udzieleniem wiadomości, jakie Rewidujący przedsięwziął w tym względzie środki.

Ponieważ stan kassowy tak funduszów budżetowych i depozytowych, oraz funduszów tymczasowych (okazał się zupełnym bez żadnego braku), przeto Rewidujący w tém miejscu, klucze od skrzyń kassowych i skarbcu Urzędnikom kassowym Poborecy i Kontrollerowi doręczył.

Uwaga. Na przypadek znalezionej braku inniej znaczącego, w którym przepisy, bez użycia surowszych środków, wymagają niezwłocznego zaspokojenia braku, — w miejsce wyrazów powyżej w zakreszeniu domieszczonej pisać (przez zaspokojenie braku wykrytego w funduszach, do zupełnej całości przywrócony został.)

B) *Co do stanu rachunkowości.*

8) Przejrzenie i sprawdzenie ksiąg kassowych.

a) Dziennik przychodów budżetowych i depozytowych prowadzony własnoręcznie przez Poborcę (domieścić czy jest prowadzony wedle przepisów, czy czysto i porządnie), sprawdziłem w każdym szczególe z manuałem dochodów z roku bieżącego, z manuałem zaległości z lat upłynionych, z kontrollą kar egzekucyjnych z roku bieżącego, kontrollą depozytów, kwitaryuszami dochodów budżetowych oraz depozytowych i opłat od ubezpieczeń, kwitaryuszami patentów propinacyjnych i kwitaryuszami konsensów skarbowych na zarobki propinacyjne, wreszcie z książką odbioru pieniędzy z poczty do Kassy adressowanych, tudzież w rachubie zupełną zgodność znalazłem, nadmienając, że dziennik ten należycie we wszystkich rubrykach jest zapelnianym, obejmuje zamknięcia miesięczne i potrącenie wydatków dla wykazania remanentu i poniżej zaraz powtórzenie dochodów miesiąca bieżącego,

z dodaniem dochodów miesięcy poprzednich, zogółowaniem tychże.

b) Dziennik wydatków budżetowych i depozytowych prowadzony podobnie własnoręcznie przez Poborcę (domieścić czy jest prowadzony wedle przepisów, czy czysto i porządnie), znalazłem wypełniony wydatkami, z zapisaniem onych treści po szczególe jak następowaly, z zakresleniem i z domieszczeniem w uwagach ogólnych summ oraz dat i numerów deklaracyj, przy których Kassie głównej gubernialnej za gotowiznę przesłane zostały, a sprawdziwszy takowy co do odesłanych superat budżetowych i depozytowych pomienionj Kassie głównej gubernialnej, z kwitami sznurowemi téjże Kassy gubernialnej po datę co do reszty zaś z postrzeżeniami poczty miejscowej, z powodu, iż kwitów na summy, przy następujących deklaracyach odesłane, jako to:

- 1, przy deklaracyi budżetowej
z dnia Nr. na rubli sr.
- 2, przy deklaracyi budżetowej
z dnia Nr. „ „
- 3, przy deklaracyi depozytowej
z dnia Nr. „ „

łącznie na rubli sr.

Kassa powiatowa od Kassy głównej gubernialnej dotąd nie otrzymała, o przyspieszenie nadesłania których czyni się wnioszek, jako też w rachubie, zgodność zupełna okazała się, — nadmienając, że dziennik ten zawiera zamknięcia miesięczne, z dodaniem wydatków z miesięcy poprzednich i zogółowanie.

c) Manual dochodów budżetowych z roku bieżącego na zasadzie etatu, regestrów bierczych i szczegółowych wykazów wypełniony i prowadzony własnoręcznie przez Kontrollera (domieścić, czy jest prowadzony

wedle przepisów czy czysto i porządnie), porównałem z etatem, oraz co do przybytków i ubytków z szczegółowemi upoważnieniami, w ciągu roku Kassie powiatowej wydanemi, sprawdziwszy zaś takowy co do wpływów w każdym szczególe z dziennikiem dochodów, kontrollą kar egzekucyjnych i kwitaryuszem wpływów budżetowych, tudzież w rachubie, zupełną zgodność znalazłem, nadmienając, że należyte jest latusowany i obejmuje zebrania pod każdym oddziałem tytułów dochodów a w samym końcu oddziałów.

- d) Manual zaległości budżetowych z lat poprzednich po koniec roku zeszłego, prowadzony również przez Kontrollera własnoręcznie (domieścić uwagę czy jest prowadzony według przepisów, czy czysto i porządnie), obejmuje zaległości zgodnie w szczegółach i w ogółach przeniesione z manualów roku poprzedniego, podzielony na epoki lat, a pod temi kolejnie na tytuły i lata, sprawdzony co do przybytków i ubytków z dyspozycjami, w roku bieżącym przez Kasę powiatową otrzymanemi, co do wpływów w szczegółach z dziennikiem przychodów, kwitaryuszem wpływów budżetowych i w rachubie zgodność znalezioną została; nadmienia się przytém, że należyte jest latusowany i zebrania epokami lat, a pod temi oddziałami i tytułami dochodów zawiera.
- e) Kontrolla kar egzekucyjnych z roku bieżącego, jest prowadzoną podobnie przez Kontrollera własnoręcznie (domieścić czy jest prowadzona w myśl przepisów, czy czysto i porządnie), sprawdzona co do podanych delat przez wszystkie szczegóły z manualem roku bieżącego,—co do kwot przybytkowych z dyspozycjami terminy oznaczającemi, jako też z podobną kontrollą w biurze Naczelnika Powiatu utrzymywaną, co do należytego obliczenia wysokości kar — a co

do wpływów, z dziennikiem przychodów i kwitariuszem wpływów budżetowych, oraz w rachubie zgodną się okazała i jest należycie latusowaną.

- f) Kwitariusz wpływów budżetowych, którego w użyciu znalazłem tam kolejny Nr. . . . zapełniany własnoręcznie przez Kontrollera (domieścić czy w myśl przepisów prowadzony, czy czysto i porządnie) sprawdzony został w rachubie, i jak już wyżej powiedziano co do szczegółów z dziennikiem przychodów, manualami i kontrolłą egzekutnego, i zgodnym się okazał, nadmieniając, że należycie jest latusowany i zamykany miesięcznie.

Obrachunek z użycia takowego kwitariusza domieszcza się następujący:

według protokołu poprzedniej rewizji pozostało z tomu	kwitów sztuk . . .
od tej do rewizji niniejszej nadesłano	
tomów	zawierające kwitów sztuk . . .
	<hr/>
	łącznie sztuk . . .
użyto z tomu	sztuk . . .
przekreślono dla zaszłych pomy-	
łek w zapełnianiu	sztuk . . .
z tomu	sztuk . . .
	<hr/>
	łącznie sztuk . . .

pozostaje sztuk . . .

jako to: z tomu . . . , w użyciu i zachowaniu Kontrollera będącego sztuk . . . , w tomach . . . nie rozpoczętych i w zachowaniu Poborcy znajdujących się sztuk . . . , które przeliczywszy rzeczywiście w zupełności znalazłem, nadmieniając, że kwity powyżej jako przekreślone okazane, znajdują się niewycięte przy kwitariuszu na kartach

- g) Kwitariusz patentów propinacyjnych na rok 186.../6... nadesłany, zapełniany przez Kontrollera Kassy zgo-

dnie z instrukcją w tym przedmiocie wydaną, należycie latusowany i obejmujący zamknięcia miesięczne, sprawdziłem w rachubie, i co do należności za wyprzedane patenty i z dziennikiem i manualem przychodów, jako też kwitaryuszem dochodów budżetowych, w czem zgodność okazała się.

Obrachunek z użycia kwitaryusza tego, jest następujący:

według protokołu poprzedniej rewizji pozostało patentów	sztuk . . .
od tej do rewizji niniejszej nadesłano książek egzemplarzy, a w nich patentów	sztuk . . .
	<hr/>
	łącznie sztuk . . .
od poprzedniej do niniejszej rewizji wydano	sztuk . . .
	<hr/>
	pozostaje sztuk . . .

które przeliczywszy istotnie w zupełności znalazłem.

- b) Kwitaryusz konsensów skarbowych na zarobki propinacyjne, na rok 18⁶⁰/6... otrzymany, przez Kontrolera Kassy zapelniany, przez tegoż zlatusowany i zamknięty, sprawdziłem w rachubie i co do należności za wydane konsensy z dziennikiem i manualem przychodów oraz kwitaryuszem dochodów budżetowych, w czem zgodność okazała się.

Domieszcza się zarazem obrachunek z użycia takowego kwitaryusza, jako to:

według protokołu poprzedniej rewizji było	sztuk . . .
od tej do niniejszej rewizji przybyło książek egzemplarzy, w których konsensów.	sztuk . . .
	<hr/>
	łącznie sztuk . . .

od poprzedniej do niniejszej rewizji wyda-
no sztuk . . .

pozostało sztuk . . .

które przeliczywszy, rzeczywiście w zupełności znalazłem.

- i) Kontrolę wszelkich depozytów, prowadzoną przez Kontrollera Kassy własnoręcznie i założoną porządkiem oddziałów i tytułów ekstraktami objętych, sprawdziłem co do należności poborowej, mianowicie przeniesienie zaległości z takąż kontrolą r. z przybytki i ubytki z upoważnieniami, takowe w roku bieżącym zarządzającymi, co do wpływów i wydatków w szczegółach z dziennikiem przychodów i wydatków oraz z kwitaryuszem na różne wpływy depozytowe przeznaczonym, jako też z kwitaryuszami ciągłemi opłat zaległych od ubezpieczeń nieruchomości, i opłat zaległych i bieżących od ubezpieczeń ruchomości, wreszcie z kontrolą kwitaryuszową opłat z roku bieżącego od ubezpieczeń nieruchomości i w rachubie zgodność znalazłem, nadmienając, że Kontrola ta jest należycie latusowaną i zamknięcia miesięczne obejmuje tytułami, a pod temi kolejną lat i oddziałami.

Z użycia kwitaryuszów powyższych, w zachowaniu Kontrollera będących, jako to:

- 1, różnych depozytów,
- 2, zaległych opłat od ubezpieczeń nieruchomości,
- 3, zaległych i bieżących opłat od ubezpieczeń ruchomości,

należycie latusowanych i obejmujących zamknięcia miesięczne, po sprawdzeniu w rachubie, formują się następujące obrachunki:

ad 1-um, według protokołu poprzedniej rewizji pozostało z tomu kwitów sztuk . . .
od tej do niniejszej rewizji przybył
tom obejmujący kwitów . . . sztuk . . .

łącznie sztuk . . .
użyto z tomu sztuk . . .
przekreślono z powodu pomyłek
w wypisaniu dopuszczonych . . . sztuk . . .
(które nie wycięte przy kwitaryuszu znajdują się)
z tomu . . wycięto sztuk . . .

razem sztuk . . .

pozostaje z tomu . . sztuk . . .
które przeliczywszy, istotnie w zupełności znalazłem.

ad 2-um, (tu domieścić takiż sam obrachunek jak powyższy, z użycia kwitaryusza z zaległych opłat od ubezpieczeń nieruchomości).

ad 3-um, (podobnie domieścić obrachunek z użycia kwitaryusza z opłat zaległych i bieżących od ubezpieczeń ciągłych nieruchomości).

k) Książkę odbioru pieniędzy, z poczty nadchodzących pod adresem Kassy powiatowej, na rzecz należności jej księgami kassowemi objętych, przez Poborcę powiatu utrzymywaną i należycie poświadczaną w rubryce uwag przez urzędnika pocztowego, co do wydanych summ przy każdym odbiorze, sprawdziłem w rachubie, co do percepty kwot nią objętych, z dziennikiem przychodów i zgodność znalazłem, zapewniając obok tego, że percepty w księgach Kassy w ten sam dzień, kiedy odbiór miał miejsce nastąpiły, że zatem opóźnienie percepty dostrzeżone nie zostało, i że przy każdej pozycji w tej książce zacytowane są karta i numer porządkowy pod które-

mi w dzienniku przychodów te mieszczą się, oraz tak księga o której mowa, jako też księga odbioru pieniędzy z poczty, pod adresem Naczelnika Powiatu nadchodzących, sprawdzane są każdo-miesięcznie z księgami kwitaryuszowemi, na poczcie utrzymywaniemi, i zupełną między niemi zgodność znalezioną na dowód czego stosowne poświadczenia w tychże książkach domieszczone zostały.

l) Kontrolę swoją biurową dochodów nad etat Kasy powiatowej do poboru wskazanych i należności do odpisania w ubytek zadysponowanych, jako też dziennik korespondencyjny kassowy, co do przybytków i ubytków w dochodach, sprawdziłem z księgami i ekstraktami Kasy powiatowej, z czego okazało się że Kasa powiatowa wprowadziła do ksiąg swych kassowych wszystkie pozycye przybytków i ubytków jakie ją po datę niniejszej rewizyi doszły, (vel nie wprowadziła dotąd:

1. *Przybytków.*

(tu wyszczególnić dyspozycye zarządzające przybytki, rodzaj onych i powody niewprowadzenia).

2. *Ubytków.*

(podobnież służy uwaga jak *ad 1-um*).

Uwaga. Jeśliby przy sprawdzaniu ksiąg kassowych wykryto w której jakie niezgodności, te poszczegóło mają być wykazane pod odpowiednią działalnością Rewidującego.

Na podstawie zatem tak sprawdzonych dzienników i ksiąg kassowych, wyżej poszczegóło wymienionych, uformowałem następujący stan rachunkowy.

D o c h o d y							
b u d ż e t o w c				Depo- zytowe w g o t o - wiznie	Łącznie w g o t o - wiznie z b u d ż e - towemi	Depo- zytowe w p a - pierzach kredyt.	O g ó ł e m.
z lat 18 ¹⁵ / ₆₀	z lat 186...	z roku bieżą- cego 186...	Razem				
R u b l e s r e b r n e i k o p i e j k i							
Miała Kassa Powiatowa pobrać z zaległości lat zeszłych i według etatu roku bieżącego 186...							
Do tego przybyło w ciągu roku 186... po dzień rewizyi							
Łącznie było do pobrania							
Z tego ubyło w tymże samym czasie							
Istotna do poboru należność czyni							
w p ł y n ę ł o	a) od d. 1 Stycznia do dnia..... czyli daty ostatniej rewizyi.						
	b) od dnia..... czyli daty ostatniej rewizyi. do dnia niniejszej rewizyi..						
razem ...							
pozostaje zaległości... od tej potrąciwszy należność, wedle etatu i dodatkowych dyspozycyj w ciągu dopiero następných miesięcy pobrać się mającą, z potrąceniem wpływów w poprzednich miesiącach do dnia rewizyi na nią nastąpionych..							
jest istotnej zaległości..							
która się niewątpliwie dzieli:							
na ulegającą umorzeniu..							
„ „ „ zawieszeniu..							
na wymagalną, w egzekucyi będącą							
łącznie jak wyżej							

Szczegółowe objaśnienia zaległości do umorzenia, zawieszenia i egzekucyi, obejmują załączające się do niniejszego protokołu oddzielne Wykazy Lit. A i B, budżetowych i depozytowych zaległości.

9) Obrachunki tygodniowe, pomiędzy Kontrollerem a Poborcą w myśl rozporządzeń w tym względzie wydanych formowane, tak z wpływów budżetowych jako też depozytowych i jednocześnie z funduszów tymczasowych, znalazłem w komplecie w oddzielnych aktach złożone, obejmujące zgodność w nastąpionych wpływach z księgami kassowemi, o czem także każdo-tygodniowo Kontroller Kassy składa raporty, a w skutek tych Naczelnik Powiatu Rządowi Gubernialnemu każdo-miesięcznie.

Uwaga. Jeśliby dostrzedz się dały jakie niezgodności wykazać je po szczególe należy.

10) Po przejrzeniu dziennika wydatków i rewersów poczty, przekonałem się, że Kassa powiatowa wpływy budżetowe i depozytowe zebrane w ciągu każdego tygodnia, każdo-tygodniowo w zupełności, bez pozostawienia najmniejszej z nich ilości, wozową pocztą do Kassy gubernialnej odsyła, przy deklaracyach przepisami zastrzeżonych i w myśl tychże przepisów sporządzanych, z wliczeniem za gotowiznę dowodów z wypłat na rachunek Kassy gubernialnej nastąpionych.

(Dostrzedz się jednak dało, tu domieszczyć uwagę jeśli przetrzymanie superaty miało miejsce, w jakiej ilości, z własnoręcznym usprawiedliwieniem Urzędników kassowych i z opinią Rewidującego).

11) Delaty zaległości przejrzałem ze wszystkich rat upłynionych, znalazłem je podane zgodnie z manuałem dochodów roku bieżącego i szczegółowemi dyspozycjami, terminy oznaczającemi, zaraz po upływie każdej raty w dniach trzech, były jednak zdarzenia, że takowe dopiero dnia . . . Naczelnika

Powiatu dochodziły; — pociągnięci Urzędnicy kassowi o usprawiedliwienie powodu opóźnienia oświadczyli (tu domieszczyć tłumaczenie).

12) Ekstrakty miesięczne regularnie przed 6-m każdego następnego miesiąca, zgodnie z księgami kassowemi, Kassa powiatowa Rządowi Gubernialnemu podaje, o czém z książki ekspedycyjnej powziąłem przekonanie, z rewizyi których żadnych monit do załatwienia nie masz (lub jeśli są, wymienić czy Kassa je załatwiła).

13) Domieszcza się wiadomość, że rachunek roczny za rok zeszły Kassa powiatowa podała w właściwym czasie Rządowi Gubernialnemu, zgodnie z księgami kassowemi i ekstraktem za miesiąc Grudzień r. z., którego egzemplarz wraz z zdecydowanym protokołem pierwszej rewizyi, zwrócone przez Rząd Gubernialny, Kassa powiatowa w swych aktach posiada; z lat poprzednich aż po włącznie rok . . . rachunki Kassy przez Najwyższą Izbę Obrachunkową są zakwitowane.

14) Z książek dla gorzeliów nadesłanych formuje się następujący obrachunek:

według protokołu poprzedniej rewizyi

pozostało . . . sztuk

wartości rs.

od téj do niniejszej rewizyi

przybyło sztuk

wartości rs.

łącznie sztuk

wartości rs.

wydano „

„ rs.

pozostaje „

„ rs.

które istotnie w naturze w zupełności znalazłem.

15) Księga wymiany biletów Banku Polskiego prowadzona w myśl przepisów, czysto i porządnie, z końcem każdego miesiąca jest zamykaną dla wprowadzenia rezultatów do dzienników kassowych.

C) *Co do stanu archiwum i utensyliów.*

16) Dziennik korespondencyjny kassowy prowadzony przez N. czysto i porządnie przejrzałem skrupulatnie i przekonałem się, że Kassa powiatowa (zaległości z nicodrobionych numerów nie ma) vel zalega w korespondencyi, numerycznie w załączającej się tu specyfikacyi wykazanej, którą poleciłem wyrobić w przeciągu dni . . . i skutku tego polecenia dopilnuję.

17) Archiwum znalazłem w porządku, akta skompletowane z podziałem na budżetowe i depozytowe, a z tych każde na kassowe i korespondencyjne.

18) Utensylia sprawdziłem z inwentarzem rachunku roku zeszłego, jako też szczegółowemi dyspozycjami co do nowych przybytków i ubytków w roku bieżącym wydaniami, i znalazłem je z temiż zgodne i kompletnie co do ilości (jeśli by które z nich potrzebowały reparacyi wyrazić je po szczególe z udzieleniem wiadomości, w którym roku były sprawione i powody tej potrzeby).

D) *Co do zabezpieczenia Kassy.*

19) Kaucye przepisami zastrzeżone Urzędnicy kassowi stawili mianowicie zaś:

- a) Poborca N. w ilości rs. 1,800 hipoteczną na dobrach w powiecie gubernii położonych, na czas od dnia . . . do dnia . . . służącą, rezolucją Rządu Gubernialnego z dnia za dostatecznie Skarb zabezpieczającą przyjętą (jeśli zaś kaucya złożoną jest w listach zastawnych lub w gotowiznie, wymienić w której Kassie jest deponowaną).
- b) Kontroller N. (podobnież opisać kaucyę).

20) Lokal kassowy mieści się w domu (tu opisać lokal, czy jest wygodny, z ilu się składa izb, czy dostatecznie za-

bezpieczony oraz skarbiec, również straż wojskowa z ilu dostarczaną jest żołnierzy i czy jest dostateczną).

21) Rewizye Kassy, oprócz niniejszej, odbyte zostały w roku bieżącym jako to:

a) dnia przez

b) dnia przez

(nadmienić czy z takowych rewizyi nie pozostały monita do załatwienia).

Niniejszy protokół w trzech egzemplarzach spisany został, w jednym dla Kassy powiatowej, w drugim dla Naczelnika Powiatu, w trzecim dla Rządu Gubernialnego.

(podpisy)

Poborca

Kontroller

Adjunkt

d. _____ j. _____ w.

Naczelnik Powiatu

2 Annex do Nru 13-go.

Lit. A, budżetowy.

„ B, depozytowy.

W Y K A Z

**usprawiedliwiający zaległości protokółem rewizyjnym
z dnia .. roku objętych przy Kassie powiatu N.**

N° 14.

Wskazanie terminów, w jakich rewizye Kass gubernialnych i powiatowych mają być odbywane.

(d. 24 Czerwca 1829 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Artykuł 130-ty przepisów rachunkowości dla Wydziałów Skarbowych wskazał przedmioty, jakie szczególną uwagę Rewidującego Kassę skarbową zwrócić powinny, doświadczenie atoli nauczyło, iż czynność ta, z istoty swój tak ważna, bo rękojnię całości grosza publicznego stanowiąca, ograniczała się zwykle na obliczeniu gotowizny, mniej zwracając bacność na porządek rachunkowości kassowej, zostający w tak ścisłym związku z bezpieczeństwem funduszów publicznych.

Chcąc, ażeby rewizye kassowe we wszystkich szczegółach zamiarowi swojemu odpowiadały, Kommissya Rządowa re-skryptem z dnia 2 Kwietnia r. b. Nr. 17,217, przepisała sposób, w jaki takowe na przyszłość w Kassach głównych wojewódzkich i obwodowych odbywane być mają, będąc w tém przekonaniu, iż odtąd, ile być może, największa dokładność tak ważnej czynności towarzyszyć będzie.

Dopełniwszy tym sposobem obowiązku, jaki na nią troskliwość o dobro publiczne wkłada, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nie może także zaprzeczyć, że rewizye powyższych Kass, według przepisanej teraz formy odbywane, znaczne-

go wymagają czasu i mozolnej pracy, oraz, że terminowe podczas zamknięcia ksiąg kassowych rewizye miesięczne skutecznie zastąpione być mogą przez rewizye niespodziane, chociażby Władze bliższy dozór nad Kassami mające, mniej często do takich przystępowały. Temi powodowana uwagami, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła przepis odbywania każdomiesięcznie rewizyi wspomnianych Kass, objęty § 87-ym regulaminu kassowego i artykułem 130-ym przepisu rachunkowości dla Wydziałów Skarbowych, zmienić w następujący sposób:

1) Rewizye Kass głównych wojewódzkich i obwodowych z przepisu przynajmniej raz jeden na kwartał i to w trafnych chwilach, oraz w odmiennych terminach sekretnie zamierzone, a przeto niespodzianie dokonywane być mają;

2) Przepis powyższy nie przeszkadza bynajmniej Władzom, bliższy dozór nad Kassami mającym, odbywania rewizyi co miesiąc, albo i częściej w miarę własnego uznania;

3) Gdyby miejscowe okoliczności dawały powód do jakiego podejrzenia, wtenczas Władza nadzór nad Kassą mającą, pamiętna na odpowiedzialność według przepisów na niej ciężącą, winna jest przedsiębrać z całą przezornością i dokładnością tak częste rewizye, jak tego bezpieczeństwo Skarbu wymagać będzie.

Ostrzega się więc Władze i osoby, którym nad Kassami dozór jest powierzony, iż gdyby zaniedbanie częstych rewizyj ułatwić miało zrzędzenie lub ukrywanie przez niejaki czas defektów, a ztąd okazało się, iż wspomniane Władze i osoby nie dopełniły obowiązku odbywania tak częstych i dokładnych rewizyi, jakby tego bezpieczeństwo Skarbu wymagało, natenczas nic winnych zasłonić nie zdoła od odpowiedzialności, ustawami rządowemi zagrożonej.

Zawiadamiając Kommissyę Wojewódzką o téj swojej decyzji, Kommissya Rządowa dodaje, że gdy teraz osoby obo-

wiązane do rewizyi Kass ułatwioną mają sposobność dopełnienia poruczonej im czynności z zupełną akuratnością, Kommissya Rządowa nie wątpi, iż wszelkie protokoły, jakie odtąd odbierze, cechować będzie najskrupulatniejsza dokładność, czego Kommissya Województwa N. z swej strony przestrzegać nie omieszka.

w Warszawie, dnia 24 Czerwca 1829 roku.

Nr. 34,670/37,105.

N° 15.

Wskazanie szczegółów, jakie winny być sprawdzane przy rewizyi Kass gubernialnych i powiatowych.

(d. 9 (21) Maja 1835 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W duchu przepisów rachunkowości dotąd obowiązujących w ogólności wszelka władza, do której należy zwierzchnictwo jakiegokolwiekbądź Kassy skarbowej, a w szczególności bezpośrednio jej kurator odpowiedzialni są z majątku i osoby w takich przypadkach, gdyby okazać się miało, iż Kassy swemu dozorowi poruczone, nie rewidował w czasie przepisany, albo że przy odbywaniu rewizyi zaniechał użyć środków przekonania się niewątpliwie o istotnym stanie Kassy.

Pomimo takiej odpowiedzialności i tyloletniego doświadczenia, które nauczyło, że decessa wylęgają się najczęściej z nie

dołącznych miejscowych rewizyj, jednakże z przedstawionych protokółów rewizyj spostrzegać się daje, iż te rewizyje nader odbywają się powierzchownie. Rzecz cała kończy się zwykle na zaznaczeniu dzienników kassowych i przeliczeniu gotowizny, a reszta, o której protokoły rewizyjne mniej więcej niedokładnie wzmiankują, po największej części na ryzyko piszącego te protokoły jest powiedziane, bez wyłączenia czyli wszystkie księgi w myśl przepisów rachunkowości lub dodatkowych urzędzeń są zaprowadzone i w myśl tychże zapełniane, lub w czym mianowicie znalazły się niedokładne, czy takowe zgodne pomiędzy sobą okazują rezultaty, to jest, czy dzienniki zawierają te wszystkie szczegóły, jakie się w księgach kontrolnych zapisane znajdują, i nawzajem czy Kassa przypadkiem nie wykazuje takich zaległości, które przez egzekucję ściągnięte już zostały, słowem zamiast formalnych rewizyj, odbywają jedynie powierzchowne lustracye, które nigdy do poznania rzetelnego stanu Kassy jakoteż porządku rachunkowego doprowadzić nie mogą.

Dokładna rewizya wtedy tylko taką być może, jeżeli Rewidujący, nieprzystając na ogólném zamknięciu dzienników, stara się jeszcze dojść do poznania istotnego, to jest prawdziwie rachunkowego stanu Kassy, czyli jeżeli działa ze stanowiska wiodącego do poznania całości i też wszechstronnie objąć dającego, to jest jeżeli sprawdza i dochodzi, ile na mocy udzielanych Kassie upoważnień, do daty rozpoczęcia rewizyi, pobrać rzeczywiście należało, a ile istotnie pozostaje na zaległości, i jeżeli z tych dwóch niewątpliwie wyczerpanych wiadomości stara się dociec i wyprowadza z całą pewnością szukany rezultat, żądaniem przedsięwziętej rewizyi będący, to jest ile w czasie do jej rozpoczęcia istotnie pobrano, i czy to tylko wydano, do czego miano niezaprzeczone w niczym upoważnienia.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu z uwagi, że całość grosza publicznego i porządek rachunkowy w Kassach, nie na machinalném zapełnianiu terminowej formy, ale raczej na dokładności samej rewizyi spoczywa, zwracała już po dwa-

kroć na ten nader ważny przedmiot całą bacność i troskliwość Kommissyi Wojewódzkiej, jak tego w aktach jój znajdują się ślady dotąd obowiązujących, a ściśle nie wykonywanych rozporządzeń z dnia 2 Kwietnia 1829 roku, Nr. 17,217, i z dnia 24 Czerwca t. r., Nr. 34,670, z których pierwsze przepisuje główne zasady każdej rewizyi, drugie zmienia umyślnie rewizye miesięczne na kwartalne, aby ostatnie były, jak można, najdokładnijszemi.

Aby więc wywołać powyższe rozporządzenia z dotychczasowego zapomnienia, które jak się z przedstawionych protokółów rewizyjnych okazuje, koniecznie całkowitego przypomnienia wymagają, tudzież aby następne rewizye z właściwego punktu wychodziły i ogół obejmowały; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w następstwie powołanych reskryptów, poleca Kommissyi Wojewódzkiej, aby przy ponowieniu dawniejszych poleceń, natychmiast zarządziła i ściśle wykonania przestrzegala, co następuje:

1) Wszystkie rewizye kassowe, jakie odtąd przedsiębrane będą, skuteczniać się mają i w porządku i w czasie reskryptami powyższemi określonym, z całą ścisłością i pod rygorem zastrzeżonym.

2) Aby zaś nie były powierzchowne i nastęzczały Rewidującym sposobność obejrzenia i sprawdzenia całego mechanizmu kassowego i rachunkowego, na których spoczywa nie tylko całość grosza publicznego, ale i porządek rachunkowy, wymagana całość ubezpieczający, i rozpoznanie jój ułatwiający, rewizye te powinny za każdą razą sprawdzać nie tylko sam stan kassowy na podstawie jedynie dzienników, ale i stan rachunkowy, według wszelkich ksiąg kontrollnych, jako to: manualów, kontroll wszelkiego nazwania i kwitaryuszów pod wszelkim względem, a mianowicie:

a) co do przychodu,

ile Kassa rzeczywiście miała pobrać, ile istotnie pobrała, a ile i na kim rzeczywiście zalega;

b) co do wydatku, ile według złożonych kwitów do Kasy głównej odesłano; przy Kassach zaś głównych wojewódzkich wydatki nie tylko co do uskutecznionych wypłat, ale i uregulowanie należności płatniczej, sprawdzenia wymagają.

3) Należność do pobrania, aby niewątpliwą była nie tylko w szczegółach ale i w ogóle, powinna przy każdej rewizyi być sprawdzoną i porównaną co do pozostałości z lat poprzednich, z rachunkami roku upłynionego, co do bieżącego z etatem roku bieżącego, tudzież z upoważnieniami, zmieniającymi powyższą należność, tak pod względem przybytków, jako też ubytków, które przy najpierwszej rewizyi Kass obwodowych sprawdzone być powinny z dziennikiem korespondencyjnym Kass obwodowych, a przy Kassie głównej i przy każdej z dziennikami przybytków i ubytków Wydziału Skarbowego. Przy Kassach obwodowych można tę czynność nadal ułatwić przez zaprowadzenie w biurze Kommissarza Obwodowego podobnego dziennika przybytków i ubytków, z wyłączeniem jedynie rubryk, w artykule 44-tym przepisów rachunkowości Wydziałów Skarbowych pod lit. *f*, wyłuszczonych, do czego szemat potrzebny przez odrębne zarubrykowanie udzielony być może, a którego zapełnianie tém łatwiej uskutecznić się może w myśl artykułu 74-go przepisów rachunkowości dla Kass obwodowych; wszelkie takie upoważnienia jedynie przez pośrednictwo Kommissarzy Obwodowych do Kass obwodowych przychodzić powinny.

4) Ilość istotnie pobrana po sprawdzeniu w szczegółach dziennika kassowego z księgami kontrollnemi powinna się i w ogóle porównać z rezultatem zamkniętego dziennika dochodów, co z łatwością się uskuteczni, jeżeli tylko przy każdej rewizyi przestrzegany będzie ten porządek, iżby w księgach kontrollnych co miesiąc właściwe i dokładne rekapitulacje czynio-

ne i zapelniane były nie tylko co do lat pojedynczych, ale i epok przepisanych.

5) Zaległość poborowa, aby nie podlegała żadnej wątpliwości, wymaga szczególnego sprawdzenia wszystkich zaległości z kwitami kwitaryuszowemi, tudzież co do rat bieżących z delatami zaległości, które w myśl rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 14 Marca 1832 roku Nr. 19,519 po regularnem przejściu wszystkich stopni egzekucyi i po roztrząśnieniu ich przez Kommissyę Wojewódzką do akt kassowych powrócić powinny, a co do zaległości z lat dawniejszych z manualami i aktami egzekucyjnymi obwodowemi.

O delatach do Kassy obwodowej niezwróconych w swoim czasie w protokołach rewizyjnych czyniona być powinna wzmianka, gdzie te podczas rewizyi zaległy, i dla czego z powrotem do Kassy nie doszły, tudzież powinny być treściwie skreślonę powody znalezionych zaległości, jakie przy ich sprawdzeniu koniecznie poznać potrzeba, bo bez tego poznania sprawdzenie ich nie może być dokładne, zaległości zaś Kassy głównej wymagają całkowitego sprawdzenia z aktami Kommissyi Wojewódzkiej, o ile nie będzie porządných delat co do roku bieżącego, których sposób urzędzenia, potrzebie miejscowej najdogodniejszy, Kommissyi Wojewódzkiej dawniej już zostawiono. Pracy téj wymaga nie tylko zupełne przekonanie się o całości Kassy, gdyż bez sprawdzenia zaległości nie masz dokładnej rewizyi, ale i potrzeba ciągłego czuwania nad tém, iżby środki względem usunięcia tych zaległości nieustannie i odpowiednio potrzebie tak długo bez przerwy popierane były, dopóki one bądź przez umorzenie, skompensowanie lub ściągnięcie w drodze przepisanej, zupełnie usunięte nie zostaną.

6) Co do wydatków przy Kassie głównej, te nie tylko przez dokładne porównanie z dowodami dziennika, ale i tego ostatniego z kontrollami miesięcznie zrekapitulowaniami co do ich ogółu sprawdzić się powinny, a należność płatnicza co do

porządnego jej ustanowienia, podobnie jak poborowa, rozpoznana być ma.

7) Na dowód że pod temi wszystkimi względami rewizya i sprawdzenie nastąpiło, protokół rewizyjny, jakie od czasu odebrania niniejszego reskryptu spisywane będą, oprócz stanu kassowego, jaki dotąd obejmowały, zawierać jeszcze mają i stan rachunkowy rewidowanej Kassy, jaki w dniu rozpoczęcia rewizyi istotnie miał miejsce, to jest, jej należność, wpływ i wydatek, tudzież pozostałość epokami w kontroli dochodów i wydatków przyjętymi, a nadto mają domieszczać poświadczenie Rewidujących, że ten rezultat rachunkowy, jaki w protokołach pomieszczą, we wszystkich szczegółach przy rewizyi był rozpoznany i dokładnie sprawdzony.

8) Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że najpierwsza taka rewizya więcej czasu jak poprzednie wymagać będzie, lecz natomiast wszystkie następne dokładnością pierwszej nader się ułatwią. Rewidujący zaś, jeżeli nie zyskają wiele na czasie, to zyskają niezawodnie na zasłonięciu się od odpowiedzialności, kiedy nie na ryzyko, ale z zupełnego przekonania się, protokoły rewizyjne podpisywać będą.

9) Najpierwsza taka rewizya, z uwagi na czas do tego najspodobniejszy, zaraz po otrzymaniu niniejszego reskryptu ma być zarządzona, a protokoły rewizyjne w czasie, reskrytem z dnia 2 Kwietnia 1829 r. Nr. 17,217 zakreślonym, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu przedstawione z wiadomością o wydanych przez Kommissyę Wojewódzką zarządzeniach, do jakich roztrząśnienie powód dać może. Nadal ten porządek co do regularnego przedstawiania protokołów rewizyjnych, ma być jak najściślej pilnowany.

10) Rozporządzenie niniejsze prześle Kommissya Wojewódzka niezwłocznie do wykonania Kommissarzowi Skarbo-

wemu, wszystkim Kommissarzom Obwodowym i Rewizorom Wojewódzkim, z tém wyraźném ostrzeżeniem, że odtąd niedokładne protokółta rewizyjne, ściągac będą na winnych kary porządkowe; niewierne zaś lub powierzchowne, gdyby się takimi przy nadzwyczajnych rewizyach lub lustracyach okazały, pociągac za sobą będą oddalenie ze służby.

O wprowadzeniu w zupełne wykonanie niniejszego reskryptu i o zarządzeniu niezwłocznych rewizyj, Kommissya Rządowa najdalej w dniach ośmiu rapportu oczekiwać będzie.

w Warszawie, dnia 9 (21) Maja 1835 r.

Nr. 40,619.

N° 16.

Wskazanie, w jakiej formie stan rachunkowy w protokółach rewizyj Kass skarbowych ma być sporządzany.

(d. 9 (21) Września 1835 roku.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Przy nadesłaniu zwracających się protokółów rewizyj Kass obwodowych, za drugi kwartał r. b., których podanie pod datami 29 Lipca (10 Sierpnia), tudzież 21 Sierpnia (2 Września) r. b. pod liczbami 36,490, 38,128, 38,497 i 42,138, uskutecznione zostało, uczyniła Kommissya Wojewódzka wniosek o przepisanie wzoru do formowania stanu rachunkowego, a to celem postawienia się w możności tém dokładniejszego przestrzegania, aby rewizyjne protokoła w duchu rozporządzenia z dnia 9 (21) Maja r. b. Nr. 40,619 działane były.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przekonywając się z przedstawionych protokółów rewizyjnych, że każdy Kommissarz w inny sposób stan rachunkowy uskutecznił, uznała potrzebę oznajmić Kommissyi Wojewódzkiej, że nie masz istotnie potrzeby mieszczenia w protokóle wykazów szczegółowych zaległości, jak to uskutecznił Kommissarz Obwodu Bialskiego, który tę czynność porządniej i dokładniej jak inni wszyscy uskutecznił, lecz dosyć jest z operatu całego sprawozdania wciągnąć do protokołu rezultat ogólny, który może być sporządzony w formie następującej:

Fundusze						Dopo- towa
Budżetowe						
Dawnego peryodu		Nowego peryodu		Łącznie		
z epoki Księstwa Warszaw- skiego	z epoki do końca r. 1860.	z lat upłynio- nych 186./6..	z roku bieżą- cego			
Ruble srebrne i kopiejki						
Miała Kassa pobrać						
Przybyło w ciągu roku bie- żącego						
Łącznie było do pobrania						
Ubyło w ciągu roku bieżącego						
Istotna do poboru należność .						
Wpłynęło do dnia rewizyi . .						
Pozostaje na zaległości						
Od czego wytrąciwszy nale- żność, jaka według etatu i dodatkowych dyspozycy w ciągu dopiero następnych miesiący, stosownie do roz- kładu na raty, ma być po- brana, z wyłączeniem wszak- że wpływów, jeżeli i o ile na rachunek przyszłych rat rzeczywiście już nastąpiły .						
Zostaje wymagalna zaległość, która według sporządzone- go szczegółowego wykazu zaległości, jaki przy tej re- wizyi sprawdzono i w aktach kassowych na dowód zacho- wano, dzieli się niewątpliwie:						
1, na kwalifikujące się do umorzenia						
2, na zawieszono w egzeku- cyi, z mocy upoważnień Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu. .						
3, na zostające w ciągłej egzekucyi.						

Pierwszy oddział tak rozgatunkowanej zaległości objaśnić dokładnie należy, kiedy ją mianowicie do umorzenia przedstawiono, i na czem się dotychczas opóźnia usunięcie ich z ksiąg kassowych. Drugi poświadczyć, że czas zawieszenia jeszcze nie upłynął, i że wszystkie niewątpliwie, według skutecznego sprawdzenia, opierają się na wyraźnych do tego upoważnieniach Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu. Trzeci szczegółowo usprawiedliwić, dla czego w swoim czasie nie ściągnięto.

Co wszystko przy dokładnem sprawdzeniu zaległości, jak tego dokładna rewizya Kassy koniecznie wymaga, z łatwością uskutecznić można.

Na taki sam sposób i przy rewizjach Kassy głównej formowany ma być stan rachunkowy, z tą tylko odmianą, że z wymagalnej zaległości potrącić jeszcze należy zaległość z superat, a rozgatunkować i usprawiedliwić potrzeba jedynie zaległość z dochodów bezpośrednich. Dalej wypisać na taki sam sposób rezultat rachunkowy wydatków, a w końcu domieścić porównanie wpływów i wydatków z obydwóch rezultatów wyciągniętych, i z nich wyprowadzić stan kassowy, dla przekonania się, czy ten zgadza się ze stanem obliczonym.

W taki sposób ułożyć i spisać się powinny wszystkie protokoła rewizyjne za trzeci kwartał r. b., a obowiązkiem jest Kommissyi Wojewódzkiej, jako bezpośredniej nad Kassami przełożonej Władzy, w obrębie całego województwa najdokładniej je roztrząsnąć i z materyałami miejscowemi dokładnie sprawdzić, mianowicie zaś stan rachunkowy dobrze egzaminować i porównać do pierwotnej należności z ekstraktem kassowym za Grudzień r. z., co do wszystkich przybytków i ubytków z kontrollą tychże u siebie utrzymywaną, a co do zaległości z delatami, jakie pod jej rozpoznanie przychodzą, a w ogólności, czyli całkowicie odpowiedzą duchowi rozporządzenia z dnia 9 (21) Maja r. b. Nr. 40,619 i niniejszego, które jest pierwszego uzupełnieniem. W dowód czego, wszystkie dyspozycje, na skutek dokładnego roztrząśnienia protokółów re-

wizyjnych wydane, dołączane być mają w kopiach przedstawionych Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, wraz z rozpoznaniem już przez nią protokołami rewizyjnymi.

w Warszawie, dnia 9 (21) Września 1835 r.

Nr. 65,603.

N° 17.

Rozporządzenie, uwalniające od formowania wykazów szczegółowych zaległości przy rewizyi Kass powiatowych.

(d. 2 (14) Grudnia 1835 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBŪ.

Pierwsze dopiero jak się zdaje dokładniejsze odbycie rewizyi Kassy obwodu N. i sprawdzenie szczegółowe wszystkich jej zaległości spowodowało tamtejszego Kommissarza Obwodowego do uczynienia pod datą 6 (18) Listopada r. b. bezpośredniego a niewłaściwego przełożenia, iżby od podobnego sprawdzania nadal mógł być uwolniony. Trudność ta po pierwszy raz doświadczana, nie leży, jak się widzieć daje, w samej rzeczy, ale w zadawnionem zaniedbaniu zaległości, kiedy pierwsze i dokładniejsze ich rozpoznanie na raz jeden takim jakim mniemał uległo trudnościom. I Kommissya Wojewódzka pod

dniem 4 (16) Listopada r. b., Nr. 54,955, przełożyła wprawdzie potrzebę zwolnienia Kommissarzy Obwodowych od formowania szczegółowych wykazów zaległości przy każdej dokładnej rewizyi, które rzeczywiście tylko przy najpierwszej koniecznie potrzebnymi były, ale nie wnosiła bynajmniej potrzeby zwolnienia od szczegółowego ich sprawdzenia i w rzeczy samej, bez dokładnego sprawdzenia szczegółowych zaległości, nie masz dokładnej rewizyi, i dla tego trudność na wstępie doświadczona musi być koniecznie przełamana. Złamaną zaś być może i powinna przez zajęcie się z całą usilnością ścisłym roztrząśnieniem wszystkich zaległości i ostatecznym ich uprzątnięciem, przez szczere przedsięwzięcie środków do umorzenia tych wszystkich, które są niewymagalnymi, przez dokładne kontrolowanie i pilnowanie terminów zawieszenia tych wszystkich, które na nowo reskryptami Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu w egzekucyi wstrzymane zostały, przez ciągłe i pilne popieranie egzekucyj lub korespondencyj, osiągnięcie tych wszystkich, które niewątpliwie w ciągłej zostawać powinny egzekucyj. Tym sposobem stan zaległości raz dobrze i gruntownie poznany, liczebnie nawet ujęty i ciągle kontrolowany, słowem wdrożony na kolej właściwego, ciągłego bez żadnej przerwy i porządnego uprzątniania, nie będzie już tworzyć przy następnych rewizyach doświadczonych na teraz trudności, bo po pierwszym gruntownym ich poznaniu, przy następnych rewizyach nie pozostanie jak sprawdzić szczegóły zmian zaszyłych, tudzież pobudzić lub posunąć dalsze poparcie przedsięwziętych przy poprzedniej środków, dopóki te zaległości zupełnie nie znikną. Ułatwienie więc przyszłych rewizyj nie można szukać w zmianie przepisów, ale w dokładności najpierwszych rewizyj, tudzież w dokładnym zbadaniu powodów zaległości, za których z gruntu poznaniem same się nastreczą środki do ich rychłego usunięcia. Nie trzeba tylko mniemać, że dokładne rewizye, których się Kommissarz Obwodu N. tak zbyt często lęka, zrobią uszczerbek dla innych czynności, owszem takie tylko rewizye i niepowierzchowne sprawdzenia więcej go

nierównie dla służby oszczędzą przez rychlejsze wyprowadzenie z dotychczasowego nieładu i nierozdzielnych od niego zawikłań, które bezowocnie tracą dużo czasu na samę bez końca objaśnienia i usprawiedliwienia, a ciągle sprawdzenia, których wraz z zaległościami jedynie zniknąć może potrzeba.

Z tych zatem powodów Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, w miejsce żadanego zwolnienia, poleca Kommissyi Województwa N. jak najtroskliwsze tém zajęcie się, iżby szczegóły zaległości przy najpierwszych dokładnych sprawdzeniach zaległości poznane, nie były zmarnowane, lecz zaraz tak upożytecznione jak tego porządek kassowy i egzekucyjny, tudzież przyszłe dokładne rewizye Kass celem ich ułatwienia koniecznie wymagają. Ostrzega także Kommissyę Wojewódzką, że w każdym roku przy najpierwszej tylko dokładnej rewizyi formowanie szczegółowych wykazów zaległości będzie i jest potrzebne, przy następnych zaś w ciągu roku uskutecznianych, można za pomocą tych samych wykazów wszystkie nastąpione później zmiany szczegółowo sprawdzać, aż do zamknięcia roku kassowego, jeżeli wcześniej nie znikną, co przy delatach bieżących zaległości, porządnie utrzymywanych, wierne usprawiedliwionych i gruntownie roztrząsanych, z wszelką łatwością uskutecznić można, jeżeli tylko ciągła i porządna egzekucya nie będzie w zaniedbaniu. Z takiego nawet trybu postępowania ten jeszcze obok innych wyniknie pożytek, że usprawiedliwienie zaległości z końcem roku nie będzie potrzebowało przez sześć tygodni jak, Kommissarz N. obliczył, być kompensowane, ale w każdym czasie mieć będzie gotowe materiały, okazujące istotny postęp i stan prawdziwy wszystkich zaległości.

O tej decyzji poinformuje Kommissya Wojewódzka nie tylko Kommissarza Obwodu N., ale i wszystkich innych Kommissarzy, nie wyłączając nawet Skarbowego, dla wiadomości i ścisłego zastosowania.

w Warszawie, dnia 2 (14) Grudnia 1835 r.

Nr. 94,061/95,697.

N° 18.

Rozporządzenie, w jaki sposób mają być rewidowane rachunki roczne.

(d. 16 (28) Stycznia 1848 roku.)

NAJWYŻSZA IZBA OBRACHUNKOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Aby uniknąć częstego powtarzania jednych i tych samych monit, jakie przy rewizyi rachunków Kass powiatowych nastroczają się, uznała Najwyższa Izba Obrachunkowa potrzebę następujące ogólne wydać rozporządzenie:

- 1) Wszystkie stronicy rachunku winny być kolejnym numerem oznaczone.
- 2) Podpisy Urzędników kassowych mają być wyraźne.
- 3) W opisach kaucyj należy wyrazić, na jak długi czas takowe służą Skarbowi.
- 4) Przy wielu Kassach okazywane bywają przybytki i ubytki, albo w rubryce uwag, albo też w oddzielnie dołączonych wykazach, co jest niewłaściwem, — wszystkie tego rodzaju upoważnienia winny być wyszczególnione w kolumnach na przychód przeznaczonych.
- 5) Prócz dołączenia wykazów zmian etatowych, potrzeba po szczególe wyjaśnić przybyły lub ubyły dochód przez zacytowanie z daty i numeru dyspozycyi, na mocy jakiej zmiana nastąpiła i wskazanie, gdzie takowa dołączona jest, lub złożyć one w oryginale, jeżeli te nie były przy żadnym rachunku dołączone.

6) Dochody przypadkowe szczegółowo rodzajami wymienione są przed linią w etatach, w takim też porządku w rachunkach wyszczególniać one należy, nie zaś w summie ogólnej, jaka w linii zamieszczona jest; usprawiedliwiać zaś takowe, a mianowicie:

- a) kary sądowe, wykazami kwartalnymi Kontrolli Skarbowej,
- b) za dziennik praw, wykazem prenumeratorów,
- c) za dziennik gubernialny podobnie,
- d) z opłat od broni palnej, wykazem imiennym posiadających pozwolenie,
- e) z opłat na transport zbrodniarzy, rozkładem tych opłat,
- f) ze składek na kosztą dostawy rekrutów, podobnie,
- g) z kar za przetrzymanie pasportów, upoważnieniem Naczelnika Powiatu lub świadectwem, jeżeli takowych nie było.

7) Przy każdym rachunku winien być dołączony ekstrakt z miesiąca Grudnia, który służyć będzie do przekonania się o zgodności stanu ksiąg Kassy ze stanem rachunkowym.

8) Również znajdować się winny przy dowodach protokoła odbytych kwartalnie rewizyj Kassy.

9) Dochód z opłaty konsensowej nie bywa usprawiedliwiony podług wydanych od dawna przepisów, ponawia się więc jeszcze aby dołączone były: protokół zamkniętej księgi konsensowej, protokół rewizyjny téż, wykaz imienny procederystów z wyrażeniem ludności, wysokości wnieść się winnej opłaty, ilości wniesionej i na zaległości pozostałej i z jakich powodów, obrachunek wyprzedanych konsensów.

10) Co do usprawiedliwienia opłat od wódki i za patenta, wydane zostały oddzielne przepisy.

11) Rewidenci w biurach Rządów Gubernialnych przy pierwszej rewizyi rachunków ściśle przestrzegać winni, aby żadnych dowodów nie brakowało, aby wszystkie okoliczności należycie były wyjaśnione i przepisy kassowe zachowane tak, iżby z powodu uchybień, na miejscu sprostować i załatwić się winnych, nie miała Najwyższa Izba powodu czynić monit, bez których przy dokładnej pierwszej rewizyi obejśćby się mogło.

W końcu Najwyższa Izba ponawia liczne swe polecenia i ostrzega, że żadnych nadal uchybień, skutkiem powierzchownego działania urzędników dopuszczanych, przepuszczać nie będzie, lecz w ścisłym zastosowaniu się do obowiązujących przepisów kary wymierzane zostaną.

w Warszawie, dnia 16 (28) Stycznia 1848 roku.

Nr. 651.

11) Zawieszanie w nichżeż dachów Gubernialnych przy
 (wtedy) rezerwy rachunków ad hoc przetrzymać winni, aby za-
 von dowodów nie dostawali, aby wyszkie składowane
 rzeczy były wyrażone i przepisy kasowe zachowane tak,
 y z powodu niebycia, na miejscu składowania, i dlatego na
 gwałt, nie miało Najwyższa Izba powołać czynić nic, bez
 trzech przy dokładnej parowej rezerwy objętych się mogło.

W kolumnie Najwyższa Izba powołała listy swe polecając
 otwarcia, że rachunek nadzwyczajny, statystyka powiatowa
 tego rodzaju niejednokrotnie dopuszczają, przepuszczając nie
 tylko, lecz w całym rozprawianiu się do obywateli przo-
 row, który wyrażono następująco:

W Warszawie, dnia 16 (28) stycznia 1848 roku.

1848

12) Przyjęcie do wiadomości i
 wykonanie w całości, co do
 wykonania, co do
 wykonania, co do

13) Przyjęcie do wiadomości i
 wykonanie w całości, co do
 wykonania, co do
 wykonania, co do

T Y T U Ł I I I .

WYDATKI I PRZESYŁKI, WARTOŚĆ PIENIĘŻNĄ MAJĄCE.

N° 19.

**Upoważnienie do realizowania assygnacyj Banku przez
Kassy Skarbowe.**

(d. 20 Stycznia 1880 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Celem ułatwienia wypłat, które Bank Polski może być w potrzebie skutecznie po rozmaitych miejscach kraju, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła zalecić Kommissyom Wojewódzkim co następuje:

1) Wszystkie Kassy główne i obwodowe (wyjąwszy położone w okręgu miasta stołecznego Warszawy), mogą i powinny, bez szczególnego na każdy raz upoważnienia ze strony Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, realizować assygnacje przez Bank Polski wydane, podpisem Prezesa Banku lub jego

Zastępcy, oraz numerem Kontrolli Bankowej zaopatrzone, skoro o ich wystawieniu otrzymają od Banku oddzielną awizację.

Dla pospiechu i bezpieczeństwa w wydawaniu assygnacyi Bank Polski urządził stosowne druki.

Druki na assygnacje, które Bank Polski wydaje do Kass głównych znane już są Kommissyom Wojewódzkim i Kassom głównym.

Wzory do druków na assygnacje, przez tenże Bank wydawać się mogące, do Kass obwodowych załączenie przesyłają się.

Części tego ostatniego druku są następujące:

- a) wyższa część arkusza od strony grzbietu pozostanie w księdze Bankowej,
- b) dolna obejmuje zawiadomienie do Kommissyi Wojewódzkiej,
- c) na drugiej stronie arkusza jest zawiadomienie do Kommissyi Skarbu,
- d) poniżej w środku w obwódce kolorowej assygnacya przez Bank do Kassy interessantowi wydać się mająca,
- e) nakoniec ostatnia jest zawiadomieniem do Kassy.

Wzory tych druków, prześlą Kommissyie Wojewódzkie Kassom obwodowym dla bliższej ich informacyi.

Ponieważ każda assygnacya odcinaną będzie od części e, to jest od zawiadomienia do Kassy wyjść mającego, przez część dolną obwódki kolorowej assygnacyi, tak, że część jedna tej obwódki pozostanie przy assygnacyi, a druga przy powyższem zawiadomieniu; Kassy zatem porównywać będą za każdą razą odcinek uwiadomienia z odcinkiem assygnacyi, celem przekonania się o prawdziwości tej drugiej.

2) Władze lub osoby, na rzecz których ma nastąpić wypłata za assygnacją Banku, mają same lub przez pełnomocników, w dług brzmienia assygnacyj, kwitować na grzbiecie tychże samych assygnacyj odbiór summy assygnowanych.

Częstkowa wypłata summ na raz jeden assygnowanych, zabrania się.

3) Po skutecznieniu wypłat takowych, Kassy obwodowe za pośrednictwem Kassy głównej, Kassy zaś główne bezpośrednio od siebie przysyłać będą assygnacye Banku, z zapisanemi na nich pokwitowaniami, tytułem superat w miejsce gotowizny do Kassy Jeneralnej, która względem ich przyjmowania odebrała stosowną dyspozycyę. Otrzymane zaś zawiadomienia od Banku, z poświadczeniem wypłaty, Kassy zwrócą Bankowi.

4) Kommissyie Wojewódzkie mając zawiadomienie od Banku o każdej assygnacyi, czy to do Kassy głównej, czy do obwodowych wydane, kontrolować będą ich realizacyę, a w raportach o przesyłanej z Kassy głównej do jeneralnej superacie zdawanych, są w obowiązku cytować z daty i numeru assygnacye Bankowe, skoro te po zrealizowaniu za gotowiznę będą przesyłane.

5) Niniejsze rozporządzenie zakommunikuje Kommissyia Województwa N. wyżej wymienionym Kassom i o tém w przeciągu dni 8-miu Kommissyi Rządowej złoży wykonawczy rapport.

w Warszawie, dnia 20 Stycznia 1830 r.

Nr. 73,599.

N° 20.

Rozporządzenie w przedmiocie przesyłania pocztą dowodów likwidacyjnych.

(d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1839 r.)

do

Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na zasadzie reskryptów Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 30 Czerwca 1829 r. Nr. 41,645, 4 (16) Listopada 1837 roku Nr. 72,507 i 21 Marca (2) Kwietnia r. b. N. 10,224, wydane zostały w drodze właściwej do wszystkich Urzędów i Stacyj pocztowych rozporządzenia, iżby od przesyłki dowodów czyli certyfikatów Kommissyi Likwidacyjnej, skoro takowe, celem bezwarunkowego onych wręczenia interessantom, na ręce Kommissarzy Obwodowych lub innych Władz miejscowych przez Rządy Gubernialne, lub też między osobami prywatnemi pocztą są przesyłane, opłata portoryi w myśl art. 15-go lit. c. ustępu 5-go Statutu organicznego pocztowego z dnia 8 Lipca 1817 r. gotowizną była pobieraną, a to jednakże nie od nominalnej onych wartości, lecz wedle kursu, jaki mają w obiegu, a który zwykle najwyżej po 36 za sto jest praktykowany; od przesyłki zaś tychże dowodów między Władzami, celem dopełnienia kompensaty albo uznania ich za własność Skarbu, niemniej od przesyłki onych zaraz po wystawieniu przez Kommissyę Centralną Likwidacyjną do Rządów Gubernialnych, iżby żadna opłata nie była liczoną, lecz aby dowody takowe przesyłano pocztą pod rubrum rządowém.

Gdy dla wykonania podobnych rozporządzeń potrzebną jest koniecznie dla poczty wiadomość, w jakim celu dowody rzeczono przesyłane bywają, a wiadomości tej, wedle praktykującego się dotąd zwyczaju, ekspedytorowie na adressach czyli kopertach wcale nie domieszczają, zapisując zwykle tylko sumę nominalną przesyłanych dowodów, i oznaczając powszechnie rubryką interessu rządowego, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zatém, powodowana przełożeniem Dyrekcji Jeneralnej Poczty z dnia 25 Maja (6 Czerwca) r. b. Nr. 5,426, poleca Rządowi Gubernialnemu, iżby w każdym razie na kopertach, pod któremi w mowie będące dowody likwidacyjne są przesyłane, obok zwykłego adresu, i wyrażenia nominalnej summy pieniężnej temiż dowodami objętej, domieszczać także rozkazał wiadomość, na jaki cel takowe, wedle powyższego oznaczenia są przesyłane i podług tego rubrykę interessu rządowego lub prywatnego stosować zalecił. O czém również Kommissarzy Obwodowych i inne właściwe Władze poinformować należy.

w Warszawie, dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1839 r.

Nr. 44,090.

W wyroku dnia 30 czerwca (12 lipca) 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.
Wyrokiem z dnia 30 czerwca 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.
Wyrokiem z dnia 30 czerwca 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.
Wyrokiem z dnia 30 czerwca 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.
Wyrokiem z dnia 30 czerwca 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.
Wyrokiem z dnia 30 czerwca 1888 r.
Sąd I Instancji w Warszawie, w sprawie
pomiędzy Władysławem a Władysławem
o świadczenie pieniężne, w przedmiocie
wymagalności świadczenia pieniężnego
z tytułu pożyczki, w kwocie 1000 zł.

TYTUŁ IV.

ZABEZPIECZENIE FUNDUSZÓW.

A) CO DO KAUCYJ.

N° 21.

Upoważnienie do przyjmowania na kaucye i vadia przy licytacyach papierów publicznych Cesarstwa.

(d. 9 (21) Czerwca 1865 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Kommunikując Rządowi Gubernialnemu dla wiadomości i stosowania się, w czém do niego należać będzie, kopię postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 7 (19) Maja r. b. Nr. 13,137, upoważniającego Władze tutejsze do przyjmowania na kaucye i vadia przy licytacyach przez Rząd ogłaszanych, tych rządowych i innych, wartość pieniężną mających, papierów publicznych Cesarstwa Ruskiego, które w tym celu przez Władze Cesarstwa są lub będą w przyszłości przyjmowane, Kommissya Skarbu, w spełnieniu art. 2-go tegoż postanowienia, załącza wykaz obejmujący wszystkie rodzaje pomienio-

nych papierów, jakie na cel powyżej wskazany mogą przyjmować Władze Królestwa, z oznaczeniem szczegółowo każdego z nich ceny, po jakiej w r. b. 1865, przyjmując też papiery, liczyć je należy; po jakiej zaś w latach następnych liczyć je będzie należało, Rząd Gubernialny otrzymywać będzie w czasie właściwym wiadomość.

w Warszawie, dnia 9 (21) Czerwca 1865 r.

Nr. 26,820.

· 1 Annex do Nru 21-go.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,

etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi co następuje:

Art. 1.

Na kaucyje i vadia, jakie stawiane być winny do licytacji, przez Rząd ogłaszanych, na dostawy i inne przedmioty, mogą być przyjmowane przez Władze Królestwa te rządowe i inne, wartość pieniężną mające, papiery publiczne Cesarstwa Ruskiego, które w tym celu przez Władze Cesarstwa są lub będą w przyszłości przyjmowane. Przyjmowanych tam obecnie załącza się wykaz, a co do tych, jakie w przyszłości będą mogły być przyjmowane na powyższej zasadzie, Kommissya Skarbu poda od siebie do wiadomości publicznej.

Art. 2.

Kommissya Skarbu stosując się do cen oznaczonych przez Ministra Finansów dla papierów na kaucyje stawianych, oznacza i ogłasza każdorocznie cenę, po jakiej papiery takowe mają być przyjmowane na kaucyje i vadia przez Władze rządowe Królestwa, tudzież składa o tém Radzie Administracyjnej stosowne rappaorta.

Na rok bieżący 1865 oznaczy i ogłosi ją zaraz po wydaniu niniejszego postanowienia.

Art. 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 7 (19) Maja 1865 roku.

Namiestnik, Jeneral-Adjutant,
(podpisano) *Графъ Бергъ.*

2 Annex do Nru 21-go.

W Y K A Z

papierów publicznych państwa Ruskiego, które przyjmować należy na kaucyje i vadia przy licytacyach przez Rząd ogłaszanych, obejmujący oznaczenie cen, po jakich te papiery w roku bieżącym 1865 liczone być winny:

1) Bilety Kommissyi Umorzenia długu Państwa:

6 ^o / _o procentowe	na rs. 100	po rs.	96,
5 ^o / _o procentowej 2-jej pożyczki	„ „ „	„	94,
„ „ 3-jej „	„ „ „	„	85,
Przepisy skarb.			11

5 ⁰ / ₀ procentowej 5-jej pożyczki.	na rs. 100	po rs. 83,
„ „ 6-jej „ „ „ „	„ „	„ 95,
2) Bilety Banku Państwa 5 ⁰ / ₀ procentowe „ „ „	„ „	„ 87,
3) Wykupne świadectwa 5 ⁰ / ₀ i 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ „ „ „	„ „	„ 80,
4) Obligacye Towarzystw Kredytowych miejskich :		
a) Sankt-Petersburgskiego.	na rs. 100	po rs. 75,
b) Moskiewskiego.	„ „	„ 75,
5) Akcye i Obligacye Głównego Towarzystwa Dróg Żelaznych Ruskich :		
a) Akcye	na rs. 100	po rs. 80,
b) Obligacye	„ „	„ 75,
6) Akcye Towarzystwa Drogi Żelaznej Rygsko-Dynaburskiej	„ „	„ 74,
7) Akcye Towarzystwa Drogi Żelaznej Wołgo-Dońskiej.	„ „	„ 75,
8) Akcye Towarzystwa Drogi Żelaznej Moskiewsko-Riazańskiej	„ „	„ 50,
9) Obligacye Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego Inflandskiego.	„ „	„ 75,
10) Obligacye Towarzystwa Kredytowego Szlacheckiego w Kurlandyi	„ „	„ 75,
11) Obligacye Estlandskiego Szlacheckiego Towarzystwa Kredytowego.	„ „	„ 75,
12) Bilety 5 ⁰ / ₀ procentowej wewnętrznej pożyczki Ruskiej, połączonej z loteryą.	„ „	„ 100.

w Warszawie, dnia 9 (21) Czerwca 1865 r.

B) CO DO LICYTACYJ.

N° 22.

Objaśnienie, jak postąpić należy w razie, gdy jeden z konkurentów do licytacji złoży dwie lub więcej deklaracji opieczętowanych.

(d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1839 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DUCHOWNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Rząd Gubernialny Płocki prosił o wyrzeczenie, jak postąpić w takim przypadku, kiedy jeden z konkurentów do licytacji złoży dwie deklaracje opieczętowane i w każdej z nich inną sumę poda. Kommissya Rządowa zważywszy, że postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Maja 1833 r. zaprowadzone jest odbywanie licytacji przez deklaracje opieczętowane w tym celu, aby nikt o nazwisku konkurenta nie wiedział, a tém samém na szkodę Skarbu lub Kass miejskich podstępnie nie działał; wynika więc ztąd, że jak jedna osoba może kilka deklaracji opieczętowanych nadesłać, tak z drugiej strony Władza nie wiedząc od kogo one pochodzą, wszystkie przyjąć i do rejestru, podług numeru kolejnego nadejścia, zapisać ma obowiązek, podający więc i przyjmujący deklaracje, wolni są od wszelkiej winy; dalej, że też same postanowienie nie zastrzega wcale, aby jednę osobie

dwóch albo i więcej deklaracyj nie było wolno podawać, a zatem ani czynu podania dwóch deklaracyj za nieprawny, ani też samego aktu licytacyjnego za nieważny uznać by nie należało, kiedy podług art. 23-go deklaracja raz podana, cofniętą być nie może. Wreszcie, że skoro podawanie więcej nad jedną deklarację nie jest wyraźnie już wzbronioném, idzie zatem, że ten przybicie otrzymać powinien, kto w myśl art. 36-go wzmiankowanego postanowienia, najwyższą podał sumę. Z tych przeto wychodząc zasad, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych na posiedzeniu swém z dnia 3 (15) Czerwca r. b. postanowiła:

- a) uznać, że podanie dwóch lub więcej deklaracyj opieczetowanych przez jedną osobę, nie unieważnia aktu licytacyjnego;
- b) że z podanych kilku deklaracyj przez jednego z konkurentów, ta ma być z nich uznana za ważną, która obejmuje najwyższą sumę;
- c) że skoro do jednej deklaracji załączone jest świadectwo na złożone vadium, to służyć może za rękojmią do innych, przez tę samą osobę podanych deklaracyj.

Do powyższego wyrzeczenia, Rząd Gubernialny ściśle zastosuje się.

w Warszawie, dnia 29 Czerwca (11 Lipca) 1839 r.

Nr. 10,481.

N° 23.

**Objaśnienie, w jakim przypadku przedsiębiorcy mogą być
zwolnieni od opłacania kosztów licytacji.**

(d. 6 (18) Maja 1846 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Często się zdarza, iż licytacje ogłoszone na różne dla Rządu dostawy, jak naprzykład żywności dla więźni, pozostają bez skutku, a pomimo tego wypada Redakcyi Gazety Rządowej zwrócić koszta ogłoszeń tych licytacji, gdyby podejmujący się następnie entrepryzy z wolnej ręki nie przyjął tego obowiązku w deklaracyi do Władzy z tego powodu podanej.

Na uczynione przez Rząd Gubernialny Płocki zapytanie, czyli koszta insercyj różnego rodzaju obwieszczeń w Gazecie Rządowej, wymagalne są w każdym razie na wypadek, jeżeli obwieszczenia te osiągną cel zamierzony, lub przeciwnie, — Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu rozporządzeniem daty 6 (18) Października 1845 r. Nr. 38,170 w powołaniu się na postanowienie Rady Administracyjnej z dnia 2 (14) Lutego 1837 r. oświadczyła, iż Rząd Gubernialny wrazie niedojścia do skutku licytacji, obwieszczając nowe licytacje, obowiązany jest do kosztów ich ogłoszenia, doliczać koszta poprzednich, tak, aby utrzymujący się na licytacji zaspokoił

koszta wszystkich publikacyj; należność zaś za takowe, wten-
czas dopiero bywa opłacaną z funduszków rządowych, kiedy
żadna z ogłoszonych licytacji nie doszła do skutku, lub kiedy
takowa z woli Rządu jest cofnięta, a przedmiot na który by-
ła ogłoszona, nie przeszedł na przedsiębiorstwo prywatne.

Gdy reskrypt ten Rządowi Gubernialnemu Płockiemu wy-
dany, odpowiada duchowi postanowienia Rady Administra-
cyjnej na wstępie cytowanego, Kommissya Rządowa przeto
poleca Rządowi Gubernialnemu, aby się w podobnych zda-
rzeniach do niego stosował, przy czém nadmienia, iż w przy-
padkach, gdzie, po spełnieniu licytacji, entrepryza oddaje się
z wolnej ręki, w skutek deklaracyi ochotnika, a tenże składają-
c takową deklarację nie przyjmował w niej obowiązku
zwrócenia kosztu ogłoszeń, należy przy zawieraniu kontra-
ktu wkładać nań obowiązek zaspokajania Gazety Rządo-
wej, i dopiero, gdyby tego ostatecznie odmówił, wypłatę
z własnych funduszków skarbowych zarządzać.

w Warszawie, dnia 6 (18) Maja 1846 roku.

Nr. 2,024/7,990.

N° 24.

Rozporządzenie dotyczące zawiadamiania plus licytantów o zatwierdzeniu protokółów licytacyjnych i polecające, aby protokóły te natychmiast po licytacji albo zatwierdzone, albo do zatwierdzenia przedstawiane były.

(d 11 (23) Lipca 1858 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Postanowienie Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja 1833 r., o licytacjach publicznych (Dz. Pr. T. 15 str. 238) w art. 48-ym stanowi: „Potwierdzenie licytatorów nastąpić powinno w Kommissyach Wojewódzkich w przeciągu dni 14-tu, a w Kommissyi Rządowej w przeciągu jednego miesiąca od dnia licytacji; gdyby w czasie tym zatwierdzenie nie nastąpiło, utrzymujący się przy licytacji, jeżeli zechce, może być wolnym od obowiązku dotrzymania deklaracji.” Następnie w rozwiązaniu kwestyj powstałych z powodu zrzeczenia się niektórych plus-licytantów dla spóźnionego terminu zatwierdzenia licytacji lub zawiadomienia ich o zatwierdzeniu, Rada Administracyjna decyzją z dnia 24 Marca (5 Kwietnia) 1850 r. Nr. 11,153, poleciła wszystkim Władzom, ażeby w celu zasłonięcia Rządu od strat przy zatwierdzeniu licytacji, przedsiębrały zarazem środki, iżby zatwierdzenie tychże licytacji i zawiadomienie o ich zatwierdzeniu licytantów następowało w terminach, w art. 48-m powołanego postanowienia Rady wymienionych.

Ponieważ zaś dostrzegać się daje, że termin ten, postanowieniem Rady zakreślony, nie zawsze jest zachowany w Rządzie Gubernialnym, a te protokoły, które zawisłe są od potwierdzenia Kommissyi Rządowej, późno są przedstawiane, przez co nie mogą być we właściwym czasie potwierdzone, dla uniknięcia przeto następstw takowego opóźnienia Kommissya Rządowa w ponowieniu rozporządzenia z d. 4 (16) Października 1844 r. Nr. 69,926, stanowi:

1) aby w protokołach licytacyjnych zamieszczano dokładnie miejsce zamieszkania stawających, oraz aby pluslicytant wskazał wyraźnie miejsce, w którym ma być dla niego oddane zawiadomienie o potwierdzeniu licytacji;

2) aby na kopertach i rapportach, przy których przesłane będą protokoła licytacyjne wypisywano w miejscach widocznych wyrazy *interes terminowy*, co będzie skazówką dla dzienników, archiwum i Referenta do spieszного załatwienia, dla ekspedytora i poczty prędkiego odsyłania;

3) aby Urzędy leśne, protokoła takich licytacji, których potwierdzenie Kommissya Rządowa sobie zastrzegła, wprost jej przedstawiały najpierwszą pocztą, a jednocześnie o wypadku licytacji Rządowi Gubernialnemu donosiły;

4) aby Rząd Gubernialny te protokoły licytacyjne, które od jego zatwierdzenia zawisły, natychmiast rozpoznawał, i jeżeli nie ulegają zarzutowi, zaraz zatwierdzał, i o tém utrzymującego się przy licytacji wprost od siebie zawiadamiał.

Ścisłe stosowanie się do niniejszego rozporządzenia, Rząd Gubernialny komu wypada zaleci i wykonania onego pilnować będzie.

w Warszawie, dnia 11 (23) Lipca 1858 r.

Nr. 71,155/34,679.

N° 25.

Rozporządzenie, iż przy zawieraniu kontraktu wypada sprawdzać, czy zawierająca go strona jest pełnoletnią.

(d. 18 (30) Czerwca 1863 r.)

do

Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Rada Administracyjna mając sobie z powodu szczególnego wypadku podaną do rozwiązania kwestyę:

„czy zawarcie kontraktu z małoletnim pociąga za sobą odpowiedzialność urzędników, kontrakt zawierających, w razie żądania tegoż małoletniego uwolnienia go od spełnienia obowiązków umowy, ze względu, że ta, jako nieprawie zawarta, rozwiązaniu podlega”,

decyzją objawioną przez odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej z dnia 16 (28) Maja r. b. Nr. 22,673, uznała, że aczkolwiek postanowienie Rady Administracyjnej z d. 16 (28) Maja 1833 r. o licytacyach administracyjnych nie przepisuje, aby od konkurentów wymagany był dowód pełnoletności, to jednak obowiązek ten, jako wynikający bezpośrednio z przepisów Kodeksu cywilnego, a mianowicie art. 1,124, i który dla tego nie potrzebował być w powołanem postanowieniu powtarzany, winien być ściśle przez Władze zawierają-

ce kontrakty przestrzegany, pod rygorem ściągnięcia na siebie odpowiedzialności za szkody, z rozwiązania nieprawnie zawartej umowy wynikać mogące.

Przytém Rada Administracyjna uważając, że w wypadku, który kwestyę pomienioną nastęrczył, winnym był małoletni przedsiębiorca, rozkazała go, za podstępne działanie, zakwalifikować do kryminalnej odpowiedzialności.

O takiej decyzji Rady Administracyjnej Kommissya Rządowa zawiadamiając Rząd Gubernialny poleca mu, aby podwładne sobie Urzędy objaśnił, iż przy zawieraniu kontraktu o przedsiębiorstwa, dzierżawy i t. p. na rzecz Rządu gmin lub instytucyj, obowiązane są sprawdzać i przekonywać się, a w razie potrzeby żądać legitymacyi od przystępującego do zawarcia kontraktu, czy jest pełnoletnim, a témsamém prawie do działania zdolnym, tudzież, aby powyższą ostrożność sam Rząd Gubernialny w działaniach podobnych zachował i przestrzegania onęj przez podwładne Urzędy pilnował.

w Warszawie, d. 18 (30) Czerwca 1863 r.

Nr. 13,572/9,367.

C) CO DO KONTROLOWANIA FUNDUSZÓW.

N° 26.

Rozporządzenie co do utrzymywania i kontrolowania funduszków, tak zwanych przechodnich.

(d. 25 Lutego (8 Marca) 1860 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Z protokółów rewizyjnych Kass gubernialnych i powiatowych tudzież z raportów Naczelnika oddziału kontroli Kass i Rachunkowości, okazuje się między innymi:

- a) że fundusze tak zwane „przechodnie” w tych Kassach oddzielnie kontrolowane, przybierają nadzwyczajne rozmiary, a to z tych szczególnie powodów, iż do nich przyjmowane bywają nie tylko drobne kwoty, jakie właśnie w tych funduszach mieszczono być powinny, jako to: z kar kontrawencyjnych, na zakupienie papieru stemplowego, na opłaty portoryjne, na pasporta do Rossyi i t. p., ale i wszelkie, jakiegobądź wysokości summy, jeżeli są nadesłane przy podaniach lub raportach do Rządu Gubernialnego, albo téż do Naczelnika Powiatu adressowanych, i że takowe często po kilka lat leżąc bez nadania im właściwego obrotu, stopniowo powiększają w Kassach remanenta tych funduszków;
- b) że dotychczasowy sposób czynienia wydatków z tych funduszków za odrębnymi upoważnieniami, udziela-

nemi Kassom na rapportach lub odezwach, przy których pieniądze nadsyłane bywają, i za pokwitowaniem odbierającego w kontrolli, jest niedostateczny do należytego sprawdzenia przy rewizjach Kass legalności poczynionych wypłat, bo Kassy nie posiadają u siebie tych upoważnień, a pokwitowania w kontrolli interesentów nielegalizowane, nie przedstawiają pewności, czy wydatek był dobrze spełniony, jeżeli zaś dysponowana jest wypłata dla jakiej Władzy miejscowej, to zwykle Kassy wysyłają do niej pieniądze za książeczką ekspedycyjną, w której odbiór kwituje jaki Urzędnik, a najczęściej woźny tej Władzy, co także nie przedstawia pewności, czy tak odesłane pieniądze doszły swego przeznaczenia;

- c) że nie wszędzie wykonywane jest rozporządzenie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 15 (27) Lutego 1849 roku Nr. 107,602 i 8,955, zabraniające wydawania z funduszów przechodnich pieniędzy, na ręce Urzędników biurowych dla wyeksperymentowania ich gdzie należy przez pocztę, co same Kassy uskutecznić powinny;
- d) że w niektórych Kassach powiatowych utrzymują fundusze przechodnie Kontrollerowie pod swym kluczem, w innych zaś Poborecy sami;
- e) że nie wszystkie Kassy i biura powiatowe opatrzone bywają w książki lub druki na takowe, do kontrowania funduszów przechodnich przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu postanowione, dla tego robią sobie na każdy rok oddzielne kontrolki, według swego pomysłu porubrykowane.

Zważywszy to wszystko i chcąc, aby nadal w funduszach przechodnich mieszczono jedynie takie kwoty drobne, które mając w nich chwilowo tylko zostawać, bezpotrzebnie obciążałyby księgi i rachunki depozytowe, gdyby w nich percepto-

wane były; chcąc oraz, aby fundusze te, jako nie wchodzące w rachunki kassowe, Najwyższej Izbie Obrachunkowej do rewizyi podawane, mogły być w miejscu tak w Kassach gubernialnych jak i w powiatowych jednostajnie i dokładnie kontrolowane, a wpływy i wydatki ich jak należy z wszelką pewnością przy rewizyach sprawdzane, rozporządza co następuje:

1) Kassy tak gubernialne jak i powiatowe nie będą zapisywać do funduszów przechodnich summ wyższych nad rubli sr. 20, chociażby te nadesłane były przy rauptach lub odezwach, nie do Kassy lecz do Rządu Gubernialnego lub Naczelnika Powiatu adressowanych; z pod tego przepisu wyłączają się dowody likwidacyjne lub poświadczenia Bankowe o ich zakupie, na kompensatę należności skarbowych nadsyłane, które nie gdzie indziej, jak w tych funduszach chwilowo zachowywać należy, dopóki kompensata na którą je nadesłano, dokonana nie zostanie; jeżeli jednak nadesłaną będzie gotowizna na kupno dowodów likwidacyjnych, do kompensaty w zaległych należnościach, takową w jakiegokolwiek będzie wysokości, perceptować należy wprost w depozytach, pod tytułem: „skarbowe tymczasowe“ z kąd ją Kassa obowiązana odesłać do Banku Polskiego na cel przeznaczony, a to przez dołączenie jej do odezwy tej Władzy, która do tegoż Banku, o nadesłanie świadectwa zakupu dowodów likwidacyjnych pisać będzie; wydatek ztąd pochodzący, nim świadectwa od Banku nadejdą, usprawiedliwiać ma Kassa pod depozytami tymczasowo rewersem pocztowym, a za otrzymaniem świadectw, odezwą Banku, przy której nadesłane je mieć będzie; same zaś te świadectwa wprowadzi do funduszów przechodnich i tam zachowa aż do zarządzenia kompensaty.

2) Gdy Kassa gubernialna otrzyma czy to przez pocztę, czy przez umyślnego posłańca, nadesłaną jaką kwotę przy odezwie do Rządu Gubernialnego, a powiatowa przy odezwie do Naczelnika Powiatu adressowanej, przekonać się naprzód

powinna z téjże odezwy na jaki przedmiot kwota takowa jest deklarowaną, jeżeli okaże się deklarowaną na rzecz podatku jakiego, lub na rzecz innéj należności skarbowéj budżetowéj, czy depozytowéj w księgach kassowych prenotowanéj, lub w zaległości do pobrania pozostającéj, w takim razie zapisze ją wprost tam, gdzie należy, do przychodu bez przeprowadzenia przez fundusze przechodnie, a po wypisaniu kwitu z właściwego kwitariusza, takowy wraz z odezwą, przy którój pieniądze nadesłano i z poświadczeniem na niéj jak je zaperceptowano, odesła Kassa gubernialna do Rządu Gubernialnego, a powiatowa—do biura Naczelnika Powiatu; jeżeli zaś nadesłana kwota nie stanowi własności skarbowéj i nie jest w księgach kassowych do pobrania prenotowaną, to wprowadzić ją można do funduszków przechodnich, lecz wtenczas tylko, gdy nie przenosi rubli sr. 20; wyższe zaś kwoty nad rubli sr. 20, należy perceptować w depozytach, pod tytułem: „skarbowe lub prywatne tymczasowe“ wedle ich natury, a w poświadczeniu o przyjęciu, na odezwie zamieścić się mającém, przy dołączeniu doń kwitu depozytowego, Kassa prosić powinna o udzielenie jéj upoważnienia, zatwierdzającego przyjęcie zaperceptowanéj już kwoty, i nadającego jéj właściwe przeznaczenie dalsze.

3) Ponieważ Kassy powiatowe z końcem każdego miesiąca obowiązane są odesłać cały remanent tak budżetowy jak i depozytowy, nie u siebie nie zostawiając, przeto Naczelnicy Powiatowi powinni przed końcem miesiąca, w którym wpływ pieniędzy, w poprzedzającym punkcie opisany, do zaperceptowania pomiędzy depozytami kwalifikujący się, nastąpi, udzielać Kassom stosowne upoważnienia, zatwierdzające przyjęcie zaperceptowanego już depozytu, i polecające przelanie go zaraz gdzie należy, to jest do Banku Polskiego, do Kassy Głównej Królestwa lub do Kassy gubernialnéj.

Jeżeli przelew ma nastąpić do Kassy gubernialnéj, to zawiadomiony być o nim powinien Rząd Gubernialny, dla na-

dania każdemu takiemu depozytowi właściwego obrotu, jak może być najspieszniej, przez wyasygnowanie go do wypłaty, komu należeć będzie, czy to wprost z Kassy gubernialnej, czy też za pośrednictwem której z Kass powiatowych, sposobem przelewu, według tego, z kądby komu dogodniej było należność swą odebrać.

4) Nadesłanych przez pocztę wadiów do licytacji, w biurach Rządu Gubernialnego lub Naczelnika Powiatu odbywanych, przy odezwach do tychże Władz adressowanych, nie należy brać do funduszków przechodnich, jak to niektóre Kassy czynią, lecz zapisywać je do kontrolli wadiów na ten cel ustanowionej rozporządzeniem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 16 (28) Stycznia 1859 roku, Nr. 1,547, i takowe oddzielnie w Kassach zachowywać do ukończenia tej licytacji, do której były nadesłane, poczem z niemi postąpić należy według przepisów rzeczzonego rozporządzenia.

5) Fundusze przechodnie utrzymywać i kontrować powinni w Kassach gubernialnych Kontrollerowie dochodów budżetowych, a w Kassach powiatowych sami Poborcy, zachowując je w oddzielnej skrzyni, w skarbcu pomieszczonej, dwoma kluczami zamykaną, z których jeden u Poborcy, drugi u Kontrollera zostawać ma; za całość tych funduszków odpowiedzialni są tak Kassyerowie czyli Poborcy, jak i Kontrollerowie, w tym samym stosunku, jak za wszelkie inne fundusze budżetowe i depozytowe.

6) W Kassach powiatowych dziennik funduszków przechodnich prowadzić ma Poborca, a kontrollę szczegółową—Kontroller; w Kassach gubernialnych dziennik prowadzić będzie Kontroller utrzymujący też fundusze, a kontrollę szczegółową—drugi Kontroller.

7) Dziennik funduszków przechodnich powinien być z końcem każdego miesiąca w takim samym sposobie jak dzienniki

główne, summowany i bilansowany, a remanent, jaki się z bilansu tego okaże, z kontrollą szczegółową porównywany; z tą kontrollą także porównywana być powinna co miesiąc kontrolła biurowa rzeczonych funduszów.

8) Obliczenia tygodniowe funduszów przechodnich, Kontroller lub Kontrollerowie z Poborcą powinni dopełniać w każdą sobotę, jednocześnie z funduszami ogólnymi, a remanent wyliczony, po przekonaniu się czy jest zgodny ze stanem kasowym, z dziennika uformowanym, wykazać w protokóle oddzielnie od funduszów ogólnych.

9) Gdy stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 5 (17) Października 1841 roku Nr. 70,621/74,668, zaprowadzającego fundusze tymczasowe czyli przechodnie w samych Kassach gubernialnych, żaden urzędnik Rządu Gubernialnego ekspedycy z pieniędzmi przysyłanych, pod osobistą odpowiedzialnością odbierać nie może, lecz te jedynie przez Kasę gubernialną przyjmowane być powinny; przeto rozporządzenie to rozciąga się niniejszym również i do wszystkich Kass powiatowych, przepis zaś zawarty w punkcie 3-im reskryptu b. Rządu Gubernialnego Podlaskiego, pod dniem 24 Grudnia (5 Stycznia) 1842²/₃ roku, Nr. 50,763 do tamtejszych Kass powiatowych wydanego, a następnie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wszystkim innym ówczesnym Rządom Gubernialnym pod dniem 29 Lutego (12 Marca) 1844 r., Nr. 13,869, dla zastosowania się komunikowanego, według którego pieniądze nadesłane pod adresem Naczelnika Powiatu mają być w biurze powiatowym odbierane i ztamtąd za książeczką rewersową do Kassy odsyłane, niniejszym uchyla się i znosi. Aby więc skutecznie zaradzić temu, iżby nadal ekspedycy z pieniędzmi pod adresem Naczelnika Powiatu, nie do biura jego, lecz wprost do Kassy powiatowej odsyłane były, Rząd Gubernialny poleci Naczelnikom Powiatowym, aby podali do wiado-

ności mieszkańcom drogą zwykłą, iżby odtąd pieniądze lub papiery, wartość pieniężną mające, wysyłane przy rauptach lub odezwach do Naczelników Powiatowych, czy to przez pocztę, czy to przez posłańców miejscowych, adressowane były na kopercie: „do Naczelnika Powiatu N. N. za pośrednictwem Kassy powiatowej,“ a obok tego, aby uprzedzono posłańców, z takimi ekspedycyami wysyłanych, iżby je nie gdzie indziej, jak w Kassie samemu Poborcy, lub jego Zastępcy oddawali.

Że zaś, pomimo obwieszczenia stosownie do punktu 2-go rozporządzenia Kommissyi Skarbu z dnia 3 (15) Listopada 1843 roku, Nr. 87,085, ogłoszonego przez dzienniki gubernialne i z ambon po kościołach, a ostrzegającego mieszkańców Królestwa, aby wszelkich, jakiegobądź nazwania, choćby najmniejszych opłat, do Kass skarbowych wnieść się mających, nie oddawali prywatnie na ręce urzędników kassowych lub biurowych, lecz takowe opłaty w samej Kassie czy to gubernialnej, czy powiatowej, w obecności Poborcy i Kontrolera składali, spostrzegać się teraz daje, iż w wielu miejscach przepis ten nie jest ściśle wykonywany, a nawet często sami urzędnicy, nie zważając bynajmniej na takowy przepis, przyjmują od kontrybuentów po za obrębem Kassy pieniądze i takowe niekiedy na swój użytek obracają, jak to niedawno w jednej z Kass powiatowych wykrytém zostało; przeto Kommissya Skarbu wkłada obowiązek na Rząd Gubernialny, aby dla ponowienia tych przepisów w niepamięć już puszczonech, obwieszczenie rzeczzone, przy wzmiankowanym wyżej reskrypcie przesłane, mieszkańcom swęj gubernii przypomniał, a obok tego urzędnikom swego biura i Kassy gubernialnej, jako téż urzędnikom biur i Kass powiatowych zalecił, iżby nie wazyli się pod osobistą odpowiedzialnością przyjmować od kogokolwiek bądź pieniędzy, dla wniesienia ich do Kassy, gdyż kontrybuenci mogą i powinni sami to osobiście uskutecznić, albo téż przez pocztę lub posłańców wprost do Kassy czy to gubernialnej czy powiatowej odesłać.

10) Skoro Kassa gubernialna otrzyma pieniądze lub papiery, wartość pieniężną mające, przy odezwie do Rządu Gubernialnego, a powiatowa przy odezwie do Naczelnika Powiatu adressowanej, czy to przez pocztę, czy przez posłańca nadesłane, obowiązana jest zapisać je naprzód do przychodu tam gdzie należy, według punktu 2-go niniejszego rozporządzenia, następnie poświadczwszy przyjęcie pieniędzy na téjże odezwie, oznaczyć ją numerem dziennika korespondencyjnego i zaraz odesłać do biura właściwego, to jest Rządu Gubernialnego lub Naczelnika Powiatu, za książeczką ekspedycyjną, co jest potrzebne dla śladu i możności udowodnienia, kto i kiedy odebrał téż odezwę, na wypadek gdyby ona zatraconą została.

Po otrzymaniu w Rządzie Gubernialnym lub w biurze Naczelnika Powiatu tak odesłanej przez Kasę odezwę z poświadczeniem otrzymania nadesłanej przy téjże odezwie kwoty lub papierów, wartość pieniężną mających, i jeżeli takowa kwota lub papiery zapisane zostały do funduszów przechodnich, w takim razie należy przed oddaniem rzeczonej odezwę właściwemu referentowi do załatwienia, okazać ją utrzymującemu kontrollę biurową tychże funduszów, dla wpisania do niej kwoty przez Kasę przyjętej pod taką samą pozycją i dla poświadczenia o spełnieniu tego, na co referenci szczególną uwagę zwracać powinni, gdyż z pominięcia tego wynikają niezgodności pomiędzy kontrollą biurową i kassową, które później dopiero przy rewizjach prostować potrzeba. Odbiór pieniędzy lub papierów, wartość pieniężną mających, do funduszów przechodnich przyjmowanych, kwitowany być ma jak dotąd przez utrzymującego téż fundusze w Kassie gubernialnej—Kontrollera, a w Kassie powiatowej—Poborcę, w książkach ekspedycyjnych, gdzie wypisać należy „summę rs. przyjęto w Kassie, i w kontrolli funduszów przechodnich pod pozycją zapisano.“

11) Dla możności należytego usprawiedliwienia wydatków, z funduszów przechodnich uskutecznianych, mają być

odtąd na każdą, choćby najmniejszą z tych funduszków zarządzającą się wypłatę udzielane Kassie gubernialnej przez Rząd Gubernialny, a powiatowej przez Naczelnika Powiatu, upoważnienia oddzielne, nie zaś na odezwie, przy której pieniądze, wydać się mające, były nadesłane, jak się dotąd dzieje.

Upoważnienia te mają być jak najkrócej redagowane, w sposobie jak wzór dołączający się wskazuje, opatrzone numerem tym samym co taż odezwa, a przed ekspedycją do Kassy, okazywane utrzymującemu kontrolę biurową funduszków przechodnich, dla odpisania w niej zadysponowanego wydatku pod właściwą pozycją i poświadczenia na upoważnieniu, że to dopełnionóm zostało.

12) Nie wolno odtąd Kassom skutecznie wypłat z funduszków przechodnich inaczej, jak tylko za takimi oddzielnymi w powyższym punkcie opisanymi upoważnieniami, do rąk i za kwitami właściwych interessentów, na papierze prostym pisanemi, a przez właściwą Władzę poświadczonemi.

13) Kassa za zgłoszeniem się interessenta z upoważnieniem do wypłacenia mu jakiej kwoty, winna się naprzód przekonać z kontrolli funduszków przechodnich, że kwota asygnowana nie jest jeszcze wydana, a jeśli niewydana, wypisać pod właściwą pozycją w ostatniej rubryce, gdzie dotąd odbiór kwitowano: „summę rsr. z pozycyi niniejszej wydano w dniu, stosownie do upoważnienia NN. daty i numeru.“ Jeżeli zaś Kassa upoważnioną będzie wydać z której pozycyi nie całą tam zapisaną kwotę, lecz część tylko onej, wtenczas w téjże kontrolli wypisać należy w rubryce ostatniej:

„Z pozycyi niniejszej obejmującej. rsr.
wydano za upoważnieniem NN. w dniu mie-
siącu i roku „

pozostaje do dalszej dyspozycyi rsr.“

Poczem utrzymujący fundusze przechodnie, za poprzedniem przekonaniem się o legalności kwitu i tożsamości oso-

by, skutecznie assygnowaną wypłatę i zapisze ją zaraz do dziennika wydatków tychże funduszów przez siebie prowadzonego, jak rubryki wskazują.

Dowody z uskuteczionych wypłat, to jest: upoważnienie i kwit odbierającego, po oznaczeniu numerem dziennika wydatków, pod którym wypłata zapisaną zostanie, należy zszywać w oddzielnie założyc się mające akta pod rubrum „Dowody usprawiedliwiające wydatki z funduszów przechodnich.” Akta te przechowywane być winny w skrzyni, gdzie fundusze przechodnie się mieszczą, w oddzielnych na każdy rok zeszytach.

14) Jeżeli wypadnie z funduszów przechodnich kwotę jakowąś odesłać pocztą do której Władzy, Urzędu lub Kassy, przy odezwie od Rządu Gubernialnego z Kassy gubernialnej, a od Naczelnika Powiatu z Kassy powiatowej, w takim razie odezwę przygotowaną wraz z upoważnieniem zarządzającym wydatek przesłać należy Kassie, która za otrzymaniem takowych, po zapisaniu wydatku, w sposobie poprzednim punktem wskazanym, do kontrolli i dziennika, zaraz pieniądze lub papiery, wartość pieniężną mające, do odezwy otrzymanej dołączyć, i sama je od siebie wyekspedyować na pocztę jest obowiązana, a to stosownie do przepisów rachunkowości z roku 1823, mianowicie § 314-go co do Kass gubernialnych, a § 223 co do Kass powiatowych, według których sami Kassyerowie powinni odbierać i oddawać pieniądze na pocztę, a że przepisy te z ważnych powodów dla zabezpieczenia Skarbu od strat, reskryptami Kommissyi Rządowej z dnia 25 Października (6 Listopada) 1848 roku Nr. 88,039, tudzież z dnia 15 (27) Lutego 1849 roku Nr. 107,602/8,955, rozciągnięte do funduszów przechodnich, nie wszędzie, jak się okazuje, wykonywane bywają; przeto, w przypomnieniu w zmianowanych rozporządzeń, Kommissya Skarbu wkłada niniejszém obowiązek na Kassyerów tak gubernialnych jak i powiatowych, pod ich osobistą odpowiedzialnością, aby pod żadnym względem jakichkolwiek bądź funduszów, odsyłać się mających pocztą do

Władz, Urzędów lub Kass innych, nie ważyli się wydawać ekspedytorom lub innym urzędnikom biurowym, lecz je wprost na pocztę od siebie ekspedyowali, usprawiedliwiając wydatki z funduszków przechodnich właściwemi upoważnieniami, rewersami pocztowemi, a następnie pokwitowaniami przez odbierających pieniądze nadesłać się winnemi.

15) Gdy wypadnie z funduszków przechodnich uskutecznie wypłatę jakiej kwoty dla niejscowej której Władzy lub Urzędu, Kassa nie ma obowiązku i nie powinna jej odesłać za książeczką swą ekspedycyjną, jak się to teraz zwykle dzieje, gdyż pokwitowanie w tej książeczce osoby pieniądze przyjmującej, nie może posłużyć do należytego usprawiedliwienia wydatku, dla tego potrzeba w assygnacyach, zarządzających podobne wydatki z funduszków przechodnich, wyrażać: „kwotę rs. wypłaci Kassa do rąk i za kwitem osoby do tego na piśmie upoważnionej”, a jednocześnie Władzę tę lub Urząd zawiadamić o wydanej dyspozycyi Kassie, dla delegowania osoby z upoważnieniem do odbioru i pokwitowania.

16) Ponieważ zdarza się często że Rząd Gubernialny lub Naczelnik Powiatu zawiadamiając interessenta o upoważnieniu Kassy do wypłacenia należności dla niego nadesłanej, jednocześnie doręcza Kassie toż upoważnienie, a kwotę nim objętą utrzymujący kontrolę biurową odpisuje w niej zaraz jako wydaną, przez co w wypadku, gdy interessant nie zgłosi się wprędce po odbiór, kontrolła ta niezgodną bywa z kontrolłą kassową, aż do uskutecznienia wypłaty, co się często zdarza, a nawet czasem trwa zbyt długo; przeto zaradzając temu na przyszłość, stanowi się, aby upoważnienia do wypłaty przynależnej nieobecnemu w miejscu interessentowi, nie przysyłać Kassie, aż wtenczas, gdy tenże, w skutek otrzymanego zawiadomienia, przybędzie po odebranie swój należności.

Zdarza się także, że wypada kwotę jaką, w funduszach przechodnich Kassy gubernialnej mieszczącą się, assygnować za

pośrednictwem której z Kass powiatowych, na rachunek gubernialnej, to w takim razie utrzymujący w Wydziale Skarbowym kontrolę biurową, mając sobie okazaną przed ekspedycją podobną assygnacyę, powinien w téjże kontrolli przy właściwej pozycyi zanotować tylko: „Assygnowana do wypłaty z Kassy powiatu N. dnia.... miesiąca i roku”, a wtenczas dopiero zapisać tamże „wydano”, gdy Kassa gubernialna po otrzymaniu kwitu za gotowiznę z Kassy powiatowej, uskuteczni przelew téj kwoty z funduszów przechodnich, na zadeklarowany dochód, o czém jednocześnie zawiadomić Wydział Skarbowy, Kassa gubernialna jest obowiązana; tym sposobem zgodność między kontrollą biurową a kassową utrzymaną będzie.

17) Niektóre Kassy odbierają z poczty pieniądze do funduszów przechodnich należące, opłacają od nich, jako na koszt nadesłanych, porto, a pomimo to zapisują do przychodu całą zadeklarowaną kwotę, uważając kopertę, na której jest zanotowaną przez pocztę wysokość porta, za gotowiznę.

Ponieważ postępowanie takie jest niewłaściwe; przeto stanowi się, aby odtąd wszystkie Kassy, w takich razach zapisywały do przychodu, w funduszach przechodnich, tę tylko sumnę, jaka rzeczywiście po opłaceniu porta pozostanie, a na odezwie, przy której pieniądze nadesłane były, poświadczać należy: „Z kwoty rs., przy niniejszém nadesłanej, opłacono pocztę jak koperta przekonywa rs.; resztę zaś rs. zapisano w kontrolli funduszów przechodnich pod pozycją”

18) Kontrole, dzienniki funduszów przechodnich powinny być we wszystkich Kassach prowadzone nieinacz'j, jak tylko na drukach jednostajnych, przez Kommissyę Rządową postanowionych, któraby przeto z Kass powiatowych, ksiąg rzeczonych z odpowiedniemi drukami nie posiadała, powinna nadesłania takowych od Rządu Gubernialnego zażądać.

19) Obiedwie powyższe księgi to jest: kontrolla i dziennik nie powinny być corocznie zmieniane, jak to niektóre Kassy czynią, służyć one mają aż do zupełnego wszystkich kart zapisania, i wtenczas dopiero, gdy która z nich blizką będzie ukończenia, zażąda Kassa nadesłania nowój, obejmującej liber cztery na kontrollę, a liber dwie na dziennik.

20) W kontrolli numer porządkowy powinien być ciągły od początku do końca książki, niezmienny, gdy się rok nowy rozpoczyna należy pod ostatnią pozycją roku skończonego w odstępnie jednéj linii, wypisać w środku liczbą, rok rozpoczynający się, i pod nim od włącznie miesiąca Stycznia wprowadzać dalszą kolejją numerów, następne pozycye; w dzienniku zaś, po zamknięciu ksiąg grudniowych, wpływy i wydatki na Styczeń rozpocząć zapisywać na stronie następnej, zaczynając od nowego porządkowego numeru, gdy kontrolla funduszów przechodnich zapisaną, czyli skończoną zostanie, niepotrzeba z niej niewydanych pozycyj przenosić do następnej, nowo rozpoczętej, jak to niektóre Kassy czynią.

21) Fundusze przechodnie nie mogą i nie powinny być używane na żaden inny cel jak tylko na ten, na któren do Kassy nadesłane zostały; żadnych przeto z nich zaliczeń choćby chwilowych niewolno assygnować, ani wypłacać pod odpowiedzialnością.

22) Z końcem każdego roku przy ostatniej rewizji Kass uformowany być powinien wykaz szczegółowy z kontrolli funduszów przechodnich tych wszystkich pozycyj, które pozostaną nie wydane. Wykazy takie co do Kass gubernialnych, w Rządzie Gubernialnym, a co do Kass powiatowych w biurze Naczelnika Powiatu powinny być ściśle przejrzane, a jeśliby którym z tych kwot można nadać obrót właściwy, czy to przez zajęcie ich na Skarb, czy też wypłatę komu należy, zaraz stosowne udzielić Kassie zarządzenie, co do innych zaś

które nie będą mogły być bezzwłocznie usuniętemi, powody tego objaśnić w wykazie przy każdej pozycji i takowy wykaz do protokołu rewizyjnego dołączyć.

Przepisy niniejsze mają być bezzwłocznie w wykonanie wprowadzone, i że wprowadzone zostały, Rząd Gubernialny najdalej do d. 18 (30) Kwietnia r. b. Kommissyi Skarbu doniesie.

w Warszawie, dnia 25 Lutego (8 Marca) 1860 r.

Nr. 13,162.

Annex do Nru 26-go.

W Z Ó R.

Nr data

Rząd Gubernialny NN.

albolitéz

Naczelnik Powiatu NN.

1) do punktu 11 rozporządzenia. (Upoważnia kasę NN., aby kwotę rs. w funduszach przechodnich pod Nr. kontroli zapisaną) do rąk i kwitem pana NN. na leżycie ulegalizowanym wypłaciła, i upoważnienie to wraz z kwitem odbierającego, dla usprawiedliwienia wydatku, w aktach właściwych zachowała.

2) do punktu 14. (wpisać okres powyższy) do ekspedycyi przy niniejszém przesyłającej się dołączyła i pierwszą wozową pocztą na koszt do NN. odesłała, a po zapisaniu do wydatku, upoważnienie to wraz z rewersem pocztowym i kwitem odbierającego, nadesłać się mającym, dla usprawiedliwienia wydatku w aktach właściwych zachowała.

3) do punktu 15. { (wpisać okres powyższy) wypłaciła (tu wpisać Władzę lub Urząd, dla której się assygnuje) do rąk i za kwitem osoby do odbioru na piśmie upoważnionej, i dowody usprawiedliwiające ten wydatek w aktach właściwych zachowała.

D) O DEPOZYTACH.

N° 27.

Przepis jak postępować wypada w razie położenia aresztu na funduszach przedsiębiorców robót dla Rządu.

(d. 27 Sierpnia 1833 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Na wnoszone reklamacje do Księcia Namiestnika Królestwa o zachodzących niedogodnościach, wypływających z zakładania przez wierzycieli aresztów na funduszach dłużnika w rękę trzeciego, a szczególnie przy wykonywaniu robót przy twierdzach sposobem entrepryz, wskutku czego przedsiębiorcy, przez założenie aresztu na funduszach, pozbawieni bywają możliwości spełniania zaciągnionych zobowiązań, na czém interes ogólny cierpi, Rada Administracyjna Królestwa zważywszy, że lubo przepisy Procedury Cywilnej zaradzają dostatecznie obawie, ażeby fundusze przez Rząd przedsiębiorcom w ciągu

trwającej entrepryzy lub dostawy przeznaczone, od właściwego celu odwrócone nie były, że te jednak przepisy nie są dostatecznymi do odwrócenia tego wydatku od chwili, w której fundusze pomienione z rąk osób zarządzających niemi w imieniu Rządu do rąk samychże przedsiębiorców przechodzą, a następnie, że w widokach Rządu jest, ażeby przedsiębiorca w ciągu trwającej entrepryzy na żaden inny przedmiot dostarczonych mu funduszów nie obracał, jak na przedmiota swojej entrepryzy, że nakoniec dla zabezpieczenia praw osób trzecich, należy przeciąć rzeczonemu przedsiębiorcy sposobność podstępnego na ich szkodę działania, co miałyby miejsce, gdyby zostawioną mu była, w razie zapowiedzenia, możność dowolnego wyznaczonych dlań funduszów szafowania, przez wypis z protokołu posiedzenia z dnia 25 Czerwca (6 Lipca) b. r. Nr. 21,405, wyrzekła, że ilekroć w ciągu trwającej entrepryzy zajdzie zapowiedzenie funduszów przedsiębiorcy lub liweranta, w ręku urzędników policyjnych znajdujących się, ciz urzędnicy obowiązani będą:

1) wstrzymać od téj chwili jakie bądź wypłaty do rąk samegoż przedsiębiorcy;

2) przeznaczać fundusze onemu z entrepryzy przypadające na zaspokojenie jedynie osób udział w entrepryzie mających, uskuteczniając wypłaty należności tychże w skutek piśmiennego wezwania przedsiębiorcy, oraz po przekonaniu się o rzeczywistości zaassignowanej przez niego należytości;

3) resztę przypadającej jeszcze do wypłacenia przedsiębiorcy należytości, po zupełnem ukończeniu entrepryzy lub dostawy, przeznaczać na satysfakcyę tych wierzycieli, którym takowa na mocy wyroku sądowego przyznaną zostanie.

O czém Kommissya Rządowa zawiadamia Kommissyę Wojewódzką, dla zastosowania się i wydania odpowiedniego rozporządzenia.

w Warszawie, dnia 27 Sierpnia 1833 r.

Nr. 6,953/11,563.

N° 28.

Rozporządzenie, iżby przy sporządzaniu wzajemnych obrachunków kompensat dowodami likwidacyjnemi, zwracaną była uwaga na tożsamość dóbr i pretensyj wzajemnych.

(d. 21 Kwietnia 1834 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Reskryptem z d. 2 Kwietnia r. b. Nr. 25,128, zarządziła Kommissya Rządowa, ażeby odtąd obrachunki kompensat należności skarbowych z epoki Księstwa Warszawskiego i Królestwa, po koniec r. 1821 dowodami likwidacyjnemi i assekuracjami skarbowemi bez deklaracyj dłużników przedstawiane były.

Zważając jednak, że w pośród prenotowanych w Kassach zaległości skarbowych mogą jeszcze istnieć i takie, które z różnych powodów do pobrania nie kwalifikują się, jak np. podatki i inne należności w obrachunkach z dzierżawcami i posiadaczami dóbr rządowych przez delegacyę administracyjną zawyrokowanych, skompensowane, tudzież podatki dworskie, do których opłaty dzierżawcy bez bonifikacyi od Skarbu nie byli obowiązani i innego rodzaju inexigibilia, w zapobieżeniu więc nastąpić teraz mogącemu niewłaściwemu pokompensowaniu dowodami likwidacyjnemi lub assekuracjami skarbowemi takich zaległości, któreby pociągało za sobą potrzebę zwracania interessantom wzmiankowanych papierów, postanowiła

polecić Kommissyi Wojewódzkiej, ażeby powyższych inexigibiliów nie przedstawiała do kompensaty i względem usunięcia ich z ksiąg kassowych, o ile to dotąd nie nastąpiło, stosowne poczyniła Kommissyi Rządowej wnioski.

Wreszcie obowiązuje Kommissya Rządowa Kommissyę Wojewódzką, aby, przy sporządzaniu obrachunków kompensat bez deklaracyj, zwracała uwagę na tożsamość dóbr lub osób pod względem wzajemnych pretensyj.

w Warszawie, dnia 21 Kwietnia 1834 r.

Nr. 30,477.

TYTUŁ V.

KSIĘGI KASSOWE.

N° 29.

Rozporządzenie zaprowadzające listy płacy dla wszystkich Władz Królestwa.

(dnia 26 Sierpnia 1822 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Przekonawszy się o użyteczności prawideł, podług których pensye, materiała piśmienne i ekstraordynarya dla Władz centralnych w Warszawie z Kassy Jeneralnej od 1 Stycznia r. b. wypłacane bywają, to jest: nie za szczególni kwitami osób, lecz za ogólni listami płacy, i zważywszy, że ten sposób wypłaty będąc krótszym i usymlifikowanym, oszczędza Kassom czas, tak w samym zaspakajaniu wspomnionych należytości, jak i w działaniach rachunkowych, Kom-

missya^a Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła takowe prawidła, również dla Kass głównych wojewódzkich przepisać. W tym celu przesyłając załącznie Kommissyi Wojewódzkiej wzór do listy płacy, dla władz centralnych w Warszawie służący, którego rubryki są dostatecznie objaśnione do jakiego celu służyć mają, stanowi co następuje:

1) Od dnia 1 Września r. b. Kassa tameczna główna wojewódzka przestanie wypłacać za szczegółowemi kwitami osób pensye, materiała piśmienne i ekstraordynarya (*) dla wszystkich na jej etacie pomieszczonych Władz, uiszczając zaś je będzie ryczałtem na mocy listy płacy.

2) Takowa lista płacy sporządzaną być winna co miesiąc w dwóch egzemplarzach, stosownie do wyż załączonego wzoru; w obudwóch zaś egzemplarzach, tak przypadającej jak i zaspokojonej płacy, powinny być zapisane jednozgodnie nazwiska osób i pensye dla tychże przypadające, a potem materiała piśmienne i ekstraordynarya, z których ostatnie, to jest materiała piśmienne i ekstraordynarya, kwartalnie z góry, lub według potrzeby, nie przestępując nigdy jednakże należności respective za kwartał przypadającej, mieszczone być mogą.

3) Po okazaniu szczegółów w listach powyższych, należy:

a) ustanowić ogół należytości rocznie i miesięcznie podług etatu przypadającej, tudzież ogół ilości za ten miesiąc żądanej, za który jest lista podaną; nakoniec ogół oszczędności z tego samego miesiąca względnie etatowej należności wynikłej;

(*) Rozporządzenie niniejsze co do wydatków na materiała piśmienne i ekstraordynarya zmienione zostało reskryptem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 26 Września 1833 r. Nr. 72,776, znajdującym się w Zbiorze niniejszym pod Nr. 32.

b) w miesiącu Październiku i następnych prócz formalności *ad a*, potrzeba aż do końca roku dodawać wydatki i oszczędności w poprzednich listach płacy zawarte, i tym sposobem wykazywać summę ogólną przypadającą podług etatu za upłynione miesiące należytości, ilość istotnie do spłacenia wskazaną, a nakoniec wynikłą oszczędność.

4) Na listach płacy w tym sposobie sporządzonych, zapisaném być ma przez Prezydującego Władzy stwierdzenie i upoważnienie w słowach:

„Takową listę płacy zaświadcza i do odebrania ogólnej po dzień summy rsr. Jmci Pana N. „upoważnia.“

po czém data i podpis Prezydującego Władzy następować będzie.

5) Gdy tak obiedwie listy płacy jednozgodnie przygotowane zostaną, jeden ich egzemplarz wyciętym i doręczonym być winien Kassie głównej wojewódzkiej, która na mocy takowego, summę niemi objętą, za kwitem osoby upoważnionej, na wyciętym egzemplarzu zapisać się powinny, ryczałtowie wypłaci, — a na drugim egzemplarzu w księdze pozostającym, obok każdej szczególnej należytości, po jej wypłaceniu, w miejsce dotychczasowych kwitów w rubryce „podpis odbierających“ imię i nazwisko odbierającego, własnoręcznie na dowód zaspokojenia onemu należącój płacy, zapisaném być powinno.

6) Każda Władza mająca swego Prezesa, będzie mieć oddzielną listę płacy, a mianowicie: Kommissya Wojewódzka jedną z Kontrollą Skarbową; Kommissarze Obwodowi po jednej; Trybunał Cywilny jedną; Sądy Policji Poprawczej po jednej; Sądy Pokoju po jednej.

7) Kommissya Wojewódzka zaraz po otrzymaniu niniejszego rozporządzenia, każe dla siebie i Kontrolli Skarbowej,

potrzebną na rok bieżący ilość listy płacy, kosztem swych ekstraordynaryów wydrukować, wszystkim zaś innym Władzom województwa swego, wyżej wymienionym, prześle tylko wzory do takowej listy, z dokładnym wyluszczeniem sposobu postępowania w obecnym urzędzeniu przepisanego, z oświadczeniem, iż koszt ich sporządzenia, do ich funduszków należy, lub też zniesie się z takowemi, aby na wspólny koszt od razu i dla nich potrzebne listy płacy wydrukowane zostały.

8) Z tak wygotowanych druków, każda respective Władza rozkaże dla siebie, według powyż załączonego wzoru, założyć książkę z tyłu arkuszy złożoną, ile na czas od 1-go Września do końca r. b. potrzeba wymagać będzie; po skończonym r. b. takowa wedle uznanej potrzeby, na cały rok następny założoną być powinna.

9) Gdy książka listy płacy założoną zostanie, ma być osznurowaną, sznurek pieczęcią urzędową przypieczętowany, karty ponumerowane, ilość ich zaś przez Prezydującego Władzy, własnoręcznym podpisem zaświadczona.

10) Listy płacy w księdze pozostające, winny być na końcu każdego roku Izbie Obrachunkowej do dalszego użytku, jako szczególny rachunek, wprost przez respective Władze przesłane.

11) Kommissya Wojewódzka wspomniane w poprzedzającym punkcie Władze wezwie, aby w przypadkach zdarzonej wątpliwości, do Kommissyi Wojewódzkiej wprost udawały się, które Kommissya Wojewódzka w myśl niniejszego rozporządzenia rozwiązywać jest mocną.

12) Nakoniec, Kommissya Wojewódzka z wydaniem do Kassy tamecznej głównej wojewódzkiej potrzebnych w rozwinięciu tego rozporządzenia przepisów, z udzieleniem wzorów do listy płacy innym Władzom województwa swego i z obja.

śnieniem ich co do sposobu postępowania, niemniej z sporządzeniem dla siebie samej listy płacy tak rychle pośpieszy, aby pensye za miesiąc Wrzesień r. b. a materyalia piśmienne i ekstraordynarya za kwartał IV tego roku nie za szczególni kwitami osób, lecz za listami płacy z Kassy głównej tamiecznego województwa niezawodnie pobranemi były.

13) Wszystkie inne należności, prócz pensyj dla urzędników i officyalistów, materyaliów piśmiennych i ekstraordynaryów dla Władz, w punkcie 6-tym niniejszego rozporządzenia wymienionych, komukolwiek przypadające, mają być tak jak dawniej za szczegółowemi kwitami osób wypłacane.

w Warszawie, dnia 26 Sierpnia 1822 roku.

Nr. 29,218.

N° 30.

Objaśnienie wątpliwości zachodzących przy formowaniu list płacy.

(d. 11 Października 1822 r.)

do

Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na przedstawienie Kommissyi Wojewódzkiej pod dniem 14 Września r. b. Nr. 32,884/2,801 uczynione, w którym żąda:

1) aby listy płacy reskryptem dnia 26 Sierpnia r. b. Nr. 29,218 przepisane, dopiero od dnia 1 Stycznia 1823 r. w egzekucyę wprowadzone zostały;

2) aby Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu rozwiązała następujące wątpliwości:

- a) gdy Kommissarze Obwodowi i Kontrolla Skarbowa przy Sądach, uważane są według punktu 6-go wspomnionego reskryptu, za Władze mające swoich Prezesów, a tém samém upoważnieni są do zatwierdzenia listy płacy swojej, — jakim przeto sposobem utrzymywany być ma nad niemi rygor, kiedy jak nie raz z potrzeby wynika, pensya Kommissarzom Obwodowym za pretensye to skarbowe, to gminne, Kontrollerowi zaś skarbowemu przy sądach za użycie wpływów bądź stemplowych, bądź karnych, na widoki prywatne, wstrzymaną być musi;
- b) do której listy płacy i pod czyje zatwierdzenie należeć mają urzędnicy Kass obwodowych, Rewizorowie wojewódzcy i Assessorowie ekonomiczni, kiedy pierwsi należąc do etatu skarbowego nie powinni być mieszani do etatu spraw wewnętrznych i kiedy drudzy będąc najmniej przez przeciąg kwartału w objazdach, nie mogą po upłynieniu każdego miesiąca na dni kilka dla podniesienia swęj pensyi za kwitem własnoręcznym w liście płacy od obowiązków odrywać się, i od kilku do kilkudziesiąt mil w tym celu przybywać, lub téż wcale za kilka miesięcy nie być płatnymi?
- c) przez pobór ryczałtowic pensyj, ekstraordynaryów i materiałów piśmiennych dla respective Władz wojewódzkich i obwodowych tworzyć się musi Kassa oddzielna, podobna dawniejszym Kassom podręcznym, po departamentach niegdyś istniejącym; podobnej zaś Kassy nie chce nikt bezpłatnie utrzymy-

wać, a nawet takowa powinna by być za kaucyą powierzana, gdyż defekta mimowolnie w czasie rozplaty zdarzyć się mogą;

- d) w którym miesiącu i jak pobieranemi być mają fundusze na materyały piśmienne i ekstraordynarya oznaczone, gdy tych potrzeby nie mogą być przewidziane;
- e) czyli z tychże funduszów wyniknąć mogące oszczędności, mają być kwartalnie lub dopiero przy końcu roku okazywane?

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oświadcza naprzód Kommissyi Wojewódzkiej swoje nieukontentowanie, z powodu, iż przedstawienie to za późno uczyniła, gdyż takowe doszło dopiero Kommissyę Rządową Skarbu pod dniem 8 Października r. b. w dniu pierwszym którego to miesiąca pensye, materyalia piśmienne i ekstraordynarya dla Władz tamecznego województwa za miesiąc Wrzesień r. b., według nowo zaprowadzonej listy płacy, już powinny były być zaspokojonemi, a co nie nastąpiło jedynie dla tego, iż powyższe przedstawienie Kommissyi Wojewódzkiej od 14 Września aż do 8 Października r. b. w niej zaległo.

Następnie co do samego przedmiotu Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu odpowiada:

ad 1-um. Wyplata pensyj, materyałów piśmiennych i ekstraordynaryów (*) dla wszystkich Władz tamecznego województwa w punkcie 6-tym reskryptu dnia 26 Sierpnia r. b. Nr. 29,218 wymienionych, uskutecznią być ma, poczynwszy od miesiąca Września r. b. za listami płacy tymże reskrytem przepisanimi, do czego jesliby się która z tych Władz

(*) Rozporządzenie niniejsze co do wydatków na materyały piśmienne i ekstraordynarya, zmienione zostało reskrytem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 26 Września 1833 r. Nr. 72,776 znajdującym się w Zbiorze niniejszym pod Nr. 32.

stosować nie chciała, wypłata wspomnionych należności dla niej przypadająca, aż do uskutecznienia tej formalności wstrzymaną być winna.

ad 2-dum, a mianowicie:

ad a) Punkt 6-ty wspomnionego reskryptu stanowi: iż Kommissya Wojewódzka i Kontrolla Skarbo-wa jedną listą płacy obejmowane być powinny, a zatem niedogodność co do utrzymania w rygo-rze Kontrolli Skarbowej przywiedziona, ustaje; co zaś do Kommissarzy Obwodowych, jeśli zajdzie potrzeba wstrzymania im pensyj, Kommissya Wo-jewódzka może to uskuteczyć przez wczesne wy-danie do właściwych Kass obwodowych swego w tej mierze rozporządzenia, z poleceniem respective Kas-sie, aby przy wypłacie na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej, należności listą płacy biura Kom-missarza Obwodowego objętej, ilość pensyi onemuż na kary lub inne potrącenia wskazanej, wstrzy-mała i kwit z wstrzymanej za gotowiznę jemu od-dała. Przytém widzi potrzebę zwrócić uwagę Kom-missyi Wojewódzkiej, iż wyrażenie się jej w przed-stawieniu jakoby Kontrollerowi Skarbowemu za użycie wpływów stemplowych i karnych na widoki prywatne tylko pensya wstrzymywaną być miała, nie jest właściwém; on bowiem za takowe naduży-cie natychmiast od urzędu odsuniętym, i do Sądu pociągnionym być by winien, a wtenczas już i do pobierania pensyi, jako przeniewierzający się, utra-ciłby prawo.

ad b) Kassy obwodowe nie są objęte urzędzeniem, a więc pobierać mają pensye w sposobie dawniejszyn. Względnie Rewizorów wojewódzkich i Assessorów ekonomicznych ma być zachowanym taki porządek: iż oni w czasie dłuższych objazdów i niemożności

powracania rychło do miasta wojewódzkiego, podług uznania Kommissyi Wojewódzkiej, mogą pobierać pensye im należące, za kwitami swojemi z Kass obwodowych, które to Kassy kwity ich za gotowiznę do Kassy głównej wojewódzkiej przysyłać będą, ta zaś wymieni ich niezwłocznie na gotowe pieniądze u téj osoby, która do odebrania ryczałtowej należności dla Kommissyi Wojewódzkiej, za respective miesiąc przypadającej, upoważnioną została i one rzeczywiście odebrała. Gdy zaś Rewizorowie i Assessorowie ekonomiczni z objazdów powrócą, kwity swe odbiorą, a w liście płacy stosowne do przepisu pokwitowania zapiszą; tym więc sposobem i postanowionemu prawidłu zadasyć się stanie i niedogodność przez Kommissyę Wojewódzką uważana miejsca mieć nie będzie.

ad c) d) i e) Kassa oddzielna nie jest potrzebna, gdyż i samęj pensyi i materyałów piśmiennych i ekstraordynaryów zaspokojenie tak urządzoném być może, iż wzięte pieniądze w jednym i tym samym dniu komu należy rozpłacone być mogą, — albowiem:

1) *Co do pensyi*, te dla osób obecnych zaraz rozpłacone być winny; zaś dla Rewizorów wojewódzkich i Assessorów ekonomicznych, gdyby obecnymi nie byli, u téj samej osoby, która ryczałtową należność z Kassy głównej pobrała, tymczasem nim kwity ich nadejdą, pozostawać mogą.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu uważa niepodobienstwo, aby w składzie Kommissyi Wojewódzkiej nie znalazła się osoba, którejby kilkaset złotych na krótki czas powierzyć z bezpieczeństwem nie można; również uważa za zbytuczny wniosek Kommissyi Wojewódzkiej jakoby nikt rozpłaty pensyi bez osobnego wynagrodzenia podjąć się nie chciał, bo każdy z officyalistów płacę pobierających, obowiązany

jest pełnić, co mu przełożona Władza porucza, a zwłaszcza téż tak małą czynność, która bardziej jeszcze zmniejszyć się może, jeżeli osoba rozplacająca rozdawać będzie respective Wydziałom ogólne summy, które gdy następnie przez szczególne osoby rozebranemi będą, nie więcej do zatrudnienia nie pozostanie. — Taki środek nadto, uchroni od defektów z rozplaty wyniknąć mogących, o które Kommissya Wojewódzka w przedstawieniu swém wyraża troskliwość.

2) *Co do funduszu na materiała piśmienna i extraordinary*, ten nie koniecznie w całej kwartalnej należytości do listy płacy zamieszczanym i z Kassy głównej pobieranym być winien; owszem, może go Kommissya Wojewódzka w miarę tylko przewidzianej potrzeby co miesiąc do listy płacy umieszczać w takiej tylko ilości, jaka jest potrzebną na wydatki już usprawiedliwione, i jaka zaraz osobom interessowanym za ich szczegółowemi kwitami rozplaconą być może; przez co nie tylko się uniknie potrzeba utrzymywania oddzielnej Kassy, którą Kommissya Wojewódzka wystawia, ale nadto skrócą się czynności, jeżeli na końcu każdego miesiąca wszystkie potrzeby do wyżej wspomnianych funduszków regulujące się, nie pojedynczo jak dotąd oblikwidowane i do Kassy assygnowane, lecz od razu obrachowywane, w summie ogólnej ustanawiane i do listy płacy pomieszczane będą. Samo zaś z siebie wypływa, iż przy takim postępowaniu w żaden sposób więcej podniesionym być nie może nad ilość kwartalną za respective miesiące kwartału opłacić winną, i że kwoty z respective kwartału nie pobrane wykazywane być mogą na pozostałość, jeżeli oszczędność z przekonaniem pewnym w ciągu roku co do ilości przewidzianą być nie może, która w takim razie dopiero na końcu roku wykazaną i zapisywaną być ma.

Rozwiązawszy w tym sposobie przedstawione przez Kommissyę Wojewódzką wątpliwości, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nie może zataić, iż Kommissya Wojewódzka mogła sama takowe usunąć, gdyby rzecz przez właściwych

Referentów dostatecznie rozważoną i pod jej decyzję wniesioną była. Bowiem Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu stanowiąc jedynie główne zasady postępowania, rozwinięcie ich Kommissyom Wojewódzkim zostawia, i nie może, ani widzi się być obowiązana urządzać te szczegóły służby publicznej, które do Kommissyj Wojewódzkich należą, a tém mniej wydawać przepisy na szczególne wypadki, które się w wykonaniu zdarzać zwykły.

w Warszawie, dnia 11 Października 1822 r.

Nr. 35,971.

N° 31.

Przepis dodatkowy dla Kass skarbowych co do zaprowadzenia dzienników przeznaczonych na wszelkie dochody i wydatki.

(d. 7 Grudnia 1832 r)

Chcąc ulepszyć oddział służby kassowej co do ksiąg dziennikami zwanych, a przeznaczonych na zapisywanie w Kassie jeneralnej Królestwa, w Kassach głównych wojewódzkich, w Kassach obwodowych i w Kassie miasta stołecznego Warszawy, tak wpływów jak i wydatków budżetowych i depozytowych, oraz emerytalnych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła co następuje:

§ 1.

W miejsce dotychczasowych wyżej wspomnianych kilku szczegółowych dzienników, od dnia 1 Stycznia 1833 r. pro-

wadzone będą w rzeczonych Kassach dwie główne księgi, pierwsza pod nazwaniem „Główny dziennik dochodów”, druga pod nazwaniem „Główny dziennik wydatków.”

§ 2.

Główne te dzienniki są to księgi, które wykazują wszelkie osiągnięte dochody lub uskutecznione wypłaty. Rubryki tych ksiąg są następujące:

- a) numer porządkowy;
- b) data;
- c) wyszczególnienie;
- d) kontrolli

{	nazwanie,
	strona,
	numer,
- e) ogół wpływu lub wydatku

{	budżetowych,
	depozytowych,
	przemijających,
	łącznie;
- f) czternaście rubryk na gatunki monet i papierów;
- g) cztery rubryki na dochody lub wydatki czterech na rok 1833 przyjętych oddziałów dochodów i wydatków;
- h) uwagi.

§ 3.

W rubryce „numer porządkowy” zapisywany będzie numer kolejny każdego wpływu lub wydatku; numer ten będzie miesięczny, to jest z początkiem każdego miesiąca zaczynać się będzie od numeru pierwszego.

§ 4.

Rubryka „data” mieścić ma dzień, miesiąc i rok wniesionego wpływu, lub ostatecznego wydatku. Niewolno jest

Kassom ani wcześniejszej ani późniejszej wykazywać daty nad tę, w której wpływ lub wydatek istotnie miał miejsce. Co do wpływów z poczty odbieranych, dzień ich odbioru z poczty ma być datą ich wpływu.

§ 5.

Do rubryki „wyszczególnienie” pięć następujących szczegółów zapisanemi być mają:

- 1) W głównym dzienniku dochodów:
 - a) kto, lub która Kassa,
 - b) z jakich dóbr,
 - c) jaki podatek, lub jaką opłatę,
 - d) za który rok,
 - e) za którą ratę, lub za który miesiąc,
 - f) czy na mocy upoważnienia i czyjego, lub na mocy etatu. wnosi;
- 2) Co do głównego dziennika wydatków:
 - a) komu,
 - b) na jaki przedmiot,
 - c) za czyim kwitem,
 - d) jeżeli na pensję, za który miesiąc,
 - e) czy na mocy upoważnienia, czyjego, z jakiej daty i numeru lub na mocy etatu nastąpiła wypłata.

Odsyłając superatę należy wymienić do której Kassy odsyła się superata.

§ 6.

W rubrykach kontrolli { nazwanie,
strona,
numer,

zapisać należy:

- a) tytuł czyli nazwanie kontrolli właściwej, to jest albo budżetowej, jeżeli dochód lub wydatek jest

budżetowy, albo depozytowy, jeżeli dochód lub wydatek jest depozytowym, albo emerytalnym, jeżeli dochód jest emerytalnym;

- b) liczbę strony i numer pozycji z właściwej także kontroli, przepis powyższy o cytowaniu kontroli emerytalnej, stosuje się tylko do Kasy jeneralnej, do Kass głównych wojewódzkich i do Kasy miasta Warszawy. Nie rozciąga się zaś do Kass obwodowych, gdyż te ostatnie bynajmniej nie kontrolują funduszów emerytalnych.

§ 7.

Rubryki, ogół wpływów lub wydatków

{ budżetowych,
depozytowych,
przemijających,
łącznie,

zapełnione być winny sumną dochodu, lub wydatku, to jest jeżeli dochód, lub wydatek był budżetowy, zapisany być winien w rubryce „wpływów i wydatków budżetowych.” Jeżeli był depozytowym lub emerytalnym, tedy zapisanym być winien w rubryce „wpływów lub wydatków depozytowych.” Rubryki w obu dziennikach „dochodów” i „wydatków”, co do wpływów i wydatków przemijających, są przeznaczone do zapisywania w nich wymiany biletów kassowych na srebrną lub z upoważnienia wyższego na inną monetę, i przeciwnie monety brzęczącej na bilety kassowe.

§ 8.

W czternastu rubrykach na gatunki monet i papierów wartość pieniężną mających, pomiędzy którymi są dwie próżne, na monety lub papiery w ciągu roku postanowić się mogące, zapisać należy takie gatunki pieniędzy i papierów, w jakich dochód pobrany, lub wydatek uskuteczniiony został.

§ 9.

Cztery następujące rubryki przeznaczone są na dochody i wydatki czterech na rok 1833, przyjętych oddziałów dochodów i wydatków, jako to:

- a) dochody i wydatki z epoki Księstwa Warszawskiego;
- b) dochody lub wydatki z epoki Królestwa po koniec roku 1821;
- c) dochody lub wydatki z epoki lat upłynionych;
- d) dochody lub wydatki z epoki r. b.

W jednej z tych rubryk zapisywać należy ogół uskutecznionego wpływu lub wydatku tego roku, który do jednego z powyższych oddziałów należy.—Rezultat tych czterech rubryk, odpowiadać powinien rezultatowi rubryki dochodów i wydatków budżetowych, oraz kontrolli dochodów i wydatków budżetowych. Że zaś wpływy depozytowe ani latami ani epokami kontrolowane być nie potrzebują, ztąd więc wynika, iż takowe depozyta do tych rubryk zapisywane być nie powinny.

§ 10.

W rubryce uwagi zapisywać należy to wszystko, co rozciągając się do jakiegobądź rodzaju dochodów lub wydatków na szczególną zasługiwać może uwagę.

§ 11.

Dotychczasowe przepisy rachunkowości co do dzienników Kassy jeneralnej, Kass głównych wojewódzkich, Kass obwodowych i Kassy miasta stołecznego Warszawy, o ile niniejszem rozporządzeniem odmienione nie zostały, o tyle najściślej wykonywane być powinny.

w Warszawie, dnia 7 Grudnia 1832 roku.

Nr. 98,246.

N° 32.

Rozporządzenie wskazujące w jaki sposób ma być prowadzoną Kontrolła funduszu na ekstraordynarya i czynione wydatki z tego funduszu.

(d. 26 Września 1833 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Otrzymując od niektórych Kommissyów Wojewódzkich przedstawienia o dodatek do funduszu ekstraordynaryów dla nich oznaczonego, a wszelako mając przekonanie, iż takowy przy oszczędnym szafunku wystarczać powinien, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu nie może tych przedstawień innemu przypisywać powodowi, jak tylko, iż kontrolła tegoż funduszu, tudzież drzewa, światła i materyałów piśmiennych w naturze, nie jest należycie urządzona i regularnie prowadzona.

Dla ustanowienia więc na przyszłość pewnych i we wszystkich województwach jednostajnych prawideł téj kontrolli, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu stanowi co następuje:

- 1) Będzie prowadzona w Wydziale przy Kommissyi Wojewódzkiej, poczynając od dnia 1 Stycznia 1834 r.
 - a) kontrolła funduszu ekstraordynaryów Kommissyi Wojewódzkiej;
 - b) kontrolła drzewa, światła i materyałów piśmiennych w naturze.

I.

*O kontrolli funduszu ekstraordynaryów Kommissyi
Wojewódzkiej.*

2) Kontrolla funduszu ekstraordynaryów założoną i prowadzoną być ma podług dołączonego tu wzoru, pod szczególnym dozorem Kommissarza Wydziału Skarbowego.

3) Ponieważ wysokość funduszu jest etatem określona, w kolei więc porządnego działania wynika, aby Kommissya Wojewódzka corocznie, zaraz po otrzymaniu etatu płatniczego, zajęła się sporządzeniem wyrachowania potrzebnych na rok cały wydatków, co dokonać ma w tym sposobie, iż Wydziały ją składające, złożą jęj uczynione z największą skrupulatnością i dostatecznie usprawiedliwione obliczenia całorocznej wartości wiadomych im potrzeb, jako to: światła, materiałów piśmiennych i t. d., budowniczy zaś obliczenie ilości i wartości drzewa opałowego, w stosunku do liczby pieców w ciągu czasu i cen tamtejszych uskutecznione; następnie Kommissya Wojewódzka roztrzygnie te obliczenia na ogólnem posiedzeniu swojem, ustanowi ogólną wartość przedmiotów, a resztę funduszu, od tęg ogólnej wartości zbywającą, na nieprzewidziane wydatki zachowa, poczem sporządzone w kształcie etatu wyrachowanie całorocznych wydatków, poleci przesłać wraz z dowodami na jakich oparte zostało, do Wydziału Skarbowego, który je do kontrolli funduszu dołączy, zapisując w nięj, a mianowicie, w miejscu na rezerwę zostawioném, wydatki pojedynczo tymże wyrachowaniem objęte.

4) Wydatki z pozostałej na nieprzewidziane wydatki reszty funduszu, mogą być dysponowane, naprzód, w miarę jak takowa reszta starczyć będzie; powtóre, tylko w miarę jak Kommissya Wojewódzka dysponować je będzie mocną, stosując się w tém do przepisów obowiązujących.

5) Każdy wydatek z funduszu ekstraordynaryów Kommissyi Wojewódzkiej, na jaki bądź przedmiot nastąpić mający, powinien być wypłacany bezpośrednio z Kassy głównej wojewódzkiej do rąk i za legalnemi kwitami właściwych interessantów, lub téż do rąk i za legalnemi kwitami osób przez nich prawnie umocowanych, tudzież na zasadzie assygnacyi Kommissyi Wojewódzkiej, z polecenia Kommissarza Wydziału Skarbowego, do kontrolli funduszu zapisanej, a na dowód tego, numerem onéjże, pieczętką i podpisem kontroллę prowadzącego, pod pieczętką umieszczonym, opatrzonéj.

6) Na bardzo drobne wydatki, jako to: porto od ekspedycyi i t. p. pozwala się wypłacać z Kassy głównej za kwitem urzędnika, którego Kommissarz Wydziału Skarbowego na swą odpowiedzialność przeznaczy, nie więcéj na raz jeden jak złp. 200 (dwieście); lecz szafunek z takich kwot dziać się będzie pod bezpośrednim dozorem rzeczzonego Kommissarza, i nie przedzéj drugie złp. 200 wypłacone być mogą, aż z poprzednio udzielonych rachunek złożony, przez Kommissyę Wojewódzka przyjęty i Kassie głównej do usprawiedliwienia rozchodu, łącznie z dowodami odesłany zostanie.

II.

O kontrolli drzewa, światła i materyałów piśmiennych w naturze.

7) Kontrolla światła i materyałów piśmiennych w naturze, dzielić się powinna na tyle osobnych części, ile będzie rodzajów materyałów, a każda taka część obejmować ma przychód i rozchód, tudzież w stosownych rubrykach: kiedy, od kogo, wiele wpłynęło; kiedy, komu i za czyjém upoważnieniem i wiele wydano.

8) Drzewo zostawać będzie, w miejscu nań przeznaczoném, pod bliższym dozorem Kommissarza Wydziału Skarbowe-

go; światło zaś i materiały piśmienne dostarczane będą do Składu Formularzy, z kąd następować ma dystrybucya na Wydziały i Sekcye, w miarę przewidzianej etatem lub uznanej przez Kommissyę Wojewódzką potrzeby, oraz za rekvizycjami i kwitami upoważnionej do odbioru osoby.

9) Drzewo i światło z funduszków ekstraordynaryów Kommissyi Wojewódzkiej, lub innych publicznych zakupowane tylko do opalania lokalów, w których prace służby publicznej z przepisów organizacyi odbywać się powinny, tudzież do oświetlenia onychże, jako téż do prac, które w biurach przy świetle odbywać się muszą, dostarczane być powinny, nikomu zaś do mieszkania dawane być nie mogą, jak to już Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w reskrypcie swym z dnia 24 Kwietnia 1833 r. Nr. 30,471 zabroniła; również materiały piśmienne tylko na potrzebę publiczną używane być mają.

10) Dystrybucyę drzewa i światła tak urządzić i dozować należy, aby ilość, jaka wyrachowaniem wyżej *ad 3-um* wymienioném wskazana zostanie, niezawodnie wystarczyła; dystrybucya materiałów piśmiennych dźać się będzie w myśl punktu 8-go miesięcznie z góry, na zasadzie dopiero rzeczowego wyrachowania, przez Wydziały i Sekcye, za ich rekvizycjami i kwitami osób do odbioru wyznaczonych.

11) Zaraz po skończeniu roku, a mianowicie w dniu 2-gim Stycznia, Kommissarz Wydziału Skarbowego z dobraną lub przez Kommissyę Wojewódzką dodaną jemu osobą, skuteczni przejrzanie zapasów światła i materiałów piśmiennych, porówna je z kontrollą, poleci takową zamknąć, a zapasy pozostałe do kontroli następnego roku przenieść; na ten pierwszy raz zapasy jakie w dniu 2-gim Stycznia 1834 r. znajdzie, do założonej na tenże rok kontroli przenieść rozkaże.

12) Kontrolła powyższa prowadzona będzie tak jak kontrolła funduszu ekstraordynaryów, pod bezpośrednim dozorem

Kommissarza Wydziału Skarbowego, którego Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu czyni odpowiedzialnym za nieregularność w prowadzeniu jednej i drugiej, równie jak Kommissyę Wojewódzką za wszelkie postąpienie naprzeciw prawidłom niniejszego rozporządzenia.

13) Obowiązkiem będzie Kommissarza Wydziału Skarbowego, kontrolę funduszu ekstraordynaryów po upływie każdego miesiąca przedstawiać Kommissyi Wojewódzkiej, na pierwszym jej następnego miesiąca posiedzeniu, do przejrzania i zacyfrowania przez Prezydującego, zaś kontrolę drzewa, światła i materyałów piśmiennych w naturze, po skończonym roku, na najbliższym posiedzeniu Kommissyi Wojewódzkiej, którą Kommissya Wojewódzka przejrzawszy i podpisawszy, zachowa ją w aktach swoich jako materyał służyć mający delegowanym, do lustracyi służby skarbowej zesłać się mającym, dla przekonania się o zasadności postępowania Kommissyi Wojewódzkiej.

w Warszawie, dnia 26 Września 1833 r.

Nr. 72,776.

Annex do Nru 32-go.

(Wzór ad 2-um.)

KONTROLLA

funduszu extraordynaryów.

Fundusz oznaczony etatem na rok
wynosi sumę rsr.

Numer porządkowy	Na mocy jakiego upoważnienia	Przedmiot wydatku	Zarezerwowano		Z tego asygnowano	
			Rsr.	k.	Dnia	Miesiąca

Wypłacono					
Wojewódzkiej					
Roku	Nr.	Rsr.	k.	w Ogóle	
				Rsr.	k.

N° 33.

Rozporządzenie, zaprowadzające w Kassach powiatowych jeden kwitaryusz ciągły na wszelkie dochody budżetowe, oraz obok manualów zaległości, jeszcze i manual na dochody bieżące.

(d. 12 (24) Września 1845 roku.)

do
Wszystkich Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Gdy kontrolle kwitaryuszowe na bieżące dochody budżetowe, dotąd w używaniu będące, okazały się z niektórych względów być niedogodnemi; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu za porozumieniem się z Najwyższą Izbą Obračunkową postanowiła zaprowadzić z początkiem roku 1846 w Kassach powiatowych jeden kwitaryusz na wszystkie dochody budżetowe, tak bieżące jako też i zaległe, oraz obok manualów zaległości jeszcze i manualy na dochody bieżące i w tym celu przepisuje co następuje:

A) *Co do kwitaryusza na dochody budżetowe.*

1) Pobór dochodów budżetowych z którejkolwiek bądź epoki tak w gotowiźnie jak i przez kompensatę uskutecznić się będzie od dnia 1 Stycznia 1846 roku, na mocy kwitaryusza podług załączonego pod literą A, wzoru, z którego kwity wycinane być winny w porządku zgłaszania się kontrybuentów.

2) Druki na kwitaryusze przesyłane będą Rządowi Gubernialnym ze Składu głównego druków Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, które Rząd Gubernialny rozkaże natychmiast po odebraniu oprawić w księgi, każda po dwieście arkuszy w papier niebieski (a la rustica). Księgi te złożone być winny w Składzie druków Rządu Gubernialnego do ścisłego porachunku i nie mogą być wydane jak tylko za rozkazem Rządu Gubernialnego numerem i pieczętką kontroli opatrzonym.

3) Z początkiem grudnia każdego roku Rząd Gubernialny roześle Kassom powiatowym taką tylko liczbę ksiąg druków kwitaryuszowych, jaka na cały rok potrzebną być się okaże, przy zachowaniu formalności niżej w punkcie szóstym przepisanych.

Księgi kwitaryuszowe nie będące w użyciu mają być zachowane pod kluczem Kassjera powiatowego, do niego więc należy wydawać je do użytku w miarę potrzeby w porządku i pod odpowiedzialnością w punkcie dziewiątym niżej wskazanych.

O każdej przesyłce ksiąg kwitaryuszowych zawiadomiony być winien Naczelnik Powiatu, który nad ich użyciem według niniejszych przepisów jest obowiązany czuwać.

I. O formie kwitaryusza dochodów budżetowych.

4) Kwitaryusz Kass powiatowych dzieli się na dwie części: w pierwszej po lewej stronie mieści się grzbiet od każdego wyciąć się mającego kwitu w księdze pozostający, w drugiej kwit dla kontrybuenta wyciąć się mający.

Na każdym półarkuszu są trzy kwity z odpowiednimi grzbietami.

5) Obiedwie części kwitaryusza zawierają w sobie jednokowe szczegóły, wyjąwszy, iż na grzbiecie rubryka „pobrano

w ogóle” jest ciągła i służy do użytku punktem dwudziestym czwartym niżej wskazanego.

II. O założeniu księgi kwitaryuszowej dochodów budżetowych.

6) Księga kwitaryuszowa według punktu drugiego oparowana, winna być w biurze Rządu Gubernialnego oparafowana, osznurowaną, opieczętowaną i przez Rząd Gubernialny co do ilości stronnice i kwitów poświadczoną.

Oparafowanie wszakże ksiąg kwitaryuszowych dopełnić się ma na grzbiecie kwitaryusza tak, aby po wycięciu samego kwitu numer stronnicy w niej pozostał.

7) Na okładce księgi kwitaryuszowej ma być napis:

„Kwitaryusz dochodów budżetowych Kassy powiatowej N. w dniu roku..... zaczęty, a w dniu roku ukończony.”

Datę i rok zaczęcia Kassa powiatowa wymieni wtenczas, gdy pierwszy kwit z księgi wycinać będzie, drugą zapełni przy wycinaniu ostatniego z niej kwitu.

8) Księga kwitaryuszowa, z której Kassa powiatowa z początku każdego roku kwity wycinać zacznie, składać będzie pierwszy tom, na okładce przeto tej księgi pod napisem w myśl punktu siódmego położonym, domieścić należy „Tom I-szy”, po wyczerpaniu zaś czyli po wycięciu wszystkich z niej kwitów zapisać na niej należy: „następuje Tom II-gi”, następna księga będzie tomem drugim, a po jej wyczerpaniu napisze się: „następuje Tom III-ci” i tak dalej w miarę przybierania ksiąg nowych w jednym roku.

Jeżeliby zaś z końcem roku nie były wycięte wszystkie kwity z księgi kwitaryuszowej, księga ta będzie tomem ostatnim roku upłynionego, a pierwszym roku nowego.

9) Nie wolno jest przybierać i używać księgi następnej jeżeli z tomu poprzedzającego wszystkie kwity wycięte nie będą.

Gdyby Kassyer poważyl się przeciwnie temu postąpić, uważanem to będzie za nadużycie władzy, a w tym razie oddalony będzie ze służby i oddany pod sąd.

10) Kassy powiatowe powinny wcześniej donosić Rządowi Gubernialnemu o potrzebie nowych ksiąg kwitaryuszowych, a Rząd Gubernialny natychmiast przesyłać je będzie Kassom, tak aby dla braku kwitaryuszów, wpływy dochodów skarbowych tamowane nie były.

Ktokolwiek dopuści się opóźnienia w tej mierze odpowiedzialnym będzie za straty i koszta, jakieby ztąd wyniknąć mogły.

III. O użyciu czyli prowadzeniu kwitaryusza dochodów budżetowych.

11) Od dnia 1 Stycznia 1846 roku Kassy powiatowe wydawać będą kwity na wszelkie dochody budżetowe jedynie tylko z kwitaryusza wyżej urządzonego i w porządku jawienia się kontrybuentów.

Wydawanie jakichkolwiek bądź innych kwitów kassowych, zabronione jest pod karą oddalenia ze służby, a w miarę przewinienia i oddania pod sąd.

12) Skoro kontrybuent zgłosi się do Kassy powiatowej i przypadającą od niego należność wyliczy, Kassyer w obowiązku jest natychmiast takową (jeżeli wypływa z etatu lub stanowi zaległy dochód — z manuałem właściwym, jeżeli nowo do poboru jest wskazaną — z szczegółowem upoważnieniem, jeżeli wreszcie pochodzić będzie z kar egzekucyjnych — z kontrolłą egzekutnego) sprawdzić, przyjąć do dziennika przychodów za-

pisać, a następnie polecić Kontrollerowi, aby takową do manualu zapisawszy, kwit wnoszącemu z kwitariusza przygotował.

13) Przy wygotowaniu kwitu Kontroller Kassy powiatowej ma zapelnąć tak na kwicie jak i na grzbiecie kwitariusza szczegóły następujące:

- a) ton kwitariusza;
- b) numer kwitariusza,
„ manualu lub kontrolli egzekutnego,
„ dziennika;
- c) nazwisko Kassy powiatowej;
- d) „ dóbr i wnoszącego;
- e) rodzaj każdego w szczególności podatku lub innej należności;
- f) za który rok, a jeżeli opłata następuje na służbę roku bieżącego, to dodać za którą ratę, to jest czy za ratę Styczniową lub innego miesiąca;
- g) wysokość każdej w szczególności opłaty liczbami, a summę ogólną w kwicie wypisać nietylko liczbami ale powtórzyć i słowami;
- h) czy opłata wniesioną została w monecie lub dowodach i jakich mianowicie;
- i) miejsce urzędowania, oraz dzień, miesiąc i rok wydania kwitu.

14) Po takiem wygotowaniu kwitu Kontroller położy swój podpis w miejscu na to przeznaczonem tak na grzbiecie, jako i na kwicie, a następnie odda Kassyerowi, który jeżeli uzna wygotowany przez Kontrollera kwit być zgodnym z istotą rzeczy, natychmiast podpisze kwitariusz w obu jego częściach.

15) Skoro kwitariusz przez Kassyera i Kontrollera podpisany zostanie, Adjunkt przyłoży na kwicie pieczęć kassową i takowy również podpisze, poczem Kontroller przystąpi do

wycięcia kwitu i wręczy go kontrybuentowi, samo atoli wycięcie skuteczni przez środek rubryki obejmującej słowa „Kwitaryusz dochodów budżetowych.”

16) Gdyby w kwicie popełnioną była jaka trudna do sprostowania pomyłka, kwit taki ani wydany, ani z kwitaryusza wyciętym być nie powinien, tém mniej, że kwitów kasowych szczególnie co do ilości wniesionych pieniędzy, ani skrobać, ani poprawiać nie wolno, zepsuty więc przypadkiem kwit po przekreśleniu go w liniach przeciwległych, tak aby do żadnego służyć nie mógł użytku, ma być zagięty przez środek linii, przez którą miał być przecięty i pozostać w kwitaryuszu na dowód, że kontrybuentowi wydany nie był. Kontroller zaś przystąpi w sposobie jak wyżej do wygotowania z kwitaryusza innego z kolei kwitu pod tym samym numerem, jakim oznaczony był kwit zepsuty.

Przy rewizjach zwyczajnych i nadzwyczajnych Rewidujący poświadczać jest w obowiązku na wstępie tej księgi, ile w niej kwitów, na których stronicach i pod jakimi numerami znalazł zepsutych, a przy następnych przekonywać się, czy te istotnie są zachowane, nadto w protokołach rewizyjnych uczynić obrachunek ksiąg kwitaryuszowych i kwitów w ciągu roku nadesłanych, zużytych i do użycia pozostałych.

17) Dla ułatwienia poboru podatków Naczelnicy Powiatowi mają naznaczyć kolój do ich wnoszenia respective wsiom i gminom tak, aby uniknąć natłoku i zwłoki w odbieraniu tychże podatków.

W czasie więc przyjmowania podatków zachować należy ten porządek, ażeby naprzód tych ekspedyować kontrybuentów, którzy stawili się w Kassie w dniu przez Naczelnika Powiatu dla nich do opłacenia każdej raty wskazanym.

18) Pobierane od kontrybuentów podatki i inne należności skarbowe, wtenczas dopiero będą mogły być perceptowane

na raty bieżące, kiedy już żadna z lat zeszłych zaległość, egzekucyi ulegająca, istnieć nie będzie, a to pod odpowiedzialnością za wyniknąć mogące straty dla Skarbu, dawniejszemi przepisami już zastrzeżoną.

19) Bez względu na to czy kontrybuent opłaca podatek lub inną należność w ratach etatem oznaczonych, czy od razu za rok cały, lub też częściowo powinien mu być wydany kwit na taką ilość, jaką do Kassy wnosi.

W ostatnich atoli przypadkach, okoliczność tę Kassa dokładnie wymienić ma w kwicie.

20) Jeżeliby kontrybuent wniósł do Kassy w jednym czasie kilka rodzajów podatków lub innych należności, Kassa winna jest takowe w jednym zamieścić kwicie, o ile miejsce na ich wypisanie wystarczy, w przeciwnym zaś razie przystąpi do wygotowania na resztę należności następnego kwitu.

21) Wszystkie podatki z jednego kwitu wypływające, zapisane być winny w dzienniku przychodów pod jednym numerem w sposobie następującym, to jest:

Numer N, z dóbr N, JP. N, zapłacił:

a)	ofiarę ziemiańską za ratę Styczniową 18.... roku	rs. 40 kop. 10
b)	szarwark dodatkowy za ratę Styczniową 18.... roku	„ 1 „ 80
c)	dziennik gubernialny za ratę Styczniową 18.... roku	„ — „ 90
d)	kontyngens liwerunkowy dworski zaległy z roku 18....	„ 6 „ —
e)	egzekutne od kontyngensu liwerunkowego dworskiego zaległego z roku 18....	„ — „ 60

Razem rs. 49 kop. 40

Kwoty szczegółowe podatków zapisać należy w dzienniku w rubryce: „ogół wpływów budżetowych”, a sumę ogólną w rubryce „ogół wpływów, łącznie.”

Co do dalszych rubryk dziennikiem przychodów objętych, te zapełnione być winny według właściwego ich przeznaczenia.

Jeżeli będzie przyznana allewiacya w podatkach lub jaka kompensata wzajemnych długów, w takim razie postąpi sobie Kassa powiatowa tak, jak gdyby podatek lub inna należność w dowodach opłaconą była, co w kwicie wymienioném być powinno, kwitując zaś kontrybuenta z odebranych za gotowizną dochodów nawzajem od niego pozyskać powinna kwit z opłaconej mu należności, który do Kassy Gubernialnej za gotowizną w superacie przy stosownej deklaracji odeszle.

22) Koniecznym jest warunkiem legalności kwitu kassowego, aby był opatrzony trzema podpisami, to jest: Kassyera, Kontrollera i Adjunkta.

Ktokolwiekby zatem z wymienionych wyżej urzędników poważył się wydać kwit kontrybuentowi z swoim tylko podpisem pociągnięty będzie do odpowiedzialności i kary, tak jak gdyby interimalnie wydawał zakwitowania, chociażby nawet pobrana przez niego należność w księgach kassowych zaperceptowaną być się okazała.

Na przypadek słabości jednego z urzędników kassowych, albo oddalenia się za urlopem, urzędownie ustanowiony zastępca wchodzi co do czynności w attrybuycie nieobecnego urzędnika.

23) Wreszcie gdyby kontrybuent zagubił kwit z kwitariusza mu wydany i żądał powtórnego wydania onegoż winien jest z żądaniem swoim udać się do Rządu Gubernialnego, a jeżeli tenże uzna ważność takiego żądania i wyda stosowne upoważnienie, natenczas Kassa powiatowa z powołaniem się na datę i numer tego upoważnienia wyda świadectwo, iż summa, na którą kwit zgubiony został stosownie do ksiąg kassowych opła-

coną została pod dniem numerem dziennika, kwitariusza i kontrolli N.

24) W rubryce „pobrano w ogóle”, na grzbiecie kwitariusza zamieszczonej, zapisywać się będzie w liczbach ogólna summa wpływów za jednym kwitem wniesionych, wszystkie takie pozycye, które po wycięciu kwitów na jednej stronnicy zapisane będą, mają być zasummowane codziennie, a rezultat ztąd zapisawszy na dole arkusza przenieść należy na drugą stronnicę kwitariusza, podobnież po wycięciu dalszych kwitów pozycye drugiej stronnicy mają być dodane do summy przeniesionej ze stronnicy pierwszej, a ogół ztąd przenieść należy na stronnicę trzecią i tak dalej w miarę zapełnienia następnej stronnicy, aż do dnia zamknięcia miesięcznego ksiąg kassowych, poczem postąpi sobie Kassa według przepisów następujących.

IV. O zamykaniu kwitariuszów dochodów budżetowych.

25) W dniu ostatnim każdego miesiąca przeznaczonym do zamknięcia miesięcznego ksiąg kassowych, zamykanym również będzie i kwitariusz.

26) Zamknięcie kwitariusza zależy na tém, aby przenieszone w myśl punktu 24-go z jednej stronnicy na drugą wpływy, w dniu do zamknięcia ksiąg kassowych oznaczonym, zasummowane były.

Summa ogólna wpływów każdego miesiąca zgodną być powinna z dziennikiem przychodów budżetowych.

27) Obok summy miesięcznego wpływu, z zamknięcia kwitariusza wynikłej, zapisać należy słowa: „ogół dochodu za miesiąc roku“ a to na grzbiecie ostatniego z końcem miesiąca wyciętego kwitu; na odwrotnej zaś stronnicy

grzbiecie tegoż kwitu, Kassa powiatowa zapisze rezultat poboru należności od początku roku, w sposobie następującym:

a) w poprzednich miesiącach pobrano rsr.

b) w miesiącu bieżącym „ „

Ogół zgodny z ekstraktem za miesiąc rsr.

28) Gdyby zaczęty w ciągu jednego roku kwitariusz, nie był z końcem tegoż zupełnie wyczerpanym, natenczas na grzbiecie ostatniego, z końcem roku wyciętego, kwitu napisać, gdzie ogół jest zapisany „koniec roku“ a na grzbiecie pierwszego z początkiem nowego roku wyciętego kwitu, napisać „rok miesiąc“ i skutecznie pobor na mocy tego samego kwitariusza, w sposobie wyżej wskazanym, aż do zupełnego wyczerpania kwitów.

V. O zachowaniu kwitariuszów.

29) Księgi kwitariuszowe z których wszystkie kwity wycięte zostały, mają być odłożone i zachowane w szafie na to przeznaczonej porządkiem tomów i lat z których pochodzą, a to pod kluczem Kontrollera Kassy.

Na odwrotnej stronnicy ostatniego arkusza księgi kwitariuszowej, wymieni Kassa powiatowa ile kwitów zepsutych w niej znajduje się i na której stronnicy, co podpisami urzędników kassowych i Naczelnika Powiatowego stwierdzonemu być powinno.

30) Na grzbiecie oprawy każdego kwitariusza odłożonego, wymienioną być winna liczba tomu i roku, tak, aby w potrzebie można było z łatwością żadaną księgę wynaleść.

31) Za uszkodzenie którychkolwiek kwitariuszów, już to odłożonych, już w użyciu będących, urzędnicy kassowi będą odpowiedzialni z majątku, osoby i kaucyi.

Dozór wszakże nad tém wszystkiém, tak jak nad wszelkiemi czynnościami Kassy, należy do Kassjera, który za całość grosza skarbowego i za jakikolwiekbydz nieporządek w służbie kassowej, dzieli odpowiedzialność z Kontrollerem i Adjunktami, stosownie do przepisów.

32) Gdy skutkiem powyższego urzędzenia zniesionym zostaje dotychczasowy kwitaryusz na zaległe dochody, oraz kwitaryusz na dochody z egzekutnego i z opłat od uczniów, przeto przy ostateczném zamknięciu takowych za rok 1843, należy wszystkie pozostałe w nich kwity jak najskrupulatniej obliczyć i skassować, tak aby te do żadnego użytku więcej przydać się nie mogły.

Protokół téj czynności, którą zająć się winien Naczelnik Powiatowy, spisać i przesłać Rządowi Gubernialnemu.

B) *Co do manualu dochodów bieżących budżetowych.*

33) Manual bieżących dochodów budżetowych obejmować będzie szczegółowe pozycye co do każdego w szczególności kontrybuenta, ile należało pobrać, ile na rachunek tego zostało pobraném, ile umorzono, a ile z końcem roku do pobrania pozostało.

Manual ten założony będzie na drukach, podług załączonego wzoru lit. B.

34) Jak tylko Rząd Gubernialny odbierze etaty, rejestra biercze i wykazy szczegółowe, przystąpi natychmiast do zapelnienia manualu dochodów bieżących, przy zachowaniu następujących przepisów:

a) podzieli Rząd Gubernialny manual każdej respective Kassy na tyle tytułów dochodów, ile ich każdego roczny etat obejmować będzie, a co do tytułu dochodów przypadkowych na tyle oddziałów, z ilu tenże podług ekstraktu składa się.

Pod każdym tytułem wypisze Rząd Gubernialny nazwisko dóbr lub kontrybuenta i wysokość przypadającej opłaty podług rejestru bierczego lub wykazów szczegółowych, w końcu każdego tytułu okaże ogół dochodów całego tytułu, odpowiadający summie zatwierdzonego etatu, a w końcu ostatniego tytułu, zebranie należności wszystkich tytułów dochodów;

- b) pod każdym tytułem dochodu zostawi Rząd Gubernialny pewny odstęp, lub stosowną ilość arkuszy próżnych, do zapisywania tak przybytków jakie w ciągu roku z wyższego upoważnienia miejsce mieć będą, jako téż i należności, jakie z mocy ogólnych przepisów Kassy powiatowe same w księgach swoich prenotować mogą, jak naprzykład opłata od uczniów, procent od należności w poborze zawieszonych i od zaliczeń bankowych i t. d.
- c) Ponieważ kontrolła egzekutnego i nadal prowadzoną będzie w dotychczasowym sposobie, przeto w manualu pod tytułem dochodów przypadkowych, pozostawić należy dla poddziału, obejmować mającego kary egzekucyjne, tyle tylko miejsca próżnego, ile potrzeba na wpisanie każdomiesięcznego rezultatu, okazanego w kontroli egzekutnego;
- d) na początku manualu zrobiony być winien spis tytułów dochodów z wymienieniem stronicy, na której każdy respective tytuł znajduje się.

35) Manual dochodów bieżących winien być oprawiony, oparafowany i na ostatniej stronicy przez Rząd Gubernialny poświadczony, z ilu stronic takowy składa się.

Na okładce książki ma być napis: „Manual dochodów bieżących budżetowych na rok dla Kassy powiatowej gubernii“

36) Tak przygotowany manual dochodów bieżących winien być przesłany właściwej Kassie powiatowej, najdalej w dniu 15 Grudnia każdego roku.

37) O każdym dochodzie w ciągu roku nad etat przybyłym i Kassie do poboru przekazanym, Rząd Gubernialny zawiadamiać ma jednocześnie właściwego Naczelnika Powiatu, którego obowiązkiem będzie takowy wprowadzić do kontrolli przybytków, w biurze swoim utrzymywanej, a następnie przy rewizyi Kassy i ekstraktów przekonywać się, czy wszystkie zarządzone przybytki zostały w swoim czasie do manualu wprowadzone.

38) W manuale zapisywać będzie Kontroller Kassy powiatowej pobraną należność w tej ilości, na jaką kwit zostanie wydany, a to wprost właściwej pozycji, wśród wpływów tego miesiąca, w którym miejsce mieć będą, a to obok wyrażenia w nim numeru dziennika i kwitariusza.

39) Należności, które na mocy wyższych poleceń uchylone będą, odpisać należy w rubryce: „umorzono“ wprost właściwej pozycji, a w uwagach zanotować datę i numer reskryptu ubytek zarządzającego.

40) Manual ma być zamykany czyli zasummowany w dniu ostatnim każdego miesiąca.

W końcu zaś manualu ma być rekapitulacya wszystkich tytułów dochodów bieżących, do których ma być dodana summa dochodów manualu zaległości. Rezultat ogólny tej rekapitulacyi ma być zgodny z rezultatem kontrolli kwitariuszowej i dziennika przychodów budżetowych.

Zamykanie to dopełnionem być winno w tym sposobie, aby rubryka tego miesiąca, za który zamknięcie następuje, co do wpływów każdego tytułu podatków zasummowaną by-

rezultat każdego tytułu w szczególności przeniesiony będzie do ekstraktu miesięcznego.

Przy ostatecznym zamknięciu manualu z końcem grudnia każdego roku wykazać należy także ogół wpływów, jaki w każdym tytule w ciągu całego roku z respective dóbr nastąpił, ogół należności unorzonych, nakoniec to co po potrąceniu wpływu i ubytku od należności z końcem roku do pobrania pozostało.

41) Zaległości jakieby z końcem roku w manuale do-
dodów bieżących pozostały, przeniesione być winny do ma-
nuału zaległości, jaki na rok następny założony będzie, po-
tem manual ten zachowany być winien pod kluczem Kon-
trollera Kassy.

42) Naczelnicy Powiatowi i wszyscy urzędnicy rewidu-
ncy Kassy powiatowe, są w obowiązku przestrzegać ścisłego
wykonania przepisów niniejszych, i o porządku w jakim je
wykonają, domieszczać stosowne w protokółach uwagi.

43) Rząd Gubernialny ogłosi przez dzienniki guber-
nialne, że Kassy powiatowe obowiązane są od dnia 1 Sty-
cznia 1846 r. na wszelkie podatki skarbowe i inne należności
budżetowe, bez względu na epokę z której takowe pochodzą,
wydawać kwity jednostajne drukowane, zaopatrzone podpi-
sem Kassjera, Kontrollera i Adjunkta, oraz pieczęcią urzę-
dową Kassy i zarazem ostrzeże wszystkich kontrybuentów, iż
jakotkolwiekby przyjął inny kwit, pociągnięty będzie w myśl
rozporządzenia z dnia 3 (15) Listopada 1843 r. Nr. 87,085,
przez dziennik już ogłoszonego, bezwarunkowo do powtórnej
opłaty.

W końcu Kommissya Rządowa przesyła Rządowi
Gubernialnemu Radomskiemu 8
Warszawskiemu 12
Płockiemu 6

Lubelskiemu.
Augustowskiemu.
kopij powyższych instrukcyj dla Kass Powiatowych;
Rządowi Gubernialnemu Radomskiemu
Warszawskiemu
Płockiemu
Lubelskiemu
Augustowskiemu
kopij dla biur Naczelników Powiatowych, a
Rządowi Gubernialnemu Radomskiemu
Warszawskiemu
Płockiemu
Lubelskiemu.
Augustowskiemu
kopie dla Wydziału Skarbowego, które Rząd Gubernialny
tymże natychmiast prześle do ścisłego wykonania.

w Warszawie, dnia 12 (24) Września 1845 r.

Nr. 39,637.

N° 34.

**Rozporządzenie, zaprowadzające niektóre zmiany w for
mowaniu list płacy.**

(d. 10 (22) Marca 1848 r.)

NAJWYŻSZA IZBA OBRACHUNKOWA KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Kommunikując Rządowi Gubernialnemu przyjęte za
wspólném porozumieniem się z Władzami Królestwa co do

składania i przesyłania list płac przez urzędników pobierających
8 tych prawidła następujące:

1) urządzenia dotychczasowe co do formowania miesięcznych list płacy pozostają niezmiennie z tym tylko dodatkiem, że przy każdym objęciu urzędu przez nowego urzędnika lub zmianie jego płacy ma być domieszczone, w rubryce uwag na odwrotnej stronie listy płacy, albo wreszcie na oddzielnym liście płacy dołączonym arkuszu, objaśnienie:

czy urzędnik rozpoczyna zawód służby płatnej jako aplikant, czy jako dyetaryusz; czy wchodzi do służby na urząd nowo utworzony, lub zajmuje dawny przez wakans opróżniony, po kim, i co się stało z tym co otwiera wakans; czy przychodzi z linii wojskowej, czy przychodzi ze służby Cesarstwa, czy przychodzi z innego jakiego wydziału służby; czy przed objęciem urzędu był urzędnikiem, jakim, gdzie i na jakiej płacy, czy awansuje, czy przechodzi w skutek translokacyi, czy przed objęciem urzędu pobierał mniejszą czy większą płacę, jaka z tego powodu jest w obowiązku opłacić funduszowi emerytalnemu ilość od podwyżki; do jakiej daty miał prawo pobierać pensję dawną, a odkąd ma prawo do pensyi nowej, czy do płacy jego nie wchodzi pieniądze stołowe, pieniądze na utrzymanie koni, koszta podróży, albo najem lokalu z dozwoleńniem opłacania od takowych składki emerytalnej i w jakiej ilości, słowem opisać szczegółowo i kategorycznie każdą okoliczność, której urzędnik ulega, i skutkiem której zachodzi zmiana w jego płacy, potrzebująca wyjaśnienia. Opisując zaś te zmiany, powoływać z dat i numerów nominacye, decyzye lub inne dowody, tak aby wraze potrzeby sprawdzenie dopełnione być mogło. Objaśnienie to, jeżeli nie jest zamieszczone w rubryce uwag, opatrzone być powinno podpisem Zwierzchnika Władzy;

2) po skończonym roku, każda Władza dołączyć ma na czele poszytu list płacy tabellaryczny wykaz, według załączają-

cego się wzoru, obejmujący wyszczególnienie posad, imiona i nazwiska urzędników, officyalistów i posługaczy, którzy w ciągu roku pobierali pensye z listy płacy, wysokość pensyj rocznej i miesięcznej, a następnie w dalszych rubrykach, ile każdy urzędnik, officyalista i posługacz w ciągu roku przez 12 miesięcy pobrał i czy jaka z tąd pozostała oszczędność? — Wykaz taki wy poświadczany być winien przez Zwierzchnika Władzy;

3) tak przygotowane listy płacy, opatrzone protokołem pierwszej rewizyi Władzy, po każdym skończonym roku poczynając od 1 Stycznia 1847 r. przesyłane być mają Najwyższej Izbie Obrachunkowej w czasie art. 10-m Ukazu z d. 9 (21) Sierpnia 1821 roku wskazanym;

poleca mu, ażeby układanie list płacy biur swoich i tych prawideł zastosował, zachowanie zaś tych prawideł:

wszystkim Magistratom miast po gubernii,

wszystkim Komorom konsumowym, Urzędom celno-skarbowym i celno-kontrollowym,

Urzędom leśnym,

Nadzorcóm więzień,

Kassie gubernialnej,

Naczelnikom powiatowym,

Kassom powiatowym,

Urzędom lekarskim po gubernii,

Lekarzom powiatowym,

Służbie drogowej konserwacyjnej po gubernii i powiatach

Służbie przy mostach,

Straży celno-granicznej,

Gimnazyom gubernialnym,

Gimnazyom realnym i

wszelkim szkołom,

od siebie zarządził, i na przyszłość, nie jak dotychczas listy tych wszystkich urzędów pojedynczo i wprost Najwyższej Izby Obrachunkowej były przesyłane, ale ogółem u siebie wszystkie zbierał i razem z listami płacy biur swoich Najwyższej Izbie

Obrachunkowej opatrzone protokółami pierwszej rewizji odsyłał. Sposób dotychczasowy przesyłania list płacy przy rachunkach z innych funduszków łącznie urzędów jednych, a przesyłania takowych list płacy samych w sobie przez urzędy inne, ma pozostać i nadal bez zmiany.

O wydaniu potrzebnych tym końcem rozporządzeń, nadesłane Rząd Gubernialny Najwyższej Izbie Obrachunkowej rapport najpóźniej na dzień 1 (13) Sierpnia r. b.

w Warszawie, dnia 10 (22) Marca 1848 r.

Nr. 1,770.

Annex d
W z ó
Nru 34-go.

Numer porządkowy	Wyszczególnienie		Ilość płacy		Wydatkowano według								płacy na pensye, procent emerytalny i wszelkie potrącenia:		Uwagi				
	Posad	Urzędników, oficyalistów i posługaczy	roczna	miesięczna	w Styczniu	w Lutym	w Marcu	w Kwietniu	w Maju	w Czerwcu	w Lipcu	w Sierpniu	w Wrześniu	w Październiku		w Listopadzie	w Grudniu	Razem	Oszczędzono
Imię i Nazwisko		r n e i k o p i e j k i.																	
1	Naczelnik	Antoni Trzeciak	750	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	750	.
2	Podpisarz	Jan Cieński	270	22,50	1,35	1,35	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	22,50	227,70	42,30
3	Archiwista	Józef Teliński	750	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	} 750	.
	„	Paweł Nowiński	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	62,50	.		.

N° 35.

Rozporządzenie, iż ma być prowadzony we wszystkich Kassach dziennik przychodu i wydatku funduszków tymczasowych.

(d. 3 (15) Lipca 1855 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W niektórych Kassach gubernialnych i powiatowych na skutek uwag przez Naczelnika Oddziału Kontrolli Kass i rachunkowości przy rewizjach nadzwyczajnych poczynionych, zaprowadzone zostały na fundusze tymczasowe czyli przechodnie dzienniki przychodów i wydatków tychże funduszków, inne zaś Kassy nie utrzymują podobnych dzienników, ale ograniczają się jedynie na prowadzeniu kontrolli, jaka na fundusze rzeczony jest przepisana. Gdy dzienniki przychodu i wydatku funduszków tymczasowych, służyć mogą nie tylko do dokładniejszego kontrollowania tych funduszków, ale nadto ułatwiają wykazanie ich stanu, ile razy tego zachodzi potrzeba, którego to stanu na podstawie samej kontrolli inaczej wykazać nie można, jak tylko przez uformowanie szczegółowego wyciągu niewydatkowanych kwot, na czém wszakże bez poprzedniego sprawdzenia we wszystkich szczegółach całej kontrolli, z zupełną pewnością polegać nie można, a nadto formowanie takiego wyciągu wymaga czasu; z tego więc powodu, oraz dla zaprowadzenia jednostajności we wszystkich Kassach, Kom-

missya Rządowa Przychodów i Skarbu wzywa Rząd Gubernialny:

1) aby rozsyłając druki i księgi kassowe na rok 1856, zaopatrzył każdą Kassę powiatową i gubernialną w dzienniki przychodu i wydatku funduszków tymczasowych, do czego posłużyć mogą druki te same, jakie przeznaczone są na dochody i wydatki budżetowe oraz depozytowe;

2) do dzienników tych poleci Rząd Gubernialny wpisać na pierwszej stronicy przychodu, remanent jaki w chwili ich założenia, w każdej respective Kassie znajdować się będzie, a następnie perceptować wpływy i zapisywać w nich wydatki kolejnie i po szczególe, jak następować będą;

3) z zaprowadzeniem dzienników, o których tu mowa, nie ustaje potrzeba utrzymywania kontrolli funduszków tymczasowych, owszem, służyć one będą przy rewizjach Kassy do porównywania ich z dziennikami, o którym to porównaniu w protokółach rewizyjnych powinna być uczyniona wzmianka.

Rapportu o spełnieniu niniejszego zarządzenia, Kommissya Skarbu oczekiwać będzie.

w Warszawie, dnia 3 (15) Lipca 1855 roku.

Nr. 35,756.

1870-1871
1872-1873

1874-1875
1876-1877

1878-1879
1880-1881

1882-1883
1884-1885

1886-1887
1888-1889

1890-1891
1892-1893

1894-1895
1896-1897

TYTUŁ VI.

MONETY I PAPIERY, WARTOŚĆ PIENIĘŻNĄ MAJĄCE.

N° 36.

Rozporządzenie, iż urzędnicy trudniący się doręczaniem stronom dowodów likwidacyjnych, nie mogą tych dowodów od stron nabywać.

(d. 26 Października 1830 roku.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Dla zapobieżenia ażeby urzędnicy trudniący się doręczaniem stronom prywatnym dowodów likwidacyjnych, takowych nie nabywali, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła ostrzedz Kommissyę Wojewódzką, iż nabywanie dowodów likwidacyjnych od stron prywatnych, którym są doręczane, wyraźnie zabronionem zostaje urzędnikom trudniącym się pośrednio i bezpośrednio doręczaniem onych.

w Warszawie, dnia 26 Października 1830 r.

Nr. 12,602/2,710.

N° 37.

Rozporządzenie wskazujące, w jaki sposób przed doręczeniem stronie dowodu likwidacyjnego przekonywać się wypada, czy ona nie jest wzajemnie dłużną Skarbowi.

(d. 5 Sierpnia 1834 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Na przełożenie Kommissyi Wojewódzkiej z dnia 8 Lipca r. b. Nr. 36,552, którym w zamiarze ułatwienia doręczenia stronom dowodów likwidacyjnych, tudzież zapewnienia większego ich obiegu, zaproponowała, ażeby w miejsce dotychczasowego przed doręczeniem takowych dowodów zasiągania od innych siedmiu Kommissyj Wojewódzkich i Urzędu Muncypalnego Miasta Stołecznego Warszawy wiadomości, czyli właściciele pomienionych dowodów nie są tam dłużnymi Skarbowi, poprzestawać jedynie na poświadczeniach Kass tych obwodów, w których ciż właściciele są zamieszkali, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oświadcza, że rozporządzenie z dnia 27 Stycznia 1827 r. Nr. 1,782/160, polecające skommunikowanie się Kommissyj Wojewódzkich w celu zapewnienia się, czyli właściciele dowodów likwidacyjnych z jednego województwa, nie są dłużnikami Skarbu w innych województwach, rozciąga się tylko do zaległości z epoki Księstwa Warszawskiego. Że przepis dopiero wspomniony zwolnionym został przez reskrypt Kommissyi Rządowej z dnia 23 Stycznia

1831 r. Nr. 2,187 zarządzający, ażeby wiadomości podobne zasiągane jedynie były co do takich tylko osób, które podług akt Kommissyi Wojewódzkiej i wiadomości miejscowych:

- a) są dziedzicami dóbr w innych województwach położonych;
- b) które w innych województwach piastowały urzędy publiczne, dzierżawiły dobra rządowe lub entrepryz jakowe prowadziły; nakoniec—
- c) względem tych wszystkich, o których dłużności w innych województwach Kommissya Wojewódzka z przeprowadzonej z innemi Władzami korespondencyi posiada już wiadomość.

Zastrzeżenie to, niektórych tylko właścicieli dowodów likwidacyjnych dotyczące, które doradzała ostrożność, iżby przez przelanie w obce ręce dowodu takiego, Skarb nie był pozbawionym sposobności odzyskania swęj należytości, nie może mieć wpływu na opóźnienie w ogólném doręczaniu tego rodzaju papierów, ile że skommunikowanie się Kommissyj Wojewódzkich co do dłużności właścicieli wspomnianych dowodów, podług rozporządzenia z dnia 29 Stycznia 1827 r. Nr. 1,782/160 w ciągu czterech tygodni od daty otrzymania z Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej dowodów, powinno nastąpić, i że przy wykonywaniu obu pomienionych rozporządzeń, bez wątpienia już względem wielu osób otrzymane dotąd zostały stanowcze wiadomości, iż są lub nie, dłużnemi Skarbowi w innych województwach, a zatem żądać onych na nowo za każdym nadesłaniem dowodów z Kommissyi Likwidacyjnej dla takich osób nie ma potrzeby. Kommissya Rządowa przeto nie widzi konieczności zmieniania dotychczasowego postępowania przed doręczeniem stronom dowodów likwidacyjnych, a nadto niestosownym znajduje wniosek Kommissyi Wojewódzkiej, aby interessanci zgłaszający się po odebranie tych papierów, legitymowali się świadectwami właściwych Kass obwodowych, iż nie są dłużnymi Skarbowi,

skoro o tém sama ma sposobność przekonania się z spisów aktywów Skarbu, z epoki Księstwa Warszawskiego w porządku alfabetycznym, na skutek reskryptu z dnia 7 Lutego 1825 r. Nr. 8,131, uformowanych, i co do téj epoki, utrzymując nadal w swéj mocy rozporządzenie z dnia 13 Stycznia 1831 r. Nr. 2,187, poleca Kommissyi Wojewódzkiej, ażeby co do epoki Królestwa po koniec r. 1831, do której kompensata postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 25 Maja (6 Czerwca) r. b. również jest rozciągniętą, nie wstrzymywała doręczenia dowodów likwidacyjnych pod względem nieotrzymania z innych Kommissyów Wojewódzkich wiadomości o dłużności właścicieli tych papierów, i skoro tylko zaległości skarbowe w jéj województwie podług reskryptów z dnia 2 Kwietnia r. b. Nr. 25,128 i 23 Czerwca r. b. Nr. 45,512 skompensowane zostaną, takowe dowody stronom doręczała, wyjąwszy przypadki, jeżeli z korespondencyj z Władzami prowadzonych będzie mieć przekonanie, iż właściciel dowodu likwidacyjnego dłużnym jest Skarbowi w inném województwie, w którym razie dowód ten zamiast doręczenia go interessantowi, odesłać wypada właściwej Kommissyi Wojewódzkiej, w celu użycia go na kompensatę należyciści skarbowej.

Przytém z powodu wyrażenia się Kommissyi Wojewódzkiej w raporcie na wstępie cytowanym, w słowach: „oczyszczają się prędzej Kassy Skarbowe z ogromu ciężących je dotąd zaległości, których egzekucyę łącznie z epoką Księstwa Warszawskiego, zdaje się że Rząd Najwyższy zarządzić nakaze, skoro już teraz sposób wypłacenia się Skarbowi wszelkim debentom ułatwionym został,“ znajduje Kommissya Rządowa potrzebę zwrócić uwagę Kommissyi Wojewódzkiej, iż prócz samych zaległych podatków z epoki Księstwa przez ustawę Namiestnika Królewskiego z dnia 12 Listopada 1822 roku, Nr. 6,447 i 12,309 wstrzymanych w poborze, które to wstrzymanie podług reskryptu Kommissyi Rządowej z dnia 16 Sierpnia r. z. Nr. 62,652, do tych tylko dłużników rozciąga się, którzy mają polikwidowane pretensye do Kommissyi Central

nej Likwidacyjnej; inne zaległości z pomienionej epoki, równie jak wszelkie należności z epoki Królestwa, nie są zawieszane, a zatem egzekucję ich jak najtroskliwiej popierać potrzeba, co jeżeli nie miało miejsca, Kommissya Wojewódzka zasługuje na mocną nagane.

w Warszawie, dnia 5 Sierpnia 1834 roku.

Nr. 53,750.

N° 38.

Rozporządzenie, iż przed doręczeniem stronie dowodów likwidacyjnych wypada przekonywać się, czy Skarb nie ma do nich prawa z tytułu konfiskaty.

(d. 28 Sierpnia (9 Września) 1839 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Gdy zdarzyć się mogą przypadki (co już nie raz nawet miało miejsce), iż pomiędzy wynagrodzeniami przez Kommissyę Centralną Likwidacyjną, za różne pretensye z czasów wojennych z epoki Księstwa Warszawskiego, przyznawanemi, znaleźć się mogą wynagrodzenia przyznane dla dóbr, których Skarb z tytułu konfiskaty majątku poprzedniego właściciela może mieć udział w całości lub jakiej części, Kommissya

Rządowa Przychodów i Skarbu zatem mając na względzie dopilnowanie, ażeby przypadające z powyższego tytułu dla Skarbu wynagrodzenia przeznaczenia swego dochodziły, poleca jak najmocniej Rządowi Gubernialnemu, ażeby za otrzymaniem certyfikatów za wyż wspomniane pretensye, przez Kommissyę Centralną Likwidacyjną dla doręczenia im przesłanych, ściśle zwracał uwagę, czy do takowych Skarb udział jaki mieć może, z powodu konfiskaty dóbr, dla których przyznanie wynagrodzenia nastąpiło, a to bez względu, czy Skarb przy własności dóbr pozostaje, czyli téż z własności tychże wyzutym już został, a następnie stosowne środki względem realizacyi takowego wynagrodzenia przedsiębrał, w każdym zaś podobnym przypadku Kommissyi Rządowej o tém doniósł.

Rozumie się zaś samo z siebie, iż jeżeli Rząd Gubernialny ma obecnie jakie przesłane przez Kommissyę Centralną Likwidacyjną certyfikaty, których właścicielom nie poduręczał, takowe ściśle przejrzeć, a następnie stosownie jak z przejścia wypadnie, postąpić winien.

w Warszawie, dnia 28 Sierpnia (9 Września) 1839 r.

Nr. 54,932/17,552.

N° 39.

Rozporządzenie, w jaki sposób postąpić wypada z dowodami likwidacyjnymi zajętemi na konfiskatę.

(d. 13 (25) Września 1839 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Załatwiając rapport Rządu Gubernialnego daty 22 Lutego (6 Marca) 1839 r. Nr. 43,550 przy którym przedstawiony wykaz dowodów Kommissyi Centralnej Likwidacyjnej za różne pretensye z epoki Księstwa Warszawskiego dla osób, których majątki uległy konfiskacie, wystawionych w summie ogólnej złp. 9,374 gr. 5, donosi: że takowe w tymczasowych depozytach przy Kassie swęj głównej zaperceptować polecił, a obok tego zapytuje się, jak ma dalej z powyższemi dowodami postąpić, Kommissya Rządowa oświadcza, iż dowody powyższe użyte być winny przedewszystkiem na zaspokojenie zaległych z epoki pro 1806/21 podatków lub innych zaległości skarbowych, na pokrycie których tego rodzaju dowody, wedle istniejących przepisów, al pari przyjmowane być mogą, rozumie się w takim przypadku, jeżeli zaległość ciąży osobę, dla której dowód jest wystawiony, ku czemu Rząd Gubernialny stosowne wnioski uczynić jest obowiązany. Co się zaś tyczy tych dowodów, któreby dla nieistnienia zaległości tego rodzaju ani w całości, ani w części na ten cel użyte być nie mogły, względem tych Kommissya Rządowa następną Rządowi Gubernialnemu wydaje informację:

Dowody, które z tytułu konfiskaty majątku osób, dla których wystawione zostały, całkowicie stały się własnością Skarbu, przesłane być mają Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu dla zrealizowania takowych na gotowiznę, z temi zaś, do których Skarb w pewnych tylko częściach przychodzi, Rząd Gubernialny postąpi sobie tym sposobem, iż zawezwie współwłaścicieli do złożenia deklaracyi czy część na Skarb przypadającą po cenie, po jakiej Bank tego rodzaju dowody skupuje, nabyć zechcą, złożone zaś deklaracje Rząd Gubernialny do dalszej decyzji przedstawiać będzie.

Co do dowodów, o których niemasz jeszcze pewnego przekonania, czyją są własnością, które Rząd Gubernialny, z powodu tożsamości nazwisk, za ulegające konfiskacie uważa, te nadesłać winien Kommissyi Rządowej dla zniesienia się w tej mierze z Kommissją Centralną Likwidacyjną w celu usunięcia zachodzącej kwestyi.

Co do dowodów wystawionych dla osób, których majątek z powodu długów, nad wartość go obciążających, z pod konfiskaty uwolniony został, jak to ma mieć miejsce co do trzech braci Wasilewskich, Kommissya Rządowa oświadcza, iż mylném jest twierdzenie Rządu Gubernialnego, jakoby majątek braci Wasilewskich uwolniony został z pod konfiskaty, dla tego też z dowodami, w których ciż Wasilewscy mają udział, Rząd Gubernialny postąpi wedle powyżej wskazanych zasad.

Nakoniec co się tycze tych dowodów, w których udział Skarbu z prawa konfiskaty dla nieukończonego postępowania spadkowego lub istniejącego processu jest niewiadomym lub spornym, te Rząd Gubernialny zatrzyma w depozycie, a gdy kwestya co do udziału Skarbu w tych dowodach ostatecznie załatwioną będzie, postąpić z niemi podług informacyi obecnym reskryptem wskazanej.

w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1839. r.

Nr. 22,065/6,842.

N° 40.

Rozporządzenie, w jaki sposób ma być stosowany termin prekluzyjny do wydania dowodów likwidacyjnych, na których położone są areszta sądowe.

(d. 22 Września (4 Października) 1847 roku.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W następstwie reskryptu swego z dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1843 r. Nr. 28,590, przy którym przesłała Rządowi Gubernialnemu dla wiadomości i stosowania się rozporządzenie swoje z téjże daty, wydane do Rządu Gubernialnego Warszawskiego co do sposobu postępowania z dowodami likwidacyjnymi, na których przed upływem terminu prekluzyjnego, położone były areszta sądowe; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oznajmia Rządowi Gubernialnemu N., iż na zapytnie Rządu Gubernialnego Warszawskiego czy i w jaki sposób stosować należy prekluzyę do tych dowodów likwidacyjnych, na których położone są areszta sądowe, pozwami poparte, Kommissya Rządowa oświadczyła w dniu dzisiejszym, że Rząd Gubernialny trzymając się ściśle zasady wskazanej reskryptem Kommissyi Skarbu z d. 31 Maja (12 Czerwca) 1843 r. Nr. 28,590, wszelkie dowody likwidacyjne, na których położone były areszta sądowe pozwami poparte, a względem których to dowodów aresztujący nie złożyli w ciągu lat trzech tytułów sądowych do podniesienia onych z depozytu skarbo-

wego, odesłane być winny do Kommissyi Skarbu, w celu zajęcia tymczasowego na Skarb, co nie stanie bynajmniej na przeszkodzie do wydania w miejsce tych dowodów, urzędowych kopij tym wierzycielom, którzyby w poparciu położonych przez siebie aresztów złożyli później tytuły sądowe, skoro bowiem Skarb, po upływie lat trzech od położenia aresztu, nie uzyskał perempcyi processu aresztowego, nie może odmawiać aresztującym satysfakcyi z funduszu u siebie w depozycie zostającego. Stosownie do tego polecenia Rząd Gubernialny postąpić winien z podobnego rodzaju dowodami likwidacyjnymi, w depozycie Kassy jego gubernialnej znajdującymi się.

w Warszawie, d. 22 Września (4 Października) 1847 r.

Nr. 71,593.

TYTUŁ VII.

RÓŻNE ROZPORZĄDZENIA.

A) O CZYNNOŚCIACH Z TOWARZYSTWEM KREDYTOWEM ZIEMSKIM.

N° 41.

Rozporządzenie w jaki sposób mają być wydawane świadectwa co do dóbr przystępujących do Towarzystwa Kredytowego.

(d. 18 Lipca 1825 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W skutek art. 42 i 206-go prawa sejmowego o ustanowieniu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w Dzienniku Praw Nr. 39, w tomie IX umieszczonego, oraz na mocy polecenia wypisem z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia 9 Lipca b. r. sobie danego, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu stanowi co następuje:

1. Stosownie do art. 42 lit. b, prawa wspomnionego, Kommissya Wojewódzka w obowiązku jest natychmiast wy-

dać zarządzenie, aby Kassyerowie czyli Poborecy oraz Kommissarze Obwodowi w udzielaniu poświadczeń na wysokość opłaconego do Skarbu podatku ofiary z dóbr do Stowarzyszenia Kredytowego wchodzących, z dokładnością i pośpiechem działali, bez żądania od zgłaszających się właścicieli ziemskich jakiegokolwiek bądź opłaty; poświadczenia te mają być udzielane stosownie do art. 203 i 207-go tegoż prawa, na papierze bez stempla do dnia 1 stycznia 1827 r., odtąd zaś na papierze stemplowym, lecz zawsze podług formy jaką Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przepisze; opierać się zaś winny albo na regestrach bierczych tego roku, w którym takowe żądanem będzie, albo na szczególnych zarządzeniach Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z mocy postanowienia Rządu wydanych, tam gdzieby modyfikacya lub zwiększenie podatku ofiary w ciągu tegoż roku już nastąpiło. W każdym przypadku zanesionej reklamacyi o modyfikacyę tegoż podatku ofiary, Poborca i Kommissarz Obwodowy uczynią stosowną o tém poświadczeniu uwagę, przy wymienieniu literami summy, do jakiej modyfikacya téjże zaproponowaną została.

Przy wydaniu zarządzenia tego, Kommissya Wojewódzka poleci Kommissarzom Obwodowym i sama nad tém czuwać będzie, aby przy egzekwowaniu kapitałów Skarbowi należnych, w księgach hipotecznych w dziale IV-tym zapisanych, ściśle stosowano się do art. 206-go prawa na wstępie powołanego.

w Warszawie, dnia 18 Lipca 1825 r.

Nr. 46,573.

B) O WPŁYWACH DO KASS.

N° 42.

**Rozporządzenie, iż listy zastawne dla Skarbu odebrane,
Kassa gubernialna odsyłać ma niezwłocznie do Kassy
Główniej Królestwa.**

(d. 17 Listopada 1826 r.)

do
Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Według uchwały sejmowej z dnia 13 Czerwca 1825 r., stanowiącej Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, dołączone być powinny do każdego listu zastawnego kupony półrocznych procentów na lat siedm.

Dostrzegłszy atoli w podanych przez Kommissyje Wojewódzkie wykazach o stanie wpływów w listach zastawnych do Kass nastąpionych, że niektóre Kassy główne zamieściły w percepcie same tylko listy zastawne, co domniemywać każe, że listy te, bez należących do nich kuponów od dłużników przyjęte zostały, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zapobiegając uszczerbkowi na jaki Skarb, z powodu tak niewłaściwego postępowania, mógłby zostać narażonym, osądziła za rzecz potrzebną polecić co następuje:

1) Listy zastawne na spłacenie jakichkolwiek wierzytelności skarbowych, prawem dozwolonych, składane, nie inaczej przyjmowane być powinny, jak z należąciami do nich kompletni kuponami.

2) Ponieważ Skarb w każdym czasie stać się może właścicielem kapitału na kaucyę w listach zastawnych deponowanego, skoro osoba, za którą kaucya stawiona zrządzi w funduszach publicznych jój powierzonych decess, w którym to razie Skarbowi tylko służyć może prawo do pobierania przypadających procentów, przeto listy zastawne na kaucyę przyjęte być nie mogą, jeżeli te w właściwą liczbę kuponów nie są zaopatrzone.

3) Jeżeli w czasie artykułem 76-tym prawa sejmowego do złożenia w Dyrekcyi Szczegółowej kuponów bieżącego półrocza przeznaczonym, celem uzyskania należnej wypłaty, żaden defekt w funduszach skarbowych zrządzonym nie będzie, w takim razie Kommissya Wojewódzka mocną jest upoważnić podwładną Kasę główną za zgłoszeniem się interessanta do wydania kuponów za bieżące półrocze od tych listów, które na kaucyę są złożone, i bezwarunkowej własności Skarbu nie stanowią.

4) Kommissya Wojewódzka zajmie się natychmiast rozpoznaniem wszelkich wpływów w listach zastawnych, jakimkolwiek tytułem do Kassy głównej wniesionych, czy każdy z tych w należyłą liczbę kuponów jest zaopatrzony, a w razie przeciwnym przedsięwzięcie skuteczne środki ku ściąganiu tychże od właściwych debentów, i czuwać będzie by podobne postąpienia miejsca nie miały, a to pod jój odpowiedzialnością.

O skutku niniejszego zarządzenia Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu rapportu do dni 40-tu oczekiwać będzie, pod karą przepisami zagrożoną.

w Warszawie, dnia 17 Listopada 1826 r.

Nr. 73,794.

N° 43.

Rozporządzenie, iż aktywa defektantów nie w dowodach likwidacyjnych tylko w gotowiznie ściągane być mają.

(dnia 4 (16) Listopada 1837 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Reskryptem z dnia 7 Marca 1827 r. Nr. 14,845, wydanym do byłych Kommissyj Wojewódzkich, rozporządziła Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, iż defekta zrządzone w Kassach skarbowych te nawet, które poszukiwane będą z majątku defektantów, w ręku trzecich osób będącego, kompensowane być mają assekuracyami skarbowemi i dowodami likwidacyjnemi.

Gdy wszakże przy ściąganiu defektów pokazało się, iż są między nimi takie, na pokrycie których wszelkie activa defraudantów nie wystarczają, a w takim położeniu z uszczerbkiem byłoby dla Skarbu czynić dobrodziejstwo dłużnikom defektantów, przyjmując od nich dowody likwidacyjne za dług, w gotowych pieniądzech, może nawet Skarbowi uronionych, zaciągniony; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zmieniając co do tego szczegółu przywiedziony wyżej z daty i numeru reskrypt, oświadcza Rządowi Gubernialnemu, iż wszelkie activa defektantów w ręku trzecich osób będące, mają być ściągnięte dla Skarbu gotowizną— jeśli w gotowiznie, lub w listach zastawnych— jeśli w nich ulokowane zostały, a tém samém dowodami likwidacyjnemi kompensowane być nie mogą.

Przepisy skarbu.

Za ściaganą gotowiznę lub listy zastawne, jeśli defekta pochodzą z epoki kompensacyjnej, mają być zakupywane do wody likwidacyjne, i w tej drodze dopiero na skompensowanie defektu użyte.

w Warszawie, dnia 4 (16) Listopada 1837 r.

Nr. 88,954.

N° 44.

Rozporządzenie, w jaki sposób likwidować ma Gazeta Policyjna należności za ogłoszenia.

(d. 18 (30) Stycznia 1860 r.)

do

Zarządu Ober-Policmajstra miasta Warszawy.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W objaśnieniu dwóch kwestyj przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 23 Lipca (4 Sierpnia) 1857 r. Nr. 43,600, Redakcyi gazety policyjnej zrobionych, mianowicie: pierwszej, podług jakich zasad taż Redakcyja likwiduje należności za ogłoszenia o licytacyach na dostawy skarbowe, i drugiej, dla czego likwidacye Władzom podawane układa bez użycia papieru steinplowego, Zarząd Ober-Policmajstra odezwą z dnia 4 (16) Grudnia 1857 r. Nr. 100,291, oświadczył, że Redakcyja gazety policyjnej, należności za ogłoszenia likwiduje na zasadzie ustawy jej nadanej, którą Zarząd przy odezwie z dnia 4 (16) Marca 1858 roku Nr. 15,011, w kopii

zakommunikował, a co do stempla, zapatruje się na postępowanie w téj mierze Redakcyi gazety rządowej, a nadto nie będąc pewna zapłacenia należności za obwieszczenia o licytacyach, w razie jesliby która nie doszła do skutku, nie może takowej należności likwidować na stemplu, bo podwójnie narażoną byłaby na straty, lecz w miarę jak jest zaspokojoną dokassowywa osobno stempel do likwidacyi, a osobno kwituje z odbioru pieniędzy na stemplu.

Ponieważ kwestya pierwsza, o zasadę w likwidowaniu należności, wymagała bliższego jeszcze objaśnienia, bo zakommunikowana przez Zarząd ustawa nie oznacza opłaty cyfrą, tylko w § 6-m dozwala przyjmować ogłoszenia Władz, za taką opłatą jaka jest ustanowioną dla innych pism peryodycznych; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu odniosła się jeszcze do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z żądaniem wskazania przepisów, za jaką opłatą ogłoszenia Władz rządowych, Redaktorowie pism tych przyjmować są obowiązani, i czy ogłoszenia takie, których zamiar nie dojdzie do skutku ulegają wyłączeniu od opłat.

W skutek tego Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych poinformowała, że w przyznawaniu należności za obwieszczenia podawane przez Władze do pism peryodycznych redakcyi prywatnej, trzyma się zasad dekretu Króla Saskiego z daty 5 Marca 1811 r. objętych, a żadném późniejszym urzędzeniem Rządu nieodwołanych, niemniej, że zasady te i wydane w rozwinięciu onych przepisy, mianowicie: postanowienie Namiestnika Królewskiego z d. 30 Maja 1825 r. N. 3,785, i rozporządzenie byłej Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi z d. 23 Listopada tegoż roku 1825. N. 501/4,044, stosują się do wszystkich pism peryodycznych redakcyi prywatnej, a co do obwieszczeń dotyczących służby i rzeczy publicznej obowiązuje redaktorów dopełniać takowe bezpłatnie, zaś co do obwieszczeń, które w skutkach swych dotyczą interesu osób prywatnych, jako to: licytacje i dzierżawy, entrepryzy, dostarczenia i t. p. dozwalają przyjmować je za wyną-

grodzeniem, podług taksy stanowiącej maximum od wiersza drobnym drukiem, 80 liter zawierającego, groszy 15 czyli kop. $7\frac{1}{2}$, a od wiersza liter 40, groszy $7\frac{1}{2}$ czyli kop. $3\frac{3}{4}$, z zastrzeżeniem, że o ogłoszeniach trzykrotnie zamówionych i powtórzonych, za pierwsze płacić się ma w całości, za dwa zaś następne już tylko w połowie. Jeżeli wszakże licytacya tego rodzaju spełźnie bezskutecznie, tém samym obwieszczenie onej musi być uważane za dotyczące rzeczy publicznej, za takowe żadne wynagrodzenie Redakcyom pism peryodycznych przyznawane być niepowinno.

W myśl zatém § 6-go ustawy nadanej dla Redakcyi gazety policyjnej, taż Redakcyja rachunki swoje z Władzami rządowymi za obwieszczenia od nich przyjmowane, takie, które opłacie ulegają, stosować powinna do taksy i przepisów wyżej przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych wskazanych.

W kwestyi drugiej przywiedzione przez Zarząd Ober-Policmajstra powody nieużywania papieru stemplowego do likwidacyj przez Redakcyę gazety policyjnej Władzom podawanych, Kommissyja Rządowa Przychodów i Skarbu nie mogła uznać za usprawiedliwione, stempel bowiem uważany jako podatek skarbowy, musi być ponoszonym koniecznie. Używania onego do wszelkich likwidacyj Władzom podawanych, mających na celu pozyskanie wypłaty należności, prawo stemplowe wymaga również koniecznie i bezwarunkowo. W każdym więc razie czy Redakcyja gazety policyjnej jest pewną lub nie zaspokojenia polikwidowanej należności, powinna takową likwidować na papierze stemplowym i nie może zapatrywać się na postępowanie w téj mierze Redakcyi gazety rządowej, bo gazeta ta, mając inne zupełnie przeznaczenie, na innych stoi warunkach i od używania stempla oddzielną decyzją Księcia Namiestnika jest uwolnioną.

w Warszawie, d. 18 (30) Stycznia 1860 r.

Nr. 56,235.

C) CO DO ARESZTOWANIA SUMM.

N° 45.

Rozporządzenie, iż dowody likwidacyjne, na których położony areszt nie został należycie poparty, mają być wydane właścicielom, o ile nie ulegają zajęciu na rzecz Skarbu.

(d. 5 (17) Stycznia 1842 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Rapportem z dnia 14 (26) Października r. z. Nr. 45,595, Rząd Gubernialny przedstawił Kommissyi Rządowej pytanie: „czy areszta przez różne strony położone dla niewydania dowodów likwidacyjnych właścicielom, od kilku miesięcy niczém niepoparte, mają swoją trwałość i jaki należy nadać obrót dowodom takim sposobem zakondykowanym?”

W odpowiedzi na to przedstawienie, Kommissya Rządowa Skarbu oświadcza: iż kwestyę względem skutku aresztów prawnie nie popartych, rozwiązał art. 565 Kodeksu postępowania, stanowiąc, że gdyby zapowiadający nie doniósł zapowiedzianemu o pociągnięciu dłużnika do rozprawy o ważność aresztu w ciągu tygodnia po jego położeniu, ważne będą wszystkie wypłaty aż do czasu takowego doniesienia przez zapowiedzianego dopełnione. Jakkolwiek bowiem artykuł powyższy nie obowiązuje koniecznie Skarbu do zapłaty na taki przypadek względem właściciela zapowiedzianego funduszu, i Skarb mógłby zawsze ocenienie ważności położonego u sie-

bie aresztu Sądom pozostawić, tu przecież w braku doniesienia o prawnym poparciu aresztu, ważność wypłaty nie ulega wątpliwości, a Rząd głównie zamierzył wyzbyć się dowodów likwidacyjnych ze swych depozytów, w przypadku zatem o którym mówi rapport Rządu Gubernialnego, bez względu na areszt przyzwoicie nie poparty, certyfikaty ich właścicielom wydawać należy, jeżeli takowe nie ulegają zajęciu na rzecz Skarbu stosownie do istniejących przepisów.

Gruntowność wskazanego powyżej prawidła postępowania dla Rządu Gubernialnego nie podpada żadnej wątpliwości, bo opiera się na wyraźnym przepisie obowiązującego prawa, ponieważ jednak bezpieczeństwo wypłaty zawisło tu od właściwości zastosowania zasady do zachodzących przypadków, mianowicie zaś polega na zupełnej pewności in facto, że doniesienie o poparciu aresztu rzeczywiście Skarbowi wręczone nie zostało, ta zaś pewność zależy od dokładności kontroli wszelkich aktów prawnych Rządowi Gubernialnemu i Kassie głównej wręczonych; przeto Kommissya Rządowa zarazem znajduje potrzebę ostrzedz Rząd Gubernialny, iż gdyby w jakikolwiek zdarzeniu okazało się, że areszt aktualnie był poparty i Rząd Gubernialny lub jego Kassa o tém otrzymała zawiadomienie, a mimo tego wypłata zapowiedzianego funduszu dopełnioną została, to za wszelkie z takowego zdarzenia szkody na winnym Rządzie Gubernialnym ciężać będzie odpowiedzialność.

w Warszawie, dnia 5 (17) Stycznia 1842 r.

Nr. 81,662.

D) CO DO BUDOWLI SKARBOWYCH.

N° 46.

Postanowienie, iż w domach skarbowych, zajmowanych bezpłatnie przez urzędników i officyalistów, drobniejsze reparacye ich kosztem wykonywane być winny.

(d. 19 Marca 1810 r.)

FRYDERYK AUGUST,
z BOŻEJ ŁASKI KRÓL SASKI, KSIĄŻĘ WARSZAWSKI.

Z powodu częstokroć podawanych do Ministra Naszego Skarbu przedstawień, względem assygnowania wyplat na reparacye budynków skarbowych, przez mieszkańców tychże wyłożonych, a w celu zachowania jednostajnych i pewnych w tym względzie prawideł, stanowimy co następuje:

Art. 1.

Każdy urzędnik lub officyalista, mieszkający w budynku skarbowym bez żadnej opłaty komornego, obowiązany jest wszelką tak nazwaną drobną reparacyę, jako to: sporządzenie okien, podłogi, sufitów, drzwiów, kominów i kominków i tam dalej *ex propriis* uskuteczniać, a to stosownie do zrobionych przez budowniczego anszlagów.

Art. 2.

Skarb odtąd tylko reparacyę dachów lub téż ścian, jeżeliby się te rozwalić chciały, tudzież przyciesiów kosztem swoim uskuteczniać będzie.

Art. 3.

Skoro więc odtąd budynek skarbowy, officyalistom i urzędnikom służący, reparacyi wymaga, wtedy budowniczy przy układaniu anszlagu, rozróżni stosownie do niniejszego re-skryptu:

- a) która reparacya na koszt Skarbu rachowana być powinna,
 - b) która należy do officyalistów lub urzędników w domu takim mieszkających;
- to jest ułoży anszlag w dwóch rozdziałach, jeden a conto Skarbu, drugi a conto officyalistów lub urzędników.

Art. 4.

Inspektorowie wydziałowi przy objazdach swych pod własną odpowiedzialnością dostrzegać będą, aby budynki skarbowe zdezelowaniami nie były, tudzież aby potrzebna reparacya przedsięwzięta została.

Zalecamy przeto Dyrektorowi Skarbu w Departamencie N....., aby natychmiast wydał stosowne dyspozycye tak do Inspektorów wydziałowych jako téż do urzędników i officyalistów tych, którzy w budynkach skarbowych mieszkają, iżby ci w czasie niewiomością się nie wymawiali.

Taka jest wola Nasza, do której stosować się macie.

w Warszawie, dnia 19 Marca 1810 r.

N° 47.

Objaśnienie, że roboty budowlane nadanszlagowe, jeśli nie są upoważnione, wynagradzane nie będą.

(d. 12 (24) Września 1845 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Dostrzegłszy że przy budowach i reparacyach gmachów rządowych dopuszczane bywają roboty nadanszlagowe, bez upoważnienia Władzy właściwej, i że kierujący robotami dla uprawnienia wydatku usiłują po ukończeniu robót dowieść, że były konieczne, a przy układaniu anszlagu przewidziane być nie mogły; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu dla zaradzenia temu poleca Rządowi Gubernialnemu, aby w razie wykrytej przy budowie lub reparacyi jakiej potrzeby nadanszlagowej, przed jej przedsięwzięciem, donosił o tém Władzy wyższej i żądał upoważnienia, gdyż w razie przeciwnym, jeżeli roboty podobne bez wiedzy i upoważnienia Władzy właściwej były wykonane, jako nadanszlagowe przyjęte nie będą.

w Warszawie, d. 12 (24) Września 1845 r.

Nr. 55,494.

N° 48.

**Objaśnienie, jakie wiadomości mają być dołączane przy
czynieniu przedstawień o reparacyę zabudowań rządowych.**

(d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1851 roku).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Przy decydowaniu przedmiotu dotyczącego restauracyi domów rządowych w Królestwie Polskiem, Kommissya Rządowa, na posiedzeniu swém w dniu 24 Marca (5 Kwietnia) roku bieżącego odbytém, uznała konieczną potrzebę polecić wszystkim Urzędom podwładnym, jakoż niniejszém poleca, ażeby odtąd przedstawiając potrzebę reparacyj jakichbądź zabudowań, pod wiedzą Rządu zostających, składały jednocześnie wiadomość o tém: ile te domy kosztowały, wiele i kiedy na ostatnią restauracyę wydano, a jeżeli idzie o anszlagi dodatkowe, aby było wyjaśnione, wiele anszlagi główne wynoszą i jakie przy zatwierdzeniu onych decyzye zapadły lub zastrzeżenia poczynione.

Taki porządek ma być zachowany również w razie przedstawienia o roboty dodatkowe około nowych budowli, oraz wszelkie inne roboty restauracyjne i melioracyjne.

W wykonaniu powyższej decyzji Kommissyi Rządowej wzywa Rząd Gubernialny, ażeby przy przedstawianiu potrzeby reparacyj wszelkich domów i budowli, pod jego zarządem zostających, udzielał zarazem zażądane wiadomości, w razie zaś opuszczenia której z nich, takowe przedstawienia przyjęte nie będą i na koszt Rządu Gubernialnego zwracane zostaną.

w Warszawie, dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1851 roku.

Nr. 27,060/50,916.

T Y T U Ł V I I I .

OGÓLNE KASSOWE ROZPORZĄDZENIA.

N° 49.

Regulamin Kassowy.

(d. 18 Sierpnia 1809 r.)

FRYDERYK AUGUST,

Z BOŻEJ ŁASKI KRÓL SASKI, KSIĄŻĘ WARSZAWSKI.

etc. etc. etc.

Uznawszy potrzebę wydania Regulaminu Kassowego przy organizacyi Władz skarbowych, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

T Y T U Ł I .

O ustanowieniu Kass.

§ 1.

Na całe Księstwo Warszawskie będzie jedna Kassa jeneralna, w Warszawie ustanowiona, do której wszelkie dochody publiczne z Kass departamentowych i wszelkich innych wpływać mają.

§ 2.

W każdym departamencie będzie Kassa główna dochodów publicznych podzielona na dwie sekcye:

- a) sekcye dochodów stałych;
- b) sekcye dochodów niestałych.

§ 3.

Do Kassy sekcji dochodów stałych wnoszone będą wszelkie pieniądze z Kass powiatowych. Do Kassy zaś sekcji dochodów niestałych, wszelkie pieniądze z Kass celnych, egzakcyi podatku konsumcyjnego, akcyzowych, solnych i stemplowych.

§ 4.

Do Kass powiatowych oraz do Kass będących przy Urzędach Celnych akcyzowych, przy egzakcyach podatku konsumcyjnego i przy Magazynach solnych, wpływać mają dochody, jakie im będą wskazane etatami szczegółowemi, przez Naszego Ministra Skarbu zatwierdzone.

T Y T U Ł II.

O zwierzchniém dozowaniu Kass.

§ 5.

Kassa jeneralna Księstwa Warszawskiego dependuje bezpośrednio od Naszego Ministra Skarbu.

§ 6.

Kassy główne dochodów publicznych po departamentach, zostają pod dozorem respective Dyrektorów Skarbu.

§ 7.

Kassy powiatowe zostają pod dozorem respective Podprefektów i Inspektorów wydziałowych. Podprefektowie odbywać mają co miesiąc zwyczajną, i w przypadkach przez nich uznanej potrzeby, nadzwyczajne ich respective Kass rewizye.

Inspektorowie zaś wydziałowi, odbywać mają rewizye tychże Kass w czasie, jaki im jest instrukcją Ministra Skarbu do objeżdżania ich inspekcji całego wydziału przeznaczony.

§ 8.

Kassy celne, akcyzowe, konsumcyjne, solne i stemplowe zostają pod dozorem respective Inspektorów wydziałowych, z których każdy, Kassy w swoim wydziale będące, rewidować powinien, stosownie do wydanej mu przez Ministra Skarbu instrukcji.

T Y T U Ł III.

O dozorowaniu nad sprawowaniem czynności kassowych.

§ 9.

Minister Skarbu przez Kontrolę jeneralną przy boku jego będącą, czuwać będzie tak na regularność wpływów dochodów publicznych, jako i porządek kassowy w ogólności, tudzież na sprawowanie służby kassowej w całej jej rozciągłości.

§ 10.

Dyrektor departamentowy jako Naczelnik wydziału skarbowego w departamencie, Podprefektowie i Inspektorowie wydziałowi zaś jako dozór bliższy nad Kassami w powiatach znajdującymi się mający, starać się będą o to, aby każda Kassa swe rejestra w należytem utrzymywała porządku, aby swe wpływy do Kass wyznaczonych, wedle urządzenia Ministra Skarbu odsyłała, niemniej, aby ekstrakty co miesiąc, re-

jestra co kwartał, roczny rachunek zaś za upłynieniem każdego etatowego roku swęj zwierzchniczej Władzy regularnie podawała, unikając karom za uchybienia w osobnej ustawie o przestępstwach officyalistów skarbowych postanowionym.

§ 11.

W administracyi Skarbu departamentowej, wszelkie interesa kassowe roztrząsać będzie Poborca jeneralny, i opinie swą podawać ma Dyrektorowi Skarbu, który takową stosownie do swego przekonania zatwierdzi lub odrzuci, każdy Dyrektor Skarbu i Poborca dostrzegać będą, aby każda Kassa w czasie oznaczonym rewidowaną była przez urzędników prawem do tego przeznaczonych, i zwierzchni dozór nad Kassami mających.

§ 12.

Interessa kassowe przy wszystkich Władzach skarbowych przed wszelkimi innemi załatwiane być powinny.

§ 13.

Dyrektorowie Skarbu i Poborcy jeneralni dostrzegać powinni, aby assygnacye i wszystkie inne dyspozycye kassowe, jak najdokładniej i zrozumiałej wygotowane były, z odwoływaniem się do etatu, lub z przyłączeniem urzędowej kopii dyspozycyi Naszego Ministra Skarbu, jeżeli jakowa w tej mierze zaszła; inaczej bowiem żadna assygnacya waloru mieć nie może, i Kassyer żaden, pod odpowiedzialnością z własnego majątku i osoby, wypłacać takowej nie powinien.

§ 14.

Summy w assygnacyach powinny być słowami wyraźne bez wszelkiej poprawy i skrobania, czy to nazwiska, czy summy, czy też daty. Jeżeli więc Kassyerowi okazana bę-

dzie assygnacya, w której skrobano, lub też w której summa tylko liczbami wyrażona, wtedy ją przyjąć i wypłacać nie powinien, pod odpowiedzialnością wyżej sub § 13 przepisaną.

§ 15.

Dyrektor Skarbu będąc za bezpieczeństwo Kass departamentu swego odpowiedzialnym, nie powinien żadnemu urzędnikowi prędyż Kassy powierzać, ani jego na funkcją instalować kazać, dopókad ten wyznaczonej kaucyi sądownie zapisanej i na dobrach zahypotekowanej, alholi też w gotowiznie nie złoży.

§ 16.

Nie wolno jest żadnemu zwierzchniczemu officyaliscie z Kassy pieniędzy pożyczać, ani nawet solarium swego, za czas jeszcze nieupłyniony, z Kass pobierać, lub wypłaty jakowe dysponowane czynić przed terminem oznaczonym w assygnacyach, pod karą w osobnej ustawie przepisaną.

§ 17.

Wszystkim officyalistom skarbowym, nie wyłączając zwierzchników, zakazuje się pod tąż samą karą, aby od nikogo nie odbierali grosza publicznego; powinni raczej opłacających takowy do Kass odsyłać.

T Y T U Ł I V.

O obowiązkach officyalistów kassowych.

§ 18.

Kassowemi officyalistami są ci rzeczywiście, którzy dochody publiczne pobierają, wydawają i rachunki z nich składają, jako to: Kassyerowie, Egzaktorowie, Pisarze i Kontrol-
Przepisy skarb.

lerowie. Do rzędu officyalistów kassowych rachują się także i ci, którzy im do pomocy są przydani, jako to: Buchhalterowie, Adjunktowie i posługacze kassowi.

§ 19.

Na Egzaktora, Pisarza, Kassjera lub Kontrollera powinien być człowiek dobierany wieku dojrzałego, znany z moralności i pilności, w służbie i rachunkach biegły, spokojny i konduity nieskazitelnej.

§ 20.

Każdy officyalista kassowy obejmując funkcję, powinien się wprzód z obowiązkami które pełnić ma obeznać; nadto odebrawszy jeden egzemplarz niniejszego regulaminu i jeden egzemplarz ustawy, wymierzającej kary na przestępnych officyalistów, a dokładnie zainformowawsy się o obowiązkach przez niego pełnić się mających, następującą przysięgę wykona:

„Ja NN, będąc do służby kassowej przyjętym i potwierdzonym, przysięgam Panu Bogu Wszchemogącemu, w Trójcy Świętej Jedynemu, że Najjaśniejszemu Królowi Jmci Saskiemu, Księciu Warszawskiemu wiernym i podległym będę, że o Jego dobro i kraju starać się, i takowe pomnażać, wszelkie szkody zaś oddalać, niemniej wszystkie z powierzoną mi funkcją związek mające obowiązki pełnić, najszczególniej zaś oddaną mi Kasę w jak największym porządku utrzymywać, względnie przychodu lub wychodu gotowizny, albo też do tej Kassy należących efektów i towarów dokładne rejestra utrzymywać będę. Niemniej przysięgam, że w percepcie nic opuszczać, a tém mniej pieniędzy do Królewskiej należące Kassy, lub w niej deponowane towary i efekta umyślnie przez opieszałość albo przez uchybienie czasu tracić, gubić albo na moją lub innych osób potrzebę obracać nie będę, ale raczej stosownie do odebranej instrukcyi, jako też do regulaminu kassowego i szczególnej ustawy, względem ukarania przestępnych

officyalistów wydanęj, zachowywać się, przepisy w tych urządzeniach będące, niemniej wszelkie wyjść mogące urządzenia ściśle dopełniać przyrzekam; zwierzchnikom moim winnego posłuszeństwa i uszanowania nie odmówię. Żadnego tak w służbie powziętego, jako téż z kąd inąd uszów moich doszłego służebnego sekretu nikomu nie wydam; pieniędzy gotowych, ani rzeczy wartość jakową mających za czynność służebną od nikogo, bądź pośrednio lub bezpośrednio nie tylko sam nie przyjmę, ani przez moich domowników lub krewnych przyjmować nie pozwolę, ale nawet o takowych obietnicach lub przyrzeczeniach zaraz rapport czynić, i tylko samą mnie wyznaczoną pensyą kontentować się będę. Przeto funkcyę moją zupełnie z sumienną wiernością, uwagą i pilnem czuwaniem sprawując, nie dam się od obowiązków moich niczém, ani miłością, przyjaźnią, nieprzyjaźnią, złością, zawziętością, ani groźbą lub innym jakimym powodem w żadnym czasie i pod żadnym pretekstem odwieść. Tak mi Boże dopomóż i niewinna Syna jego męko.“

Wykonawszy tym sposobem przysięgę, powinien ten który ją wykonał własnoręcznie z przytoczeniem dnia i roku podpisać, ten zaś który takową odebrał, istotne wykonanie jej zaświadczyć ma podpisem swęj ręki.

§ 21.

Odebrawszy Dyrektor od officyalisty kaucyą, bądź to w ważnych hypotecznych papierach, bądź w gotowiznie, wyda zaświadczenie z przyjętęj i uznanęj za dostateczną kaucyi, która aby w dobrem zachowaniu trzymaną była, zaleci i dopilnuje.

§ 22.

Jeżeli officyalista kassowy nieruchomy jakowy posiada majątek, powinien o tém zainformować Dyrektora skarbowego, końcem zaingrossowania na onymże prawa pierwszeństwa

w księdze hipotecznej dla Skarbu. Jeżeliby który z officyalistów nieruchomy swój majątek utulił, takowy podpadać będzie karze wyznaczonej osobną ustawą.

§ 23.

Skoro officyalista kassowy kaucyę i przysięgę złoży, powinna mu być Kassa zdana, przy której to czynności osobny protokół spisać potrzeba, w którym wszelkie szczegóły tak co do pieniędzy jako i dokumentów, depozytów w Kassie będących, jako téż i utensyliów, druków, rejestrów, aktów etc. wyłączone być powinny.

§ 24.

Każdy Naczelnik Kassy czyli raczej Kassyer opatrzony będzie etatem, na którym jego percepta i ekspens fundować się ma.

§ 25.

Kontroller będąc osobą Kassyerowi obok postawioną dla kontrollowania jego, powinien wszelkie do Kassy wchodzące wpływy, jako i ekspensa w swych zapisywać rejestrach tak, aby te zawsze z rejestrami Kassyera zgodne były. Z tego powodu wszelkie kwity, które Kassa z odebranych wydaje pieniędzy, przez niego także podpisywane być muszą; nie powinien jednak wprzód kwitu podpisywać, dopóki percepta w rejestr nie zapisze.

Również wszelkie kwity na wydane pieniądze, przed wypłaceniem onych, Kontrollerowi do przejrzania i zapisania w swym rejestrze podawane być mają. Na każdym zaś kwiecie, tak z wydanych jako i do Kassy weszłych pieniędzy, powinien Kontroller numer karty rejestru swego, gdzie zapis zrobiony, położyć.

§ 26.

Przy znaczniejszych Kassach, przy których jest etatowy sługa kassowy, powinien ten pieniądze, pocztą przychodzące lub pocztą odchodzące, z Poczty do Kassy, i z Kassy na Poczcie nosić, niemniej ochędństwo w izbie ekspedycyjnej utrzymywać i piece opalać. Jeżeli znaczne summy na poczcie znajdują się, albo na pocztę mają być odsyłane, więc Kassyer o bezpieczeństwo starając się, albo sam z sługą kassowym pojsć, albo kogo z officyalistów kassowych, z onymże na Poczcie posyłać powinien; w którym to przypadku jednak Kassyer dając się zastępować, odpowiadać jest obowiązany za szkody z tego zastąpienia siebie wyniknąć mogące.

§ 27.

Kassyerowie, Egzaktorowie i Pisarze będąc tylko stróżami dochodów wpływających do Kass im powierzonych, nie są mocni takowemi samowładnie rozrządzać. Nie powinni zatem z tych gotowizn nic na swój ani kogo innego obracać użytek ani nawet gatunków monet, pod surową odpowiedzialnością, na inne zamieniać, tylko w takich gatunkach jak do Kassy weszły zapisywać i obrachowywać.

§ 28.

Nie wolno jest kassowym officyalistom przy poborze podatków wymagać pod jakimkolwiek bądź pretekstem opłaty wyższej nad przepis, ani też przy wypłaceniu komu jakowej summy bezprawne czynić potrącenia, lub summę zaassygnowaną, albo z etatu do wypłacenia przypadającą, nad termin teje wypłaty samowładnie w Kassie przetrzymywać, a to pod karą w szczególnej ustawie przepisaną.

§ 29.

Kassyer nikomu nie ma mocy przedłużać terminu płacenia lub wnoszenia summ do Kassy, nie powinien także odwlekać doniesienia do Zwierzchności swojej tych, którzy terminu należnej Skarbowi opłaty uchybili.

§ 30.

Przy pobieraniu podatków stałych Egzaktorowie powiatowi do etatu i rejestru bierzego, przy podatkach zaś niestałych Pisarze celni i Egzaktorowie podatków konsumcyjnych, niemniej Pisarze Magazynów soli, ściśle do instruktarza i do danych osobnych instrukcyj i przepisów stosować się mają. Przy ekspensach zaś w ogólności wszyscy na to uwagę mieć powinni, aby takowe tylko summy w ekspens podawali, które albo etatem albo szczególnym Ministra Skarbu są wskazane reskryptem.

§ 31.

Pensye officyalistów, czynsze roczne i wszystkie wypłaty etatowe, w ciągu roku przypadające, w terminach wyznaczonych za szczególnymi dyspozycjami, wypłacane być mają bez szczególnych assygnacyj; lecz ekspens umieszczony na etacie, jako fundusz na jakowy cel przeznaczony, np. na koszta budowy, na reparacye budynków skarbowych, na dyety etc. nie może być wypłacany z Kassy departamentowej przez Kassyera, bez szczególnego na każdy przypadek wypłaty upoważnienia.

§ 32.

Kassy wszystkie w szczegółach pobierając dochody skarbowe powinny przy pobieraniu pieniędzy, takowe zaraz rozgatunkować, i każdy gatunek monety w osobne paczki lub

worki wkładać. Odsyłając zaś swe superaty do Kass departamentowych, powinny do każdego transportu gotowizny załączyć specyfikację wyłuszczającą, wiele się odsyła baryłek, wiele w każdej baryłce worków, jaka w każdym worku summa, w jakim gatunku monety, wiele każdy worek waży i brutto wagę całej baryłki zapisać. Przy każdym worku powinna być z trwałego papieru etykieta, dobrze przywiązana i dobrym lakiem przypieczętowana, na której prócz powyższych szczegółów nazwisko Kassy tej, która pieniądze te pakowała, zapisane być powinno. Każdy zaś worek nie w baryłce odsyłający się, powinien być w drugi worek wkładany. Szew worków nie zewnątrz lecz wewnątrz znajdować się powinien. Przepis ten ściąga się do wszystkich Kassyerów bez różnicy.

§ 33.

Przy pakowaniu pieniędzy w worki, na to uważać mają, aby monety curant zwanój, w jeden worek nie sypać więcej jak 300, 600, 900, 1,200, 1,500 do 1,800 złotych, wyjąwszy całkowite talary, których w tej gradacyi aż do 3,000 złotych włożyć można. Bilonów zaś w worek jeden nie więcej jak 300, 600, 900 do 1,200 złotych sypać należy.

§ 34.

Jeżeli który worek nie waży tyle, ile summa w nim znajdować się mająca podług egzystującej tabelli zaważyć powinna, wtedy nie odpieczętowany go, Kassyer zwrócić takowy powinien tej Kassie, z której ten worek pochodzi, końcem uzupełnienia summy; koszt z zwrotu tego wynikający ponosić będzie Kassa ta, która nierzetelny upakowała worek, oprócz tego za każde uchybienie Kassyer zapłaci złotych 100 kary, a za trzecią razą oddalonym zostanie od służby.

§ 35.

Kwity z wypłaconych summ powinny być dokładnie i obejmować gatunek pieniędzy, w którym są wypłacone. Gdyby zaś kto pisząc nie umiejący z Kassy odbierał pieniądze, i kwit swój trzema krzyżami podpisał, trzeba aby własnoręczność podpisu jego, przez officyalistę publicznego, nie kassowego, była na tymże kwicie zaświadczona.

§ 36.

W przypadku, gdyby Kassyer jakiegokolwiek bądź Kassy, dla zabezpieczenia Skarbu lub z innego jakowego powodu ważny dokument np. kaucyę hypoteczną, weksel do depozytu odebrał, powinien w czasie, gdy go zwracać będzie, za dyspozycją swęj Zwierzchności, żądać od właściciela zaświadczenia, że dokument istotnie napowrót odebrał, zaświadczenie zaś takowe, dla udowodnienia retradycyi, gdyby później takowa kto kwestyonować miał, dobrze zachowane mieć powinien.

§ 37.

W przypadku śmierci którego na etacie umieszczonego officyalisty lub w innym sposobie zawakowanej funkcyi, pensyi téj wakującej Kassyer, ani sukcesorom nieboszczyka, ani żadnemu innemu, bez wyraźnej autoryzacyi swęj Zwierzchności, wypłacać nie powinien.

§ 38.

Kwity na pensye etatowe i na emerytalne powinny być pisane na papierze stemplowanym ceny przyzwoitej, gdyż inaczej nie są ważne. Pensyę emerytalną każdy emeryt odbierając z Kassy będzie za kwitem, kwit zaś jego powinien być przez Podprefekta lub Inspektora wydziałowego w tym spo

sobie zaświadczony, jako emeryt ten żyje, w kraju mieszka, żadnej nie posiada publicznej funkcyi i że kwit swą własną podpisał ręką. Takowe zaświadczenia życia potrzebne są także do kwitów na kompetencye Kompetencyonaryuszów, directe lub ex cessione pobierających kompetencyą, wyznaczoną na pewny przeciąg czasu.

§ 39.

Jeżeliby kto w miejsce zagubionego kwitu oryginalnego, domagał się od Kassy wydania sobie drugiego, wtedy takowy wydany mu być może, lecz w takim przypadku zapisać trzeba na kwicie powtórny słowo „Duplikat”, z wyrażeniem amortyzacyi pierwszego, i o tym w rejestrze Kassy stosowną na przyzwoitem miejscu zrobić adnotacyą. Ten zaś, który powtórny kwit bierze, powinien z swój strony Kassie wydać umarzające kwit pierwszy zaświadczenie, które Kassyer chroniąc się szkody, dobrze zachowane trzymać jest obowiązany.

§ 40.

Dochód etatowy, któryby w roku do Kassy nie wpłynął, w jakim powinien był wejść do Kassy, lecz z przyczyn bardzo ważnych zaległ, takowy dochód do rejestru na rok następujący służącego zaciągnięty być nie powinien, lecz obowiązkiem jest Kassyerów, takowy dochód z roku zeszłego do rejestru zaległości zapisywać i o wpływie onego Dyrektorowi Skarbu raportować, który przy każdym kończącym się miesiącu, Kassyerowi wyda upoważnienie do zaperceptowania pod tytułem przyzwoitym.

§ 41.

Wszelkie podatki tylko monetą, w kraju kurs mającą, opłacane być mogą, dla tego żadna Kassa innéj monety przyjmować nie powinna, wyjąwszy tylko taką, której ewaluacya

osobnemi urządzeniami jest wskazana i do przyjmowania pozwolona.

§ 42.

Z depozytów w Kassach złożonych nie powinni officjaliści ważyć się cóżkolwiek wydawać, pożyczać lub pod jakimkolwiek pretekstem z tego korzystać.

§ 43.

Najglówniejsza czynność officyalistów kassowych jest utrzymywanie w porządku ksiąg kassowych, wskazujących perceptę i wychód pieniężny. Takowych ksiąg utrzymywanie podług tytułów tak przychodów jako i ekspensów stosownie do przepisów dźać się powinno. Żaden kassowy officyalista nie powinien nigdy pozwalać sobie samowolnie odmian we wzorach, wskazanych onemu za prawidło, do utrzymywania ksiąg kassowych.

§ 44.

Jeżeli Kassyer ma sobie powierzono więcej Kass oddzielnych, wtedy każdój Kassy osobny utrzymywać ma manual.

§ 45.

Kassyerów powiatowych, celnych, konsumcyjnych, solnych i innych jest obowiązkiem, przy końcu każdego miesiąca rejestra swe zasummować i ekstrakt uformowawszy takowy swój zwierzchniczój Władzy odsyłać; gotowiznę zaś jaką stosownie do ekstraktu znajdować się będzie w końcu miesiąca wraz z specyfikacją, § 32-m przepisana, Kassie departamentowej przysyłać.

§ 46.

Kassyerowie Kass specjalnych strzedz się powinni, aby przewyższających każdego z nich respective kaucyj, w Kassie nie trzymali pieniędzy, lecz takowe pieniądze do Kass wyższych, sobie wskazanych, successive odsyłać mają. Depozyta przenoszące tysiąc złotych powinny być do Kassy departamentowej odsyłane. W przypadku, gdyby jakie zagrażało niebezpieczeństwo np. podczas wojny, napaść wojska nieprzyjacielskiego, każdego Kassjera obowiązkiem jest, wszelką gotowiznę i dokumenta bądź z percepty, lub z depozytów pochodzące odesłać do téj Kassy, do której superaty swoje ciągle zwykł był z porządku odsyłać, wyjąwszy przypadek, gdyby przełożona Zwierzchność inną mu wydała dyspozycyą, do której wydanej ściśle stosować się będzie powinien. Wszelką szkodę, wydarzoną przez opieszałość Kassjera, w takich przypadkach okazaną, Kassyer nagrodzić jest obowiązany.

§ 47.

Wszelkie papiery kassowe, przychód i rozchód pieniędzy udowadniające, powinny być troskliwie w Kassie chowane, aby nie zawieruszały się, i przy formowaniu rocznego rachunku w gotowości i w porządku złożone były.

§ 48.

Przy formowaniu miesięcznych ekstraktów żadnej opuszczać nie należy percepty, ani téż żadnej takowej w ekspens kłaść nie można summy, która nie jest z Kassy wypłacona.

§ 49.

Defekta i szkody Skarbowi przez officyalistów skarbowych zrządzone, lub z ich opieszałości wynikłe, Kassyer z majątku

lub kaucyi swój zastąpi; przy tych atoli Kassach, gdzie się znajduje Kontroller, tenże do wynagrodzenia przykładać się ma w ten sposób:

a) Egzaktor, Kassyer czyli Pisarz zapłaci $\frac{2}{3}$ defektu szkody.

b) Kontroller zaś $\frac{1}{3}$.

Względem defektów przy rewizyi rejestrów komor celnych, Urzędów akcyzowych i konsumcyjnych wynalezionych, pochodzących z mylnego używania i zastosowania taryffy lub niedokładnego wyrachowania podatków niestałych, Skarb nie będzie w takim razie trzymał się kupców i innych osób podatek skarbowy opłacających, lecz wtedy officjaliści kassowi, to jest: Kassyerowie, Egzaktorowie, Pisarze i Kontrollerowie takowy defekt ex propriis natychmiast zapłacić są obowiązani do Kassy; poszukiwać jednak mogą w sposób prywatny szkody swojej na handlującym, lub na takiej osobie, która na ich nieostrożności zyskała.

§ 50.

Kassyer, Pisarz, Egzaktor i Kontroller, jeżeli zrządzony w powyższy sposób defekt wyrównywającym jest ich kaucyi, lub takową przewyższającym, gdy takowego defektu natychmiast do Kassy nie zapłacą, lub nie będą w możności zapłacenia onego, natychmiast będą złożeni z urzędu im powierzzonego i podpadać mają karom, na takowe wykroczenia oddzielną ustawą przepisany.

T Y T U Ł V.

O sprawowaniu czynności rachunkowych.

§ 51.

Wszelkie przez Naszego Ministra Skarbu dysponowane odmiiany, tak w działaniu kassowym, jako w etacie i instrukta-

rze, mające wpływ na pobór lub wydatki pieniężne, nie wyłączając nawet zmiany officyalistów, powinny być Kalkulaturze oznajmiane przez Dyrektora Skarbu publicznego, w celu aby ta przy rewizyi ekstraktów, rachunków i rejestrów, rozpoznać mogła, czy przepisy wydane są zachowywane, dochody należycie podług przepisów obrachowane, i czy ekspens co do ilości rzetelnie, i stosownie do przepisu jest podany.

§ 52.

Kalkulatura utrzymywać powinna potrzebną dla siebie rejestraturę, składającą się z aktów jeneralnych i specjalnych, tak, aby zawsze nietylko w przedmiotach ogólnych, tyczących się przepisów służby wewnętrznej i zewnętrznej, ale nawet o stanie Kassy dostateczną w każdym czasie zdać mogła sprawę.

§ 53.

Prócz rejestratury powinny znajdować się w Kalkulaturze księgi, okazujące dochody i ekspens każdej Kassy, terminata czyli rejestr chronologiczny, wszelkich przez każdą Kasse utrzymywanych rejestrów, którego dnia do rewizyi są nadesłane, kiedy są rewidowane, kiedy Kassie z notatami przesłane, kiedy Kassa na notata odpowiedziała, i kiedy decyzja notatów nastąpiła. Nakoniec rejestr chronologiczny rachunków rocznych, okazujący, kiedy rachunek do rewizyi przysłany, kiedy i który kalkulator takowy rewidował, kiedy Kassie z notatami do przepisania zwrócony, kiedy Kassa przepisany rachunek wraz z odpisami na notata podała, kiedy takowy przez Dyrektora Skarbu odebrany, kiedy Izbie Obrachunkowej przesłany, kiedy ztamtąd notata nadeszły, kiedy na notata Izbie Obrachunkowej odpowiedziano, i kiedy ostateczne zakwitowanie nastąpiło.

§ 54.

Kalkulatura pod szczególnym dozorem Kontrollera jeneralnego tak swe regulować powinna czynności, aby przy należytej dokładności i ściślejszej sumienności, rewizye rejestrów, równo z kwartałem ukończyła, tak aby dla nowo nadchodzących już repositoria uprzątnione były. Ciężko albowiem byłoby szczególniejszej Kalkulaturze wydobyć się z zaległości, gdyby w one wpaść miała.

§ 55.

Gdy dochody celne znaczną część dochodów publicznych składając, szczególniejszego kontrolowania potrzebują; przeto rewizya rejestrów celnych, naprzód powinna być skuteczną. Przez spieszne rewizye rejestrów celnych, wydoskonalają się officjaliści, i łatwiej im będzie odkryte przy rewizyach defekta od handlujących poodbierać.

§ 56.

Kontroller jeneralny za wszelkie zaległości lub nieład Kalkulatury jest odpowiedzialnym.

§ 57.

Likwidacye dyet, niemniej wydatki, bonifikacye dla klasztorów mendicantium i szpitalów i inne, chociażby one były z tego gatunku wydatków, których etat pewną summę obejmuje, nie prędzej przez Kassyera w ekspensie umieszczone być mogą, dopóki approbacya Naszego Ministra Skarbu nie nastąpi, dla pozyskania której powinni Dyrektorowie Skarbu co kwartał likwidacye należycie udowodnione, podług tytułów etatu ułożone, Naszemu Ministrowi Skarbu podawać.

§ 58.

Dyrektorowie przy podawaniu takowych likwidacyj, obowiązani są w raporcie nie tylko wskazywać fundusz, z którego zapłacone być mają, ale téż i sumę Ministrowi Skarbu donieść, jaką jeszcze fundusz ten obejmuje, po potrąceniu wydatków nań assygnowanych.

§ 59.

W przypadku zdarzającej się potrzeby jakowej reparacyi lub nowej budowli skarbowej, obowiązkiem Dyrektora Skarbowego będzie, o potrzebie takowej Ministra Skarbu przekonać, i przy podaniu likwidacyj i anszlagów, o approbacyą do uskutecznienia téj ekspensy prosić. Tak anszlagi jako i rachunki rzemieślnicze, trzeba, aby wprzód przysięgły Budowniczy departamentowy koniecznie technicznie rewidował i takowe zaświadczył; a potem Kalkulatura calculum oblikwidować, z dokumentami porównać i stosownie zaświadczyć powinna.

§ 60.

Zaległości żadne przy Kassach cierpiane być nie powinny, gdyż przez to bardzo psuje się porządek kassowy, i z tego szczególnież szkody dla Skarbu lub ucisk dla kontrybuentów wynikają. Oznacza się termin normalny wpływu każdego stałego podatku w przeciągu od 1 do 15 inclusive każdego tego miesiąca, w którym wedle oznaczenia w taryffie, przez Ministra Naszego Skarbu podpisanęj, podatek każdy do Kass wnoszonym być powinien. Kassyerowie powiatowi szesnastego dnia miesiąca podatkowego z rana zamykać księgi poborowe powinni, i zasummowawszy u nich przychód, aktualnie do Kassy odebrany, wypisać z rejestrów mają sumę na zaległościach pozostającą, kontrybuentów którzy w terminie podatku nie

opłacili do księgi zaległości przenieść, rapport kassowy tak aktualnie odebranych w piętnastu dniach pieniędzy, jako i zaległości w dezygnacyi każdego debitora przez szczegóły wyrażającej, w dwóch egzemplarzach sporządzać, z których jeden miejscowemu Podprefektowi oddawać, a drugi do Dyrektora Skarbu odesłać powinni.

§ 61.

Podprefekci obowiązani będą na fundamencie podanych im przez Kassyerów powiatowych dezygnacyj, pod własną odpowiedzialnością starać się, aby takowe zaległości jak najspieszniej do Kassy wniesionemi zostały. Kassyerowie zaś w ośm dni pod karą kassacyi rapportować mają Dyrektorowi Skarbu, wiele z tych zaległości do Kassy weszło, wiele jeszcze wejść powinno.

§ 62.

Dyrektorowie Skarbu w równym przeciągu czasu Naszemu Ministrowi Skarbu także donosić mają, wiele i jakie zaległy podatki.

Niestałych podatków zaległość żadna miejsca mieć nie powinna; gdyby jednak przez opieszałość lub opuszczenie się Pisarza albo Egzaktora, jakowe zaległości okazać się miały, a od dłużników odebrane być nie mogły, takowe Pisarz albo Egzaktor zastąpić powinien będzie, czego Inspektorowie wydziałowi dostrzegać mają.

63.

Rachunek roczny, który jest obrazem ogólnym czynów szczególnych kassowych, okazującym i udowadniającym wpływ i wydatki wszelakich pieniędzy i obiektów do Kassy publicznej należących, powinien być jasny, zrozumiały, podług tytułów w porządnj kolei po sobie następujących ułożony,

tak aby się w nim z łatwością okazywały, nie tylko ogół, ale i wszelkie szczegóły do tego rachunku należące.

§ 64.

Rachunek każdy okazywać powinien:

1) co za pieniądze i od kogo do Kassy wpłynąć mają, jakie już wpłynęły, i które jeszcze są w zaległościach, z wyrażeniem przez szczegóły gatunków monety;

2) komu i za co pieniądze płacone być były powinny, wiele już wypłaconych, a wiele jeszcze do wypłacenia zostaje;

3) wiele się w gotowiznie pozostaje, wiele z tej gotowizny należy jeszcze do zapłacenia wydatków etatowych roku skończonego, a wiele z niej do zapereceptowania na rok następny pozostaje;

4) przy tym rachunku powinien być także dołączony rejestr wszystkich sprzętów kassowych, zaświadczony przez Poborcę Jeneralnego.

§ 65.

Nadto, rachunek potrzeba aby miał obwolotę okazującą:

1) z czego się rachunek składa, od którego do którego dnia się ciągnie, kto takowy zdaje, którego dnia i do której zwierzchności podany.

2) Powinien być rachunek od pierwszej karty aż do ostatniej kolejnym numerem paginowany.

3) Dalej ma być oprawny, a jeżeli się tylko z kilku kart składa, przynajmniej zeszyty i na jednakiem papierze pisany.

4) Przy tym rachunku składać się powinny dokumenta na udowodnienie szczegółów w rachunku objętych służyc mające. Dokumenta wyżej wspomniane w należyтым porządku będą numerowane, których numera w osobnej rubryce w rachunku umieszczone być mają.

5) Jeżeli do jednego rachunku więcej specjalnych rachunków należy, albo razem są do tego rachunku przyszyte, tedy na obwołucie każdy z nich wyrazić, i na której karcie się zaczyna zapisać należy.

§ 66.

W przypadku śmierci lub kassacyi albo translokacyi Kassjera, ten albo jego successorowie, od początku roku aż do dnia odstąpienia od funkcyi, successor zaś jego od dnia objęcia funkcyi aż do końca roku, rachunki składać będą. Takowe rachunki nosić będą tytuł rachunków cząstkowych, obejmujących perceptę i ekspens nie z całkowitego roku. W takich więc przypadkach z jednorocznej percepty i ekspensy dwa będą składane rachunki, podpadające rewizyi, tak jak inne całkowite roczne rachunki.

Z jednego rachunku cząstkowego przenoszony być ma remanent w nim okazany do drugiego cząstkowego rachunku, jaki z ostatnich miesięcy roku etatowego układany będzie. Obadwa obrachunki muszą positive dzień od którego się każdy z nich zaczyna, jako i dzień na którym się kończą, wskazywać, tak aby obadwa termina połączywszy, rok całkowity wynosiły. Kiedy po złożeniu rocznych rachunków uczynione będą względem nich monita przez Zwierzchność wyższą, takowe monita zupełnie uskutecznić, i doskonale na one odpowiedzieć bez zwłoki jest obowiązkiem Kassjera.

§ 67.

Jeżeli zaś w rachunku defekta lub pomyłki in calculo okazały się, takowe sub rubro defektów zaperceptować powinien w rachunku roku przyszłego.

§ 68.

Jeżeli w wydatkach niektóre tytuły etatowe za dozwole-
niem Ministra Skarbu przewyższone będą, wtedy ekspens ta-
kowy autoryzacyą Ministra Skarbu udowodniony być ma.

§ 69.

W rachunku rocznym tak w percepcie jako i w ekspensie ułomków w szelągach umieszczać nie trzeba, gdyż takowe nie mogą być płacone.

§ 70.

Rachunki powinny być zupełnie z księgami kassowými i ekstraktami zgodne, tak co do percepty jako i co do ekspensy; Kassyerowie za wszelką niedokładność rachunków są odpowiedzialni, nawet i w takim razie, gdyby do ułożenia takowych rachunków, kogo innego pomocy użyli.

§ 71.

Za każdą omyłkę w obrachunku, którą kalkulator dostrzeże, zapłaci Kassyer złotych dwa kary.

§ 72.

Rachunki powinny być czysto pisane, bez poprawek i bez skrobania, gdyż inaczej przyjętými nie będą. Wszelkie percepty i wydatki dokładnie, lecz nie nader obszernie powinny być wyluszczone, z tém jednak wyjaśnieniem, z kąd i od kogo wpłynęły, na co i komu wypłacono. Wszelkie autoryzacye i justyfikacye do takowego rachunku przyłączone być powinny.

§ 73.

Egzemplarze drugi i trzeci tychże rachunków, powinny z głównym egzemplarzem we wszystkich szczegółach być zupełnie zgodne.

§ 74.

Tak oddający rachunki, jako téż odbierający one, mają mieć na pamięci, że odebranie i zrewidowanie rachunków zasada się szczególniej na doświadczeniu i przekonaniu się o dokładności tak co do ogółu rachunków, jako i co do szczegółów, że rewizya rachunków ma za zamiar konfrontacyą dowodów usprawiedliwiających z szczegółami rachunkiem objętymi, i dochodzenie rozważne wszelkich błędów tak w przychodach, jako i w wydatkach.

§ 75.

Rachunek przez Kassyera formowany podpada naprzód rewizyi w Dyrekcyi skarbowej, której każdy Kassyer rachunek swój, najdalej w przeciągu jednego miesiąca po upłynionym etatowym roku, pod karą złotych 30 podać jest obowiązany.

Gdy jednak Kassyerowie powiatowi chcąc rachunki swe należycie bez wielkich zaległości ukończyć, w tak krótkim czasie uskutecznić tego nie będą mogli; przeto takowym pozwala się dopraszać przełożoną sobie Dyrekcyę, z przytoczeniem powodów, o przedłużenie terminu do złożenia takowych rachunków.

§ 76.

Dyrektorowie Skarbu, którym Kassyerowie swe rachunki składają, uważani będąc jako Naczelnicy Administracyi Kass, obowiązani są sami o tém przekonywać się, czy Kassyerowie, podług danych im instrukcyj, dochody skarbowe pobierali, i czy rachunek należycie udowodnili. Tym końcem każdy rachunek w Dyrekcyi rewidowany, powinien być przez Kalkulatora jeneralnego i Dyrektora Skarbu zaświadczony.

Przy téj rewizyi obowiązkiem jest Kalkulatora uważać na to, czy rachunek podług przepisanej formy ułożony, i czy

w potrzebne dowody jest opatrzone. Jeżeli nie jest formalnie ułożony, wtedy Kassyerowi zwrócony być ma, a Dyrektor Skarbu dawszy mu schemma, termin do wygotowania innego rachunku wyznaczy.

W przypadku gdyby Kassyer do uskutecznienia téj czynności nie był zdatny lub opieszały, powinien Dyrektor na koszt jego innemu ułożenie rachunku tego polecić.

§ 77.

W rewidowaniu rachunków kolejny porządek zawsze ma być zachowany, a zatem jeżeli z poprzedniczego czasu rachunek złożony jeszcze nie jest rewidowany, późniejszy prędzej rewidowany być nie powinien, dopóki rewizya tamtego uskutecznią nie będzie.

§ 78.

Przy rewizyi rachunków, Kalkulatura w następujący sposób postępować ma:

1) Nie tylko rachunek ale i wszystkie dokumenta co do najmniejszych szczegółów in calculo doświadczać i summy, o których się przekonała, na znak rewizyi czarnym atramentem podkreślać. Wszelkie obrachunki do Izby Obrachunkowej przeznaczone, czarnym atramentem powinny być podkreślane, gdyż sama tylko Izba Obrachunkowa, czerwonego atramentu używać będzie.

2) Dochodzić czy wszystko stosownie do przepisów i etatów obrachowano, to jest czy podatki stałe stosownie do etatów, rejestrów bierczych lub uchwał rządowych pobierano, dalej np. czy sól podług wyznaczonej ceny przedawano, czy od trunków, od zabitego bydła, podług szczególnych przepisów, podatek wybierano etc.

3) Przekonać się czy summy w rachunku umieszczone z etatem, dyspozycyą, kwitem lub znajdującym się przy nich dokumentem są zgodne.

4) Czy remanent z przeszłego roku pozostały, należycie i zupełnie przeniesiony.

5) Czy wszystkie ekstraordynaryjne dochody są w percepcie umieszczone.

6) Wszystkie niedokładności jakie Kalkulatura odkryje w rachunku pod jej rewizyą będącym, bądź co do liczby lub co do materyi, nie na tymże rachunku lecz w osobnym protokóle opisywane być mają. Nie wolno Kalkulatorze pod żadnym pretekstem poprawiać rachunki na egzemplarzu kasyerskim, ale wszelkie pomyłki w osobnym protokóle umieszczać powinna.

7) Skończywszy takowym sposobem rewizyę Kalkulatura na pierwszej karcie, gdzie tytuł jest rachunku, po lewej stronie na dole, jeżeli monita są formowane, w następującym sposobie zaświadczyć powinna. „In calculo i podług dowodów, wyjąwszy monitowane okoliczności, dokładny.” Jeżeli zaś żadnych monitów nie było, więc w tém samym miejscu zapisze „In calculo i podług dowodów rzetelny”, podpisawszy Kalkulator N. N.

8) Obowiązkiem jest Kalkulatury, osobnym raportem rachunek ten wraz z monitami Dyrektorowi podawać, a jeżeli monitów nie było, jego w tymże raporcie uwiadomić o tém, z oświadczeniem, że rachunek do odebrania gotowy.

§ 79.

Po rewizyi Kalkulatury odsyła Dyrektor rachunek Kasyerowi wraz z monitami, którego jest obowiązkiem rachunek przepisać, i monita wszystkie załatwić; odpowiadający jednak

Kassyer na monita, strzedz się powinien wszelkich uszczypli-
wych i nieprzyzwoitych wyrazów pod karą złotych 60 do 180.

§ 80.

Najdalej w przeciągu dni 14 po odebraniu powinien Kas-
syer rachunek przepisany i protokół rewizyi, odpowiedziami
dokładnemi opatrzone, Dyrektorowi Skarbu zwrócić. Dyrektor
odebrawszy rachunek takowy, gdy się Kalkulatura o dokładno-
ści przepisania onego przekona, poda go Referentowi zwyczaj-
nemu, to jest jeneralnemu Kontrollerowi do odebrania i wery-
fikacyi.

§ 81.

Przy odbieraniu i weryfikacyi rachunków rocznych Refe-
rent szczególnie uważać będzie:

1) czy kaucya Kassjera jest należyta, o czém przeko-
nawszy się, dokładność jój zaświadczy;

2) czy remanent lub awansa przeszłoroczne, niemniej za-
ległości przeszłoroczne, należycie są przeniesione do percepty;

3) gdy wydarzyć się mogą przypadki, szczególnie w Kas-
sach składających się z rozmaitych funduszów, iż rachunek
zamknięty będzie w sposób dowodzący, że jeden fundusz dru-
giemu pomagał, i ztąd z Kassy więcej mogło być wydatku, ni-
żeli było percepty; wtedy summy z funduszu jednego do dru-
giego w roku upłynionym awansowane i w ekspens położone,
powinny być umieszczane w rachunku następnego roku, w ru-
bryce okazującej, ile właściwemu funduszowi za awansa w prze-
szłym roku poczynione zwróconém być ma. Tego dostrzegać
będzie Kontroller jeneralny, i wziąć, jakie były przedsięwzię-
te środki do obmyślenia zwrotu, lub umorzenia takich
awansów;

4) czy wszystko co Kassyer pobierać był winien, znajduje się w percepcie lub też czy co nie jest opuszczoném;

5) czy rachunek z dowodami, z etatem, z przeszłorocznym rachunkiem, z dyspozycjami, kwitami, zaświadczeniami i innemi justifikatoryami jest zgodny;

6) czy kwity od tych, którzy summy jakowe odbierali, dane są w sposób legalny, czy są podpisane i wiary godne, i czyli ekspens takowy na upoważnieniu jest zasadzony;

7) czy Kassyer nad upoważnienie nie czynił wydatków z Kassy;

8) czy do kwitów na pensye officyalistów papier stemplowy ceny przyzwoitej jest użyty;

9) czy summy z jednej do drugiej Kassy wypłacone, w rachunku Kassy téj, która je odebrała, w percepcie znajdują się umieszczone;

10) czy posprawiane sprzęty są w inwentarzu zapisane, i czy tam doszły, dokąd były przeznaczone;

11) aby summy, o których dokładności Kontroller jeneralny przekonał się, niemniej i dowody rachunkowe tylko czarnym ołówkiem Kalkulatura podkreślała;

12) Kontroller jeneralny przy rewizyi rachunku ma się zainformować z aktów tyczących się rachunku tego, który rewiduje, jakie monita przy rewizyi i odbieraniu przeszłorocznego rachunku były formowane, i czy te są załatwione. Jeżeli defekta były wynalezione, czy te są zaperceptowane, słowem czy wszystko co tam monitowano, przy niniejszym rachunku poprawioném i uskutecznioném zostało;

13) z weryfikacyi, w sposobie wyżej wyrażonym odbytej, Kontroller jeneralny protokół odbiorczy zapisze, do którego wszystkie te monita Kalkulatury, których Kassyer nie załatwił przenieść, oraz te niedokładności, jakie sam wynalazł w onym-

że zapisze. Na wstępie protokołu tego naprzód nadmienić ma, czy rachunki z poprzednich lat już złożone i zakwitowane zostały lub jeszcze zalegają, wyraziwszy z jakich lat. Monita wszelkie tak układane być mają, aby w tej samej kolei, jak rachunek i dowody jego leżą, po sobie następowały, przyczem nietylko bezstronnie postępować, ale też wszelkich nieprzyzwoitych i obrażających wyrazów wystrzegać się ma. Na pierwszej karcie powinien Kontroller jeneralny zapisywać dzień, w którym rewizyę rachunku odbył.

14) Kopia protokołu weryfikacyjnego zostawać będzie w aktach rachunkowych, a oryginał odsyłany być ma wraz z rachunkiem do Izby Głównej Obrachunkowej.

15) Jeżeli Kontroller jeneralny przy odbieraniu rachunków, albo znaczne defekta albo inne ważne niezgodności odkryje, nie powinien na tém przestawać, że okoliczność tę do protokołu weryfikacyjnego zapisał, ale raczej natychmiast o tém Dyrektora szczególnie uwiadomić jego jest obowiązkiem, aby ten wcześniej Skarb zabezpieczających mógł użyć środków.

§ 82.

Dyrekcye skarbowe zrewidowawszy wspomniane rachunki i monita potrzebne uformowawszy, gdy przez Kassyerów rachunki przepisane i monita załatwione zostaną, takowe wraz z rzeczonymi monitami i protokołem pierwszej weryfikacyi Izbie Głównej Obrachunkowej w Warszawie, najdalej w końcu miesiąca Listopada, przesyłać będą.

§ 83.

W terminie do odsyłania rachunków do Izby Obrachunkowej oznaczonym, naprzód mają być odsyłane główne rachunki Kass departamentowych, a to dla konfrontacyi i ułatwienia rewizyi rachunków Kass mniejszych. W tym samym

terminie, kiedy rachunki Kass departamentowych do Izby Obrachunkowej odsyłane będą, mają być także odsyłane duplikaty onych Naszemu Ministrowi Skarbu.

§ 84.

Kary przez Izbę Obrachunkową wyznaczone, spieszno muszą być egzekwowane i do Kassy oddawane, pod karą w dwójnasób zapłacenia.

§ 85.

Monita Izby Obrachunkowej nad rachunkiem Kassy departamentowej, naprzód przez Kontrollera jeneralnego przeglądane będą, który w okolicznościach nietyczących się Kassy lub Kassjera, potrzebne dalsze swe dyspozycje wydawać, i takowe do approbaty Dyrektorowi podawać ma.

T Y T U Ł VI.

O rewizjach Kass.

§ 86.

Rewizya Kassy jest to czynność, przez którą doświadcza się, czy Kassjer powierzone sobie pieniądze i inne rzeczy porządnie i stosownie do ustaw rządowych zachowuje, czy nie więcej wydaje jak tyle, do czego jest upoważnionym; czy podług rejestrów jego okazujące się pieniężne zapasy, istotnie w Kassie się znajdują, i czy żadnych nie ma zaległości, które egzekucją pościągane być były powinny; nakoniec czy ekspens z assygnacyami, etatem i kwitami zgodny.

§ 87.

Kassy wszelkie ile możności podług § 7 i 8-go najczęściej jednak niespodzianie rewidowane być mają. W miejscach gdzie

kilka Kass się znajduje, wszystkie w jednym dniu i czasie lustrowaniu ulegać będą dla zabezpieczenia, aby jeden Kassyer drugiemu ze swęj Kassy pożyczając pieniądze, defektów nie zataił. W zdarzeniu, gdzie jedna osoba kilka Kass ma do rewidowania, przed zaczęciem rewizyi, mają być naprzód wszystkie pieczętką rewidującego popieczętowane, i klucze od nich poodbierane, które dopiero po ukończonej rewizyi wszystkich Kass, każdemu Kassyerowi w porządku zwracane być powinny.

§ 88.

Zwierzchnik, któryby nie rewidował Kassy jego dozorowi poruczonej w powyż wyrażonym czasie, i swęj Zwierzchności protokołu czynu tego nie podał, podpadać będzie karze w osobnej ustawie wyznaczonej.

§ 89.

Jeżeliby kiedykolwiek okazać się miało, że dla spóźnionych lub tylko powierzchownie odbytych rewizyj Kass, defekta przez czas niejaki ukryte zostawały, takowe z swego majątku zastąpić powinien będzie Zwierzchnik, który niedoskonale Kass odbywał rewizye.

§ 90.

Na przełożonych, którzyby Kassyerom, pod dozorem ich będącym, oszukaństwa i fałsze pobłażali, lub sami im do tego pomocniami byli, szczególną ustawą przepisana jest kara.

§ 91.

Przy rewizyi Kass, rewidujący uważać ma na to szczególnie, czy rejestra porządnie są utrzymywane, czy pomiędzy sobą są zgodne, to jest: dziennik z manualami i kontrolłą,

i czy się z miesięcznemi zgadzają ekstraktami; dalej czy dokumenta tak percepty jako i wydatków tyczące się, niemniej i specyfikacye odesłanych pieniędzy, nie tylko co do ogólnej summy lecz i do każdego gatunku gotowizny z onemiż nie różnią się i czy dokumenta wspomniane są w formach legalnych sporządzone, i czy nie są fabrykowane lub nadrobione.

Dla uchronienia się, aby przy rewizyi jeden dokument dwa razy nie był prezentowany, Rewidujący na każdym dokumencie zaraz, kiedy go rewiduje, wizę swoją zapisywać powinien. Nadto uważać będzie Rewidujący na datę szczególnież dowodów percepty, na których, jeżeli wcześniejsza znajduje się data, aniżeli w rejestrze, powinien Rewizor natychmiast najściślej dochodzić, dla czego percepta w rejestr później zapisana została.

Jeżeli dowody usprawiedliwiające wydatki okażą się być antydatowanemi, a takowe wydatki pod datą późniejszą znajdują się zapisane w rejestrach, Rewidujący Kasę powinien śledzić, czy tenże sam wydatek pod wyższą datą w upłynionym miesiącu nie jest w księgach zapisany. Jeżeli Kassyer wydatek jakowy samém tylko zaświadczeniem z Urzędu pocztowego danym, udowadniać będzie (co za dostateczny dowód przyjmowaném być nie powinno), obowiązany jest Rewidujący w protokóle okoliczność tę opisać i Kassyerowi zalecić, aby starał się mieć kwit należyty od téj Kassy lub osoby, do której pieniądze pocztą przesłał. Przy następującej rewizyi, pierwszym jest obowiązkiem Rewidującego przekonywać się, czy Kassyer już ma kwit legalny na summę tę, na którą przy poprzedniczej rewizyi samém zaświadczeniem pocztowém wydatek udowodnić zamierzył. Nakoniec przekonywać się Rewidujący powinien, czy gotowizna z rejestrami zgadza się; w tym celu powinien przy znaczniejszych Kassach przynajmniej kilka etykietowanych kasowych worków przeliczyć, przy mniejszych zaś Kassach cały zapas pieniędzy przerachować, i dochodzić ma, czy Kassyer wszystko to uskutecznił, co jemu, przy ostatniej rewizyi Kassy, w protokóle do uskutecznienia poleconém było.

§ 92.

Oprócz tego powinnością jest Rewidującego przy rewizyi Kassy przekonywać się:

- a) czy skrzynia kassowa jest mocna, zupełnie z żelaza zrobiona, albo przynajmniej mocnemi ryfami żelaznemi obita?
- b) czy zamki w tej skrzyni kassowej są dobre i nie zdezelowane?
- c) czy w domu, w którym się Kassa znajduje, nie są umieszczone rozmaite objekta, dom na przypadek spalenia narażające, i czy zamknięcie zewnętrzne jest mocne?
- d) czy pieniądze w Kassie będące należycie są rozgatkowane i w worki lub paki upakowane i czy na tych ilość pieniędzy i waga takowych jest wyrażona?
- e) czy officjaliści kassowi nie chowają pieniędzy, do Kassy należących, w swym prywatnym schowaniu, lub też, czy nie trzymają w skrzyniach kassowych takowych pieniędzy, które nie są własnością skarbową. Depozyta dla zabezpieczenia Skarbu do Kassy złożone, nie mają być uważane jako pieniądze do Kassy nie należące;
- f) czy defekta przez decyzję Dyrektora Skarbu uznane, przez Kassjera i Kontrollera komportowanemi są do Kassy, lub nie?
- g) czy kwity celne zaświadczające, plomby, papier stemplowy i sprzęty urzędowe w tej samej znajdują się ilości, w jakiej podług rejestrów znajdować się powinny, i czy nie są uszkodzone?
- h) czy depozyta bądź w pieniądzach lub w efektach złożone, rzetelnie podług rejestru depozytowego znajdują się.

§ 93.

Uskuteczniejszy to wszystko co wyżej względem rewizyi przepisano, powinien Rewidujący protokół swojej czynności spisać, w którym naprzód o monitach z przeszłej rewizyi nadmienić, czy lub jak dalece takowe załatwione; potem wszelkie okoliczności, które przy niniejszej rewizyi dostrzegł wyłuszczy, i dawszy potem protokół ten Kassyerowi podpisać, takowy swój zwierzchniczj Władzy prześle, zostawiwszy jeden egzemplarz onegoż przy Kassie tój, którą rewidował.

§ 94.

Rewidujący Kasę, w miesiącu Maju rewidując, zwróci na to uwagę swoją, czy roczny rachunek i jak daleko jest przygotowany, i o tém w protokóle rewizyjnym wzmiankę uczynić powinien.

§ 95.

Każdy rewidujący Kasę, bądź departamentową lub szczegółową, gdyby odkrył przy rewizyi istotny defekt, wynoszący złotych 300 lub więcej, natychmiast Kassyera suspendować będzie i zastępcę ustanowi.

§ 96.

Jeżeliby okazało się, że takowy defekt pochodzi z złego sumienia Kassyera i chęci zysku, w takim razie Rewidujący go natychmiast zaaresztuje.

§ 97.

Takowy areszt równie miejsce mieć ma, jeżeli defekt wynaleziony, przenosi kaucyę przez Kassyera stawioną.

§ 98.

W przypadkach poprzedniczemi paragrafami 95, 96 i 97-m objętych, rewidujący Kassę bez najmniejszej zwłoki rapport dostateczny do Dyrektora Skarbu odsyłać powinien; Dyktor zaś Skarbu takowe rapporta Ministrowi Skarbu niezwłocznie przedstawiać ma, z doniesieniem komu jest powierzone tymczasowe Kassą zawiadywanie.

T Y T U Ł VII.

O zabezpieczeniu Kass.

§ 99.

Obowiązkiem szczególniejszym Dyrektorów Skarbu jest, mieć ciągle staranie o to, aby officjaliści kassowi przez przestępstwa Skarb nie krzywdzili, tudzież aby Kassy od niebezpieczeństwa ognia i kradzieży zapewnione były.

§ 100.

Kassyerowie i inni przy Kassie będący officjaliści, ściśle doglądać mają, aby przy paleniu świec, jako i przy podpalaniu w piecu wszelką ostrożność zachowywano.

§ 101.

Przy Kassach znaczniejszych, gdzie dwóch jest kassowych officjalistów, powinna być Kassa dwóma opatrzona zamkami, które nie zewnątrz, lecz wewnątrz mają być przybite. Klucz jeden mieć będzie Kassyer, a drugi Kontroller.

§ 102.

Dyrektorowie obowiązani będą, jak najściślej egzaminować kaucye Kassyerów, szczególnież co do ich legalności i for-

my. Szczególniejszą zachowają staranność, aby Kassy w domach bezpiecznych od ognia lokowane były, i aby pod strażą przyzwoitą, gdzie tego potrzeba wymaga, ciągle zostawały.

§ 103.

Dla ułatwienia ratunku Kassy w przypadku ognia, mają być utrzymywane w bliskości domu, gdzie Kassy są lokowane, narzędzia do gaszenia ognia służące, tudzież przy wielkich Kassach przez noc wóz do wywożenia pieniędzy i aktów.

Skrzynie kassowe mają stać zawsze na kółkach.

§ 104.

W przypadku gdyby się wszczął pożar w mieście, lub kiedy są grzmoty wielkie z piorunami, wszyscy oficjaliści natychmiast do Kassy pośpieszać powinni.

T Y T U Ł VIII.

O sprzętach kassowych.

§ 105.

Gdy w Kassach publicznych różne sprzęty są potrzebne, które jednak do okoliczności miejsca, do rozciągłości czynności kassowych, i do liczby znajdujących się przy Kassach oficjalistów umiarkowane być muszą; przeto utrzymywane będą w Kassach znaczniejszych:

- a) skrzynia żelazna; w Kassach zaś mniejszych dębowa, żelazem dobrze okuta, zamkami i kłódkami należyście opatrzona;
- b) wielkie i małe, doskonałe i uregulowane wagi, tak do ważenia monety srebrnej, jako i złota;
- c) stół do rachowania pieniędzy;
- d) deski do tegoż zamiaru;

- e) stół do pisania, stołki i lichtarze dla officyalistów kassowych;
- f) repozytorya do składania ksiązek i rachunków;
- g) szafa z przegrodami do zamykania składanych tamże dowodów kassowych;
- h) pieczęć kassowa.

§ 106.

Powinnością jest Dyrektorów skarbowych mieć o to staranie, aby każda Kassa w potrzebne jój sprzęty opatrzoną była.

T Y T U Ł IX.

Oznaczenie etatu.

§ 107.

Etat jest prawidłem normalném czynów kassowych, według tego tylko Kassyerowie przychody pobierać i wydatki czynić będą. Wszelkie czyny z szczegółami etatów niezgodne, są nieprawne i odpowiedzialność na Kassyerów ściągające. Etyaty obowiązują nie tylko Kassyerów lecz i Dyrektorów Skarbu. Ponieważ projekta do etatów powinny być corocznie podawane do Ministra Skarbu przez Dyrektorów w miesiącu Grudniu; przeto w układaniu ich zachowają porządek następujący.

§ 108.

Etyaty okazujące dochody skarbowe, nie powinny być nikomu, jak tylko od Rządu upoważnionemu, pokazywane. Główne zaś departamentowe etaty pod osóbném zamknięciem trzymane być powinny.

§ 109.

1) Etat każdy na obwołucie wyraźnie wskazywać będzie:

- a) do jakiej Kassy należy, jakie percepty i rozchody pieniędzy w sobie zawiera;
- b) od którego czasu użycie jego rozpoczyna się i w którym się kończy.

2) Powinna być wyszczególniona percepta, a w końcu rekapitulacya tytułów i summa percepty.

3) Dalej następuje ekspens, który również porządkiem tytułów wydatków właściwych wyszczególniony być ma, dodawszy w końcu rekapitulacyą tytułów i summę ekspensy.

4) Następuje ballans percepty z ekspensą, z czego okazywać się będzie czy percepta ekspens przewyższa, lub czy jedno drugiemu równa się.

§ 110.

Odmiany i różnice zachodzące między projektującym się etatem, a w używaniu będącym, powinny być urzędowemi kopiami zapadłych w tej mierze reskryptów udowodnione. Przy niestałych podatkach perceptę udowodniać będzie sześćioletnia percepta, przez frakcyą na rok jeden obrachowana.

§ 111.

Do ułożenia dokładnego projektów etatowych należy i to, aby specyjalną w etacie umieszczać dezygnacyę tych, którzy stałą opłatę pod jakimkolwiek tytułem z Kassy pobierają. Odmiany officyalistów kopiami urzędowemi reskryptów mają być udowodnione.

§ 112.

Przy każdym podaniu projektu etatowego powinien Dyrektor Skarbu dołączać protokół obserwacyjny Kalkulatury

swojej nad etatem w używaniu będącym i projektowanym, do którego rewidowanego przez Kontrollera jeneralnego uwagi swoje względem różnic i odmian w etacie nowym potrzebnych, dokładnie wyłuszczać będzie.

§ 113.

Etaty główne przez Króla potwierdzone będą. Etaty zaś specjalne Nasz Minister Skarbu podpisywać ma.

§ 114.

Skoro zaaprobowane etaty Dyrektor odbierze, natychmiast takowe przekopiować każe, i każdą Kassie urzędową kopię prześle, do której ta względem obrachunku swych gotowizn stosować się powinna.

T Y T U Ł X.

Przepisy ogólne.

§ 115.

Nad drzwiami domu, w którym publiczna umieszczona jest Kassa, wywieszona być ma na widok publiczny tablica z herbem krajowym i napisem tytułu, jakiego Kassa według przepisów używa.

§ 116.

Dla przyjmowania podatków i dochodów publicznych, każda Kassa, wyjąwszy dni niedzielne i świąt uroczystych w kraju obchodzonych, ma być codziennie bez przerwy otwarta od godziny ósmej z rana, aż do dwunastej w południe, a po południu od godziny drugiej, do godziny szóstej wieczór.

§ 117.

Tam gdzie nie ma urzędnika skarbowego, zwierzchni dozór nad Kassą mającego, na przypadek śmierci Kassyera, Podsedek, a gdyby tego w miejscu nie było, Burmistrz miasta w obecności successora przytomnego po zmarłym Kassyerze, a w niebytności takowego, w obecności dwóch wiarygodnych świadków, Kassę i akta natychmiast opieczętują, i o tém bezwłocznie Dyrektorowi Skarbu w departamencie donosą.

§ 118.

Jeżeli zmarły officyalista kassowy miał wyznaczonego sobie od zwierzchności podczas choroby zastępcę; wtedy przystąpienie do opieczętuwania Kassy i aktów nie jest potrzebnem.

§ 119.

Na przypadek gwałtownego do Kassy dobycia się, lub skradzenia onęj w inny sposób, Kassyer przy takiej Kassie zostający, uwiadomić powinien o wydarzonym przypadku natychmiast najbliższą swą przełożoną Władzę, która gdyby w miejscu nie znajdowała się, wezwać ma niezwłocznie Podseodka i Burmistrza miejscowego, a gdyby jednego z nich nie było, tedy zarekwiruje tego, który z nich w miejscu jest obecnym, ażeby w przytomności Kassyera indagacją ścisłą wyprowadzili, szkodę w Kassie istotnie zrzadzoną opisawszy, całą rzecz wyjaśnili, sprawców zaś przytrzymać lub ścigać kazali, poczem Kassyer niezwłocznie powinien uczynić dokładny rapport, do najbliższej swęj przełożonej Władzy.

§ 120.

Na przypadek, gdyby Kassyer miał zbiedz, wtedy officyalista inny przy Kassie będący, a w niedostatku tego Władza miejscowa sądowa lub administracyjna natychmiast

o tém donieść ma Władzy skarbowej. W takich zdarzeniach officyalista skarbowy zwierzchni dozór nad Kassą powierzony sobie mający, zarekwirowawszy Podśędka, a gdyby ten nie był w miejscu, Burmistrza miasta, natychmiast przystąpi z nim do opieczętowania pozostałego po zbiegu majątku ruchomego, Kassy i aktów, a w przypadkach niebytności któregookolwiek z wyżej wyrażonych officyalistów, będzie mogło być uskutecznióm przez jednego z nich w obecności dwóch wiary godnych świadków.

§ 121.

Dyrektorowie Skarbu o zdarzeniu przypadków wymienionych w poprzedniczych artykułach 117, 118, 119, 120-m, natychmiast Ministrowi Skarbu donosić mają z przedstawieniem wszelkich zaszyłych i odkrytych okoliczności.

§ 122.

Obliczenie odkrytego lub doniesionego w Kassie defektu, zawsze dziać się powinno przez officyalistę skarbowego, przełożonego nad Kassą wspólnie z Podśędkiem, który jako officyalista sądowy, akt bliższego śledzenia odkrycia, oraz przyznania takowego defektu legalizować ma.

§ 123.

Każdy urzędnik skarbowy dopełniający ściśle przepisów w niniejszym regulaminie objętych, na szczególne zasługi sobie względy i promocyą; ten zaś, który albo z niedbalstwa, opieszałości, złej konduity lub niechęci i niezdatności popełniać będzie błędy, szkody, zdrożności i podstępny, wedle ustawy względem przestępstw officyalistów skarbowych wydaney surowo karanym być ma.

Taka jest wola Nasza, do której stosować się macie.

w Warszawie, dnia 18 Sierpnia 1809 roku.

N° 50.

Przepisy rachunkowości Kass powiatowych.

(d. 11 Października 1823 r.)

W s t ę p.

W zamiarze ustalenia służby kassowej w obwodach, wskazania Kassom obwodowym jednostajnych prawideł do wszelkich działań im właściwych, które osobnemi przepisami i re-skryptami określone zostały, stanowi się co następuje:

I. O rejestrach bierzych czyli kadastrach.

Art. 1.

Rejestra bierze są to księgi, zawierające w sobie spis wszystkich kontrybuentów, opłacających podatki lub inne jakie należności. Dopóki stałe prawidła w téj mierze po ułożeniu budżetu konstytucyjnego, postanowione nie będą; rejestra bierze układane być mają w terminach i na mocy osobnych przepisów, jakie co rok od Kommissyi Wojewódzkiej na mocy wyższego polecenia Kassa obwodowa odbierać będzie.

Rubryki rejestru bierczego są następujące:

- a) numer porządkowy parafii;
- b) nazwisko parafii;
- c) numer porządkowy dóbr;
- d) nazwisko } dóbr,
 } posiadaczy;
- e) ilość dymów;

- f) ilość podatku lub opłaty na rok ten, za który projekt do etatu podaje się;
- g) ilość podatku lub opłaty podług etatu roku upłynionego;
- h) w stosunku do etatu roku upłynionego { mniej,
więcej;
- i) uwagi.

Art. 2.

Rubryka „numer porządkowy parafii” zawierać ma numer kolejny i ciągly wszystkich parafij w jednym tytule.

Art. 3.

W rubryce „nazwisko parafii” wymienić należy parafie w porządku alfabetycznym.

Art. 4.

Rubryka „numer porządkowy dóbr” zawierać ma numer kolejny i ciągly aż do ukończenia wpisu wszystkich kontrybuentów, przez wszystkie tytuły dochodów.

Art. 5.

W rubryce „nazwisko dóbr” wymienić należy dobra parafiami, a w każdej parafii podług porządku alfabetycznego; do rubryki zaś „nazwisko posiadaczy” zapisane być mają nazwiska właścicieli tychże dóbr.

Art. 6.

Rubryka „ilość dymów” winna być zapelnioną przy tytule podymnego zwyczajnego i podwyższonego, a to co do każdego dóbr w szczególności.

Art. 7.

W rubryce „ilość podatku na rok przyszedły” zapisać należy ilość podatku lub opłaty na mocy etatu poprzedniego albo na mocy szczególnych dyspozycyj.

Art. 8.

Rubryka „ilość podatku w roku upłynionym opłacanego” zapełnioną być ma podług rejestrów bierczych minionego roku.

Art. 9.

Po porównaniu należności w dwóch poprzednich rubrykach zamieszczonych, różnica okazująca się zapisaną być winna do jednej z rubryk „mniej” „więcej.”

Art. 10.

W rubryce „uwagi” należy wymienić datę i numer upoważnienia i numer dowodu, a to przy każdej zmianie, jaka w rubrykach „mniej” „więcej” okazaną będzie.

Art. 11.

Przy układaniu rejestrów bierczych, służyć ma to ogólne i nigdy nie wzruszone prawidło, iż żadna w nich zmiana na przeciw etatowi upłynionego roku dopuszczoną być niepowinna, któraby opartą nie była na upoważnieniu respective Kommissyi Rządowej, pod której zarządzeniem dochody zostają.

Art. 12.

Rejestr bierczy zawierać w sobie ma tytuły dochodów w porządku następującym:

A) *Dochody state.*

I. Podatek gruntowy.

- 1) Ofiara z dóbr duchownych $\left\{ \begin{array}{l} 10 \\ 20 \\ 40 \\ 50 \end{array} \right\}$ procent;
- 2) Ofiara z dóbr ziemiańskich $\left\{ \begin{array}{l} \text{z miast,} \\ \text{z wsiów;} \end{array} \right.$
- 3) Ofiara z dóbr do- $\left\{ \begin{array}{l} \text{francuzkich 5 i 24 od sta,} \\ \text{nataryuszów} \quad \left| \text{polskich 10, 20 i 24 od sta;} \end{array} \right.$
- 4) Ofiara z nowo przybyłych $\left\{ \begin{array}{l} \text{nowo wynalezionych,} \\ \text{przedmiotów} \quad \left| \text{dobrowolna;} \end{array} \right.$
- 5) Subsidiium charitativum;
- 6) Kanon z dóbr przez Rząd $\left\{ \begin{array}{l} \text{kanon stały,} \\ \text{Pruski rozdarowanych} \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{kompetencye,} \\ \text{kompetencye i procent} \\ \text{administracyjny;} \end{array} \right. \end{array} \right.$
- 7) Łanowe;
- 8) Czynsz z miast Magdeburgskich;
- 9) Kontyngens liwerunkowy $\left\{ \begin{array}{l} \text{od dworów i probostw,} \\ \text{od gromad i miast.} \end{array} \right.$

II. Podatek od mieszkań i zabudowań.

- 10) Podymne dawne $\left\{ \begin{array}{l} \text{z miast,} \\ \text{z wsiów;} \end{array} \right.$
- 11) Podymne podwyższone;
- 12) Czopowe i młynowe $\left\{ \begin{array}{l} \text{kanon z młynów,} \\ \text{czopowe i młynowe dawne.} \end{array} \right.$

III. Podatek osobisty.

- 13) Rekrutowe i popisowe $\left\{ \begin{array}{l} \text{od Żydów,} \\ \text{od Menonistów.} \end{array} \right.$

B) *Dochody niestale.*

- 14) Konsumcya od rzezi wiejskiej;
- 15) Szynkowe od żydów;
- 16) Dochody przypadkowe.

C) *Dochody z dóbr rządowych.*

I. Z dóbr Korony.

- 17) Czynsze włościańskie;
- 18) Laudemia.

II. Z dóbr narodowych.

- 19) Czynsze włościańskie;
- 20) Prowizye od kapitałów { czynsze rumptionalne,
dziesięciny pieniężne,
prowizye od kapitałów;
- 21) Czynsz z domów i gruntów rządowych;
- 22) Dziesięciny wytyczne;
- 23) Laudemia.

III. Dochód z dóbr oddzielnej administracyi poruczonych.

- 24) Z dóbr po-jezuickich { z dóbr i czynszów,
z domów,
z dziesięcin,
z prowizyi od kapitałów;
- 25) Z dóbr za przywilejami trzymanyh.

D) *Dochody rozmaite.*

- 26) Opłata szarwarkowa;
- 27) Opłata drogowa;
- 28) Zwrot pożyczek na zakładanie rękodzielni, murowanie domów po miastach i t. p. udzielonych;

- 29) Za dobra przez Rząd Austryacki sprzedane;
- 30) Dochód z zarobku więzień.

Art. 13.

Każdy tytuł dochodu, w rejestrze bierczym objęty, ma być zasummowany przez rubryki w artykułach 7, 8 i 9 wyżej opisane, a rezultat onychże przenieść należy do zebrania ogólnego, które w końcu rejestru bierczego uczynione być ma. Każdy tytuł w szczególności i wszystkie tytuły dochodów łącznie zebrane i zasummowane, odpowiadać powinny podanemu projektowi do etatu w szczególe i w ogóle.

Art. 14.

Rejestr bierczy każdego obwodu, składać się ma z jednego tomu, który ma być paginowany, osznurowany i przez oficyalistów kassowych oraz przez Kommissarza Obwodowego podpisany, przy wyciśnieniu urzędowej onychże pieczęci.

Art. 15.

Na wstępie rejestru bierczego ma być uczyniony spis tytułów dochodów w nim objętych, z wymienieniem przy każdym z nich strony, na której się znajduje. Na okładce tegoż należy dać napis: „Rejestr bierczy obwodu N, w województwie N, na rok N.“

II. O projektach do etatów.

Art. 16.

Projekt do etatu Kassy obwodowej zawierać powinien ogólne rezultaty wszystkich tytułów dochodów w rejestrze bierczym zamkniętych. Układanie projektów do etatów za-

leżąc będzie tak jak rejestrów bierzących od osobnych poleceń, jakie Kassa obwodowa corocznie odbierze. Etat dla Kassy obwodowej na rok 1824 zatwierdzony, służyć ma za wzór co do porządku i co do formatu papieru.

Art. 17.

Rubryki projektu do etatu mają być następujące:

- a) numer } porządkowy,
 } budżetowy;
- b) tytuł dochodu;
- c) dochód } przed linią;
 } w linii { w szczególe,
 } w ogóle;
- d) dochód w linii ma wpłynąć w miesiącu (tu dwanaście rubryk na dwanaście miesięcy);
- e) uwagi.

Art. 18.

Rubryka „numer porządkowy“ mieścić w sobie będzie numer kolejny i ciągły wszystkich tytułów dochodów wyżej w artykule 12-tym wymienionych. Co zaś do rubryki „numer budżetowy“ ta będzie zostawioną otwartą, gdyż zapelnienie oniej nastąpić tylko może w Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, a to po ułożeniu budżetu respective roku.

Art. 19.

W rubryce „tytuł dochodu“ wymienić należy w porządku wyżej w artykule 12-tym wymienionym, wszystkie tytuły dochodów. Pod każdym tytułem wyrazić należy powiat z którego dochód przypada, a obok niego zapisać ilość dochodu, w szczegółach takich, jakie i który tytuł w sobie mieści.

Art. 20.

Do rubryki „dochód przed linią“ zapisywać należy wszelkie dochody w kwestyi będące, każdego respective tytułu. Rubryka ta zasummowaną być ma raz na każdej stronie, celem przeniesienia rezultatu onej na stronę drugą, i tak podobnie z strony drugiej na trzecią i t. d. aż do końca projektu.

Art. 21.

Rubryka „dochód w linii w szczególe“ zawierać ma ogólną ilość każdego tytułu dochodów, zgodną z rezultatem rejestru bierczego. Rubryka ta zasummowaną być winna przy każdym oddziale dochodów stałych, niestałych, z dóbr rządowych i rozmaitych, a rezultat onej w następującej rubryce umieścić należy.

Art. 22.

Do rubryki „dochód w linii w ogóle“ zapisać należy ogół dochodu czterech oddziałów wyżej w artykule 21-szym wymienionych. Rubryka ta na każdej stronie raz zasummowaną być ma, tak jak wyżej w artykule 20-tym przepisano.

Art. 23.

W rubrykach na dochód każdego miesiąca przeznaczonych, rozłożyć należy dochód każdego tytułu, okazany w rubryce, artykułem 21-szym opisanéj.

Rozłożenie to dokonaniem być powinno:

- a) co do podatków, stałe raty mających, podług praw i postanowień Rządu;
- b) co do dochodów, które stałych rat nie mają, jako to: dochody przypadkowe, laudemia, z zarobku więźniów, takowe rozłożone być mają w równéj propor-

cyi na rat dwanaście. Ułomków atoli w takim rozkładzie dochodu unikać należy tym sposobem, aby grosz jeden lub kilka w ratach pierwszych miesięcy był objęty.

Rubryki te zasummowane być mają raz na każdej stronie, w myśl przepisu artykułem 20-tym objętego.

Art. 24.

W rubryce „uwagi“ domieścić należy przy każdym tytule, który przy nowo podającym się projekcie do etatu uległ zmianie, numer dowodu, który do téj zmiany w myśl artykułu 11-go upoważnił, tudzież przy każdej summie antilinealnej w krótkości dać objaśnienie, dla jakich powodów należność przed linią stojąca do linii przeniesioną nie jest.

Art. 25.

Rezultat z zasummowania rubryki, ogół dochodów każdego oddziału obejmującej, ma być powtórzony literami. Na pierwszej stronie projektu do etatu wyrazić należy: „Projekt do etatu dochodów Kassy obwodu N, w województwie N, na rok N.“ poczem takowy przez Poborcę i Kontrollera podpisanym, urzędową pieczęcią opatrzone, i do Kommissyi Wojewódzkiej w terminie, jaki oznaczony będzie, przesłanym być winien.

Art. 26.

Do projektu do etatu dołączone być mają:

- a) rejestra biercze, czyli kadastra na których są oparte;
- b) dowody usprawiedliwiające proponowane w dochodach zmiany. Dowody te w kopiach urzędowych, to jest przez Poborcę i Kontrollera podpisanych i urzędową pieczęcią Kassy opatrzonych, zebrane, w jednym tomie zszyte i numerowane być winny.

Art. 27.

Projekt do etatu przez Kasę obwodową ułożony, i przez Kommissyę Wojewódzką przedstawiony, skoro Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zatwierdzi, przybiera postać etatu dochodów, który Kassie obwodowej przez ciąg roku całego za prawidło w postępowaniu służyć ma.

III. O poborach.

Art. 28.

Dochody Kass obwodowych są dwojakie: albo są zwyczajne, albo depozytowe.

Art. 29.

Dochody zwyczajne są te, które Kassom obwodowym do poboru przekazane będą, bądź etatem przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzonym, bądź osobnemi w dodatku do etatu wydanemi reskryptami. Tytuły tych dochodów wyżej w artykule 12-tym wymienionemi już zostały.

Art. 30.

Dochody depozytowe są to wpływy, już to zastępczo na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej pobierane, już to wszelkie inne uboczne obce, które na mocy tylko polecenia Kommissyi Wojewódzkiej przyjmowane i wydawane być mogą.

IV. O wydatkach.

Art. 31.

Dopóki Kassy obwodowe żadnych wydatków na swym etacie posiadać nie będą, dotąd z dochodów zwyczajnych, za-

dnych wydatków opłacać nie mogą. Wydatek Kass obwodowych teraz składać się będzie jedynie z odsyłanych do Kassy głównej wojewódzkiej superat, które odpowiadać powinny pobranym przez nich dochodom, tak co do szczególnych oddziałów dochodów, o których będzie niżej mowa, jako i co do ogółu.

Art. 32.

Dla dogodności atoli Władz miejscowych, może Komisya Wojewódzka polecić właściwym Kassom obwodowym opłacać miejscowe wydatki na mocy udzielonego onymże wy ciągu z etatu Kassy głównej wojewódzkiej, lecz to tylko na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej następować powinno, w księgach zaś Kass obwodowych, ten tylko ślad zostawionym będzie, iż dowody z dopełnionej opłaty, do Kassy głównej wojewódzkiej za gotowiznę przesłaniami zostały.

Art. 33.

Co do wydatków depozytowych, czy te będą dokonane z wpływów zastępczo na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej pobranych, czy téż z innych ubocznych obcych, postąpić z niemi należy w tym samym sposobie, jak wyżej w art. 32-m przepisano. Jeden tylko wydatek zwracania wadiów, na licytacji złożonych, na mocy polecenia Kommissyi Wojewódzkiej w miejscu dopełniony być może.

V. O księgach kassowych.

Art. 34.

Osobne będą księgi dla Kass obwodowych na dochody i wydatki zwyczajne, osobne na dochody i wydatki depozytowe.

Wszystko co tylko przez Kassy obwodowe pobraném lub wydaném będzie, przechodzić ma przez przychód i wydatek ksiąg kassowych, pod karą oddalenia ze służby.

Art. 35.

Księgi na dochody i wydatki zwyczajne są:

- 1) dziennik przychodów;
- 2) dziennik wydatków;
- 3) kontrolla kwitaryuszowa;
- 4) manual zaległości;
- 5) kontrolla egzekutnego.

Art. 36.

Na dochody i wydatki depozytowe księgi są następujące:

- 1) dziennik depozytów;
- 2) kontrolla depozytów.

A) *O księgach na dochody i wydatki zwyczajne.*

I. Co do dziennika przychodów.

Art. 37.

Dziennik przychodu zawierać ma rubryki następujące:

- a) numer porządkowy;
- b) data wpływów;
- c) wyszczególnienie dochodu;
- d) kontrolli kwitaryuszowej } numer,
strona;
- e) manualu zaległości } numer,
strona;
- f) jednaście rubryk na gatunki monet i jedna na ogół;
- g) pięć rubryk na dochody pięciu na rok 1824 przyjętych oddziałów dochodów.

Art. 38.

W rubryce „numer porządkowy” zapisywany będzie numer kolejny każdego w szczególności wpływu; numer ten ma być ciągły od początku aż do końca roku.

Art. 39.

Rubryka „data wpływów” zawierać ma dzień, miesiąc i rok wniesionego podatku, lub innej jakiej opłaty. Nie wolno jest ani wcześniejszej, ani późniejszej zapisywać daty, nad tę, w której wpływ istotnie nastąpił.

Art. 40.

Do rubryki „wyszczególnienie dochodu” pięć następujących kategorii przy każdym wpływie, zapisanemi być mają:

- 1) kto;
- 2) z jakich dóbr, lub z jakiego miejsca;
- 3) jaki podatek, lub jaką opłatę;
- 4) za który rok;
- 5) za którą ratę opłaca.

Art. 41.

Jeżeli opłacany przez kontrybuenta podatek pochodzi z roku bieżącego, to jest z tego samego, w którym takowy wnosi, natenczas w rubryce „kontrolli numer, strona” zapisać należy numer porządkowy kontrolli kwitaryuszowej, gdzie wpływ ten zapisany został, i liczbę strony, na której jest wycięty kwit z téjże kontrolli.

Art. 42.

Jeżeliby podatek pochodził z lat poprzednich, zapełnić należy rubrykę następną numerem i liczbą strony manualu za-

ległości, pod którym i na której dochód zapisanym być się znajduje.

Art. 43.

Jedenaście rubryk na gatunki monet, pomiędzy którymi są dwie próżne na monety w ciągu roku postanowić się mogące, przeznaczone są do zapisania w nich takich gatunków pieniędzy, w jakich szczególnie każdy respective wpływ nastąpił. W rubryce zaś ogółu mieści się całkowita summa wpływu, która zapisanym w gatunkach monet szczegółom wyrównywać powinna.

Art. 44.

Pięć ostatnich rubryk odpowiadają przyjętym na rok 1824 pięciu oddziałom dochodów, jako to:

- 1) dochody z epoki Księstwa Warszawskiego;
- 2) dochody z epoki Królestwa, od 1 Czerwca 1815 r. do końca roku 1821;
- 3) dochody roku 1822;
- 4) dochody roku 1823;
- 5) dochody roku bieżącego 1824.

W jednej z tych rubryk powtórnie zapisać należy ogólny dochód tego roku, który do jednego z pięciu powyższych oddziałów należy. Rezultat tych pięciu rubryk, z kontrollami i manualiem w ścisłej zgodności zostawać mający, okazuje w każdym razie, jaki od czasu zamknięcia ksiąg kassowych i z której epoki był dochód, która to wiadomość koniecznie jest potrzebną podczas deklarowania superat do Kassy głównej wojewódzkiej.

Art. 45.

Dziennik dochodów Kassy obwodowej ma być oprawny i paginowany. Na okładce tegoż ma być dany napis: „Dziennik dochodów Kassy obwodu N, w województwie N, na rok N.”

Na ostatniej jego stronie, wyrazi Kommissya Wojewódzka ile stron zawiera, stwierdzi go swym podpisem, i pieczęcią urzędową, a następnie Kassom respective obwodów rozeszle, najdalej w dniu 15 Grudnia każdego upływającego roku.

Art. 46.

Dziennik dochodu zamykany czyli zasummowany być ma w dniu ostatnim każdego miesiąca, a rezultat ogólny tegoż odpowiadać powinien wszystkim szczegółom Kontrolli kwitaryuszowej i manualu zaległości. Przy pierwszym onego zamknięciu należy tu przenieść remanent z roku poprzedniego w myśl artykułu 175-go pozostać mogący, i do dochodów na nowo pobranych dodać. Przy ogóle z tego zamknięcia okazanym, należy wymienić „ogół dochodu za miesiąc N. roku N.”, pod którym wpisanym być winien taki sam rezultat z dziennika wydatków, i uczynić porównanie przychodu z wydatkiem, które sobie przez wszystkłą rubryki wyrównywać powinny.

Art. 47.

Książka ta służy tylko na przeciąg roku jednego, po upłynieniu którego, zachowaną być ma w archiwum Kassy obwodowej.

II. Co do dziennika wydatków.

Art. 48.

Dziennik wydatków składa się z rubryk:

- a) numer porządkowy;
- b) data wypłaty;
- c) wyszczególnienie;
- d) kontrolli

}	strona,
	numer;

- e) jedenaste rubryk na gatunki monet i jedna na ogół;
- f) pięć rubryk na wydatki pięciu na rok 1824-ty przyjętych oddziałów dochodów.

Art. 49.

Rubryka „numer porządkowy” zawierać ma numer kolejny odesłanej do Kassy głównej wojewódzkiej superaty, numer ten ma być ciągły od początku do końca roku.

Art. 50.

W rubryce „data wypłaty“ zapisany być ma dzień, miesiąc, rok odesłanej do Kassy głównej wojewódzkiej superaty. Gdy odsyłanie superat do Kassy głównej wojewódzkiej, co tydzień raz, wozową pocztą następować powinno, zatem idzie, iż dzień odchodzącej poczty, powinien być datą odesłanej superaty.

Art. 51.

W rubryce „wyszczególnienie“ wymienione być mają szczególne lata dwóch pierwszych epok, jeżeli z tych superata odsyłań będzie, i każdego roku ilość zapisać przed linią, do której dodane być winny summy innych epok pojedynczych, to jest z jednego tylko roku składających się, dla uformowania ogółu odsyłającej się superaty. Na przypadek gdyby superata Kassy obwodowej składać się miała z dokonanych na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej wydatków, dowody tej wypłaty dotyczące, należy pod właściwym rokiem, z którego wpływów opłata nastąpiła, wymienić z wyrażeniem:

- a) za jakim upoważnieniem;
- b) na jaki przedmiot;
- c) jakie dowody przesyłają się.

Art. 52.

Ponieważ ten sam dziennik wydatków przeznaczony jest również dla Kass głównych wojewódzkich jak obwodowych, i zawiera w sobie dwie rubryki kontrolli $\left. \begin{array}{l} \text{strona} \\ \text{numer} \end{array} \right\}$, która to kontrolla wydatków jedynie przez Kassy główne wojewódzkie utrzymywana, podaje sposobność zapełnienia onych samym tylko Kassom głównym wojewódzkim, przeto te dwie rubryki Kass obwodowych nie obowiązują, i w dzienniku wydatków, przez nich utrzymywanym, próżnemi pozostaną.

Art. 53.

Ogół odesłanej do Kassy głównej wojewódzkiej superaty, która podług przepisu w artykule 51-szym objętego, latami przed linią wyszczególnioną będzie, ma być zapisany w jednej linii przez jedenaście do tego przeznaczonych rubryk, w takich gatunkach monet, z jakich składać się będzie. Zapisanie całej superaty w jednej linii dla tego tu wyraźnie przepisuje się, iż szczegółowa kontrolla gatunków monet każdego oddziału nie jest potrzebną. Następnie zapisuje się w rubryce „ogół“ całkowita summa wydatku, która zapisanym w gatunkach monet szczegółom wyrównywać powinna.

Art. 54.

Od dnia 1-go Stycznia 1824 roku, deklarowanie superat do Kass głównych wojewódzkich przez rodzaje podatków i lata ustaje. W miejsce zaś tych deklaracyj obowiązane są Kassy obwodowe, przesyłane do Kass głównych wojewódzkich superaty deklarować na pięć wyżej w art. 44-tym wymienionych oddziałów dochodów. Pięć zatem rubryk ostatnich dziennika wydatków odpowiadają pięciu wymienionym wyżej oddziałom dochodów. Przy zapełnianiu takowych względ mieć należy, aby rezultat wydatku każdego oddziału wyrównywał:

- a) szczegółom w artykule 51-szym wyżej wymienionym;
- b) rezultatowi przychodu pięciu takichże rubryk dziennika przychodu;
- c) deklaracyi Kassy obwodowej, która przy superacie do Kassy głównej wojewódzkiej odesłaną być winna, stosownie do przepisu w artykule 139-tym niżej zawartego.

Art. 55.

Nie wolno jest Kassom obwodowym zarzucać Kasę główną wojewódzką szczegółowemi rapportami o odsyłanych dowodach za gotowiznę. Jeżeli bowiem jakowe wypłaty na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej, na mocy wyższych poleceń w tym sposobie jak wyżej w artykule 32-gim przepisano, dokonane będą, winna jest Kassa obwodowa dowody tej wypłaty dotyczące, przy superacie co tydzień odsyłać się mającej, dołączyć. Summę zaś niemi objętą w dzienniku wydatków i w deklaracyi superat przy gotowiznie tego oddziału dochodów, w myśl artykułu 51-go domieścić, z którego funduszków nastąpiła wypłata.

Art. 56.

Dziennik wydatków Kassy obwodowej ma być oprawny, paginowany, przez Kommissyę Wojewódzką poświadczony, i Kassom obwodowym rozesłany w tym sposobie, jak w artykule 45-tym przepisano.

Art. 57.

Dziennik ten zamykany być ma tak jak dziennik dochodu, co miesiąc, a rezultat onego wyrównywać powinien rezultatowi dziennika dochodów, tak aby z końcem każdego miesiąca żaden w Kassie nie zostawał remanent.

Art. 58.

Księga ta służy tylko na rok jeden, po upływnieniu którego, zachowaną być ma w archiwum Kassy respective obwodu.

III. Co do kontroll kwitaryuszowych.

Art. 59.

Kontrolle kwitaryuszowe w każdej Kassie obwodowej będą trojaki:

- a) kontrolła kwitaryuszowa właściwa, na dochody wszelkie zwyczajne, w artykule 12-tym wymienione, włączając 15-ty tytuł dochodów szynkowego od żydów;
 - b) kontrolła konsensów miejskich;
 - c) kontrolła konsensów wiejskich.
- a) *Co do kontrolli kwitaryuszowej właściwej na dochody wszelkie, wyjąwszy tytuł szynkowego od żydów.*

Art. 60.

Rubryki téj kontrolli kwitaryuszowej są następujące:

- a) numer porządkowy;
- b) należność podług rejestru bierczego;
- c) nazwiska dominiów i possessyj, opłacających podatek;
- d) numer dziennika;
- e) dwanaście rubryk na wpływ każdego miesiąca;
- f) ogół dochodu;
- g) pozostało do pobrania z końcem roku;
- h) kwity dla każdego kontrybuenta i na każdą ratę z osobna.

Art. 61.

W rubryce „numer porządkowy“ zapisany być ma numer kolejny podatku, przez kontrybuenta opłacić się mające.

go. Numer ten ciągły być winien aż do ukończenia spisu wszystkich kontrybuentów i wszelkich podatków, jakie w obwodzie mają miejsce, tudzież odpowiadać powinien pozycjom rejestru bierczego tak w szczególności co do każdej należności, jako i w ogóle.

Art. 62.

Rubryka „należność podług rejestru bierczego“ zawierać powinna szczegóły takie, jakie kadastra obejmują. Rezultat zaś tej rubryki odpowiadać ma rezultatowi zatwierdzonego przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu etatu, tak co do szczególnych tytułów należności, jako i co do ogółu.

Art. 63.

W rubryce „nazwiska dominiów“ wymienić należy dobra parafiami, a w każdej parafii nazwiska dóbr podług porządku alfabetycznego. Przy opłacie zaś każdej raty, wymieni Kassa kiedy i przez kogo podatek opłacony został, zgodnie z kwitem jaki kontrybuentowi wydany będzie.

Art. 64.

Do rubryki „numer dziennika“ zapisywany być ma ten numer kolejny dziennika dochodów, pod którym zapisany będzie wpływ, stosownie do art. 38-go.

Art. 65.

W jednej z dwunastu rubryk, na wpływ każdego miesiąca przeznaczonych, zapisze Kassa obwodowa pobrany podatek w tej ilości, na jaką kwit wydała, a mianowicie w rubryce tego miesiąca, w którym przez kontrybuenta wniesionym został.

Art. 66.

Rubryka „razem“ wypełnia się przy zamknięciu ksiąg z końcem Grudnia każdego roku, albo wtenczas gdy cała ilość podatku, którejkolwiek bądź pozycyi kwitariusza, całkowicie do Kassy wpłynie.

Art. 67.

W rubryce „pozostało do pobrania z końcem roku“ zapisaną będzie z końcem każdego roku po zamknięciu kwitariusza, taka należność poborowa, jaka z porównania wpływu z należnością wyniknie.

Należność ta przeniesioną będzie do manualu zaległości, jak to w artykule 79-tym niżej przepisano.

Art. 68.

Kwity na każdą ratę, obok właściwej pozycyi kwitariusza będące, wycinane być mają przez środek rubryk w których są wyrazy: „kontrolla kwitariuszowa“ a mianowicie wycięty być ma kwit na ratę pierwszą przez środek wyrazu „kwitariuszowa“, na ratę zaś drugą przez środek wyrazu „kontrolla.“ Wycięcie to dokonaniem być ma natychmiast po opłaceniu podatku przez kontrybuenta, i po wymienieniu w kwicie:

- a) numeru { dziennika,
kontrolli kwitariuszowej;
- b) nazwiska dóbr;
- c) nazwiska płacącego;
- d) tytułu podatku;
- e) rok, ratę należytości;
- f) ilość podatku przez gatunki monet w rubrykach właściwych kwitu, liczbami;
- g) ilość tegoż podatku wyraźnie literami.

Kwity takowe opatrzone być mają podpisem Poborey, Kontrollera i urzędową pieczęcią Kassy.

Wrazie gdyby kontrybuent zagubił kwit z kontrolli kwitariuszowej mu wydany, i zażądał powtórnego wydania mu onegoż, Kassa obwodowa już nie kwit ale świadectwo udzielić mu jest w obowiązku, iż summa na którą kwit zagubiony został, stosownie do ksiąg kassowych pod dniem N, numerem N, dziennika i kontrolli, opłaconą była.

Art. 69.

W przypadkach, gdzieby podatek nie w ratach etatem przepisanych, i w kwitariuszu wymienionych, lecz w całości od razu za rok cały przez kontrybuenta miał być opłacony, Kassa obwodowa winna żądaniu kontrybuenta w tej mierze uczynić zadość, i podatek który sam dobrowolnie w całorocznej ilości opłacić sobie życzy, przyjąć, w takim atoli razie winna jest wydać kontrybuentowi tyle kwitów, na ile rat podatek rzeczony w kwitariuszu był podzielony.

Art. 70.

Gdyby zaś, dla uznanej przez Kommissyę Wojewódzką niemożności, którenkolwiek z kontrybuentów przypadającą od niego ratę podatku chciał w części opłacić, Kassa obwodowa może i powinna takowy przyjąć, i kwit kontrybuentowi wydać, przy zachowaniu przepisów art. 65 i 68-go.

W takim atoli wypadku, wydając kwit kontrybuentowi z kwitariusza wycięty, winna jest na pierwszej stronie onegoż z istotnie odebranej ilości podatku pokwitować, na drugiej zaś stronie tegoż kwitu wyrazić:

Podług kwitariusza podatek wynosi. rsr.
na to opłacił jak na pierwszej stronie pokwi-
towane w dniu N. rsr.
pozostaje winien rsr.
wyraźnie rubli srebrem

Przy powtórnej opłacie reszty należności, winna jest Kassa obwodowa naprzód dopełnić formalności w artykule 65-tym przepisanej, i na drugiej stronie tegoż samego już dawniej wyciętego kwitu, który kontrybuent Kassie przedłożyć jest w obowiązku, dopisać:

na rachunek pozostałości z raty N, rsr.

opłacił w dniu N, rsr.

wyrażnie i t. d.

a zatem nic dłużnym nie zostaje.

To co wyżej przepisano do uzupełnienia kwitu na drugiej stronie, dopełnić słowo w słowo należy na drugiej stronie kwitariusza, przy odwołaniu się do polecenia Kommissyi Wojewódzkiej z daty i numeru, w którym niemożność kontrybuenta uznaną została.

Art. 71.

Jeżeliby podatek na mocy wyższego polecenia do odpisania w rubryce ubytku był wskazany, Kassa obwodowa powinna w kontrolli kwitariuszowej obok pozycji właściwej, przez wszystkie rubryk dwanaście na wpływ przeznaczonych, uczynić uwagę, iż podatek ten na mocy upoważnienia (tu wymienić datę i numer), umorzonym został; następnie zaś kwity z umorzonego podatku, mają być wycięte, skassowane i do upoważnienia dołączone, celem usprawiedliwienia tego ubytku przy rachunkach Izbie Obrachunkowej zdawanych. Skassowanie kwitu nastąpić ma w tym sposobie, aby na pierwszej stronie onego, wypisane były szczegóły w artykule 68-ym pod literą *b, d, e, g* wymienione, z domieszczeniem numeru kontrolli kwitariuszowej, na drugiej zaś stronie, aby uczynioną była uwaga w tej samej treści, jak wyżej w samym kwitariuszu dopełnić poleceno.

Ilość umorzonego w tym sposobie podatku, należy potrącić od należności właściwego tytułu, celem wyrównania przyzwoitego bilansu, pomiędzy rubrykami należności, wpływu

i zaległości. Szczególnym obowiązkiem jest rewidujących Kasy obwodowe, przekonywać się, czy kwity, z umorzonych podatków wycięte, znajdują się w zupełnej ilości przy dowodach, i czy są należycie skassowanemi.

Art. 72.

Jeżeli będzie przyznaną allewiacya w podatkach, lub inna jaka kompensata wzajemnych długów, w takim razie postąpi sobie Kassa obwodowa tak, jak gdyby podatek lub inna jaka należność w gotowiznie opłaconą była, z tą atoli różnicą, iż kwitując kontrybuenta z odebranego podatku, nawzajem od niego pozyskać winna kwit formalny z opłaconej mu allewiacyi lub innej jakiej należności, któryto kwit do Kassy głównej wojewódzkiej za gotowiznę w superacie odeśle, przy zachowaniu formalności w artykule 55-m przepisanej.

Art. 73.

Kontrolla kwitaryuszowa dla każdej Kassy obwodowej przygotowaną być ma w biurze Kommissyi Wojewódzkiej.

Aby zaś założenie oniej było jednostajnem dla wszystkich obwodów, Kommissye Wojewódzkie zachować mają przepisy następujące:

- a) Rubryki w punkcie 61-m i 62-m opisane, zapełnione być mają przez Kommissyę Wojewódzką; w rubryce zaś w artykule 63-m wymienionej, zapisać powinna Kommissya Wojewódzka nazwisko dóbr, z których podatek ma być opłacony.
- b) Każdy tytuł podatku, w kontrolli kwitaryuszowej objęty, powinien być zasummowany przez Kasę obwodową, a rezultat należności w rubryce właściwej okazujący się, odpowiadać powinien rezultatowi zatwierdzonego etatu.
- c) W kwitach kontrolli kwitaryuszowej zapełnić ma Kommissya Wojewódzka:

- a) nazwisko dóbr;
- b) tytuł podatku;
- c) rok i ratę należności;
- d) ilość podatku w rubryce ogółu;
- e) ilość tę podatku literami powtórzyć;

resztę do uzupełnienia przepisu w artykule 68-m danego, dopełni Kassa obwodowa.

- d) Kontrolła kwitaryuszowa podzieloną być ma na tyle tomów, ile tego miejscowa wymagać będzie potrzeba. Tom każdy successive zawierać w sobie ma podatki w porządku etatowym.
- e) Na każdym tomie powinien być napis: „Kontrolła kwitaryuszowa, dla Kassy obwodu N, województwa N, zawierająca (tu wymienić tytuły), tom N, następuje tom N”, lub jeżeliby to był tom ostatni, dodać należy „tom N, ostatni.”
- f) Na początku każdego tomu ma być uczyniony spis tytułów w nim zawartych, przy zacytowaniu strony, na której znajduje się.
- g) Każdy tom powinien być oprawny, paginowany, i podpisem, oraz pieczęcią urzędową Kommissyi Wojewódzkiej opatrzony, z wymienieniem ile stron w sobie zawiera, i kiedy Kassie obwodowej przesłany został.

Art. 74.

Tak przygotowane kontrolle kwitaryuszowe, mają być tak jak inne księgi kassowe rozesłane Kassom obwodowym, najdalej w dniu 15 Grudnia każdego upływającego roku.

Kwitaryusze na wszelkie inne wpływy za szczególnymi reskryptami w ciągu roku do pobrania wskazane, mają być dodatkowo Kassom obwodowym, po ich zapełnieniu w myśl przepisów powyższych, przesyłane. Przesłanie zaś takiego kwitaryusza dodatkowego, nastąpić powinno na ręce Kommissarza Obwodowego, z poleceniem, aby takowy Kassie obwodowej

wręczył, i własnoręcznie na ostatnim tomie kwitariusza właściwego roku zapisał, iż oprócz niego znajduje się w Kassie obwodowej kwitariusz osobny na sumę N, który przy zarządzeniu Kommissyi Wojewódzkiej z daty i numeru N, przesyłanym został.

Art. 75.

Kontrolla kwitariuszowa, ma być zamykaną czyli sumowaną w dniu ostatnim każdego miesiąca. Zamykanie to dopełnione być ma w tym sposobie, aby rubryka tego miesiąca, za który abszlus następuje, co do wpływów każdego tytułu podatku, zasumowaną była, rezultat każdego tytułu w szczególności przeniesiony być winien do ekstraktu miesięcznego, o którym niżej będzie mowa.

Art. 76.

Kontrolla kwitariuszowa co do 12 rubryk wpływu, służy tylko na rok jeden, lecz kwity w niej pozostałe służą aż do zupełnego onychże wycięcia.

b) *Co do kontrolli konsensów miejskich.*

Art. 77.

Kontrolla konsensów miejskich jest to księga, z której wycinane być mają konsensa dla starozakonnych, na wolność trudnienia się wyrobkiem lub szynkiem trunków po miastach. Skład téj kontrolli i jéj rubryki zależą od postanowień Rządu, jakie w téj mierze co rok ogłaszane będą. Przy rozsyłaniu coroczném druków do kontrolli konsensów miejskich, odbierze Kommissya Wojewódzka stosowne rozkazy, do których i sama się zastosuje, i Kassom obwodowym zastosowanie się poleci.

Wszakże nie można tu pominąć, iż kontrolla konsensów miejskich zamyka się z dniem ostatnim Czerwca każdego roku,

i do Kommissyi Wojewódzkiej wraz z obrachunkiem wydanych konsensów odsyłać być winna, stosownie do przepisów, jakie corocznie wydawane będą.

Po zamknięciu i odesłaniu kontroli konsensów miejskich i wiejskich, Kassa obwodowa winna jest przy układaniu ekstraktu kassowego za miesiąc Lipiec każdego roku, cały niedobór w tytule „szynkowe od żydów” odpisać w rubryce ubytku, przy odwołaniu się do przesłanej kontroli konsensów miejskich i wiejskich.

c) *Co do kontroli konsensów wiejskich.*

Art. 78.

Kontrola konsensów wiejskich jest tej samej natury, co kontrola konsensów miejskich, z tą różnicą, iż zawierać będzie konsensa na wolność trudnienia się wyrobkiem lub szynkiem trunków po wsiach. Skład i rubryki onej zależą także od corocznych postanowień i przepisów Rządu, które w czasie właściwym, w tym samym sposobie jak w art. 77-m nadmieniono, Kommissyom Wojewódzkim, a przez tę Kassom obwodowym udzielone zostaną.

IV. Co do manualu zaległości.

Art. 79.

Już w artykule 67-m wyżej nadmieniono, iż pozostałość z końcem roku w kontroli kwitaryuszowej okazana, przeniesioną będzie do manualu zaległości. Przeniesienie tej pozostałości poborowej do manualu zaległości, nastąpić powinno w tym samym porządku, takimi tytułami i szczegółami, jak je kontrola kwitaryuszowa przekazuje.

Art. 80.

Rubryki manualu zaległości są następujące:

a) numer porządkowy;

- b) nazwisko dóbr i własności, płacących podatki;
- c) numer kontrolli kwitaryuszowej;
- d) podług kontrolli kwitaryuszowej pozostało do pobrania z końcem roku;
- e) numer dziennika;
- f) dwanaście rubryk na wpływ każdego miesiąca;
- g) rubryka na ogół wpływu;
- h) umorzono;
- i) pozostało do pobrania z końcem roku.

Art. 81.

Rubryka „numer porządkowy” obejmować ma numer kolejny i ciągły każdej zaległości poborowej, przez wszystkie tytuły zaległości, każdego respective roku.

Art. 82.

W rubryce „nazwisko dóbr płacących podatek” wyrazić należy to, co w téjże rubryce w kwitaryuszu podług art. 63-go zapisaném będzie.

Art. 83.

Do rubryki „numer kontrolli kwitaryuszowej” zapisać należy numer téj pozycyi kwitaryusza, pod którym znajduje się w nim zaległość, w rubryce w art. 67-m opisanéj, okazana, która do manualu zaległości przeniesioną być ma.

Art. 84.

Rubryka „podług kwitaryusza pozostało do poboru z końcem roku 18...” zapełnioną być ma:

- a) albo z kwitaryusza, jeżeli podatek pochodzi z roku dopiero upłynionego;
- b) albo z manualu zaległości, jeżeli zaległość dotyczy dochodów lat, rok upłyniony poprzedzających.

W obu przypadkach ścisła zgodność bądź z kwitariuszem, bądź z manuałem, bądź nakoniec z rachunkiem roku upłynionego, jest niezbędnym warunkiem. W samej intytulacyi rubryki, należy uzupełnić rok, z końcem którego pozostałość ta przeniesioną została.

Art. 85.

W rubryce „numer dziennika” zapisywać należy numer kolejny wpływu, pod którym takowy w dzienniku zapereceptowany został.

Art. 86.

Dwanaście rubryk na wpływ każdego respective miesiąca przeznaczonych, zapełnione być mają stosownie do przepisu artykułu 65-go.

Art. 87.

Rubryka na ogół dochodu uzupełnioną być winna stosownie do przepisu artykułu 66-go.

Art. 88.

Wszelkie kwoty, które w rubryce ubytku na mocy wyższych poleceń odpisane być mają, odpisać należy w rubryce „umorzono” przez wszystkie zaś dwanaście rubryk, na wpływ przeznaczonych, domieści Kassa uwagę artykułem 71-m przepisaną, oraz zastosuje się do formalności tymże artykułem wskazanych, co do wycięcia, skassowania, i zachowania kwitu przy dowodach.

Art. 89.

Rubryka „pozostało do pobrania z końcem roku“ zapełnioną być ma przy zamknięciu manualu z końcem roku, a ilość w niej w szczególe i w ogóle okazaną, przenieść należy

w myśl artykułu 92-go na drugą stronę manualu, naprzeciw właściwej sobie pozycji.

Art. 90.

Podług przepisów, do końca roku 1823 obowiązujących, manual zaległości zakładany bywał corocznie, tak że podatki z końcem jednego roku zaległe, z jednego manualu do drugiego przenoszone były. Dla skrócenia czynności tak obszernej i co rok powtarzanej, stanowi się, aby z początkiem roku 1824 założony był manual, któryby służył na lat jedenaście.

Art. 91.

Druki do takiego manualu składają się z dwóch arkuszy: arkusz pierwszy zawiera rubryki wyżej w artykule 80-m wymienione;

arkusz drugi formuje się przez odcięcie dwóch pierwszych rubryk *a*, *b*, w tymże artykule opisanych.

Art. 92.

Jeden egzemplarz pierwszego arkusza i pięć egzemplarzy drugiego arkusza formują manual przez ciąg lat 11-stu, od 1 Stycznia 1824 r. do końca roku 1834 trwać mający, którego wzór dla łatwiejszego pojęcia załącza się.

I tak np. co do zaległości roku $18^{15}/_{16}$:

- a) strona pierwsza manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1824;
- b) strona druga manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1825;
- c) strona trzecia manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1826;
- d) strona czwarta manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1827;

- e) strona piąta manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1828;
- f) strona szóstą manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1829;
- g) strona siódma manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1830;
- h) strona ósma manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1831;
- i) strona dziewiąta manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1832;
- k) strona dziesiąta manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1833;
- l) strona jedenasta manualu przeznaczoną jest na dochody $18^{15}/_{16}$ w roku 1834;

Tym sposobem przeniesione do manualu z początkiem roku 1824 zaległości $18^{15}/_{16}$ roku, jeżeli wyegzekwowane lub uprzątnięte nie zostaną, mogą w nim pozostać przez ciąg lat 11-stu, z tém atoli warunkiem, aby z końcem roku 1824 zalegający podatek naprzeciw właściwej sobie pozycji, przeniesiony był na stronę drugą do rubryki *d*, w artykule 84-tym opisaniej, a jeżeliby przez zaniedbanie środków egzekucyjnych lub innych działań takowy zalegał jeszcze z końcem 1825 roku, przenieść go wypada na trzecią stronę, i tym podobnie z końcem każdego roku postępować należy.

Przenoszona z roku na rok zaległość, jak powinna być zgodną z pozostałemi w kwitaryuszach respective roku kwitami, tak równie odpowiadać powinna wykazom zaległości przy rachunkach Kass obwodowych Izbie Obrachunkowej-zdawanych dołączanym.

Art. 93.

Pierwsze zapelnienie manualu jedenastoletniego, czyli przeniesienie do niego zaległości z końcem roku 1823 zalegających, dopełnionem być ma przez officyalistów Kassy obwodo-

wój, w ciągu od 1 Stycznia do dnia 15 tegoż miesiąca 1824 r.,
a to przy zachowaniu przepisów następujących:

- a) porządek lat zaczynać się ma od epoki Królestwa, to jest od włącznie roku 18¹⁵/₁₆, po nim następuje oddział dochodów roku 1816, dalej 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822 i 1823, wszystkie oddziały według przepisu art. 92;
- b) każdy rok winien mieć swoje tytuły zaległości, zgodnie z manuałem roku 1823 i kontrolłą kwitaryuszową, lecz w takim porządku, jak tytuły te w ekstrakcie są wydrukowane;
- c) każdy tytuł zawierać powinien szczegółły sobie właściwe, winien być zasummowany i okazywać zgodny rezultat zaległości z ekstraktem za Grudzień 1823 r. podanym;
- d) po wpisaniu tym sposobem wszystkich szczegółów i tytułów zaległości każdego roku, zostawić należy kilka stron arkusza pierwszego, z stosowną liczbą arkuszy środkowych, w miarę potrzeby, celem dopisywania przybyć mogących za każdy respective rok należności. Po czém należy uczynić w oddziale każdego roku rekapitulacyę wszystkich tytułów zaległości, w której łączyć się będą wpływy każdego miesiąca, po każdym zamknięciu miesięcznym manualu, do ekstraktu przenieść się mające, oraz zaległość poborowa z końcem każdego roku.

Art. 94.

Założony podług przepisów powyższych manual, ma być oprawiony i paginowany. Na początku onego uczyniony będzie spis lat i tytułów w każdym roku objętych, z wymienniem przy każdym strony, na której się znajduje. Na ostatniej stronie takiego manualu Kommissarz obwodowy poświadczyć winien z ilu stron takowy się składa, i poświadczenie

to podpisem swym i urzędową pieczęcią opatrzyć. Na okładce tegoż manualu ma być napis: „Manual Kassy obwodu N, w województwie N, na lata od 1 Stycznia 1824 roku, do końca roku 1834.“

Art. 95.

Manual zaległości zamykany będzie w dniu ostatnim każdego miesiąca, w tym samym sposobie jak wyżej w artykule 75-tym przepisano, a rezultat każdego tytułu przeniesiony być ma do rekapitulacyi, w której wpływy wszystkich tytułów łącznie zasummowane, wyrównać powinny rezultatowi dziennika co do każdego respective z pięciu oddziałów dochodu.

Art. 96.

Manual zaległości służyć ma Kassie obwodowej, podług założenia w artykule 90-tym, na lat jedenaście, po upłynieniu których, gdyby jakie zaległości pozostać jeszcze miały, przenieść je należy do manualu na lat jedenaście następnych, założyć się powinny, poczem zachowany będzie w archiwum Kassy obwodowej.

Art. 97.

Ponieważ z końcem roku 1824, podług doświadczenia lat upłynionych, mogą pozostać do poboru pewne z tegoż roku zaległości, które w kwitaryuszu za tenże rok w myśl artykułu 67-go okazane będą, a które w manuale wyżej przepisany nie będą mogły, dla tego że ten będzie oprawnym, paginowanym i w myśl artykułu 94-go poświadczonym, przeto wynika ztąd potrzeba zakładania co rok manualu na zaległości każdego upłynionego roku. Lecz że manual obejmujący zaległości do końca Grudnia 1823 roku, służyć ma do końca roku 1834, zatem i manualy lat następnych

zakładane być mają do tegoż terminu, tak, aby manualy wszystkich lat następnych, od końca roku 1824 poczynając, nie trwały nad przeciąg lat, jakie od ich założenia do końca roku 1834 pozostają, i ażeby przy założeniu manualu w myśl artykułu 96-go na powtórne lat jedenaście, można było ze wszystkich manualów uformować jeden w tym sposobie, jak to na początku roku 1824 w myśl artykułu 90-go dokonaniem zostanie.

Z tego przepisu wynika, iż:

- a) manual zaległości z roku 1824, założony będzie na lat 10;
- b) manual zaległości z roku 1825, założony będzie na lat 9;
- c) manual zaległości z roku 1826, założony będzie na lat 8;
- d) manual zaległości z roku 1827, założony będzie na lat 7;
- e) manual zaległości z roku 1828, założony będzie na lat 6;
- f) manual zaległości z roku 1829, założony będzie na lat 5;
- g) manual zaległości z roku 1830, założony będzie na lat 4;
- h) manual zaległości z roku 1831, założony będzie na lat 3;
- i) manual zaległości z roku 1832, założony będzie na lat 2;
- k) manual zaległości z roku 1833, założony będzie na rok 1.

Po upłynieniu roku 1834 założony będzie manual jeden dla wszystkich lat razem, w tym sposobie jak wyżej w artykule 93-cim przepisano, a co do manualów lat następnych, które zachowaną będzie taka, jak w artykule niniejszym przepisano.

Art. 98.

Druki do manualu rozsyłać będzie Kommissya Wojewódzka najdalej w dniu 15-tym Grudnia każdego roku, Kassy zaś obwodowe mają wcześniej zawiadamiac Kommissye Wojewódzkie o potrzebnej onych ilości.

Art. 99.

Ponieważ zaległości z epoki Księstwa Warszawskiego od lat najdawniejszych do włącznie roku 18¹⁴/₁₅ w poborze są zawieszona, zatem takowe do manualu zaprowadzone być nie potrzebują. Dla ułatwienia atoli możności przekonania się w każdym razie o stanie onychże, officjaliści kassowi wygotować powinni spis ogólny wszelkich z tej epoki zaległości, takimi tytułami, jak te w ekstrakcie są wydrukowane, a to w rubrykach następujących:

- a) numer porządkowy parafii;
- b) nazwisko parafii;
- c) numer porządkowy dóbr;
- d) nazwisko } dóbr,
 } posiadaczy;
- e) ilość zalegającego podatku, lub innej jakiej należności (tu tyle rubryk, ile jest lat, z których zaległość pochodzi, i jedna rubryka na ogół);
- f) uwagi.

Rubryki *a, b, c, d*, zapełnione być mają podług przepisów artykułów 2, 3, 4, 5-go; ilość zaś zaległości wyrównywać powinna rezultatowi, jaki w ekstrakcie za Grudzień 1823 r. w rubryce „pozostało do pobrania“ okazany będzie. Każdy tytuł powinien być zasummowany, i do zebrania ogólnego, z odwołaniem się do strony na której się znajduje, przeniesiony, celem uformowania ogólnej z tej epoki zaległości. Wykaz ten ma być wygotowany w ciągu dwóch pierwszych miesięcy 1824 roku, winien być jeszcze z rachunkiem Kassy obwodowej zgodny,

paginowany i przez Kommissarza obwodowego poświadczony, oraz pieczęcią urzędową tegoż opatrzony. Wykaz ten pozostać ma bez zmiany aż do dalszej decyzji Rządu.

Na pierwszej stronie tego wykazu ma być wypis: „Wykaz zaległości z epoki Księstwa Warszawskiego od roku N, do dnia 31 Maja 1815 roku, Kassy obwodu N, w województwie N, na rok N.“

Art. 100.

W przypadkach gdyby z wyższego polecenia nastąpił wpływ jakiegokolwiek bądź z epoki Księstwa Warszawskiego zaległości, takowy po zaperceptowaniu w dzienniku przychodu Kassy obwodowej, zapisywany będzie do osobnego wykazu dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego. Kwity zaś na summy z tego źródła do Kass obwodowych na mocy szczególnych poleceń wniesione, mają być wydawane na drukach, do tego celu przez Kommissyę Wojewódzką przesłać się mających, które z destruktywów kwitaryuszowych składać się mogą. Na każdą przeto przewidzianą potrzebę przesła Kommissya Wojewódzka Kassie właściwego obwodu kwit zapelniony w myśl art. 73 lit. c.

Ponieważ wpływy te dla zawieszenia ich w poborze nie mogą być znaczne, a nawet przy niektórych Kassach obwodowych wcale miejsca mieć nie będą, gdy przytém rubryki tego wykazu dla rozmaitości dochodów w każdym obwodzie stale ocenione być nie mogą, przeto wykaz ten zarubrykowany być ma odręcznie przez officyalistów kassowych, jak następuje:

- a) numer porządkowy,
- b) nazwisko

}	dóbr,
	placącego;
- c) tytuł dochodu;
- d) rok z którego wpływ pochodzi;

- e) numer {
dziennika przychodu,
pozycyi wykazu,
z epoki Księstwa Warszawskiego;
f) wpłynęło (tu tyle rubryk, ile tytułów dochodów do ekstraktu zastosowanych).

Wykaz ten ma być zamykany miesięcznie, tak jak inne księgi Kassy obwodowej, a rezultat onego, wyrównywający rezultatowi dziennika dochodów, co do rubryki z téj epoki dochód obejmującej, przeniesiony być ma do ekstraktu miesięcznego w oddział dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego przez właściwe mu tytuły dochodów. Dla jednostajności w postępowaniu wszystkich Kass obwodowych, stanowi się, aby po każdym skutecznym wpływie, czynioną była adnotacya przy właściwej pozycyi wykazu, w artykule 99-tym opisanego, iż zaległość N, wpłynęła w dniu N, obacz numer porządkowy wykazu N, dziennika N. Na pierwszej stronie tegoż wykazu ma być napis: „Wykaz dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego Kassy obwodu N, w województwie N, za rok N.“ Wykaz ten ma być osznurowany i poświadczony tak jak wyżej w artykule 99-tym przepisano. Po upływie każdego roku, wykaz dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego ma być zachowany w archiwum Kassy obwodowej, a nowy na rok następny założyć należy, podług przepisów w artykule niniejszym zawartych.

V. Co do kontrolli egzekutnego.

Art. 101.

Kontrolla egzekutnego utrzymywaną być ma na mocy delat zaległości, stosownie do reskryptu z dnia 17 Lutego 1823 r. N. 7,125, do Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu podawać się powinny. Przepisy przy reskrypcie z dnia 22 Września 1822 roku, Nr. 33,192, wszystkim Kommissyom Wojewódzkim, a przez te Kassom obwodowym rozesłane, wska-

zują prawidła, podług których kontrolle egzekutnego prowadzone być winny, a do których Kassy obwodowe ściśle zastosować się są w obowiązku. Po upłynieniu pierwszych dni 14-tu, które do egzekucyi podatków są naznaczone, Kassa obwodowa powinna obliczyć należność egzekutnego, i takową do pierwszego zaraz ekstraktu do rubryki „przybyło” zamieścić, z odwołaniem się w uwagach do kontrolli egzekutnego. Ile razy atoli prenotowanie egzekutnego w ekstrakcie dopełnioném zostanie, winna jest Kassa obwodowa zawiadomić Kommissyę Wojewódzką o ilości egzekutnego, celem wydania stosownych poleceń.

B) *O księgach na dochody i wydatki depozytowe.*

I. Co do dziennika depozytów.

Art. 102.

Rubryki dziennika depozytów są następujące:

- a) numer porządkowy;
- b) data;
- c) wyszczególnienie;
- d) kontrolli

}	numer,
	strona;
- e) ogół;
- f) w gotowiznie (tu rubryki na gatunki monet i jedna na ogół gotowizny);
- g) w papierach (tu rubryki na gatunki papierów i na ogół papierów);

Art. 103.

Nad temi rubrykami zostawione jest próżne miejsce, na dopisanie jednego z wyrazów „przychód”, „rozhód”, albo

wiem jednakowy druk służy na dziennik przychodu i wydatku depozytów. Dziennik depozytów na dwie części podzielony zawierać ma: w części 1-jej przychód depozytów;
w części 2-jej rozchód depozytów.

Art. 104.

Rubryka „numer porządkowy” zawierać ma numer kolejny i ciągły każdego wpływu lub wydatku, od początku do końca roku.

Art. 105.

W rubryce „data” zapisany być ma dzień, miesiąc, rok, dokonanego wpływu lub wydatku.

Art. 106.

Do rubryki „wyszczególnienie” zapisywać należy:

- a) dzień, miesiąc, rok, numer wydanej dyspozycji, i przez kogo;
- b) przedmiot i rodzaj wpływu lub wydatku;
- c) przez kogo depozyt złożony lub odebrany;
- d) a jeżeli wpływ lub wydatek nastąpi na rachunek Kasy głównej wojewódzkiej, domieszczyć należy, za który miesiąc i rok.

Art. 107.

Rubryka kontrolli { numer }
 { strona } zawierać ma numer kolejny kontrolli, pod którym wpływ lub wydatek zapisany, oraz stronę, na której zamieszczony został.

Art. 108.

W rubryce „ogół” ma być zapisaną cała ilość przychodu lub wydatku, bądź w gotowiznie, bądź w papierach.

Art. 109.

Do rubryk na gatunki monet i na ogół gotowizny przeznaczonych, zapisywać należy gatunki monet w szczególności w ogóle, z których wpływ lub wydatek składać się będzie.

Art. 110.

Do rubryk na gatunki papierów i na ich ogół przeznaczonych, zapisywać należy w szczególności i w ogóle takie papiery, w jakich wpływ lub wydatek nastąpił.

Art. 111.

Zważać tu i przestrzegać należy, aby dwie rubryki na ogół gotowizny i na ogół papierów przeznaczone, odpowiadały ogółowi wszelkich depozytów, w rubryce art. 108-m opisanej zawartemu.

Art. 112.

Obiedwie części dziennika depozytów, w art. 103-m wymienione, mają być razem oprawne i paginowane. Na okładce dziennika ma być napis: „Dziennik depozytowy Kassy obwodu N, w województwie N, na rok N.” Na wstępie tegoż dziennika ma być uczyniony spis, na której stronie przychód, a na której rozchód zaczyna się. Na stronie ostatniej dziennika, wyrazi Kommissya Wojewódzka, ile stron zawiera, stwierdzi go swym podpisem i pieczęcią urzędową, a następnie Kassom obwodowym najdalej w dniu 15 Grudnia 1823 r. rozeszle.

Art. 113.

Dziennik depozytów w obudwóch częściach ma być zamykany co miesiąc, tak jak inne księgi Kassy obwodowej, a rezultat onego odpowiadać powinien wszystkim szczegółom kontroli de-

pozytów. Przy ogóle z tego zamknięcia w dochodzie okaza-
nym należy dopełnić formalności wyżej w artykule 46-m
przepisanąj.

Art. 114.

Dziennik depozytów służyć ma na lat tyle, na ile wy-
starczą druki, z których złożony będzie. Sto arkuszy składac
mają dziennik depozytów, po zapełnieniu których złożony być
ma w archiwum Kassy obwodowej.

II. Co do kontrolli depozytów.

Art. 115.

Kontrolla depozytów zawierać będzie na pierwszej stronie
przychód, na drugiej wydatek każdego tytułu depozytu.

Art. 116.

Rubryki pierwszej strony kontrolli, t. j. przychodu depo-
zytów, są następujące:

a) numer porządkowy;

b) upoważnienia } data,
 } numer;

c) ma wpłynąć;

d) wyszczególnienie przedmiotu;

e) data wpływu;

f) numer dowodu;

g) wpłynęło } numer dziennika depozytów,
 } w ogóle;

h) zalega;

i) uwagi.

Rubryki drugiej strony kontrolli t. j. wydatku depozytów.
są następujące:

a) numer porządkowy;

- b) upoważnienia } data,
 } numer;
- c) ma być wydaném;
- d) wyszczególnienie przedmiotu;
- e) data wypłaty;
- f) numer dowodu;
- g) wydano } numer dziennika depozytów,
 } w ogóle;
- h) pozostało do wydania;
- i) uwagi.

Art. 117.

Nad rubrykami wyżej w artykule 116 wymienionemi, jest zostawione próżne miejsce, na dopisanie tytułu depozytów i numeru porządkowego tegoż.

Art. 118.

Rubryka „numer porządkowy” zawierać ma numer kolejny przychodu lub wydatku depozytów. Numer ten ma być ciągły pod każdym tytułem, przez ciąg tyłu lat, na ile wystarczą druki, kontrolę depozytów składające.

Art. 119.

W rubryce „upoważnienia” } data
 } numer } “wymienić należy reskryptu Kommissyi Wojewódzkiej dzień, miesiąc, rok i numer, który do przyjęcia lub do wydania depozytu upoważnił.

Art. 120.

Rubryka „ma wpłynąć”, „ma być wydaném”, zawierać ma taką sumnę, jaka do pobrania lub do wydania rachunkiem poprzednim przekazaną była, albo reskryptem Kommissyi Wo-

jewódzkiej wskazaną zostanie; zapełnienie tej rubryki natychmiast następować powinno po odebraniu upoważnienia.

Art. 121.

Do rubryki „wyszczególnienie przedmiotu” wpisać należy:

- a) przedmiot i rodzaj złożonego lub wydanego depozytu;
- b) kto składa lub odbiera takowy;
- c) jeżeli wpływ lub wydatek nastąpił na rachunek Kasy głównej wojewódzkiej, domieścić należy, za który miesiąc i rok.

Art. 122.

Rubryka „data wpływu,“ data wydatku“ mieścić w sobie ma dzień, miesiąc, rok dokonanego poboru lub wydatku.

Art. 123.

W rubryce „numer dowodu“ zapisać należy numer kolejny dowodów usprawiedliwiających przychód lub wydatek dopełniony.

Art. 124.

Do rubryki „wpłynęło” numer dziennika { „ „wydano
w ogóle }
{ numer dziennika } „ zapisywać należy, naprzód numer części
w ogóle }
pierwszej lub drugiej dziennika depozytów, pod którym wpływ lub wydatek zapisany został,—powtórę, sumę z skutecznego poboru lub wydatku.

Art. 125.

Rubryka „zalega“, „pozostało do wydania“ zapełnia się przez szczególne pozycje każdego tytułu, dopiero z końcem

roku, to jest po zamknięciu kontrolli depozytów w dniu 31 Grudnia każdego roku. Zaległość tu okazana przenosi się w ogóle na rok następny, z którą mają być porównywane wpływy, jakie na jój rachunek pobrane będą.

Art. 126.

W rubryce „uwagi“ domieszczać należy wszystko to, co do objaśnienia przychodu lub wydatku posłużyć może, i tak gdyby jaki przedmiot do pobrania lub do wydania według przepisu w artykule 120-tym do właściwej rubryki zapisany, nie całkowicie odrazu, lecz tylko częściowo wpływał, natenczas zapisując skuteczniejszy częściowo pobór lub wydatek, wymienić należy w uwadze numer porządkowy tej pozycji kontrolli, pod którą należność do poboru lub do wydatku wskazana, mieści się, a przy której podobnie uczynioną być ma uwaga, iż należność ta już wpłynęła, „obacz numer N.“

Art. 127.

Kontrolla depozytów podzieloną będzie na dwie główne części: Część I. Depozyta w gotowiznie;
Część II. Depozyta w papierach.

Art. 128.

Część pierwsza kontrolli depozytów, zawierająca samą gotowiznę, podzieloną być ma na oddziały, poddziały i tytuły, jak następuje:

Oddział I-y.

Depozyta rządowe.

Poddział I

Depozyta pod dyspozycją Wydziału Skarbowego będące.

Tytuł 1. Koszta hipoteczne na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej pobierane.

Tytuł 2. Z dziennika praw.

Tytuł 3. Depozyta tymczasowe, (pod tym tytułem należy mieścić wszelkie na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej na mocy szczególnych poleceń do depozytu pobierane drobne kwoty, które są własnością Skarbu).

Poddział II.

Depozyta od dyspozycji innych Władz zależące.

Tytuł 1. Fundusze suppressyjne.

Tytuł 2.	Składki ogniowe	}	z miast	}	I klasy,
					z wsiów
					I klasy,
					II klasy.

Tytuł 3. Za dzienniki wojewódzkie.

Tytuł 4. Fundusze różne.

Oddział II-gi.

Depozyta prywatne.

Tytuł 1. Vadia w gotowiznie.

Tytuł 2. Opłata od orderu Ś-go Stanisława.

Tytuł 3. Pensye i summy prawnie aresztowane.

Tytuł 4. Składki wszelkie.

Tytuł 5. Depozyta przypadkowe.

Każdy z tytułów wyżej wymienionych będzie miał ustanowioną należność, stosownie do oddzielnych upoważnień i wykazów.

Art. 129.

Część druga kontrolli depozytów zawierająca same papiery, podzieloną będzie na dwa oddziały:

Oddział I. Depozyta rządowe;

Oddział II. Depozyta prywatne.

W każdym z tych oddziałów, jeden tylko tytuł depozytów miejsce mieć będzie, to jest: kaucye lub vadia w papierach.

Art. 130.

Gdyby przy Kassach obwodowych w ciągu roku okazały się inne jakie tytuły depozytów nad te, które w artykułach 128 i 129-m są postanowionemi, takowe włączone być mają do jednego z wskazanych tytułów, do którego z natury swój najbliższe mają podobieństwo. Innych tytułów depozytów, nie wolno jest Kassom obwodowym zakładać, bez upoważnienia Kommissyi Skarbu, za pośrednictwem Kommissyi Wojewódzkiej udzielić się mającego, a tém mniej przyjmować do depozytu takie dochody, któreby nosiły cechę dochodów zwyczajnych, wyżej w artykule 12-tym wymienionych.

Art. 131.

Wydatki depozytowe, nie mogą być inne nad te, które w artykule 33-cim są opisanemi, a zatem wydatek każdego z tytułów wyżej w artykule 128 i 129-m wymienionych, składać się jedynie będzie z odesłanych do Kassy głównej wojewódzkiej superaty i wrachowanych w nią dowodów za gotowiznę. Z pod tego tytułu wyłączone są vadia, w gotowiznie i w papierach, które na mocy polecenia Kommissyi Wojewódzkiej, w miejscu przyjmowane i wydawane być mogą. Oprócz takowych vadiów, z polecenia tylko Kommissyi Wojewódzkiej zatrzymać się mogących, żaden inny remanent depozytów w Kassie obwodowej, z końcem każdego miesiąca zatrzymywany być nie może.

Art. 132.

Kontrolla depozytów ma być oprawną i paginowaną. Na okładce téjże ma być napis: „Kontrolla depozytów Kassy obwodu N, województwa N, za rok N.“ Na wstępie téjże kontroli ma być spis oddziałów, poddziałów i tytułów w niej zawartych, z wymienieniem strony, na której każdy z nich

się znajduje. Na ostatniej stronie tej kontroli Kommissya Wojewódzka poświadczyć powinna, z ilu stron takowa kontrola jest złożoną, i poświadczenie to podpisem i pieczęcią swą urzędową stwierdzi.

Art. 133.

Kontrola depozytów zamykaną być ma miesięcznie w dniu ostatnim każdego miesiąca. Zamknięcie to dopełnionem być winno jedynie co do rubryki w artykule 124-tym opisanéj, to jest zasummowany być ma w każdym tytule dochód i wydatek w téjże rubryce zapisany, a rezultat każdego tytułu ma być przeniesiony do wykazu depozytów, który przy ekstrakcie miesięcznym dołączony być winien. Inne rubryki kontroli depozytowéj, w artykułach 120 i 125-tym wymienione, zamknięciu miesięcznemu nie ulegają, gdyż te dopiero z końcem roku zamknięte być mogą i powinny.

Art. 134.

Na przypadek gdyby umorzenie jakiegokolwiek bądź dochodu nastąpiło, któryby w kontroli depozytów podług przepisu w artykule 120-tym był prenotowany, natenczas takowy ubytek w rubryce uwag odnotować należy, a w końcu roku, gdy rubryka należności zasummowaną będzie, kwota umorzona ma być od ogólnej summy należytości respective tytułu potrąconą.

Art. 135.

Kontrola depozytów służyć ma na tyle lat, na ile wystarczą druki, z których złożoną będzie. Sto arkuszy składać mają kontrolę depozytów, po zapełnieniu których złożoną będzie w archiwum Kassy obwodowej.

VI. O deklaracji superat do Kass głównych wojewódzkich odsyłanych.

Art. 136.

Jak dochody Kass obwodowych, tak i superaty ich mogą być dwojakiego rodzaju, jak to już w artykule 28-m wymieniono, to jest:

- a) superaty z dochodów zwyczajnych;
- b) superaty z dochodów depozytowych.

Art. 137.

Superaty z dochodów zwyczajnych odsyłane będą całkowicie co tydzień wozową pocztą do Kass głównych wojewódzkich, przy deklaracjach na druku do tego celu Kassom obwodowym corocznie w dniu 15 Grudnia udzielać się mającym.

Art. 138.

Superaty z dochodów depozytowych odsyłane będą do Kass głównych wojewódzkich także całkowicie co tydzień wozową pocztą, lecz przy deklaracjach odręcznie pisanych, podług przepisów niżej postanowionych.

- a) *Co do superat z dochodów zwyczajnych.*

Art. 139.

Przy każdym w myśl artykułu 137-go odsyłaniu superat z dochodów zwyczajnych, do Kassy głównej wojewódzkiej, dołączyć ma Kassa obwodowa rapport, deklaracją zwany, na druku do tego przygotowanym. Nie wolno jest Kassom obwodowym inną czynić deklaracji superat z dochodów zwyczajnych, jak tylko na druku dopiero wspomnianym, chyba by w braku onego, który wcześniej uprzedzać powinny, czyniąc stosowne do Kommissyi Wojewódzkiej przełożenia.

Art. 140.

Na pierwszej stronie drukowanej deklaracji dopisać należy w miejscu na to przeznaczoném :

- a) numer dziennika wydatku, pod którym zapisaną jest odsyłająca się superata;
- b) nazwisko Kassy odsyłającej superatę;
- c) nazwisko Kassy do której superata odsyła się;
- d) za który miesiąc;
- e) ilość superaty każdego respective oddziału dochodów i w ogóle;
- f) w jakich gatunkach monet;
- g) wyraźnie literami ogół superaty;
- h) miejsce z którego odsyła się superata, dzień, miesiąc i rok odesłania.

Po dopełnieniu tego, następuje podpis Poborcy i Kontrolera, po czém wycisnąć należy pieczęć urzędową.

Art. 141.

Na drugiej stronie téjże deklaracji są do zapełnienia rubryki następujące:

- a) numer { baryłek,
worków;
- b) waga worków { marki,
łuty;
- c) wyszczególnienie;
- d) summa { każdego worka w szczególności,
każdego gatunku monety.

Art. 142.

Rubryka „numer { baryłek } „ ma zawierać numer respective kolejny i ciągły od pierwszej do ostatniej baryłki, od pierwszego do ostatniego worka.

Kolój w oznaczeniu worków numerem porządkowym zależy od tego, jaki któren z nich gatunek monety zawierać w sobie będzie, porządek zaś monet niżej w artykule 144-m jest przepisany.

Art. 143.

W rubryce „waga worków” } marki {
 } luty, { „zapisać należy wagę,
jaką każdy w szczególności worek zważony trzymać, i na etykietce zapisaną mieć będzie.

Art. 144.

Rubryka „wyszczególnienie“ zawierać ma gatunki monet, z których superata składa się, porządek gatunków monet ma być taki, jak je rubryki dziennika wydatków okazują. Pod każdym gatunkiem monety, wyszczególnić należy każdy worek takową monetą upakowany, z tą atoli uwagą, aby obok każdej baryłki były zapisane worki w niej zawarte. Wszelkie dowody z poczynionych według art. 32-go na rachunek Kasy głównej wojewódzkiej wydatków, mają być zapisane pod tym gatunkiem monety, w której wydatek opłacony, i przez odbierającego zakwitowany został. Wypłaty atoli te powinny być uskutecznione w monecie zdawkowej, a to stosownie do wydanych w tej mierze przepisów.

Art. 145.

W rubryce na summę każdego worka przeznaczonój, zapisane będą takie summy, jakie na etykietce respective worka znajdują się. Rubryka ta powinna być zasummowaną przy każdym gatunku monety, a rezultat onój umieścić należy w rubryce ogółu każdego gatunku pieniędzy.

Art. 146.

W przypadkach art. 72-m przewidzianych, to jest gdyby komu allewiacya przyznana i na mocy polecenia Kommissyi Wojewódzkiej skwitowaną była, winna jest Kassa obwodowa dowody z wzajemnej pomiędzy nią a kontrybuentem kompensaty w końcu deklaracyi dopisać, z wymienieniem: „przesła się w dowodach N, na mocy polecenia Kommissyi Wojewódzkiej N, z dnia miesiąca i roku.”

Art. 147.

Gdy dla zgodności rachunkowej pomiędzy Kassami obwodowymi a Kasą główną wojewódzką, zachodzi konieczna potrzeba, aby to, co pierwsze odsyłają, druga perceptowała bez zmiany, przeto ostrzega się Kassy obwodowe, iż każdy brak w superacie, przez postforszus ściągnięty, dowody za nieformalne lub niekompletne po ich zaperceptowaniu, na koszt Kassy obwodowej zwróconemi będą, oprócz kary, jaka za podobne uchybienia osobnemi przepisami jest zagrożoną.

Art. 148.

Ponieważ poczta wozowa co tydzień raz jeden odchodzi, a dowody z poczynionych na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej wydatków, jak wyżej w artykule 144-m i 146-m przepisano, koniecznie przy gotowości dołączone i w deklaracyi superat wymienione być winny, zatem idzie, iż każda Kassa obwodowa nie powinna jak tylko 52 deklaracyj superat z dochodów zwyczajnych do Kassy głównej wojewódzkiej w ciągu roku jednego uczynić, czyli raczej tyle, ile jest tygodni w roku. Dzień zaś odchodzącej poczty, powinien być datą deklaracyi.

b) *Co do superat depozytowych.*

Art. 149.

Przy każdym w myśl art. 138-go odsyłaniu superat z dochodów depozytowych do Kassy głównej wojewódzkiej, winna jest Kassa obwodowa dołączyć rapport odręcznie pisany.

Art. 150.

W raporcie tym wyrazić należy:

- a) ilość odsyłającej się superaty w ogóle;
- b) z jakich tytułów w szczególności;
- c) za który miesiąc;
- d) w jakich gatunkach monet;
- e) jeżeliby jakie na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej opłaciła wydatki, wymienić powinna upoważnienie Kommissyi wojewódzkiej, i dowody jakie przesyła. Lecz ilość dowodami objętą dołączyć ma do tego gatunku monety, z którego wypłata dopełnioną, i przez odbierającego zakwitowaną została.

VII. O raportach peryodycznych kassowych.

Art. 151.

Rapporta peryodyczne kassowe, są to ekstrakta miesięczne, które na mocy kontroli kwitaryuszowej, manualu, co do dochodów zwyczajnych, a na mocy kontroli depozytowej co do dochodów depozytowych, układane i co miesiąc do Kommissyj Wojewódzkich, przy zachowaniu niżej przepisanych formalności odsyłane być mają.

Art. 152.

Rapport Kassy obwodowej ma być wiernym obrazem należności, wpływu i zaległości, nie tylko każdego skończonego miesiąca, ale i czasu upłynionego tego roku, w którym to działanie uskutecznia się; a zatem zgodny być musi z księgami Kassy obwodowej, w szczególności i w ogóle, pod karą oddalenia ze służby publicznej.

Art. 153.

Rapport miesięczny składa się:

- a) z ekstraktu kassowego;
- b) z annexów.

a) *Co do ekstraktu kassowego.*

Art. 154.

Ekstrakt kassowy zawierać ma dochody zwyczajne, w artykule 12-m wymienione.

Art. 155.

Ekstrakt ten składa się:

- a) z pięciu oddziałów dochodów wyżej w artykule 44-m wymienionych;
- b) z zebrania ogólnego dochodów wszystkich pięciu oddziałów;
- c) ze stanu kassowego i rachunkowego.

Art. 156.

Każdy z pięciu oddziałów, wyżej wymienionych, okazuje dochody tytułami sobie właściwymi, i w końcu ma zebranie dochodów przez główne tytuły dochodów stałych, niestałych, z dóbr rządowych i rozmaitych.

Art. 157.

Rubryki czterech pierwszych oddziałów dochodów są następujące:

- a) pozostało do pobrania z końcem Grudnia 1823 r.;
- b) przybyło na mocy szczególnych dyspozycji;
- c) w ogóle do pobrania;
- d) ubyło na mocy szczególnych dyspozycji;
- e) istotna do poboru należność;
- f) wpłynęło

}	w miesiącach poprzednich,
	w miesiącu bieżącym,
	w ogóle;
- g) pozostało do pobrania;
- h) uwagi.

Art. 158.

Rubryka „pozostało do pobrania z końcem roku 1823“, zawierać ma pozostałość poborową, podług ekstraktu za miesiąc Grudzień 1823 r. podanego, i przez Kommissyę Wojewódzką zrewidowanego, a to bez najmniejszej zmiany.

W przypadkach, gdyby w ekstrakcie za Grudzień 1823 roku, w istocie mylna do poboru pozostałość okazana została, i przez Kommissyę Wojewódzką przy rewizyi dostrzeżoną nie była, pomimo tego jednak musi ona być w takiej samej ilości do ekstraktu następnego za Styczeń przeniesioną, a różnica, dla doprowadzenia onę do istotnego rzeczy stanu, ma być przeprowadzoną przez rubryki „przybyło“, „ubyło“ przy stosowném w uwagach objaśnieniu.

Pozostałość tu okazana zgodną być powinna z manualém, w myśl artykułu 84-go zapełnionym, i z wykazem zaległości z epoki Księstwa Warszawskiego, stosownie do art. 99-go.

Art. 159.

Rubryka „przybyło“ zapełnioną będzie przy tym tylko tytule, przy którym przybędzie nowo do poboru wskazany do-

chód, lub w przypadku w artykule 158-m przewidzianym. Wszelkie atoli kwoty, do tej rubryki przez Kasę obwodową zamieszczone, w uwagach objaśnić jest winna. Rubryka ta zgodna być winna z manuałem, stosownie do przepisu w art. 93-m pod literą *d*.

Art. 160.

W rubryce „ogół do pobrania“ mieścić się ma należność dwóch rubryk poprzednich łącznie wzięta.

Art. 161.

Rubryka „ubyło“ zapełnioną być ma przy tym tylko tytule, przy którym na mocy wyższego polecenia umorzenie nastąpi, albo też w przypadku w art. 158-m przywiedzionym. Wszakże każdy ubytek w rubryce uwag objaśnić, i względnie należy na to, aby ilość w tej rubryce okazana, zgodną była z manuałem, stosownie do przepisu artykułu 88-go.

Art. 162.

Do rubryki „istotna do poboru należność“ mieści się taka ilość, jaka wyniknie z potrącenia ubytku od należności poborowej, w artykule 160-m opisaniej.

Art. 163.

Rubryka „wpłynęło w miesiącach poprzednich“ w ekstrakcie za Styczeń każdego roku, pozostanie próżną, w miesiącach zaś następnym, zapełnioną będzie wpływem miesięcy poprzednich od 1 Stycznia do exclusive miesiąca, za który ekstrakt się układa.

Art. 164.

Do rubryki „wpłynęło w miesiącu bieżącym“, zapisywany być ma wpływ każdego miesiąca, za który ekstrakt podaje się. Rezultat tej rubryki, odpowiadać powinien rezultatowi rekapitulacyi manualu tego miesiąca, za który abszłus w myśl art. 95-go nastąpił.

Art. 165.

W rubryce „wplynęło w ogóle“, objęty być ma dochód w obu poprzednich rubrykach okazany.

Art. 166.

Rubryka „pozostało do pobrania“, okazywać powinna taką pozostałość, jaka z porównania wpływu z istotną do poboru należnościami wyniknie.

W końcu atoli roku czyli w ekstrakcie za miesiąc Grudzien, rezultat téj rubryki wyrównywać powinien téj pozostałości, jaka w myśl art. 89-go po zamknięciu manualu, oraz w rachunku rocznym okazaną będzie.

Art. 167.

Rubryka „uwagi“, przeznaczona jest na to, aby wszelkie objaśnienia podług przepisów w art. 158, 159 i 161-m uczynione w niej być mogły.

Objaśnienie to w krótkiej treści zamykać w sobie powinno przedmiot, z którego przybytek lub ubytek składa się, i na mocy jakiej dyspozycyi prenotowany lub odpisany został.

Art. 168.

Gdy oddział II-gi dochodów od 1 Czerwca 1815 r. do końca Grudnia 1821 roku, łączyć będzie w sobie dochody lat siedmiu, to jest: roku 1815/6, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820 i 1821, z których każdy z osobna w manuale zaległości, podług porządku w art. 93-m przepisanego, będzie miał kontrolę dochodów; zatem wynika ztąd potrzeba, aby Kassa obwodowa przygotowała sobie odręcznie zarubrykowany wykaz, w którymby należność, wpływ i pozostałość z wszystkich

lat siedmiu zbieraną była. Wykaz ten mieć będzie tytuł „Zebranie szczegółów oddziału dochodów od 1 Czerwca 1815 r. do końca roku 1821.” Rubryki tego wykazu powinny być następujące:

- a) rok zaległości lub wpływu;
- b) strona manualu;
- c) tyle rubryk, ile tytułów zaległości w tym oddziale ma miejsce.

Zebranie to formowane będzie na mocy manualu, po każdym upłynionym miesiącu zamkniętego, i służyć będzie za materiał przedwstępny do układania ekstraktu kassowego.

Art. 169.

Rubryki piątego oddziału dochodów roku bieżącego 1824 są następujące:

- a) podług etatu 1824 roku, ma wpłynąć;
- b) dodano w ciągu roku 1824;
- c) w ogóle do pobrania;
- d) ubyło w ciągu roku 1824;
- e) istotna do poboru należność rocznie;
- f) istotna do poboru należność od 1 Stycznia do włącznie miesiąca, za który ekstrakt układa się;
- g) wpłynęło

{	w miesiącach poprzednich,
	w miesiącu bieżącym,
	w ogóle;
- h) w stosunku do należności rocznej zalega;
- i) w stosunku do należności z epoki od 1 Stycznia do włącznie miesiąca, za który ekstrakt podaje się

{	zalega,
	wpłynęło więcej.
- k) uwagi.

Art. 170.

Zapełnienie rubryki „podług etatu ma wpłynąć“ nastąpić ma podług etatu przez Kommissyę Rządową Przychodów

i Skarbu zatwierdzonego, inne zaś rubryki pod literą *b, c, d, e, g, h, k*, w artykule poprzedzającym 169-m wymienione, za-
pełnione być mają podług przepisów wyżej w artykułach 159,
160, 161, 162, 163, 165, 166, 167-m, objętych.

Rubryka „wpłynęło w miesiącu bieżącym“ odpowiadać
powinna rezultatowi kwitaryusza, w myśl art. 75, 77 i 78-go
zamkniętego.

Art. 171.

Do zapelnienia rubryki w artykule 169-m wymienionej,
„istotna do poboru należność z epoki“ następujące służyć
przepisy:

- a) jeżeli należność podług etatu na rok 1824 zatwier-
dzonego, przez rubrykę „przybyło“, „ubyło“, żadnej
nie ulega zmianie, natenczas w rubryce tej ma być
objętą należność taka, jaką etat 1824 r. od 1 Stycz-
nia do włącznie miesiąca, za który ekstrakt jest ukła-
dany, do poboru wskazuje;
- b) jeżeliby należność etatowa przy tytułach stałe raty
mających, przez rubrykę „przybyło“ podwyższoną
została, natenczas rubryka ta zawierać ma należność
pod literą *a*, wyżej wymienioną, z dodaniem
do niej takich rat z ogólnego w rubryce właściwej
okazanego przybytku, jakie w tym czasie, za który
ekstrakt podaje się, według szczególnych dyspozycyj
lub etatu do poboru przypadają;
- c) jeżeliby należność etatowa, przy tytule stałe raty ma-
jącym, przez rubrykę „ubyło“ zniżoną została, w ta-
kim przypadku rubryka ta mieścić w sobie będzie
należność pod literą *a*, wymienioną, po odtrąceniu
od niej takich rat z ogólnego w rubryce właściwej
okazanego ubytku, jakie w tym czasie, za który eks-
trakt podaje się podług etatu do poboru przypadały;
- d) przy tytułach, które rat stałych nie mają, i domyśl-
nie na etacie są pomieszczone, jako to: dochody

przypadkowe, laudemia, dochód z zarobku więzień, ani przybytek ani ubytek nie powinien mieć wpływu na rubrykę, o której mowa. Owszem, przy tytułach wymienionych, w każdym razie, czy to należność etatowa podwyższoną, zniżoną, lub bez zmiany pozostanie, rubryka ta powinna być zapełniona taką należnością, jaka etatem od 1 Stycznia do włącznie miesiąca, za który ekstrakt podany być ma, do poboru jest naznaczoną.

Art. 172.

Rubryki „w stosunku do należności z epoki, { zalega
wplynęło więcej“, zapełnione być mają rezultatem, jaki z porównania wpływu z należnością epoki w artykule 171-m opisana, wyniknie.

Art. 173.

Zebranie ogólne dochodów wszystkich pięciu oddziałów dochodów, składa się z rubryk:

- a) istotna do poboru należność rocznie;
- b) wpłynęło { w miesiącach poprzednich,
w miesiącu bieżącym,
w ogóle;
- c) zalega;

a to przez główne tytuły dochodów stałych, niestałych, z dóbr rządowych i rozmaitych. Zebranie to ogólne odpowiadać powinno wszystkim razem wziętym zebraniom szczególnym, w końcu każdego oddziału dochodów w myśl artykułu 156-go zdziałanym.

Art. 174.

Stan kassowy i rachunkowy obejmuje:

- a) pozostałość z miesiąca poprzedniego;
- b) przychód w miesiącu bieżącym;

- c) ogół dochodu;
- d) odesłano do Kassy głównej wojewódzkiej;
- e) pozostało na miesiąc następny;
- f) dodawszy depozyta;
- g) ogół gotowizny.

Każda z pozycyj powyższych, wyjąwszy depozyta, okaza-
ną być ma przez pięć oddziałów dochodów, w artykule 44-ym
wymienionych, i przez gatunki monet, w rubrykach na to
w ekstrakcie przeznaczonych. Depozyta zaś przez same ga-
tunki monet.

Art. 175.

Co do pozostałości z poprzedniego miesiąca, gdy na mocy
przepisów, żaden przy Kassie obwodowej remanent, ani z koń-
cem miesiąca, ani z końcem roku, zostawać nie powinien,
pod karą na stronie przedostatniej ekstraktu zagrożoną, mia-
nowicie: „iż pierwsze uchybienie w tój mierze, ściągnie na
Poborcę karę złp. 25, powtórne, — złp. 50, a trzecie, — odda-
lenie ze służby publicznej,“ jednakże gdy mogą być przy-
padki, w których po odbytej w Kommissyi Wojewódzkiej re-
wizyi ekstraktu, zmiany w dochodzie lub wydatku nastąpić
mogą, przez co remanent z porównania przychodu z wydat-
kami wyniknąć może, o którym Kassa niezwłocznie zawi-
domioną być powinna, przeto tylko w tym jednym przypad-
ku okazujący się remanent, do następnego ekstraktu prze-
niesiony i zaraz w miesiącu następującym załatwiony być ma,
pod karą wyżej zagrożoną.

Art. 176.

Przychód w miesiącu bieżącym odpowiadać powinien te-
mu ogółowi dochodu, jaki w zebraniu ogólném w rubryce,
„wplynęło w miesiącu bieżącym“ z zasummowania wszystkich
pięciu oddziałów, okazany będzie. Gatunki zaś monet, równie
jak sam dochód, zgodne być mają z rezultatem dziennika
przychodu, w myśl artykułu 46-go.

Art. 177.

Summa odesłanej do Kassy głównej wojewódzkiej superaty, odpowiadać powinna rezultatowi wykazu odesłanych do Kassy głównej wojewódzkiej superat, o którym niżej będzie mowa, i rezultatowi dziennika wydatków, w myśl artykułu 57-go.

Art. 178.

Pozostałość na miesiąc następny, w ekstrakcie ułożonym i podanym, nie może mieć miejsca, dla tego, iż cały dochód Kassy obwodowej do Kassy głównej wojewódzkiej, co miesiąc i z końcem każdego roku w zupełności odesłanym być winien, pod karą w artykule 175-tym zagrożoną.

Art. 179.

Pozostałość gotowizny depozytów, podobnież miejsca mieć nie powinna; w przypadkach atoli przez Kommissyę Wojewódzką dozwolonych, wyrównywać powinna tej ilości, jaka w wykazie depozytów (o którym jest wzmianka niżej), w rubryce „pozostało na miesiąc następny“ okazaną będzie.

Art. 180.

Ogół gotowizny wyrównywać powinien ogółowi depozytów, gdyż żaden remanent z dochodów aktualnych zostawać nie powinien.

Art. 181.

Przy układaniu ekstraktu miesięcznego, Kassa obwodowa winna jest na pilnej mieć baczności, aby takowy we wszystkich szczegółach zgodny był z księgami kassowými, ostatni zaś ekstrakt za miesiąc Grudzień każdego roku, aby zgodny był z rachunkiem jój rocznym.

Art. 182.

Oprócz przypadku w artykułach 101 i 158-m przywiezionego, nie jest wolno Kassom obwodowym, cokolwiek bądź w rubryce „przybyło“ dopisywać, ani w rubryce „ubyło“ odpisywać, coby nie było wsparte na upoważnieniu Kommissyi Wojewódzkiej, z wyższego respective Kommissyj Rządowych polecenia. Z pod tego atoli ogólnego prawidła, wyjęte są tytuły dochodów następujące:

a) „Szynkowe od żydów.“

Po zamknięciu kontrolli konsensów respective miejskich i wiejskich, w myśl artykułu 77-go, niedobór jaki w tym tytule z porównania wpływu z należnością etatową wyniknie, ma być odpisany w rubryce „ubyło“ zaraz w ekstrakcie za Lipiec każdego roku, bez dalszego innego upoważnienia.

b) „Dochody przypadkowe, laudemia z dóbr narodowych i koronnych, dziesięciny wytyczne.“

Jeżeliby zaległość w tych tytułach z końcem każdego roku okazująca się, nie miała właściwych sobie szczegółów, obowiązkiem będzie Kassy obwodowej, przy układaniu ekstraktu za Grudzień, takową odpisać w rubryce „ubyło“ i to tylko zostawić w zaległości do przeniesienia na rok następny, co istotnie z wskazanych osobnemi upoważnieniami szczegółów z końcem roku zalegać będzie.

c) „Dochód z zarobku więzień.“

Na mocy obrachunków wpływu Kass więziennych, co miesiąc Kassom obwodowym podawanych, Kassy obwodowe przyjmować i perceptować będą wpływy z tego źródła, bądź w gotowiznie, bądź przez kompensatę, czyli wzajemne na rachunek Kassy głównej wojewódzkiej z funduszków więziennych pokwitowanie się. Gdyby z tychże obrachunków dochodów

z więzień, a mianowicie za Grudzień każdego roku podanych, przekonała się Kassa obwodowa, iż reszta wpływu do wniesienia w Kassie więziennój pozostałego, nie wyrównywa etatem jęj do poboru wskazanej z tego tytułu należności, natenczas okazujący się niedobór w rubryce „ubyło“ bez dalszego innego upoważnienia w ekstrakcie za Grudzień odpisać jest w obowiązkach, i to tylko w zaległości do przeniesienia na rok następny zostawi, co w istocie w Kassie więziennój z pobranych już a niewniesionych wpływów do Kassy obwodowej pozostało. W zamiarze, aby przepis ten mógł być z korzyścią dla służby publicznej doprowadzony do skutku, Kommissya Wojewódzka wyda raz na zawsze Kassom więziennym mocne polecenia, iżby te obrachunki dochodów co miesiąc Kassie obwodowej przesyłały, które posłużą onym, za dowód percepty i do przepisane go wyżej uregulowania.

Art. 183.

Ekstrakt Kassy obwodowej, na mocy przepisów powyższych ułożony, ma być przez Poborcę i Kontrollera podpisanym, przez Kommissarza Obwodowego poświadczonym, i wraz z należnemi do niego wykazami najdalej dnia 6 każdego miesiąca, lub jeżeliby poczta dniem pierwój odchodziła, przed dniem 6 każdego miesiąca do Kommissyi Wojewódzkiej w jednym egzemplarzu odesłanym, przy stosownym do przedmiotu raporcie, pod zagrożeniem wysłania na koszt winnych sztafety. Dzień, miesiąc i rok odesłania ekstraktu do Kommissyi Wojewódzkiej, ma być na pierwszej stronie ekstraktu zapisanym, ażeby i Kommissya Wojewódzka i Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, przekonywać się mogły, o celującej officyalistów kassowych punktualności, która do posunięcia ich na wyższy stopień pewną dla nich będzie rękojmnią.

Art. 184.

Tak przesłane sobie ekstrakta Kass obwodowych, Kommissya Wojewódzka po zrewidowaniu i zmonitowaniu, oraz po ich użyciu do ułożenia ogólnego ekstraktu dochodów całego województwa, w aktach swych zachowa. Po każdym upłynionym kwartale, Kommissya Wojewódzka ekstrakta te dołączać będzie, przy ekstrakcie ogólnym dochodów całego województwa, a mianowicie przy ekstrakcie dochodów za ostatni miesiąc każdego kwartału, celem przekonania Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu o zachowaniu przepisów niniejszych, i o ściślejszj pomiędzy Kassami obwodowými a Kassą główną wojewódzką zgodności.

b) *Co do annexów.*

Art. 185.

Annexa do ekstraktów miesięcznych Kassy obwodowej dołączać się mające, są:

- 1) wykaz superat do Kassy głównej wojewódzkiej odesłanych;
- 2) wykaz dochodów przypadkowych;
- 3) wykaz depozytów;
- 4) wykaz niedoborów.

1. Co do superat do Kassy głównej wojewódzkiej odesłanych.

Art. 186.

Rubryki wykazu odesłanych do Kassy głównej wojewódzkiej superat, są następujące:

- a) data odesłanej superaty;
- b) pięć rubryk na pięć wiadomych oddziałów superat;
- c) jedenaście rubryk na gatunki monet i jedna na ogół superaty.

Art. 187.

Rubryka „data odesłanej superaty“ zawierać powinna dzień, miesiąc i rok deklaracyi, w myśl przepisu w artykule 148-m uczynionej, których tu powinno być tyle, ile razy poczta wozowa w tym miesiącu, za który ekstrakt podaje się, do miasta stołecznego województwa, odchodziła.

Art. 188.

Rezultat następnych rubryk, odpowiadać powinien rezultatowi dziennika wydatku w szczególe i w ogóle, w myśl artykułów 53 i 54.

2. Co do wykazu dochodów przypadkowych.

Art. 189.

Wykaz dochodów przypadkowych zamyka w sobie następujące rubryki:

- a) wyszczególnienie;
- b) miało wpłynąć;
- c) wpłynęło

{	w miesiącach poprzednich;
	w miesiącu bieżącym;
	w ogóle;
- d) pozostało do pobrania;
- e) objaśnienie na mocy jakiego reskryptu dochód prenotowany.

Art. 190.

Rubryka „wyszczególnienie“ zawiera tytuły dochodów przypadkowych, na pięć wiadomych oddziałów dochodów podzielone.

Tytuły te są:

- 1) kary sądowe;
- 2) kary policyjne;

- 3) kary administracyjne;
- 4) kary egzekucyjne;
- 5) wszelkie inne dochody przypadkowe;

które tu w szczegółach wymienić należy, w tym sposobie, aby szczegóły przybyłej w każdym miesiącu do poboru należności, wymienione były. Szczegóły te na miesiąc następny przeniesione będą łącznie w jednej pozycji, a przybyłe znowu w miesiącu następnym, wyszczególnione być mają.

Art. 191.

Rubryka „ma wpłynąć“ co do tytułów 1, 2, 3, 5-go, w artykule 185-tym wymienionych, zawierać powinna to tylko, co szczególni dyspozycjami do poborów Kassie obwodowej wskazanem będzie. Co zaś do tytułu 4-go „kary egzekucyjne,“ rubryka ta mieścić w sobie ma to, co podług kontroli egzekutnego w artykule 101-m wymienionej, na należność zapisanem być powinno. Rubryka ta zawierać ma w sobie przez szczegóły to, co w ekstrakcie pod właściwym oddziałem i tytułem w rubryce istotnej do poboru należności w ogóle okazano będzie. W oddziale jednak dochodów roku bieżącego, wtenczas tylko zgodność ta zachowaną być powinna, gdy osobnemi upoważnieniami wskazane do poboru należności, wyrównają lub przenosić będą etatową domyślnie proponowaną do poboru sumę, w przeciwnym zaś razie, rubryki te w tym oddziale o tyle różnić się powinny, o ile wskazane do poboru szczegóły, nie wyrównywają summie etatowej.

Art. 192.

Do rubryki „wpłynęło“ zapisać należy dochód, podług przepisu w artykułach 163, 164 i 165-m zawartego. Rubryki te w rezultacie odpowiadać powinny dochodom, jakie pod właściwym oddziałem i tytułem w ekstrakcie okazane będą.

Art. 193.

Rubryka „pozostało do pobrania“ zapełnioną być ma rezultatem, jaki wyniknie z porównania wpływu z należnością.

Art. 194.

W rubryce „uwagi“ należy wyrazić dzień, miesiąc, rok i numer upoważnienia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, na mocy którego dochód prenotowany został, albo też w braku tego należy zacytować polecenie Kommissyi Wojewódzkiej.

Art. 195.

Ponieważ rubryka „ma wpłynąć“ stosownie do artykułu 187-go zawierać ma to tylko w szczególe, co ekstrakt pod właściwym oddziałem i tytułem w rubryce istotnej do poboru należności okaże w ogóle, zatem samo z siebie wynika, iż w wykazie niniejszym do rubryki „ma wpłynąć“ wszelkie kwoty przybyłe dopisywane, a umorzone z téjże rubryki wypuszczane być winny.

3. Co do wykazu depozytów.

Art. 196.

Wykaz depozytów dzieli się na dwie części:

- a) depozyta w gotowiźnie;
- b) depozyta w papierach.

Oddziały, poddziały i tytuły każdej respective z tych części, są te same, jak w artykułach 128 i 129-m wymienione.

Art. 197.

Rubryki tego wykazu, w pierwszej i drugiej części są następujące:

- a) numer porządkowy;
- b) wyszczególnienie;
- c) pozostało z miesiąca poprzedniego;
- d) przybyło w miesiącu bieżącym;
- e) w ogóle;
- f) ubyło w miesiącu bieżącym;
- g) pozostało na miesiąc następny;
- h) rubryki na gatunki monet w pierwszej części, a na gatunki papierów w drugiej części wykazu depozytów, które odpowiadają rubrykom dziennika depozytów w artykułach 109 i 110-m opisanych.

Art. 198.

Rubryka „numer porządkowy“ przeznaczoną jest na numer kolejny tytułów depozytów, każdego oddziału i poddziału, stosownie do artykułów 128 i 129-go.

Art. 199.

W rubryce „wyszczególnienie“ wymienić należy tytuły w tym porządku, jak w artykułach 128 i 129-m postanowiono.

Art. 200.

Rubryka „pozostało z poprzedniego miesiąca“ w pierwszym miesiącu każdego roku zapełnioną być powinna taką ilością przy każdym tytule depozytów, jaka z końcem roku w myśl artykułu 113-go w Kassie obwodowej pozostanie. W miesiącach zaś następnych zawierać ma rezultat pozostałości z miesiąca poprzedzającego.

Art. 201.

Rubryka „przybyło w miesiącu bieżącym“ zapełnioną być ma rezultatem, jaki z zamknięcia kontroli depozytów podług artykułu 133-go przy każdym tytule miejsce mieć będzie.

Art. 202.

W rubryce „ogół“ łączy się dochód miesiąca bieżącego z pozostałością miesiąca poprzedzającego.

Art. 203.

Rubryka „ubyło w miesiącu bieżącym“ zapełniana być ma wydatkiem depozytów, stosownie do przepisu w art. 201-m.

Art. 204.

W rubryce „pozostałość na miesiąc następny“ mieścić się będzie rezultat, jaki wyniknie z porównania przychodu z wydatkiem. Pozostałość atoli ta w ścisłej zostawać ma zgodności, z rezultatem dziennika depozytów w myśl artykułu 113-go ustanowionym.

Art. 205.

Pozostałość każdego tytułu depozytu, w części pierwszej ma być okazaną przez gatunki monet, w części zaś drugiej przez gatunki papierów. Wszystkie zaś tytuły, łącznie zsummowane, okazać powinny i gatunek monet i papierów, rezultat zgodny z dziennikiem depozytów, stosownie do artykułu 113-go.

4. Co do wykazu niedoborów.

Art. 206.

Wykaz niedoborów ma być podawany co kwartał z góry. Rubryki jego są następujące:

a) nazwisko	} dóbr,
posiadacza;
b) rodzaj podatku;	

- c) nazwanie jednego z pięciu oddziałów;
- d) przyczyny dla których podatek zawieszony w poborze;
- e) summa $\left\{ \begin{array}{l} \text{szczególna,} \\ \text{ogólna każdego roku.} \end{array} \right.$

Art. 207.

Rubryki powyższe wypełnione być mają tak, aby z nich był gotowy materiał do zebrania ogólnego niedoborów przez pięć oddziałów i przez główne tytuły dochodów stałych, niestałych, z dóbr rządowych i rozmaitych.

VIII. O rachunkach rocznych.

Art. 208.

Rachunek Kassy obwodowej powinien być wiernym obrazem ksiąg kassowych, obejmować rezultata zgodne z niemi i z ekstraktem ostatnim za Grudzień każdego roku, pod karą oddalenia ze służby.

Art. 209.

Każdy rachunek Kassy obwodowej, opierać się ma co do służby lat zeszłych na rachunku poprzednim, co do służby bieżącej na etacie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzonym, składa się zaś:

- a) z samego rachunku;
- b) z annexów.

a) *Co do samego rachunku Kassy obwodowej.*

Art. 210.

Rachunek Kassy obwodowej podzielony być ma na cztery główne części, jako to:

- 1) rachunek dochodów i wydatków zwyczajnych;
- 2) rachunek przychodu i rozchodu depozytów;
- 3) wykaz szczegółowy zaległości z końcem roku do pobrania na kontrybuentach pozostałej;
- 4) inwentarz utensyliów.

Art. 211.

Dla zachowania jednostajności w układaniu rachunków, przesyłane będą corocznie Kassom obwodowym druki do rachunku tego służyć mające. Druki te składać się mają z sześciu arkuszy następujących:

I. Arkusz pierwszy zawiera:

- a) na pierwszej stronie intytulację rachunku, datę podania do pierwszej rewizji Kommissarzowi obwodowemu, i datę odebrania rachunku w biurze Kommissarza Obwodowego, w Kommissyi Wojewódzkiej, oraz datę odbytej rewizyi respective;
- b) na drugiej opisanie kaucyi Poborcy i Kontrollera, oraz poświadczenie rzetelności przez Kommissarza Obwodowego;
- c) na trzeciej stronie napis: „przychody i wydatki zwyczajne“;
- d) na czwartej stronie następujące rubryki:
 - 1) miało wpłynąć,
 - 2) numer dowodu,
 - 3) przychód,
 - 4) wpłynęło w ciągu roku,
 - 5) pozostało do pobrania z końcem roku,
 - 6) a zatém w porównaniu z należnością

}	przybyło,
}	ubyło,
 - 7) uwagi.

II. Arkusz drugi zawiera te same rubryki jak wyżej pod literą d) wymieniono, na wszystkich czterech stronach.

III. Arkusz trzeci zawiera:

- a) na pierwszej i drugiej stronie jeszcze te same rubryki jak wyżej pod literą d) wyrażono;
- b) na stronie trzeciej rubryki następujące:
 - 1) numer dowodów,
 - 2) rozchód,
 - 3) ilość odesłanej superaty;
 - 4) uwagi;
- c) na czwartej stronie porównanie przychodu z wydatkiem.

IV. Arkusz czwarty zawiera:

- a) na pierwszej stronie napis: „przychody i wydatki depozytowe“;
- b) na stronie drugiej rubryki:
 - a) numer dowodów,
 - b) tytuł depozytu,
- c) przychód

}	remanent z przeszłego roku,
	zaległość z przeszłego roku,
	w tym roku przekazano do poboru,
	razem miało wpłynąć,
	na to w ciągu roku wpłynęło,
umorzono,	
pozostaje z końcem roku do pobrania;	
- c) na trzeciej stronie rubryki:
 - a) numer dowodów,
 - b) rozchód

}	wyszczególnienie wydatku,
	ilość wydatku,
 - c) remanent z końcem roku pozostały w Kassie,
 - d) uwagi.

V. Arkusz piąty zawiera:

- a) na pierwszej stronie napis: „wykaz szczegółowy zaległości z końcem roku do pobrania na kontrybuentach pozostałej“;

- b) na drugiej stronie rubryki w trzech kolumnach powtórzone:
 - 1) nazwisko dóbr lub kontrybuenta,
 - 2) zaległość;
- c) na stronie trzeciej i czwartej, te same rubryki w 3-ch kolumnach jak wyżej pod literą b).

VI. Arkusz szósty zawiera:

- a) na pierwszej stronie napis: „inwentarz utensyliów“;
- b) na stronie drugiej rubryki:
 - 1) numer porządkowy,
 - 2) wyszczególnienie,
 - 3) pozostało z roku zeszłego,
 - 4) przybyło w roku bieżącym,
 - 5) ubyło w roku bieżącym,
 - 6) pozostaje na rok następujący.

Do zapelnienia tych arkuszy służą przepisy następujące:

Art. 212.

Co do arkusza pierwszego, strona pierwsza i druga żadnych innych nie potrzebują przepisów, gdyż sam druk wskazuje co czynić wypada. Stronę trzecią tegoż arkusza zajmuje intytulacja. Strona czwarta tegoż arkusza przeznaczoną jest na okazanie dochodów; zapelnienie oniej ma być jak następuje:

1) Rubryka „ma wpłynąć“, — co do zaległości lat upłynionych, zawierać ma w sobie to, co manual zaległości podług art. 84-go i ekstrakt podług art. 158-go obejmować będą. Co do dochodów na służbę bieżącą, rubryka ta okazywać ma rezultat zgodny z etatem i z ekstraktem w myśl art. 62 i 170-go.

2) W rubryce „numer dowodu“ zacytować należy numer kolejny polecenia, które albo do poboru dochodów eta-

towych lub nad etat, w myśl art. 74, 93 i 159-go, albo do umorzenia należności w myśl 71, 88 i 161-go, Kasę obwodową upoważniło.

3) Rubryka „przychód“ zawierać ma tytuły każdego roku z osobna. Lata mają iść kolejną, zaczynając od tego, który najdawniejsze zawiera zaległości aż do roku upłynionego. Tytuły zaś mają być w każdym roku okazane w tym porządku, jak te w manuale zaległości w myśl art. 93-go, w kontrolli kwitaryuszowej podług art. 62 i 73-go zapisane, niemniej jak w ekstrakcie stosownie do art. 156-go wydrukowane będą.

4) Rubryka „wpłynęło w ciągu roku“ zawierać ma wpływ zgodny z kontrollą, manuałem i ekstraktem ostatnim każdego roku, w myśl art. 66, 77, 78, 87 i 165-go.

5) W rubryce „pozostało do pobrania z końcem roku“ ma być okazany rezultat zgodny z kontrollą kwitaryuszową, manuałem i ekstraktem ostatnim każdego roku w myśl art. 67, 89 i 166-go.

6) W rubrykach „a zatem przybyło“, „ubyło“, okazałą być ma taka ilość, jaka po porównaniu wpływu i pozostałości poborowej z należnością, wyniknie. Resultat atoli ten zgodnym być ma z kontrollą, manuałem i ekstraktem ostatnim każdego roku, w myśl art. 71, 74, 88, 93, 159 i 161-go.

7) Rubryka „uwagi“ zawierać ma objaśnienia dotyczące szczegółów poprzednio opisanych, jeżeliby stan przedmiotów tego wymagał.

Art. 213.

Co do arkusza drugiego, gdy skład rubryk jego jest taki sam, jak strony czwartej arkusza pierwszego, przeto przeznaczenie jego jest to samo, i prawidła w artykule poprzednim objęte, służą za przepis do zapelnienia arkusza niniejszego. Wszakże dodać tu w tym miejscu wypada, iż do każdego ra-

chunku Kassy obwodowej, przybierać należy tyle egzemplarzy arkusza drugiego, ile będzie potrzeba do okazania zaległości latami, a w każdym roku tytułami, jak wyżej już nadmieniono. Że zaś w roku 1824-m zamierzono pięć oddziałów dochodów, które w ekstraktach kassowych okazywanymi będą, stosownie do art. 155, a rachunek podług przepisów niniejszych, dochody każdego roku z osobna okazywać będzie, przeto dla ścisłej zgodności rachunku z ekstraktami, i łatwego onych sprawdzenia, stanowi się:

- a) iżby po okazaniu zaległości z epoki Księstwa tytułami i latami do roku 1814/5 uczynioną była rekapitulacya dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego, do którejby summy ogólne wszystkich rubryk w art. 212-m, pod lit. *a, d, e, f*, opisanych, przeniesione i razem zasummowane były, przy odwołaniu się do strony rachunku, na której ogół znajduje się;
- b) aby po rekapitulacyi dochodów z epoki Księstwa Warszawskiego, następowały znowu zaległości z epoki Królestwa tytułami lat respective następnych od 1815/6 do włącznie 1821, po których nastąpić ma rekapitulacya tych lat w tym samym sposobie, dla okazania stanu téj epoki;
- c) aby po rekapitulacyi dochodów z epoki Królestwa do końca roku 1821, następowały znowu zaległości tytułami lat respective następnych, do wyłącznie tego roku, za który rachunek podaje się, poczem nastąpić ma zebranie dochodów tych lat, tak jak dwóch epok poprzednich;
- d) aby po téj rekapitulacyi następował stan dochodów tego roku, za który rachunek podaje się. Rok ten jak już wyżej przepisano, powinien mieć takie tytuły dochodów, jakie etat zatwierdzony obejmuje, lecz pod tytułem dochodów przypadkowych należy w osobnej pozycji okazać decessa przez Izbę Obrachunkową

zasądzone. Jak wszystkie lata respective, tak i ten przez właściwe rubryki zasummowany być winien;

e) po okazaniu stanu dochodów bieżącego roku, następuje zebranie ogólne dochodów wszystkich oddziałów w tym sposobie:

1) epoka Księstwa Warszawskiego na stronie....	rs.
2) epoka Królestwa do 1821 r. na stronie....	„
3) epoka Królestwa do wyłącznie tego roku, za który rachunek podaje się, na stronie....	„
4) dochody roku bieżącego na stronie....	„
	ogół rs.
Dodawszy remanent z roku upłynionego	„
	Ogół dochodów rs.

Art. 214.

Co do arkusza trzeciego:

- a) pierwsza i druga strona użyta być ma podług przepisu w artykułach 212 i 213-m;
- b) trzecia strona przeznaczoną jest na wydatki dochodów zwyczajnych, zapełnioną być ma jak następuje:
 - 1) rubryka „numer dowodów“ zawierać ma numer kolejny kwitu Kassy głównej wojewódzkiej;
 - 2) w rubryce „rozchód“ cytować należy datę kwitu Kassy głównej wojewódzkiej, na odesłaną w myśl art. 148-go superatę wydanego;
 - 3) rubryka „ilość odsyłanej superaty“ zawierać ma rezultat odpowiedni dochodowi Kassy obwodowej, w rachunku okazanemu, stosownie do przepisu artykułu 178-go;
- c) czwarta strona tegoż arkusza, zamyka w sobie porównanie przychodu z wydatkiem, które sobie wyrównywać powinny.

Art. 215.

Co do arkusza czwartego:

a) na stronie pierwszej jest napis: „Przychody i wydatki depozytowe.“

b) strona druga przeznaczoną jest na przychód depozytów; znajdujące się tu rubryki wypełnione być mają jak następuje:

1) rubryka „numer dowodów“ zawierać ma numer kolejny upoważnienia do percepty, jak wyżej w artykule 123-m przepisano;

2) w rubryce „tytuł depozytu“ wymienić należy wszystkie tytuły podług porządku w art. 128 i 129-m przepisanego;

3) rubryki przychodu odpowiadać powinny w rezultacie dziennikowi i kontrolli depozytów w myśl art. 113, 120, 121, 125 i 134-go;

c) strona trzecia przeznaczoną jest na wydatki depozytowe, które naprzeciw każdego tytułu dochodu okazane być mają, tudzież do okazania pozostałości w gotowiznie każdego tytułu. Wypełnienie tej strony ma być następujące:

1) rubryka „numer dowodu“ zawierać ma numer kolejny kwitu Kassy głównej wojewódzkiej, lub upoważnienia do wydatku;

2) w rubryce „wyszczególnienie wydatku“ zacytować należy datę kwitu Kassy głównej wojewódzkiej lub upoważnienia do zwrotu depozytów;

3) rubryka „ilość wydatku“ zawierać ma rezultat zgodny z kontrollą i ekstraktem w myśl art. 133 i 201-go;

4) w rubryce „remanent z końcem roku w Kassie pozostały“, okazać należy pozostałość każdego

tytułu, zgodną z kontrolą depozytów i ekstraktem stosownie do art. 113 i 204-go.

Art. 216.

Arkusz piąty przeznaczony jest na wykaz szczegółowy zaległości, z końcem roku do poboru pozostałych, każdego tytułu i każdego roku z osobna. Nazwiska dominiów i gromad zapisane być mają pod każdym tytułem w tym porządku jak w kwitariuszu upłynionego roku i manuale zaległości położone będą. Każdy tytuł ma być zasumnowany, a rezultat ztąd wyrównywać zaległości w rachunku pod właściwym tytułem okazanej. Każdy rok ma mieć zebranie zaległości, która w ogóle wyrównywać winna rezultatowi, jaki pod właściwym rokiem w rachunku okazany będzie.

Art. 217.

Arkusz szósty okazywać ma stan inwentarza utensyliów. Na ostatniej zaś stronie następuje ostatecznie poświadczenie Kommissarza Obwodowego, podług formy w rachunku wydrukowanej.

Art. 218.

Rachunek Kassy obwodowej w czterech częściach wyżej w art. 210 wymienionych, ma być razem oprawiony i paginowany, przez officyalistów kassowych podpisany, urzędową pieczęcią Kassy opatrzony, i w dwóch jednobrzniących egzemplarzach do Kommissarza Obwodowego podany. Oryginał zostaje w aktach Kassy obwodowej.

Art. 219.

Już z artykułu 211-go wiadomo jest, iż rachunki Kassy obwodowej przechodzić mają przez pierwszą rewizję Kommiss-

sarza Obwodowego, a potem przez drugą rewizję w Komisji Wojewódzkiej. Lubo termin ostateczny do podania rachunków Izbie Obrachunkowej dekretem NAJJAŚNIEJSZEGO PANA z dnia 21 Sierpnia 1821 roku na dzień ostatni Czerwca naznaczonym został, jednakże gdy tenże dekret w artykule 11-m stanowi, aby rachunki te przechodziły przez pierwszą rewizję Władz, bliższy dozór nad Kassami mających, przeto w zamiarze pozostawienia Kommissarzy Obwodowych i Kommissyów Wojewódzkich w możności dopełnienia téjże rewizyi i ułatwienia korespondencyj ztąd wyniknąć mogących, stanowi się:

1) iż Kassy obwodowe obowiązane są podawać swe rachunki Kommissarzowi Obwodowemu do pierwszej rewizyi, po każdym upłynionym roku we trzy miesiące, to jest w dniu 31 marca;

2) iż Kommissarz Obwodowy po odbyciu pierwszej rewizyi, po ułatwieniu i objaśnieniu wszelkich trudności, i po stosowném poświadczeniu rachunku, przesyłać ma rachunek Kassy obwodowej do Kommissyi Wojewódzkiej w dniu 15 Kwietnia każdego roku;

3) iż Kommissya Wojewódzka po superrewizyi rachunku Kassy obwodowej i po spisaniu protokołu odbiorczego, takowy przesła do Izby Obrachunkowej, tak aby przed 31 maja do Izby Obrachunkowej doszedł;

b) *Co do aneksów.*

Art. 220.

Anneksa do rachunku należące, są:

1) etat dla Kassy obwodowej przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu zatwierdzony w oryginale;

2) protokoła rewizyi Kassy;

3) krypta Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i Kommissyi Wojewódzkiej w oryginale na każdy przyby-

tek nad etat, lub ubytek w dochodach, jaki w rachunku okazany będzie;

4) kwity oryginalne Kassy głównej wojewódzkiej na odesłaną do niej superatę; atesta pocztowe w miejsce tych przyjmowane nie będą;

5) kontrolla egzekutnego, paletami udowodniona;

6) reskrypta oryginalne udowadniające należność dochodów i wydatków depozytowych, tak respective Kommissyów Rządowych, do których dyspozycyi fundusz należy, jako i Kommissyów Wojewódzkich;

7) kwity oryginalne Kassy głównej wojewódzkiej na odesłane do niej depozyta, oraz kwity osób, które w miejscu odebrały zapłatę;

8) upoważnienie Kommissyi Wojewódzkiej lub wywody słowne, usprawiedliwiające podany przybytek lub ubytek w inwentarzu.

Art. 221.

Dowody w artykule poprzednim wymienione, w jednym tomie, lub jeżeliby tego potrzeba wymagała w kilku tomach, mają być wszyte w tym porządku, jak w rachunku cytowani będą. Każdy dowód ma być oznaczony numerem porządkowym. Na obwolucie każdego tomu ma być napis: „Dowody do rachunku Kassy obwodowej N, za rok N, tom N, zawierającej dowody od numeru N, do numeru N, następuje tom N,“ lub gdyby to był tom ostatni, dopisać należy „tom N, ostatni.“

IX. O podziale pracy officyalistów Kass skarbowych.

Art. 222.

Wszystkie czynności w instrukcyi niniejszej opisane, dopełniane być mają przez officyalistów Kass obwodowych, w terminach wskazanych.

Art. 223.

Poborca Kassy obwodowej jako Naczelnik Kassy obwodowej, odpowiedzialny jest w ogólności za całość grosza publicznego w dwóch trzecich częściach, za pośpiech, dokładność i porządek we wszystkich działaniach Kassy. W szczególności trudnić się ma:

1) prowadzeniem ksiąg następujących:

- a) dziennika dochodów,
- b) dziennika wydatków,
- c) dziennika depozytów;

2) odbieraniem, liczeniem i pakowaniem pieniędzy, i odsyłaniem onych do Kassy głównej wojewódzkiej, przy stosownej podług przepisów deklaracyi;

3) utrzymaniem korespondencyj we wszystkich przedmiotach;

4) układaniem rejestrów bierzych i projektów do etatów.

Oprócz tego, winien jest dopomagać Kontrollerowi Kassy obwodowej w tém wszystkiem, czemu by ten w terminach przepisanych wydołać nie potrafił.

Art. 224.

Kontroller Kassy obwodowej w ogólności winien jest posłuszeństwo Poborcy obwodowemu, i odpowiedzialny jest za całość grosza publicznego, w jednej trzeciej części.

W szczególności obowiązkiem jego jest:

1) prowadzić księgi następujące:

- a) kontrole kwitaryuszowe,
- b) manual zaległości,
- c) kontrolę egzekutnego,
- d) kontrolę depozytów;

2) podawać delaty w terminach przepisanych;

3) układać ekstrakta miesięczne i annexa do nich należące;

3) układać rachunki roczne i dowody do nich należące;

5) pełnić wszelkie inne czynności, jakie mu przez Póhorce wskazane będą.

w Warszawie, dnia 11 Października 1823 roku.

Nr. 47,408.

N° 51.

Instrukcyja, w jaki sposób mają być prowadzone w Kassach księgi depozytowe przychodu i wydatku.

(d. 22 Września (4 Października) 1835 roku.)

do

Kommissyi Województwa N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Zanim uprzątnięcie zaległości przy Kassach głównych wojewódzkich dozwoli stopniowo wprowadzić w egzekucyę odpowiednie wzory do ksiąg kassowych, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu chcąc tymczasowie ustalić kontrolowanie dochodów i wydatków depozytowych, w miejsce dotychczasowej kontroli depozytowej, postanowiła z d. 1 Stycznia 1836 r. wprowadzić w egzekucyę nową kontrolę depozytową, która prowadzić się ma w sposobie następującym:

1) Kontrolła depozytów zawierać w sobie będzie na pierwszej stronie przychody, a zaraz na prost przychodów po

wycięciu części drugiego arkusza wydatek każdego tytułu i pozycyi depozytu.

2) Rubryki kontroli tej są następujące:

I. W przychodach.

- a) jedna zwierzchnio-poprzeczna, z wyrazem „tytuł“;
- b) druga takąż sama, z wyrazem „przychody“;
pod temi:
 - c) pierwsza od góry na dół „numer bieżący“;
 - d) druga „data i numer upoważnienia Kommissyi Wojewódzkiej do przyjęcia“;
 - e) trzecia „opisanie przedmiotu“;
 - f) pod zwierzchnią poprzeczną: „należności do pobrania z remanentem z roku zeszłego“;
 - aa) remanent w Kassie pozostały,
 - bb) zaległość,
 - cc) w roku bieżącym przekazano do poboru,
 - dd) łącznie miało wpłynąć;
 - g) pod zwierzchnią poprzeczną „na to wpłynęło w ciągu roku bieżącego“:
 - aa) numer dziennika,
 - bb) dnia,
 - cc) bezpośrednio,
 - dd) przelewem z Kass niższych,
 - ee) dwanaście rubryk na miesięczne wpływy przeznaczonych,
 - ff) ogół wpływów z remanentem;
 - h) umorzono;
 - i) a zatem pozostaje do pobrania z końcem roku 18.....
 - k) uwagi.

II. W wydatkach.

- a) jedna zwierzchnio-poprzeczna z wyrazem „tytuł“;
- b) druga takąż sama z wyrazem „wydatki“;

pod temi:

- c) pierwsza od góry na dół „numer bieżący“;
- d) druga „data i numer upoważnienia Kommissyi Wojewódzkiej do wydania“;
- e) trzecia „opisanie przedmiotu“;
- f) pod zwierzchnią poprzeczną „należność do wydania“:
 - aa) pozostało do wydania z końcem roku zeszłego,
 - bb) przekazano do wydania w roku bieżącym,
 - cc) łącznie miało być wydanem;
- g) pod zwierzchnią poprzeczną „na to wydano w ciągu roku bieżącego“ a mianowicie:
 - aa) numer dziennika,
 - bb) dnia,
 - cc) bezpośrednio,
 - dd) przelewem do Kass N,
 - ee) dwanaście rubryk na miesięczne wydatki przeznaczonych;
- h) łącznie;
- i) odpisano na ubytek;
- k) pod zwierzchnią poprzeczną: „a zatem pozostaje z końcem roku 18.....“
 - aa) do wydania,
 - bb) remanentem w Kassie;
- l) uwagi.

Co do przychodów.

3) W rubryce zwierzchnio-poprzecznej z tytułem, zamieszcza się nazwanie tytułu depozytowego, porządkiem i rodzajem tytułów, drukami na ekstrakta dochodów corocznie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu nadsyłanemi, przy których znajdują się i wykazy depozytowe, objętych, lub też nazwanie tytułu depozytu jakiby oddzielnem rozporządzeniem rzeczonyj Władzy w ciągu roku do zaprowadzenia był polecony.

4) Rubryka „przychody“ podobnie jak wyżej zwierzchnio poprzeczna nie wymaga objaśnienia.

5) Do rubryki „numer bieżący“ zapisać należy numer kolejny każdej pozycji w respective tytule, która rubryką „opisanie przedmiotu“ objęta będzie.

6) W rubryce „data i numer upoważnienia Kommissyi Wojewódzkiej do przyjęcia,“ zamieści się dzień, miesiąc, rok i numer dyspozycji, według której wpływ depozytu ma nastąpić, a pod tą jeszcze numer pieczęci kontrolnej, celem łatwiejszego układania specyfikacji depozytów, przy każdym ekstrakcie miesięcznym podawanéj. Każda podobna dyspozycja winna być natychmiast po jej odebraniu pod właściwy tytuł do kontroli depozytowej wprowadzoną, na której w dowód tego zapisać należy wyrazy: „wprowadzono do kontroli karta N, numer N, dnia N.“

7) Przedewszystkiém co do rubryki „opisanie przedmiotu“ zastrzega się, aby na wstępie każdego głównego oddziału depozytów, których według istniejącego obecnie systemu, jest trzy, mianowicie:

- 1, depozyta w gotowiznie,
- 2, depozyta w papierach kredytowych;
- 3, depozyta w różnych innych papierach wartość nominalną mających;

wypisać główne ich rodzaje, jako to:

ad 1-um, I. Depozyta rządowe:

a) pod dyspozycyą Wydziału Skarbowego zostające, dalej kolejną zamieszczać właściwe tytuły, a po ich skończeniu wpisać drugi oddział;

b) od dyspozycji innych Władz zależące;

a po skończeniu wszystkich tytułów:

II. Depozyta prywatne etc.

ad 2-um, I. Depozyta rządowe:

- a) od dyspozycji Kommissyi Skarbu zależące;
- b) do dyspozycji innych Władz rządowych należące.

II. Fundusze prywatne.

ad 3-um, I. Depozyta rządowe;

II. Depozyta prywatne;

czyli w tym samym porządku jak wykaz depozytów przy ekstraktach miesięcznych dołączony, obejmuje;— następnie

- 8) Do rubryki „należności do pobrania z roku zeszłego“:
 - aa) remanent w Kassie pozostały,
 - bb) zaległość;

wszystko to szczegółowo pozycjami respective tytułu zaprowadzić należy, co według rachunku za rok upłyniony remanentem w Kassie głównej, lub na zaległości do pobrania pozostało.

9) Rubryka „w roku bieżącym przekazano do poboru“ obejmować ma wszystkie za szczegółowemi dyspozycjami w formie przepisanej wydać się mającemi, nowo wskazane summy depozytowe do pobrania; jeżeli zaś jednej i tej samej natury depozyt już się w remanencie albo zaległości z roku zeszłego znajdował, i w rubrykach właściwych jest zapisany, wówczas na prost tego należność przybyłą do rubryki tej wprowadzić wypada, a to z uwagi na potrzebę nierozrzucania w kilku miejscach należności jednego kontrybuenta, tak iżby obok każdej właściwej pozycji z końcem roku mogła być skoncentrowana należność, wpływ i pozostałość każdej w szczególności pozycji.

10) W rubryce „łącznie miało wpłynąć“ zamieszcza się rezultat, lecz dopiero z końcem roku, trzech poprzednich rubryk, przy każdej w szczególności pozycji.

11) Rubryka zwierzchnia poprzeczna „na to wpłynęło w ciągu roku bieżącego“, nie wymaga objaśnienia.

12) Do rubryki „numer dziennika“ zapisać należy numer i kartę dziennika przychodów, pod którym wpływ depozytu nastąpił.

13) Rubryka „dnia“ zawierać będzie datę istotnego odebrania depozytu.

14) Fundusze depozytowe dwojakim sposobem do Kasy głównej gubernialnej wpływają:

bezpośrednio,

z przelewów Kass niższych.

Celem więc rozróżnienia jednych od drugich i ułatwienia układania miesięcznych wykazów, jedne od drugich oddzielane być winny, na co dwie rubryki z nazwaniem „bezpośrednio“, tudzież „z przelewów z Kass niższych“, są przeznaczone.

15) Dwanaście rubryk z nazwiskiem miesiący przeznaczone są do kontrolowania pod właściwym miesiącem tak bezpośrednich wpływów, jak i przelewów pobieranych na rachunek respective pozycji depozytowej wpływów, jak niemniej gdy rubryki te co miesiąc pod respective tytułami zogółowane będą, do wykazywania wynikłych ztąd rezultatów, w ekstraktach miesięcznych, czyli bardziej w wykazach depozytów przy tychże ekstraktach dołączonych, tudzież do formowania specyfikacyj przychodu i rozchodu depozytów miesięcznie razem z ekstraktami podawanéj.

• 16) Rubryka „ogół wpływów z remanentem“ obejmować będzie rezultat na prost każdej pozycji rubryk w punkcie 8-m lit. aa, i w 15-m objaśnionych.

17) Do rubryki „umorzono“ zapisywać należy wszystkie te kwoty, które za szczegółowemi dyspozycjami Komisji Wojewódzkiej, w moment ich otrzymania do niniejszej księgi przez Kasę wprowadzić się mającemi, z należności poborowej uchylone będą, lub też które na wypadek zapereceptowania ich wprost do dochodów budżetowych dłużéj z porząd-

ku w depozytach istnieć nie powinny, a w takim razie, tylko na kartę i numer kontrolli budżetowej, gdzie percepta nastąpiła, w dowód uchylenia prenotacyi depozytowych, odwołać się potrzeba.

18) W rubryce „a zatem pozostaje do pobrania z końcem roku“ wykryje się rezultat każdej pozycyi, co przy zamknięciu rocznem Kassy, połączywszy rezultaty dwiema poprzedniemi rubrykami okazane, i odtrąciwszy takowe od rezultatu rubryką w punkcie 10-m objaśnioną, zawartego, do pobrania na rok następny pozostanie.

19) Rubryka „uwagi“ obejmować winna wszystko to, co do objaśnienia przychodów należy, a szczególnie też cytacye upoważnień, lub powodów do kwot umorzonych.

Co do wydatków.

20) Rubrykę zwierzchnio-poprzeczną z tytułem, zapełnia się podobnie, jak w punkcie 3-m. Rubryka 2-ga poprzeczna z wyrazem „wydatki“ nie wymaga objaśnienia.

21) Rubryka „numer bieżący“ obejmować będzie numer kolejny pozycyj wydatkowych respective tytułu, w sposobie jak punkt 5-ty objaśnia.

22) Do rubryki „data i numer upoważnienia do wydania“ zamieszczać należy wszelkie dyspozycye do wydatku, w sposobie w punkcie 6-m przepisany.

23) W rubryce „opisanie przedmiotu“ nie ma potrzeby wypisywać głównych oddziałów i rodzajów depozytowych, jak co do przychodów w punkcie 7-m wskazano, tamto bowiem wypisanie rozciągać się będzie zarówno i do wydatku. W tej więc rubryce wyszczególniać tylko należy krótką treść przedmiotu, komu i za co, lub na jaki cel wypłata jest zarządzana, a to naprost każdej pozycyi przychodu, w której

odpowiedni fundusz znajdować się winien; z pod tego prawidłła nie wyłączają się także przelewy do Kassy jeneralnej Królestwa, które kontowane być winny, równie nawprost pozycyi przychodowej w rubryce właściwej przelewów; specyfikacya zaś depozytów co miesiąc do ekstraktów dochodowych dołączana, którą przedewszystkiem po abszlusie miesięcznym uformować należy, wykaże, ile z pod respective tytułu depozytowego i w respective miesiącu do rzezonój Kassy przelano.

24) Do rubryki „pozostało do wydania z końcem roku zeszłego“, wszystko to obok każdej pozycyi właściwej zaprowadzić należy, co rachunek za rok upłyniony w odpowiedniej rubryce obejmować będzie.

25) Rubryka „przekazano do wydania w roku bieżącym“, zawierać ma wszystkie do wydania szczegółowemi dyspozycjami wskazane kwoty z właściwego sobie funduszu, lub téż różne summy według ogólnych przepisów, jak np. ze spłacenia długu skarbowego, wpływy ze sprzedaży dóbr rządowych i t. p. tak w gotowiznie jako i w papierach kredytowych.

26) W rubryce „łącznie miało być wydaném“, zamieszcza się rezultat dwóch poprzednich rubryk przy każdej w szczególności pozycyi, lecz dopiero z końcem roku.

27) Do rubryki „numer dziennika“ zaciągać należy numer i kartę dziennika wydatków Kassy głównej, pod którym respective wydatek jest zapisany.

28) Rubryka „dnia“ zawierać będzie datę, kiedy istotnie wypłata jakowój kwoty nastąpiła.

29) Rubryki „bezpośrednio“, tudzież „przelewem do Kassy wyższej“, niemniej 12-cie rubryk z nazwiskiem miesięcy, posługują na ten sam cel w wydatkach, jak co do przychodów wyżej w punktach 14 i 15-m objaśniono.

30) W rubryce „łącznie“, wykazuje się rezultat ogólny wydatków każdej pozycyi z całego roku, na podstawie poprzednich rubryk 12-stu.

31) Do rubryki „odpisano na ubytek“ wprowadzone być mają takie kwoty, które Kommissya Wojewódzka lub Kommissye Rządowe z zadysponowanych już poprzednio do wypłaty należności, całkowicie, albo w jakowej części uchylić rozkażą.

32) Rubryka „a zatem pozostaje z końcem roku 18... do wydania“

„remanentem w Kassie“

wykryje dwa sobie właściwe rezultaty, to jest:

pierwszy: czyli „do wydania“, po złączeniu rezultatu dwiema poprzedniemi rubrykami w punktach 30 i 31-m wymienionemi objętych, i odtrąceniu wynikłego ztąd ogółu od rezultatu, jaki w rubryce podług punktu 26-go wykazany będzie;

drugi: czyli „remanentem w Kassie“, po odtrąceniu rezultatu rubryki w punkcie 30-m określonej, od rezultatu rubryką punktem 16-m wyjaśnioną, zawartego.

33) W rubryce „uwagi“ zamieszczać należy wszystko to, co do objaśnienia wydatków posługiwać może, a mianowicie też wszelkie dyspozycye, odpisanie do ubytku należności wydatkowych nakazujące.

34) Kontrolla ta co do rubryk:

w przychodach:

„z roku zeszłego“,

„remanent pozostały w Kassie“,

„zaległość“;

w wydatkach:

„pozostało do wydatku z końcem roku zeszłego“,

winna być natychmiast przy zakładaniu na rok następny za-summowaną, a summy te, aż do ostatecznego zamknięcia z końcem roku w właściwym tytule ze strony na stronę przeność należy; poczem dopiero rezultaty wszystkich rubryk zgo-dnie odpowiedzieć sobie muszą i powinny.

35) Pod każdym głównym oddziałem depozytów, w punkcie 7-m wyrażonym, winno być zrobione zebranie tytułów depozytowych do głównego oddziału należących, w końcu zaś kontrolli niniejszej ogólne zebranie głównych oddziałów, to jest:

1, depozyta w gotowiznie	rsr.
2, depozyta w papierach kredytowych	rsr.
3, depozyta w papierach nominalną wartość mających	rsr.
	ogół wielki rsr.

Taka sama kontrolla depozytów służyć będzie i dla Kass obwodowych, z tą tylko odmianą, że składki ogniowe mając co do bieżących należności osobne kwitaryusze, a co do zaległości oddzielne manualy zaległości, na drukach corocznie z Dyrekcyi Towarzystwa Ogniowego nadsyłanych, i odpowiednio do potrzeb jej administracyi wpływy téż na różne rodzaje i gatunki rozdzielających, nie potrzebują tem samém pojedynczo do kontrolli depozytów być wprowadzane, lecz tylko przy zakontrollowaniu ogólnej należności z lat zeszłych i roku bieżącego, tudzież zmian zaszłych, domieszczać mają co miesiąc nastąpione wpływy, według zamkniętych kwitaryuszów i manualów, a w końcu roku wykazywać zaległość tak, jak przy innych rodzajach depozytów.

37) Dotychczasowe przepisy rachunkowości co do kontroll depozytów Kass głównych i obwodowych, o ile niniejszą instrukcją odmienione nie zostały, o tyle we wszystkich szczegółach jak najściślej wykonywane być powinny.

O wprowadzeniu w zupełne wykonanie niniejszego rozporządzenia Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w swo-

im czasie rapportu od Kommissyi Wojewódzkiej oczekuje, a druki na nie potrzebne, w ilości na dawne żądanej, wraz z innémi w swoim czasie prześle.

w Warszawie, dnia 22 Września (4 Października) 1835 r.

Nr. 65,593.

N° 52.

Objaśnienie co do sposobu pobierania i kwitowania należności przez urzędników kassowych.

(dnia 4 (16) Listopada 1843 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Przepisami rachunkowości dla Kass powiatowych w artykułach: 68, 69, 70, 71, 72, 77 i 78-m, wyraźnie raz na zawsze postanowiono, że kwity na wszelkie wnoszone do nich opłaty, nie inaczej wydawane być mogą, jak tylko na drukach, z kwitaryuszy sznurowych wyciętych, i do tego celu wyłącznie służących, po należytem ich zapełnieniu.

Rozporządzeniem daty 14 Czerwca 1826 r. do N. 37,513 w ponowieniu powyższych przepisów wydaném, i nie raz już przypominaném, udzielono także najmocniejsze rozkazy wszystkim Rządom Gubernialnym, aby Kassy powiatowe i gubernialne nie wydawały innych kwitów, jak tylko z kwitaryuszy sznurowych, w myśl obowiązujących przepisów wyciętych

Przepisy skarb.

i podpisanych, to jest w Kassie powiatowej przez Poborcę i Kontrollera, a w Kassach gubernialnych przez Poborcę gubernialnego i dwóch Kontrollerów.

Kazano także ostrzedz Poborców Kass wspomnionych, iż na przypadek dostrzeżenia kwitów interimalnych, chociażby ztąd żadna dla Skarbu nie wynikła strata, pociągnię za sobą oddalenie winnych ze służby, a w miarę przewinienia i oddanie pod sąd.

Daliej, że taż sama kara wymierzoną będzie i na Kontrollerów każdej Kassy, jeśliby się okazało, iż o wydawaniu kwitów interimalnych, lub o jakichkolwiek bądź nadużyciach, uszczerbek Skarbu za sobą pociągających, posiadali wiadomość, a o tém bądź Rządowi Gubernialnemu bądź bezpośrednio Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu nie donieśli. Rozporządzenie takowe, kazano nawet ogłosić przez dzienniki gubernialne dla wiadomości mieszkańców Królestwa, jakiegokolwiek bądź nazwania opłaty do Kass skarbowych wnoszących, iż kwity interimalne na prostym papierze, a nie na drukach sznurowych wydane, nie mają być uważane za legalny dowód uiszczonj opłaty, i że ktokolwiekby kwity interimalne wówczas posiadał, lub w przyszłości z Kassy skarbowej otrzymał, winien jest natychmiast je okazać Naczelnikowi właściwego powiatu, lub w przeciwnym razie samemu sobie przypisać winę, gdyby z powodu zatajenia nieformalnych kwitów doznał przykrości.

Nareszcie, że Naczelnicy Powiatowi, którymby kwity interimalne okazano, jeźliby te przez Kassę powiatową wydane były, powinni pod własną odpowiedzialnością natychmiast stosowną przedsięwziąć rewizję Kassy, celem przekonania się czy dochód zakwitowany rzeczywiście do ksiąg kassowych w gatunku i ilości, oraz jednocześnie jest zapisanym, a jakie o tém poweźmie przekonanie, donieść jest w obowiązku Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu i Rządowi Gubernialnemu, przy dołączeniu kwitu interimalnego w oryginale do dalszego postąpienia.

W przypadkach zaś, gdyby kwity interimalne przez Kassę gubernialną wydane były, obowiązani są takowe ściągnać i Rządowi Gubernialnemu przesłać, a Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu jednocześnie donieść. Rząd zaś Gubernialny odebrawszy rapport od Naczelnika Powiatowego, winien jest natychmiast stosowne zarządzić śledztwo na koszt winnych, a po uzupełnieniu całej sprawy takową do decyzji Kommissyi Skarbu przedstawić.

Oprócz tego, według § 17-go regulaminu kassowego z d. 18 Sierpnia 1809 r. nie wolno jest żadnemu z officyalistów skarbowych, nie wyłączając nawet zwierzchników przyjmować do rąk własnych, lub tylko do depozytu biurowego pieniędzy, bezpośrednio do Kassy wnieść się powinny, ale obowiązani są opłacających takowe do Kass odsyłać.

Na przekraczających zaś naprzeciw powyższemu przepisowi, rozporządzeniem Kommissyi Skarbu z d. 29 Kwietnia 1824 r. Nr. 25,056 postanowiona została kara rs. 15, lub kassacya w miarę uchybienia.

Pomimo istnienia tak wyraźnych przepisów, dowiadyje się Kommissya Skarbu, że kontrybucenci różnego nazwania, opłaty do Kass skarbowych wnoszący, czy przez niebaczność czy przez małe dbanie o legalne uiszczenie przypadających od nich należności, takowe częstokroć łatwowiernie, bez żadnego zgoła kwitu, oddają na ręce urzędników powiatowych lub gubernialnych, a często bardzo na ręce jednego z urzędników kassowych, czasem zaś nawet na ręce assystenta lub woźnego kassowego, za kassą prywatnie im powierzają, za kwitami interimalnemi, lub bez żadnych zgoła pokwitowań, a w każdym innym przypadku nie dają nawet uwagi, czy udzielane im później kwity opatrzone są we wszystkie podpisy urzędników kassowych, to jest w powiatowej przez Poborcę i Kontrollera, a w gubernialnej przez Poborcę gubernialnego i dwóch Kontrollerów kassowych, lub prawnie ustanowionych ich zastępców, oraz czy téż kwity są opatrzone pieczęcią kassową, a tym sposobem dobrowolnie się narażają na powtórne wymaganie od

nich nielegalnie oddanej już należności, ale nawet otwierają drogę do przeniewierzenia się, przez co ułatwia się wszelka możność uskutecznienia pokątnego poboru, jaki tylko uskutecznić się powinien publicznie i jedynie w lokalu kassowym w obecności urzędników kassowych; przeto Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu chcąc raz na zawsze położyć tamę takowym nieporządkom przy najmocniejszym przypomnieniu powyższych rozporządzeń, zaleca Rządowi Gubernialnemu, aby przy ich teraz ponowieniu wydał jeszcze najmocniejsze rozkazy:

1) Wszystkim urzędnikom nie tylko powiatowym, ale i gubernialnym do jakiegokolwiek bądź Wydziału służby należącym, niemniej wszystkim urzędnikom i officyalistom kassowym, aby żaden z nich nie ważył się przyjmować do rąk swoich choćby najmniejszej opłaty w zastępstwie Kassы skarbowej, lecz z taką zawsze odsyłał zgłaszającego się kontrybuenta do właściwej Kassы kompletnie zebranej, dla jej tam wniesienia i odebrania zaraz właściwego pokwitowania, a to pod karą prawem kryminalném zagrożoną.

2) Wszyscy mieszkańcy Królestwa, jakiegokolwiek bądź nazwania opłaty do Kass skarbowych wnoszący, powinni być zaraz obwieszczeni przez dzienniki gubernialne, cyrkularze powiatowe, a nawet, dla podania téj wiadomości kontrybumentom w gminach zamieszkałym lub czytać nie umiejącym, w kościołach parafialnych, przez trzykrotne z ambon ogłoszenie, że im nie wolno jest uiszczać prywatnie, chociażby najmniejszej należytości, czy to na ręce którego z urzędników powiatowych czy gubernialnych, nie wyłączając zwierzchników, czy to na ręce jednego z urzędników lub officyalistów kassowych, ale ich obowiązkiem jest koniecznym składać takowe opłaty w samej Kassie do tego wyznaczonej, a mianowicie w Kassach powiatowych w obecności Poborcy powiatowego i Kontrollera kassowego, lub ich zastępców, a w Kassie gubernialnej w obecności Poborcy gubernialnego i dwóch Controllerów lub ich zastępców.

Że im nie wolno oddać się bez odebrania zaraz pokwitowania, ani przyjmować kwitów na papierze prostym pisanych, ale tylko na drukach z właściwego kwitariusza sznurowego wyciętych i przez urzędników kassowych należycie podpisanych i pieczęcią kassową opatrzonych. Że otrzymujący kwity nie przez wszystkich urzędników, których tytuł na kwicie jest wydrukowany, podpisane, pieczęcią kassową nieopatrzone, powinien go natychmiast okazać Naczelnikowi Powiatowemu, który z nim zaraz postąpić powinien w myśl rozporządzenia z d. 14 Czerwca 1826 r. Nr. 37,513. Każdy zaś kontrybuent postępujący naprzeciw powyższemu przepisowi, nie tylko bezwarunkowo pociągnięty zostanie do powtórnej opłaty, ale jeszcze jako ułatwiający spełnienie nieprawego czynu do sądowej odpowiedzialności pociągnięty zostanie.

3) Aby zaś nadzwyczajny natłok kontrybuentów zwłaszcza w dniach ostatnich każdego miesiąca, jak to dotąd się praktykuje, nadal miejsca nie miał, Rząd Gubernialny wyda zarazem jak najmocniejsze rozkazy wszystkim Naczelnikom powiatowym, aby dla mieszkańców każdego powiatu przed rozpoczęciem każdego miesięcznego poboru przeznaczyli jakie gminy, w których dniach należne od nich podatki lub jakiegokolwiek bądź nazwania opłaty do Kassy powiatowej wnosić mają. Kassom zaś powiatowym udzieli najmocniejsze polecenia, iżby do tych dni terminów przez Naczelników Powiatowych wskazanych w uskutecznianiu poborów ściśle stosowali się, a kontrybuentów przychodzących do Kassy nie w oznaczonym dla nich terminie, ale w czasie dla innych już gmin służącym nie prędzej ekspedyowali, aż po całkowitem załatwieniu kontrybuentów w czasie właściwym przybywających, tamci zaś, to jest nie w swoim terminie przybywający, dopiero następnie ekspedyowani być mogą.

O wydaniu stosownych rozkazów, równie jak o dopełnieniu ogłoszenia dołączonego tu obwieszczenia przez dzienniki gubernialne, cyrkularze powiatowe i z ambon w każdej

parafii, tudzież przez przybicie na drzwiach każdego biura gubernialnego i powiatowego, tudzież na drzwiach każdej Kassy gubernialnej i powiatowej, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu najdalej do tygodni czterech dokładnego rapportu oczekiwać będzie.

OBWIESZCZENIE.

Doszło do wiadomości Władzy skarbowej, że kontrybucenci, różnego nazwania opłaty do Kass skarbowych wnoszący, częstokroć nader łatwowiernie, bez żadnego zgoła pokwitowania, oddają pieniądze na ręce urzędników powiatowych lub gubernialnych, a często bardzo i na ręce jednego z urzędników kassowych, niekiedy zaś nawet i na ręce assystenta lub wóznego kassowego, za kwitami interimalnymi, nie na właściwych drukach, lecz na prostym papierze pisanymi i pieczęcią kassową nieopatrzonemi, lub bez żadnych zgoła pokwitowań, a w każdym innym przypadku nie dają nawet uwagi, czy udzielane im później kwity opatrzone są pieczęcią kassową, oraz we wszystkie podpisy urzędników kassowych, to jest: w powiatowej przez Poborcę i Kontrollera, a w gubernialnej przez Poborcę gubernialnego i dwóch Kontrollerów kassowych, lub prawnie ustanowionych ich zastępców, a tym sposobem dobrowolnie się narażają na powtórne wymaganie od nich nielegalnie oddanej już należności, ale nawet otwierają drogę do przeniewierzenia się, przez ułatwioną wszelką możliwość do uskutecznienia pokątnego poboru, który nigdy miejsca mieć nie powinien.

Oprócz tego, dochodzą zewsząd zażalenia, że ciż sami kontrybucenci, nie wnoszą nigdy opłat od nich należnych, w terminach dla każdej parafii i gminy raz na zawsze postanowionych, ale się z niemi zawsze ociągają aż do ostatniego momentu, a tym sposobem, znowu stają się powodem do nadzwyczajnego na raz natłoku, który nie daje nawet Kassom powiatowym potrzebnego czasu do uskutecznienia porządnego poboru, albowiem nie podobna tego wszystkiego na raz jeden w kilku

dniach odebrać, do ksiąg zapisać i zakwitować, co w przeciągu dni 30-tu skutecznie należało.

Dla położenia raz na zawsze tamy powyższym nieporządkom i niedogodnościom, czyni się wiadomo wszystkim mieszkańcom gubernii N., że podatki i wszelkie dochody skarbowe lub pod opieką Rządu zostające, przyjmują się legalnie tylko w Kassach właściwych, to jest w lokalach urzędowych, w których Kassy te mieszczą się, do rąk Kassyerów, lub ich zastępców prawnie ustanowionych, kwitowane zaś są na drukach z kwitaryuszów wycinanych, cechami urzędowymi opatrzonych, które w Kassie gubernialnej Poborca i dwóch Kontrollerów, a w Kassie powiatowej Poborca i Kontroller, lub ich zastępcy podpisują; że zatem każdy kontrybuent, wnoszący do Kass opłaty jakiegokolwiek rodzaju, powinien troskliwie baczyć, aby to wszystko względem niego zachowane było, albowiem w razie, jeśliby opłata przezeń, nie podług tego co powyżej wyrażono, złożona i zakwitowana, nie doszła swego przeznaczenia, sam sobie winę przypisze, gdy o nią egzekwowany będzie, i jako Skarbowi nie uiszczoną opłacać musi.

Dla tego też każdy kontrybuent, od któregoby wymagano złożenia opłaty gdzieindziej, niż w lokalu urzędowym Kassy, albo którymby wydano kwit nie na druku wyciętym z kwitaryusza, lub nieopatrzone pieczęcią kassową i podpisami urzędników wyżej wyrażonych, może i powinien zaraz udać się, jeśli się to w powiecie stało, do Naczelnika Powiatu, jeśli w mieście gubernialnym do Rady Skarbowego, i donieść mu o tém i kwit okazać, zaś Naczelnik Powiatu lub Radca Skarbowy winien natychmiast zejść lub wysłać zaufanego urzędnika do Kassy, dla rozpoznania wypadku i pociągnięcia winnych do stosownej odpowiedzialności.

Jeśliby ktokolwiek z kontrybuentów nawet obok najformalniejszego przyjęcia i zakwitowania złożonej przezeń wypłaty, miał jednakże jaką uzasadnioną wątpliwość, może ją prze-

łożyć Naczelnikowi Powiatu lub Radcy Skarbowemu, którzy niezwłocznego rozpoznania takowej odmawiać nie powinni.

Nadto, czyni się wiadomo wszystkim mieszkańcom gubernii N., że dla porządniejszego nadal poboru w Kassach powiatowych i uniknienia tego nadzwyczajnego natłoku, jaki dotychczas jedynie w dniach ostatnich każdego poborowego miesiąca i pierwszych dni następnego miesiąca zwykle miał miejsce, Naczelnicy Powiatowi przeznaczać będą: jakie gminy, w których dniach, podatki wnosić mają; kontrybucenci przychodzący do Kassy, nie w oznaczonym dla nich terminie, ale w czasie dla innych już parafii i gmin służącym, nie prędzej będą ekspedyowani, aż po całkowitem załatwieniu kontrybucjentów, w czasie właściwym przybywających, a tamci, to jest nie w swoim terminie przybywający, następnie ekspedyowani będą.

Każdy przeto kontrybucjent powinien troskliwie pilnować dni wyznaczonych dla jego gminy, gdyż w razie dobrowolnego onego pominięcia i opóźnienia, sam sobie winę przypisać musi, jeżeli z tego powodu na dłuższe od innych kontrybucjentów oczekiwanie, a nawet na opłacenie kar egzekucyjnych narażonym będzie.

w Warszawie, dnia 4 (16) Listopada 1843 r.

Nr. 87,085.

N° 53.

Objaśnienie niektórych wątpliwości co do wypłaty pensyj urzędnikom, i rozporządzenie, że Naczelnik Powiatu i podwładni mu urzędnicy, nie zatrzymując przy sobie żadnych pieniędzy skarbowych, powinni wносить je niezwłocznie do Kassy.

(d. 4 (16) Listopada 1843 r.)

do
Naczelnika Powiatu N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Chcąc uchylić wszelką sposobność do zabronionego przepisami zatrzymywania w biurach Naczelników Powiatowych pieniędzy rządowych, lub pod opieką Rządu zostających, które nie gdzie indziej, tylko w Kassach właściwych zachowywane być powinny, i zważając, że pozorem do takowego zatrzymywania bywa także niezgodne z przepisami umieszczanie w listach płacy urzędników nieobecnych w miejscu swego urzędowania, albo też nie mających prawa do podniesienia płac; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu w odwołaniu się do rozporządzeń swych z d. 22 Stycznia 1834 r. Nr. 5,218, i z d. 23 Września (5 Października) 1835 r. Nr. 82,356, o listach płacy wydanych, poleca co następuje:

1) W liście płacy powinni być umieszczeni ci tylko urzędnicy, którzy są obecni w miejscu urzędowania i pieniądze odebrać, i w liście płacy pokwitować je mogą, ma się rozumieć, za czas za który im płaca prawnie przypada, i w części, w jakiej należy.

Przepisy skarb.

2) Dla nieobecnych urzędników po ich powrocie do miejsca urzędowania, lub za nadesłaniem przez nich kwitu, jeżeli i o ile należy im płaca, takową mogą i powinni Naczelnicy Powiatów assygnować im z Kass powiatowych do wypłaty na ręce ich samych, lub osób przez nich do odbioru upoważnionych, wyjąwszy przypadek, jeżeli nieobecny urzędnik wróci do miejsca urzędowania lub nadesłże kwit po zamknięciu ksiąg Kassy powiatowej za rok upłyniony, w takim bowiem razie Naczelnik Powiatowy nie może assygnować dlań nieodebranej płacy, ale winien przedstawić wypadek ten Rządowi Gubernialnemu i od niego oczekiwać decyzji, gdyż wtenczas płaca urzędnika należy już do summ oszczędzonych, które bez upoważnienia Kommissyi Skarbu podnoszone być nie mogą.

Wskazując niniejsze prawidła Naczelnikom Powiatowym do ścisłego wykonania, Kommissya Skarbu ponawia jeszcze raz, iż żadnych pieniędzy rządowych, lub pod opieką Rządu zostających, zachowywać u siebie nie powinni, ani zachowywania ich u podwładnych sobie urzędników, pod żadnym pozorem dopuszczać, ale je niezwłocznie do Kassy właściwej wnosić; gdyż w razie dostrzeżenia, iż one wbrew przepisom i niniejszemu poleceniu zachowywane były, nie tylko, że natychmiast z płacy i majątku osób ściągane będą, ale nadto postępek ten poczytany zostanie za winę nadużycia władzy, i jako taki dochodzony i karany będzie.

w Warszawie, dnia 4 (16) Listopada 1843.

Nr. 86,767.

N° 54.

Rozporządzenie co do spełniania przez Kassy skarbowe assynacyj Banku Polskiego.

(d. 10 (22) Listopada 1847 r.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W rozporządzeniu pod dniem 20 Stycznia 1830 r., za Nr. 73,599, do wszystkich ówczesnych Kommissyj Wojewódzkich wydaném, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła, aby Kassy główne i były obwodowe, dziś powiatowe, (wyjąwszy położone w okręgu miasta Warszawy) assynacye przez Bank Polski na jego rachunek i na właściwych do tego drukach (według przesłanych im wzorów) wystawiane, realizowały na rzecz i za pokwitowaniem osób temiż assynacyami wskazanych, bez szczególnego na kaźden raz upoważnienia Kommissyi Rządowej, a następnie aby takowe odsyłały za gotowiznę między superatami do Kassy głównej Królestwa.

W roku 1835 doszło do wiadomości Kommissyi Rządowej, że Bank Polski wydaje na Kassy skarbowe, mianowicie gubernialne, assynacye, obejmujące należności do wypłat ryczałtowe, dla kilku lub więcej osób, i że dla tego też Kassy, nie mogąc ich całkowicie zrealizować wrazie niezgłoszenia się razem wszystkich interessantów, summy takiemi assynacyami objęte, perceptują w swych depozytach, z których dopiero

szczegółowe wypłaty uskuteczniają; assygnacye zaś Banku swoim pokwitowaniem opatrzone, zaraz wliczają Kassie głównej Królestwa za gotowiznę.

To dało powód Kommissyi Rządowej, że pod dniem 25 Kwietnia (7 Maja) 1835 r. za Nr. 33,466, wezwała Bank Polski, aby odtąd wydawał szczegółowe tylko assygnacye dla każdej z osób, którym wypłata ma być uskutecznią, a jednocześnie i pod tym samym numerem otrzymały wszystkie byłe Kommissye Wojewódzkie polecenie, iżby assygnacyj takich ryczałtowych nie dozwalały Kassom wprowadzać do depozytów, lecz żeby je bez zrealizowania Bankowi do stosownego przerobienia zwracały.

Obecnie Kommissya Rządowa przekonywa się, że bez względu na te rozporządzenia Władzy zwierzchniej, wszystkie prawie assygnacye Banku, które dla Rządów Gubernialnych, lub osób od nich zlecenie mających, są wystawiane na Kassy gubernialne, przesyłane im bywają z upoważnieniem odręcznym na odwrotnej stronie assygnacyi, w treści: „Rząd Gubernialny komunikuje Kassie do podniesienia summy assygnacją objętej, zakwitowania i postąpienia z nią według oddzielnej dyspozycyi,“ w skutek czego też Kassy, albo sami Kassyerowie odbiór na assygnacjach kwitują, nie wymieniając nawet częstokroć, czy summę z ogólnych funduszków podniesioną za-perceptowano w depozytach, lub też na inny cel użyto.

Postępowanie takie wbrew przepisom istniejącym nie tylko że powiększa znacznie czynności Kass gubernialnych i mnoży bezpotrzebnie depozyta, o których raczej uprzątnienie starać się należy, ale nadto rodzi nieporządek w służbie kasowej, nastrocza sposobność do nadużyć i narażenia Skarbu na uszczerbek, tém więcej, że jak tego świeże Kommissya Rządowa ma dowody, Wydziały skarbowe przy Rządach Gubernialnych nie zawsze pilnują wykonania swych poleceń, Kassom podwładnym udzielanych, i nie zawsze konfrontują eks-

trakta miesięczne z kontrollami przybytków u siebie prowadzonymi, a co znów wynika z lekceważenia wyższych rozporządzeń.

Aby więc to zboczenie od wyrażonych przepisów z winy Wydziału skarbowego dopuszczone, naprowadzić na drogę właściwego porządku, a zarazem ujednostajnić sposób zrealizowania przez Kassy skarbowe assygnacyj Bankowych, i rozciągnąć nad ich postępowaniem w tym względzie bliższą kontrolę, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu postanowiła w dopełnieniu dawniejszych, wydać Rządowi Gubernialnym następujące rozporządzenie:

1) Każda odtąd assygnacya Bankowa nie inaczej ma być zrealizowaną, jak tylko z funduszów ogólnych na rzecz i za pokwitowaniem téj osoby, lub zlecenie legalne od niej mającej, dla której jest przeznaczoną, za poprzedniemi wszakże sprawdzeniem czyli porównaniem assygnacyi z uwiadomieniem, które Kassy wprost z Banku otrzymują, jak to już Rząd Gubernialny był informowany reskryptem wyżej zacytowanym pod Nr. 73,699. Pokwitowanie odbierającego na odwrotnej stronie assygnacyi, w miejscu na to umyślnie przeznaczonym, powinno być *co do tożsamości osoby i własnoręczności podpisu* legalizowane, czy to przez sam Rząd Gubernialny, czy przez Naczelnika Powiatu lub miejscową Władzę policyjną.

2) Nie wolno pod żadnym względem Kassom skarbowym summ przez Bank Polski na rachunek jego assygnowanych, wprowadzać do depozytów i z odbioru onych kwitować, dla tego też Rząd Gubernialny na assygnacjach przez Bank nadsyłanych, powinien wyraźnie wskazać Kassie, komu i za czyjém pokwitowaniem ma zrealizować przesyłającą się assygnację.

3) Assygnacje tak zrealizowane i należycie pokwitowane, chwilowo za gotowiznę zachowane, powinny być każddoty-

godniowo przy stosownej konsygnacji odsyłane na rachunek superat z Kass powiatowych do gubernialnej, z tej zaś do Głównej Królestwa.

4) Ponieważ częstokroć zdarza się, że niektóre Władze, mianowicie zaś Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, tudzież Zarząd Okręgu Naukowego Warszawskiego, na wezwania Rządów Gubernialnych, zaraz po zatwierdzeniu anszlagów lub kontraktów, czy to na wystawienie nowej jakiej budowli, czy też na restauracyą starych, oznaczone ryczałtowe fundusze assygnują z depozytów w Banku lokowanych, od ich dyspozycyji zależących, bez względu na to, że wypłaty entrepreneurom lub rzemieślnikom stosownie do kontraktu, nie na raz całkowicie, lecz częściowo, w miarę postępu budowli, albo też dopiero po ostatecznym onęj odbiorze, mają być uskutecznione; przeto Kommissya Rządowa wezwała jednocześnie też Władze, aby odtąd w takich przypadkach otwierały tylko w Banku do dyspozycyi Rządów Gubernialnych kredyty, odpowiednie wysokości funduszu na budowę oznaczonego; w miarę zatem potrzeby Rząd Gubernialny będzie mógł wzywać Bank Polski o assygnowanie na Kassę gubernialną lub powiatową z otwartego kredytu takiej jedynie kwoty, jaka zaraz wypłaconą być ma, a przytém żądać można nadesłania oddzielnych assygnacyj dla każdego interesanta, jak tego potrzeba wypadnie.

5) Jeżeli na wezwanie tychże Władz lub Rządu Gubernialnego zaassygnuje Bank Polski jaką sumę, która jest przeznaczoną dla Rady Szczegółowej Instytutów Dobroczyńnych, lub Komitetu trudniącego się budową, upoważnionych do podnoszenia na ten cel funduszków, albo li też dla której z Kass miejskich, na zwrot jej remanentów, na pożyczkę dla nowo budujących się po miastach i t. p., w takich razach przesłać należy assygnacyę Bankową Kassie najbliższej miejsca, gdzie wypłata ma nastąpić, z poleceniem uskutecznienia jej

za właściwem pokwitowaniem osób odebrać moc mających, o czem ich, dla zgłoszenia się do właściwej Kassy po zaassygnowaną należność, zawiadomić wypada.

6) Kiedy na wezwanie Rządu Gubernialnego zaassygnuje Bank Polski zwrot kaucyi, która została przeznaczoną na zaspokojenie jakiej raty z dzierżawy dóbr lub innych dochodów skarbowych, wtenczas upoważnić wypada Kassę przy której ta należność jest prenotowaną, aby sumnę assygnacyą objętą zapereceptowała na rzecz tejsze prenotacyi i kwit właściwy z kwitariusza interessantowi, jako mu potrzebny na dowód uiszczenia należności od niego przypadającej, wydała, ten zaś wzajemnie na assygnacyi Bankowej odbiór kaucyi pokwituje w sposób następujący:

„Sumnę N, stosownie do niniejszej assygnacyi przeznaczoną na skompletowanie należności Skarbowi odemnie przypadającej, odebrałem w właściwym kwicie Kassy N, tak dobrze jak gotowizną.“

Gdyby zaś interessant posiadał w swym ręku kwit depozytowy Kassy, w której pierwotnie kaucyą złożył, powinien na odwrotnej onegoż stronie powyższe pokwitowanie wystawić, z powołaniem się na assygnacyę Bankową, z którą następnie razem zeszyty i przypieczętowany, odesłany być ma za gotowiznę Kassie głównej Królestwa.

7) Tak samo postępować należy, gdy kaucya nie dla użycia jej na zaspokojenie należności skarbowej, lecz dla zwrócenia w gotowiznie temu do kogo należy, przez Bank Polski za pośrednictwem Kassy gubernialnej lub powiatowej zaassygnowaną będzie, to jest: polecić ją wydać wprost interessantowi bez przeprowadzania przez depozyta, za zwrotem kwitu depozytowego, jeśli go posiada i pokwitowaniem jak wyżej wskazano.

8) W odezwach do Banku czynionych o zwrot kaucyj czy to przeznaczonych na kompensatę należności skarbowych,

czy też dla doręczenia osobom interessowanym, żądać należy nadesłania na każdą w szczególności oddzielnych assygnacyj, nie zaś jednej dla kilku lub więcej kautorów, jak to teraz niektóre Rządy Gubernialne robić zwykły. Że zaś i Bank Polski uprzedzony przez Kommissyę Rządową zostaje, aby ryczałtowych assygnacyj dla kilku razem osób na jakiegokolwiek wypłaty do Kass skarbowych dysponowane, nie wydawał, przeto na wypadek otrzymania takiej ryczałtowej assygnacji, należy ją bez zrealizowania powrócić Bankowi, do stosownego według potrzeby przerobienia; wszakże o zwróceniu każdej podobnej assygnacji, z powodu niemożności jej zrealizowania, winien Rząd Gubernialny jednocześnie uwiadomić Kommissyę Rządową, z wymienieniem jej daty i numeru, dla odnotowania w księdze assygnacyj Bankowych, utrzymywanej w Buchhalteryi przy Wydziale Kontrolli, a zarazem polecić należy Kassie, na którą assygnacja była wystawiona, aby zawiadomienie Banku, pod tym samym numerem oddzielnie jej przesyłane, również onemu powróciła.

9) Zdarza się czasem, że Bank Polski assygnuje na Kassy gubernialne zwrot należności za obwieszczenia w dziennikach gubernialnych, w gazecie rządowej i inne tym podobne, które są prenotowane w dochodach przypadkowych, a ztąd nie zachodzi potrzeba udzielania komukolwiek prywatnemu z odbioru kwitu kassowego, w takich razach Rząd Gubernialny winien upoważnić swą Kassę główną, aby summe assygnacją Banku objętą, na rzecz wskazanej prenotacji do przychodu wprowadziła. Że zaś nie wolno Kassom skarbowym z odbioru jakichkolwiek należności innych kwitów wydawać, jak tylko z właściwego kwitariusza, przeto polecić zarazem należy Kassie, aby w miejsce pokwitowania odbioru na assygnacji Banku (jak to teraz Kassy czynią), przyszyła i przypiętowała do niej kwit sznurowy z kwitariusza wydać się winny dla wliczenia ich razem za gotowiznę Kassie głównej Królestwa.

10) W takich jedynie przypadkach może mieć miejsce wprowadzenie do depozytów summy assygnacją Banku objętej, jeżeli Władza dysponująca, wyraźnie upoważni Rząd Gubernialny, aby Kassa główna gubernialna zaassygnowaną kwotę zapercceptowała w depozytach, od dyspozycyi téjże Władzy zależących, aż do dalszego względem jój obrotu rozporządzenia; lecz i wtenczas niewolno Kassie gubernialnej kwitować na odsyłającej się za gotowiznę assygnacyi Bankowej, ale tylko dołączyć do niej kwit depozytowy z kwitariusza wycięty, jak to już wyżej wskazano.

Rozumieć się ma, że kaucye i wszelkie inne depozyta w listach zastawnych lub papierach procentowych, które w naturze, nie przez assygnacye, jak gotowizna bywają Kassom gubernialnym przesyłane, powinny być w depozytach w właściwych tytułach perceptowane, za udzieleniem Bankowi z odbioru stosownego kwitu depozytowego z kwitariusza.

Nakoniec rozkaże Rząd Gubernialny wszelkie depozyta powstałe z niewłaściwego postępowania w realizowaniu assygnacyj Bankowych, przy Kassie głównej gubernialnej jak najspieszniej sprawdzić i uprzątnąć, a nadal ściśle przestrzegać będzie, aby bezpotrzebnie onych nie mnożono, a szczególnie iżby Kassy nie ważyły się w jakimkolwiek bądź wypadku wydawać innych swych pokwitowań na perceptę tak budżetową jak depozytową, tylko sznurowe z właściwych kwitariuszów, pod zagrożeniem suspensą za przeciwne przepisom postąpienie.

Do rozporządzenia niniejszego zastosować się winien Rząd Gubernialny, zaraz po otrzymaniu, w czém do niego należy; co zaś do Kass podwładnych, tym natychmiast zakommunikuje przepisy powyższe i wskaże im jak mają postępować w realizowaniu assygnacyj Bankowych, z ostrzeżeniem, że jednocześnie Kassa główna Królestwa odbiera polecenie, aby wszystkie assygnacye Bankowe nadsyłane jój za gotowiznę

w Buchhalterji konfrontowano; każda więc odtąd z pominięciem jakichkolwiek formalności, przepisami wskazanych, zrealizowana, z deklaracyi wykreśloną i Kassie gubernialnej na jej koszt zwróconą będzie. Również Rząd Gubernialny włoży obowiązek na swą Kasę główną, aby przy otrzymywaniu podobnych assygnacyj za gotowiznę z Kass powiatowych ściśle je sprawdzała, zwracając zaraz od siebie każdą z pokwitowaniem niculegalizowanym należycie, lub z inném jakim uchybieniem formalności, wymaganych tak dawniejszemi przepisami, jak i niniejszém rozporządzeniem.

O wydaniu stosownych poleceń Kassom, w czém się której tycze, Rząd Gubernialny złoży Kommissyi Rządowej raport w ciągu dni 25-ciu od daty dzisiejszej.

w Warszawie, dnia 10 (22) Listopada 1847 roku.

Nr. 107,556.

N° 55.

Wskazanie postępowania przy ustanawianiu i wypłacie należności za konie dostawione pod przejazd Najjaśniejszych i dostojnych Osób.

(d. 2 (14) Sierpnia 1854 roku.)

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Dla zapewnienia spiesznych ile być może wypłat należności za dostawę koni pod przejazdy NAJJAŚNIEJSZYCH PAŃSTWA

i dostojnych Osób wydaną została dodatkowa instrukcyja na d. 4 (16) Czerwca r. b. przez Radę Administracyjną zatwierdzona, którą Rząd Gubernialny przy rozporządzeniu Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z d. 21 Lipca (2 Sierpnia) r. b. Nr. 25,871/6,115 już otrzymał.

Wedle instrukcyi tej Gubernator Cywilny obowiązany jest wysyłać z ramienia swego urzędnika, który na stacyach pocztowych przejazdu ustanawiać będzie wysokość należytości, za dostawę pod przejazd koni pocztowych i obywatelskich, wydawać na te należytości z księgi sznurowej, przez Rząd Gubernialny przysposobić się mającej, świadectwa, podpisem swoim oraz podpisem urzędnika powiatowego lub pocztowego opatrzone, takowe świadectwa dostawcom koni doręczać, a za takimi dopiero świadectwami, Kassy powiatowe po otrzymaniu od Gubernatora Cywilnego do ich realizacyi upoważnienia, wraz z wykazem wydanych świadectw, służyć mającym do porównania czy składane przez dostawców koni świadectwa, zgodne są z tymże wykazem, płacić będą tymże dostawcom przypadające im należytości za ich pokwitowaniami, na tychże świadectwach udzielać się mającemi, a przez Naczelnika właściwego powiatu legalizowaniami, poczem świadectwa te odesłane być mają do Kassy gubernialnej, a z tej do Kassy głównej Królestwa za gotowiznę

Dla postawienia Kass powiatowych w możności czynienia zgodnie z powołaną instrukcyą wypłat należności za dostawę pod przejazdy koni pocztowych i obywatelskich, Kommissya Skarbu wzywa Rząd Gubernialny, ażeby poinformował też Kassy o przepisach rzeczoną instrukcyą objętych, a dotyczących zastrzeżeń i formalności, pod jakimi wypłata takowych należności następować winna, zalecając im zarazem, ażeby do takowych przepisów, zastrzeżeń i formalności ściśle przy wypłatach stosowały się, i ażeby dowody z dopełnianych przez siebie wypłat odsyłały za gotowiznę Kassie gubernialnej, którą upoważni Rząd Gubernialny do ich przyjmowania, a następnie do odsyłania takowych dowodów również za gotowiznę do Kas-

sy głównej Królestwa, która odbiera jednocześnie polecenie, ażeby je przyjmowała i postępowała z niemi podług tego jak w instrukcyi przepisano.

Nadto ponieważ stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, na początku powołanego, Rząd Gubernialny obowiązany jest przysposobić druki na księgi sznurowe, służyć mające do wydawania z nich świadectw, za którymi wypłata następować będzie, i ponieważ Kassy powiatowe powinny posiadać u siebie wzór takowych świadectw, aby z nim w razie potrzeby porównać mogły świadectwa, z którymi zgłaszać się będą po wypłatę dostawcy koni; przeto dla zaradzenia téj potrzebie Rząd Gubernialny prześle Kassom powiatowym i Kassie gubernialnej po jednym egzemplarzu takowych świadectw, z napisem na nich *wzór*, a prócz tego naśle Kommissyi Skarbu dwa także egzemplarze do stosownego użytku.

Kopię rozporządzenia, jakie na skutek niniejszego reskryptu wydaném będzie, Rząd Gubernialny złoży Kommissyi Skarbu w ciągu dni 20-tu.

w Warszawie, dnia 2 (14) Sierpnia 1853 roku.

Nr. 41,843/49,150.

N° 56.

**Objaśnienie, że przypadające dla Dyrekcji Ubezpieczeń składki ubezpieczenia ruchomości i na życie, jako dobro-
wolne, nie podlegają opłacie kar egzekucyjnych.**

(d. 24 Września (6 Października) 1864 r.).

do
Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Wiadomo Rządowi Gubernialnemu, że Rada Administracyjna w artykule I-ym postanowienia swojego z dnia 28 Grudnia (9 Stycznia) 1862/3 r. Nr. 18,974, wyrzekła:

„iż w miejsce dotychczasowych kar egzekucyjnych pobierane będą od wszelkich zalegających należności do Kass skarbowych wnoszonych po 1⁰/₀ procent na miesiąc, poczynając od daty uchybienia terminu, do czasu wniesienia zaległości do Kassy; kary te obliczane będą po 1/2 procentu na miesiąc od takich należności, od których procent za oddzielnymi umowami, obligami lub tym podobnemi aktami jest zapewniony.“

Wiadomo również, że JW. Hrabia Namiestnik Królestwa decyzją swoją objawioną przez wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia 17 (29) Grudnia 1863 roku Nr. 28,409, postanowić raczył, że do kar oznaczonych powołaniem wyżej postanowieniem Rady Administracyjnej, od wszelkich zalegających należności przez Kassy skarbowe pobieranych, ma być dodawaną w ciągu r. 1864 kara 1⁰/₀ procentu na mie-

siąc, tak że tam, gdzie na zasadzie pomienionego postanowienia pobierała się kara po 1⁰/₀ procentu na miesiąc, pobierać się będzie 2 procent, tam zaś gdzie pobierała się kara 1¹/₂ procentu pobierać się będzie 1¹/₂ procentu na miesiąc.

Wiadomo nareszcie, że z powodu przedstawionej przez Rząd Gubernialny Warszawski kwestyi: czy od należności ze składek od ubezpieczenia ruchomości pochodzących, od których na rzecz Dyrekcyi Ubezpieczeń liczoną i pobieraną jest kara, stosownie do zwyczaj rzezonego art. 1-go postanowienia Rady Administracyjnej, obliczać mają Kassy powiatowe jeszcze po 1¹/₂ procentu na miesiąc, jako karę na rzecz Skarbu, lub takową zupełnie pominać; Kommissya Skarbu pod dniem 31 Lipca (12 Sierpnia) 1863 roku Nr. 28,762, oświadczyła: że do nieopłaconych w terminie składek od ubezpieczenia ruchomości podobnie jak to dawniej miało miejsce, kary na rzecz Skarbu liczone być nie mają.

Obecnie Dyrekcyja Ubezpieczeń w dwóch odezwach swoich z d. 29 Maja (10 Czerwca) i 2 (14) Czerwca r. b. N. 5738/800 i 16,748/2,710 przywołując między innymi, że Kassy powiatowe zajmując się poborem składek nie tylko za ubezpieczenie zabudowań i ruchomości, ale nadto pobierają składki za ubezpieczenie bydła od pomoru, które podobnie jak zabezpieczenie zabudowań jest obowiązkowe, tudzież składki za ubezpieczenie kapitałów na życiu ludzkim opartych, które podobnie jak ubezpieczenie ruchomości jest dobrowolne, a za opóźnione w opłatach tych składek jednaki rygor w obydwu tych instytucjach jest rozciągnięty, przywołując oraz, iż jedna z Kass powiatowych prenotuje kary od składek do wszystkich 4-ch instytucyj odnoszących się, zażądała wydania ponownych zarządzeń wskazywać mających, do jakich składek kary według zasad zacytowanych na wstępie postanowień na rzecz Skarbu, a od jakich wedle ustaw instytucyj ubezpieczeń na rzecz tychże instytucyj obliczane, i pobierane być mają.

Wskutek tego Kommissya Skarbu w dalszym ciągu powołanego wyżej reskryptu swojego z dnia 31 Lipca (12 Sierpnia)

r. z., Nr. 28,762, wzywa Rząd Gubernialny o poinformowanie Kass powiatowych dodatkowo, że kary $\frac{1}{2}$ i 1 procent wzmiankowanemi postanowieniami Rady Administracyjnej z d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1862/3 r. i JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa z dnia 17 (29) Grudnia 1863 r. oznaczone, pobierane być winny na rzecz Skarbu tylko od składek za ubezpieczenie zabudowań i za ubezpieczenie bydła od pomoru, *jako obowiązkowych*, składki zaś za ubezpieczenie ruchomości i na życie ludzkie, jako dobrowolne, wolne są od tego rodzaju kar i za nieuiszczenie tych składek w terminie, jedynie rygor ustawami tych instytucyj zastrzeżony, rozciągniętym być powinien.

w Warszawie, d. 24 Września (4 Października) 1864 r.

Nr. 28,435.

N° 57.

Upoważnienie dla Kass do przyjmowania Listów Likwidacyjnych.

(d. 5 (17) Października 1865 roku.)

do

Wszystkich Kass powiatowych, gubernialnych i do Kassy głównej Królestwa.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Według punktu 7-go zatwierdzonych Najwyżej pod d. 4 (16) Sierpnia r. b. przepisów o wydawaniu listów likwidacyjnych, Kommissya Likwidacyjna przesyłać ma też listy do Kass skarbowych, dla dalszego z nimi według tychże przepisów postąpienia.

Ponieważ przesyłka ta już się rozpoczęła, przeto nim wydane będzie rozporządzenie co Kassy rzeczony z otrzymanymi listami likwidacyjnymi czynić mają, Kommissya Skarbu poleca tymczasem Kassie N., aby zaraz za otrzymaniem rzeczonych listów, perceptowała je w depozytach w oddziale „Różne papiery wartość nominalną mające“, w tytule „Depozyta prywatne“, w pozycyi nowo założyc się mającej: „Listy likwidacyjne dla właścicieli ziemskich za zniesione powinności włościańskie“, z wymienieniem, ile w samych listach likwidacyjnych, a ile w kuponach przy nich znajdujących się, otrzymała, i aby w tym samym sposobie każdy następowany wydatek zapisywała.

Ponieważ zaś dzienniki kassowe przychodów i wydatków nie mają na tego rodzaju papiery właściwych sobie rubryk, a koniecznym warunkiem jest, aby nietylko w kontrollach, ekstraktach i rachunkach rocznych, ale i w rzeczonych dopiero dziennikach wykazywane były oddzielnie same listy likwidacyjne, a oddzielnie należące do nich kupony, podobnie jak to ma miejsce co do listów zastawnych; przeto Kassa N., obowiązana będzie z pomiędzy wszystkich rubryk, jakie na gatunki monet i papiery wszelkiego rodzaju w swych dziennikach posiada, przeznaczyć na ten cel dwie wolne rubryki, a gdyby tych nie znalazła, iżby je w miejscu na uwagi przeznaczonem utworzyła.

Numera listów likwidacyjnych tudzież ilość sztuk i wartość nominalną każdego notować należy.

w Warszawie, d. 5 (17) Października 1865 r.

Nr. 53,417.

N° 58.

Rozporządzenie wskazujące jak postępować wypada z nadesłaniami do Kassy powiatowej listami likwidacyjnymi.

(d. 16 (28) Listopada 1865 r.)

do
Kassy Powiatu N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Kassy powiatowe otrzymują już od Kommissyi Likwidacyjnej listy likwidacyjne z kuponami, do których przyjmowania upoważnione zostały przez Kommissyę Skarbu pod datą 5 (17) Października r. b. Nr. 53,417. Uwiadamiane są zarazem o wydać się mającém przez Kommissyę Skarbu rozporządzeniu, assygnującém dopłatę końcową do tychże listów w gotowiznie, której cyfra w odezwach Kommissyi Likwidacyjnej jest wyrażaną.

Przeznaczenie, na jakie też listy i dopłata w gotowiznie wydane być powinny z Kass powiatowych, wskazane jest w przepisach o wydawaniu listów likwidacyjnych, zatwierdzonych Najwyżej pod dniem 4 (16) Sierpnia 1865 r. pomieszczonych w tomie 63-m Dziennika Praw Królestwa na stronicy 225-tój.

Zgodnie z tém ich przeznaczeniem, Kommissya Skarbu rozporządza co następuje:

- 1) Nadesłane do Kassy powiatowej listy likwidacyjne z kuponami i z dopłatą do nich w gotowiznie, użyte być win-
- Przepisy skarbu. 43

ny przedewszystkiem w sposobie w poniższych punktach określonym na pokrycie należności uprzywilejowanych, a o ile tych należności nie będzie, lub o ile od ich zaspokojenia pozostanie dopłaty w gotowiznie i listów likwidacyjnych z ich kuponami, takowe wydane być mają Agentom likwidacyjnym, któremi są przy hipotekach gubernialnych, mianowicie w miastach gubernialnych, Rady prawni przy Rządach Gubernialnych, a w Siedlcach, Kielcach, Łomży i Kaliszu Obróncy Prokuratorji, zaś przy hipotekach okręgowych, właściwi cywilni Naczelnicy Powiatów i Burmistrze, a co do dóbr nie mających urzędzonej hipoteki, Naczelnicy Powiatowi cywilni.

2) Dla zadosyć uczynienia temu, co się w poprzedzającym punkcie przepisało, Naczelnik cywilny tego powiatu w którym dobra są położone, w zastosowaniu się do artykułu 5-go wymienionych powyżej przepisów, obowiązany będzie przed terminem, do wypłaty wynagrodzenia przez Agenta Kommissyi Likwidacyjnej oznaczonym, zebrać wiadomości o zaległościach podatków skarbowych, gminnych lub innych opłat publicznych, składki ogniowej od nieruchomości i o tym podobnych należnościach uprzywilejowanych, wyszczególnionych w ustępach 1, 2 i 3 art. 41-go prawa hipotecznego z r. 1818; i wiadomości te dostarczyć Kassie, w której dokonywana jest wypłata listów likwidacyjnych z należną do nich dopłatą w gotowiznie. Przy czem nie należy zapomnieć o zawieszonym w poborze podatku ofiary tym właścicielom ziemskim, którym połowa lub więcej gruntów na własność włościan odeszła; gdzie więc taki przypadek ma miejsce, tam ilość zawieszoną tego podatku do powyższych należności dodaną być ma.

3) Wszystkie te wiadomości Kassa, wypłacać mająca wynagrodzenie likwidacyjne, ułoży w treściwy wykaz, który wraz z oryginałami rzeczonych wiadomości, po opatrzeniu swym podpisem, złoży Agentowi Kommissyi Likwidacyjnej, a

to na termin jaki do wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego przez tegoż Agentą oznaczonym będzie.

4) W terminie oznaczonym do wypłaty wynagrodzenia likwidacyjnego, Kassa, za zgłoszeniem się do niej Agentą Kommissyi Likwidacyjnej po odbiór tego wynagrodzenia, zażąda od niego wystawienia dwóch oddzielnych pokwitowań, jednego na same listy likwidacyjne z należąciami do nich kuponami, drugiego na dopłatę w gotowiznie, jaka w odezwie Kommissyi Likwidacyjnej przy przesyłce listów likwidacyjnych jest wskazana, po czém, Kassa zatrzyma na pokrycie należności, o których mówiło się wyżej w punkcie 2-gim niniejszego rozporządzenia, naprzód dopłatę w gotowiznie, potem kupon pierwszy wraz z procentem za półtora miesiąca, o którym w punkcie 11-m będzie mowa, i dalsze kupony z upłynionych półroczy, czyli płatne, a wrazie ich niewystarczania, i same w potrzebnej ilości listy likwidacyjne z pozostałemi przy nich kuponami; resztę wypłaci Agentowi Kommissyi Likwidacyjnej.

5) Jeżeli nie będzie nic do zatrzymania, w takim razie, jak samo z siebie wynika, wszystkie listy likwidacyjne i kupony do nich należące wraz z gotowizną, Agentowi likwidacyjnemu wydane być powinny.

6) Ponieważ zatrzymać się mogące, na pokrycie należności uprzywilejowanych, kupony i listy likwidacyjne nie dadzą się, rzadkie przypadki wyjąwszy, użyć tak okrągło, aby przewyżka ich nad szczegółowe należności miejsca nie miała; przeto dla uniknienia przewidywanej trudności, Kassa w każdym razie, czy zatrzymane kupony i listy pokryją okrągło lub nie też uprzywilejowane należności, postąpi sobie jak następuje:

a) wszystkie na uprzywilejowane należności zatrzymane kupony i listy likwidacyjne, zamieni Kassa na gotowiznę, czerpnąć się mającą z ogólnych swoich

dochodów, i razem z gotowizną na dopłatę końcową z tychże ogólnych dochodów czerpnąć się mającą, do przychodu depozytowego pod tytułem „depozyta skarbowe tymczasowe“ zapisze;

- b) mając tym sposobem zamienione kupony i listy likwidacyjne na gotowiznę i połączywszy ją z gotowizną na końcową dopłatę przeznaczoną, z téj ogólnej jej ilości, pokryje naprzód zaległości jakie w jej księgach od respective właścicieli dóbr należące istnieć okażą się, a jeżeli zaległości w księgach Kass innych powiatów figurować będą, odpowiednią im kwotę odeśle do Kassy gubernialnej i o tém właściwą Kassę powiatową zawiadomi, w celu, iżby ona takowe zaległości w swoich księgach do przychodu zapisała i kwity swe na tę zaperceptowaną kwotę za gotowiznę do Kassy gubernialnej odesłała, która je na zadeklarowany dochód przyjmie i kwoty niemi objęte pokryje z pomienionej wyżej gotowizny. To co przypadać będzie na rzecz należności przez Kassy powiatowe niepobieranych, jako to: na rzecz należności gmin i instytuców, odeśle Kassa do depozytu tych Kass powiatowych, w których też gminy i instytucy są położone;
- c) wydatki ztąd wynikłe w depozytach, mianowicie to, co użyte będzie przez Kassę na pokrycie zaległości w jej własnych księgach wykazywanych, usprawiedliwione być ma jej kwitami sznurowemi z dokonanej pod właściwemi tytułami percepty, to zaś co przesłane zostanie do innych Kass powiatowych, kwitami sznurowemi tychże Kass;
- d) zamienione w sposobie jak ad a, na gotowiznę kupony i listy likwidacyjne, odeśle Kassa w miejsce czerpniętej z ogólnych dochodów swoich gotowizny, swęj Kassie gubernialnej, która następnie odeśle je

również w miejsce gotowizny Kassie głównej Królestwa.

7) Na wszelkie zatrzymane i do depozytu wprowadzone należności, wyda Kassa Agentowi Kommissyi Likwidacyjnej stosowny kwit z kwitariusza depozytów wycięty, który następnie przez tegoż Agentą, przy rozpłacie listów likwidacyjnych, wręczony zostanie stronie interessowanej w miejsce przypadającego jej wynagrodzenia. W kwicie tym, wyrażonem być ma, dla wiadomości strony interessowanej, na jakie imiennie należności zatrzymanie w Kassie gotowizny, kuponów i listów likwidacyjnych nastąpiło.

8) Jeżeli zatrzymanie należności, w punkcie 4-m niniejszego rozporządzenia wymienione, miejsce mieć będzie, Agent likwidacyjny bez względu na to zatrzymanie obowiązany jest pokwitować Kassę w sposobie w punkcie 4-m wskazanym z odbioru całkowitego w listach likwidacyjnych i w gotowiznie wynagrodzenia, jakie dla respective właściciela dóbr przyznane zostało, a tylko w pokwitowaniu swoim wyrazi ile odbiera do rąk w listach likwidacyjnych z należąciami do nich kuponami i w gotowiznie, a ile według punktu 7-go w kwicie depozytowym Kassy, na zatrzymane przez nią kwoty.

9) Jeżeli na pokrycie należności wymienionych w punkcie 2-m, prócz gotowizny i kuponów płatnych, zatrzymać będzie potrzeba listy likwidacyjne, a te nie będą pokrywać należności okrągło, lecz je przewyższają, w takim przypadku, Kassa przewyżkę tę wypłaci Agentowi likwidacyjnemu w gotowiznie. Ponieważ zaś listy likwidacyjne są różnej wartości imiennój, najniższe na rsr. 100, przeto rzeczona dopiero przewyżka, tylko z tej najniższej wartości listu likwidacyjnego, miejsce mieć może.

10) Z dwóch pokwitowań przez Agentą Kommissyi Likwidacyjnej podług punktu 4-go wystawić się mających,

jedno na odbiór listów likwidacyjnych z należąciami do nich kuponami, zatrzyma Kassa u siebie na usprawiedliwienie w rachunkach nastąpnego wydatku tych papierów, drugie zaś na odbiór dopłaty końcowej w gotowiznie, prześle za gotowiznę Kassie gubernialnej, która obowiązana będzie takowe za zadeklarowany dochód przyjąć, a następnie przesłać je również za gotowiznę Kassie głównej Królestwa.

11) Ponieważ przy listach likwidacyjnych znajdują się obecnie kupony z półroczy już upłynionych, a między temi i kupon pierwszy płatny w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 r., przy realizowaniu którego, stosownie do artykułu 45-go ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, o Kommissyi Likwidacyjnej wydanego, ma być wypłacony procent 4⁰/₀ za czas od 3 (15) Kwietnia do 20 Maja (1 Czerwca) 1864 r., czyli za półtora miesiąca, przeto Kassa przy wydawaniu Agentowi likwidacyjnemu wynagrodzenia likwidacyjnego, kupon ten odetnie, takowy u siebie zatrzyma, a w miejsce onego wypłaci komu według przepisu wyżej w punkcie 4-m i 5-m będzie należało w gotowiznie:

- a) kwotę wyrażoną w tymże pierwszym kuponie, jako należny procent 4⁰/₀, za półrocze od 20 Maja (1 Czerwca) do 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 r;
- b) czwartą część téjże kwoty jako procent 4⁰/₀, za czas od dnia 3 (15) Kwietnia do 20 Maja (1 Czerwca) 1864 r., czyli za rzeczony wyżej półtora miesiąca.

Przy odsyłaniu tego kuponu za gotowiznę do Kassы gubernialnej wraz z innemi kuponami i listami likwidacyjnemi, o których w punkcie 6-m niniejszego rozporządzenia jest mowa, Kassa zadeklaruje go w ilości odpowiedniej siedmio-miesięcznemu i pół 4⁰/₀ procentowi.

12) Na odbiór gotowizny za ten kupon i za półtora miesięczny procent, Agent Kommissyi Likwidacyjnej nie będzie potrzebował udzielać Kassie oddzielnego pokwitowania,

gdyż w pokwitowaniach jego podług punktu 4-go przezeń wystawić się mających, objęte już będzie całe wynagrodzenie, jakie dla respective dóbr przypadało, a sam kupon powyższy, wyobrażać będzie, oprócz właściwego półrocznego procentu, i półtora-miesięczny procent.

13) Akt spełniony przez Agenta likwidacyjnego rozpląty listów likwidacyjnych i gotowizny co do dóbr nie mających urządzonej hipoteki, złożony być powinien przez tegoż Agenta w jednym egzemplarzu Kassie, który ona dołączy do jego pokwitowania.

w Warszawie, dnia 16 (28) Listopada 1865 roku.

Nr. 63,568.

N° 59.

Upoważnienie dla Kass do spełniania wydatków w zastępstwie Warszawskiej Kassy Cesarstwa.

(d. 1 (13) Stycznia 1866 r.)

do
Kassy N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Dla spełniania wydatków i poboru dochodów w Królestwie Polskiem na rzecz Skarbu Cesarstwa, utworzoną została z dniem 1 (13) Stycznia 1866 r. w Warszawie samoistna Kassa Cesarstwa z dodatkowemi jej oddziałami w Łomży, Aleksandrowie i Sandomierzu.

Ponieważ Kassy skarbowe w Królestwie będą miały obowiązek w zastępstwie téjże Kassy Cesarstwa spełniać niektóre miejscowe wydatki, oraz uskutecznić pobór dochodów odnoszących się do Skarbu Cesarstwa, przeto Kommissya Rząduwa Przychodów i Skarbu przepisuje niniejszém następujący porządek, jaki przy wykonywaniu tych czynności przez Kassy skarbowe w Królestwie zachowywany być będzie powinien, a mianowicie:

Co do dochodu.

1) Wszelki wpływ należności na rachunek Skarbu Cesarstwa pobrać się mogący, perceptowany być ma w depozytach od dyspozycyi innych Władz zależących, pod tytułem nowo założyc się mającym: „Fundusz Skarbu Cesarstwa.“

2) Wnoszący do Kassy takowe należności, czynić to powinien nie inaczej, jak za deklaracyą na prostym papierze spisana i wymieniającą, kto, ile, z jakiego tytułu i w jakiej monecie lub papierach wnosi.

3) Jeśli wysokość należności, wnoszącemu nie jest wiadomą, może on otrzymać od właściwego Zarządu awizacyę o ilości przypadającej od niego należności, która to awizacya przy wnoszeniu pieniędzy zastąpi deklaracyę.

4) Na przyjęte od wnoszącego należności, Kassa obowiązana będzie udzielić mu swój kwit sznurowy, z odbioru którego wnoszący pokwituje Kasę na rzeczonęj wyżęj deklaracyi lub awizacyi.

5) Pobrane przez Kasę powiatową tego rodzaju należności, mają być przy stosownęj deklaracyi, wymieniającęj szczegółowo od kogo i na jaki przedmiot wpływ nastąpił, odesłane do Kassy gubernialnęj, która je następnie wraz z takimiż wpływami, bezpośrednio przez siebie pobrać się mogą.

cémi, odeśle przy deklaracyi, sporządzonej w sposobie jak wyżej, do Kassy głównej Królestwa.

Co do wydatku.

6) Kassy powiatowe i gubernialne w Królestwie zaspakajac będą miejscowe wydatki odnoszące się do Skarbu Cesarstwa, za oddzielnými na każdy raz upoważnieniami Kassy Cesarstwa w Warszawie.

7) Takowe upoważnienia udzielać będzie Kassa Cesarstwa w Warszawie na assygnacyach przez Naczelników oddziału wojennego okręgu i innych Zarządów wydawanych.

8) W assygnacyach tych zamieszczoną będzie wiadomość, komu mianowicie i w jakiej kwocie wypłata winna być uskutecznią.

9) Assygnacye zaopatrzone w upoważnienia Kassy Cesarstwa w Warszawie, przesyłane będą do Kass skarbowych w Królestwie w zapieczętowanych kopertach. Talony zaś od tych assygnacyj odcięte, doręczone zostaną kredytorom Skarbu.

10) Po otrzymaniu assygnacyi, Kassa przekonywać się będzie powinna, czy jest na niej wzmiankowane w punkcie 7-m upoważnienie do wypłaty Kassy Cesarstwa w Warszawie, i zachować ją u siebie do czasu zgłoszenia się kredytora Skarbu.

11) Za zgłoszeniem się do Kassy kredytora Skarbu z talonem, Kassa upoważniona do wypłaty sprawdzi:

- a) czy przedstawiany jej przez kredytora talon i znajdujaca się u niej assygnacya stanowią jedną całość, a wrazie stawienia się osoby upoważnionej przez kredytora do odbioru pieniędzy, czy na talonie jest stosowny na też osobę przekaz;

- b) czy mający odbierać pieniądze, posiada poświadczenie miejscowej policji lub Władzy swęj zwierzchniej, co do tożsamości osoby.

Jeżeli talon wydany został na imię Naczelnika Komendy wojennej albo Zarządu, to pieczęć rząduwa tęg Komendy lub tegoż Zarządu, na talonie wyćisnięta, zastępuje poświadczenie tożsamości osoby.

12) Jeśli talon od assygnacyi zawiera wskazane w punkcie poprzedzającym warunki, Kassyer wzywa odbiorcę do pokwitowania na assygnacyi odbioru wskazanej nią do wypłaty summy, poczem wypłaca kredytorowi jego należność, a następnie uczyniony wydatek zapisuje do osobnej na ten cel założyc się mającej kontrolli wydatków, na rachunek Kassy Cesarstwa w Warszawie spełnianych.

13) Talony przedstawione do wypłaty niewłaściwym Kassom, lub nieopatrzone legalnemi poświadczeniami co do tożsamości osoby odbierającego, i nie mające jednolitości z assygnacją, zwracane być powinny okazicielowi, po poprzedniem napisaniu na nich powodu odmówionej wypłaty.

14) Wszystkie zrealizowane assygnacye wraz z talonami złożonemi przez odbiorców, odsyłać ma Kassa powiatowa w superacie swęj za gotowiznę Kassie gubernialnej, a ta, Kassie Głównej Królestwa przy stosownej ich specyfikacyi.

15) Co się dotycze wypłat należności przypadających pensyonaryuszom Cesarstwa, wydane zostanie w swoim czasie oddzielne zarządzenie.

w Warszawie, dnia 1 (13) Stycznia 1866 roku.

Nr. 949.

N° 60.

Rozporządzenie Kassowe, o użyciu procentów od listów likwidacyjnych, przed wydaniem tychże listów, na zaspokojenie zaległości uprzywilejowanych i zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypadających od właścicieli dóbr ziemskich.

(d. 10 (22) Stycznia 1866 r.)

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W wykonaniu zatwierdzonego Najwyżej postanowienia Komitetu Urządzającego z daty 11 (23) Grudnia 1865 r. o wypłacie procentów od listów likwidacyjnych przed wydaniem tychże listów właścicielom ziemskim, których dobra zastawione są w Towarzystwie Kredytowém Ziemskim, a to na zaspokojenie należności uprzywilejowanych skarbowych, składek ogniowych, oraz rat rzeczonemu Towarzystwu Kredytowemu przypadających, Kommissya Skarbu rozporządza co następuje:

1) Właściciele dóbr ziemskich zastawionych w Towarzystwie Kredytowem Ziemskim, którzy złożyli właściwej Kommissyi do spraw włościańskich projekta tabell likwidacyjnych przed lub po oznaczonym do tego terminie, jeżeli zechcą korzystać z dozwolenia uprzedniej wypłaty procentów od przypadających im mających listów likwidacyjnych, w celu zaspokojenia tą wypłatą wymienionych w powyższym wstępie należności, mogą zanosić do tejże Kommissyi spraw włościańskich prośby, żądając, aby przed wydaniem należnych im listów likwidacyjnych,

przypadające procenta od tychże listów użyte były na zaspokojenie ciężących ich dobra zaległości podatków skarbowych i należności objętych w punktach 1-m i 3-m artykułu 41-go ustawy hipotecznej z roku 1818, oraz na zaspokojenie należności przypadających Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

2) Do takowych prośb obowiązani są ciż właściciele dołączyć w dwóch exemplarzach ułożony przez siebie obrachunek przypadających im za czas upłyniony procentów od listów likwidacyjnych. Forma tego obrachunku w oddzielnej drodze wskazaną będzie.

3) Gdy obrachunek w poprzedzającym punkcie wymieniony, otrzyma zatwierdzenie, i jeden exemplarz onego zwrócony będzie właścicielom dóbr, którzy go złożyli, zażądają oni od miejscowej Kassy powiatowej świadectwa o ilości przypadających od nich zaległości uprzywilejowanych podatków skarbowych i należności, oznaczonych w punktach 1-m i 3-m artykułu 41-go prawa hipotecznego z r. 1818.

4) Kassa powiatowa obowiązana jest wydać natychmiast żądane świadectwo na papierze prostym niestemplowym, nie wymagając od żądającego ani podania o to na piśmie, ani oddzielnego na to upoważnienia Władzy przełożonej. Przyczem objaśnia się: iż uprzywilejowanemi podatkami skarbowemi i należnościami, o których mówią punkta 1 i 3 artykułu 41-go prawa hipotecznego z r. 1818 są:

a) podatki skarbowe bieżące i zaległe od lat dwóch, jako to:

Ofiara;

Kontyngens liwerunkowy dworski;

Podymne z szarwarkiem dworskie;

b) składki ogniowe od nieruchomości przypadające dla Dyrekcyi ubezpieczeń, także bieżące i zaległe od lat dwóch;

i te tylko wyżej pod *a* i *b* wymienione podatki skarbowe i składka ogniowa w rzeczonym świadectwie wykazywane być mogą; do których należy jeszcze dołączyć i w temże świadectwie wykazać tę ilość ofiary i podymnego z szarwarkiem dworskiego, która zawieszoną została w poborze z powodu przejścia na własność włościan połowy lub więcej gruntów i budowli dworskich, o ile zawieszenie to miało miejsce. Dwoma upłynionemi latami są obecnie lata 1864 i 1865, a bieżącym rokiem 1866. Zaległość każdego z tych lat poszczególnie wykazać należy.

5) Każdy właściciel dóbr ziemskich, który złożył obrachunek procentów, po otrzymaniu porządkiem powyżej wskazanym:

- a) zatwierdzonego exemplarza tegoż obrachunku,
- b) świadectwa Kassy powiatowej w punkcie poprzedzającym wymienionego,

złoży je Dyrekcyi głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwych Dyrekcyi szczegółowych tegoż Towarzystwa, jak to będzie dla siebie dogodniejszym uważał.

6) Dozwolona uprzednia wypłata procentów od listów likwidacyjnych, której niniejsze rozporządzenie dotyczy, odbędzie się:

- a) na zaspokojenie zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego wprost z Kassy głównej Królestwa według oddzielnych rozporządzeń;
- b) na zaspokojenie uprzywilejowanych podatków skarbowych i składek ogniowych, według tego co się niżej przepisze.

7) Ponieważ, jak się rzekło w punkcie poprzedzającym, zaległość Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego zaspokojoną będzie bezpośrednio z Kassy głównej Królestwa, przeto na tym

obrachunku procentów, który według punktu 5-go niniejszego rozporządzenia właściciel dóbr Dyrekcji głównej tegoż Towarzystwa złożyć będzie obowiązany, a który też Dyrekcyja, łącznie ze świadectwem Kassy powiatowej, o jakim w tymże samym punkcie jest mowa, Kommissyi Skarbu nadesłane, znajdować się będzie poświadczenie z otrzymanej od Kassy głównej Królestwa wypłaty rzeczonych zaległości.

8) Te Kassy powiatowe, które, według punktu 4-go niniejszego rozporządzenia, wydadzą świadectwa o zaległościach należności uprzywilejowanych, otrzymywać będą od Kommissyi Skarbu szczegółowe za pośrednictwem swych Naczelników powiatowych upoważnienia, na zasadzie których obowiązane będą też dopiero rzeczone zaległości do przychodu wprowadzać i kwity swe sznurowe z takowego przychodu odsyłać do Kassy gubernialnej w miejsce gotowizny, która je odsyłać ma następnie również w miejsce gotowizny do Kassy głównej Królestwa.

9) Z pomiędzy Kass powiatowych te, z których wydawanie listów likwidacyjnych następować będzie, tudzież Kassa gubernialna Augustowska, otrzymywać będą od Kommissyi Skarbu, łącznie z upoważnieniami w poprzedzającym punkcie wymienionemi, obrachunki procentów, oraz świadectwo o zaległościach uprzywilejowanych i drugie świadectwo o zaległościach Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, to ostatnie przez Dyrekcyję główną tegoż Towarzystwa wydawać się, obadwa zaś do obrachunków przez nią dołączać się mające.

Na obrachunkach znajdować się będzie prócz poświadczenia Dyrekcji głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, o jakim mówi wyżej punkt 7-ny niniejszego rozporządzenia, także i zaznaczenie Kommissyi Skarbu, iż procenta w obrachunkach objęte, użyte zostały na zaspokojenie należności uprzywilejowanych i należności Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

W tém miejscu objaśnia się, że wyrazy artykułu 10-go wymienionego na wstępie postanowienia Komitetu Urządzącego, iż:

„Kassa powiatowa otrzyma od Kommissyi Likwidacyjnej polecenie w przedmiocie zebrania wiadomości potrzebnych przy wydawaniu listów likwidacyjnych“

mają też samo znaczenie, co wyrazy przepisu artykułu 5-go Najwyżej zatwierdzonych w dniu 4 (16) Sierpnia 1865 r. przepisów, o wydawaniu listów likwidacyjnych, mianowicie wyrazy, iż:

„Kommissya Likwidacyjna zleci cywilnemu Naczelnikowi tego powiatu, w którym dobra są położone, zebrać wiadomość o zaległościach w podatkach skarbowych, gminnych lub w innych opłatach publicznych, składce ogniowej od nieruchomości i t. p. należnościach i t. d.“

to jest: iż tylko Naczelnicy Powiatowi otrzymywać będą rzeczony wyżej polecenia.

10) Przy wydawaniu listów likwidacyjnych, Kassa powiatowa obowiązana będzie, na zwrot zaliczenia procentów, zatrzymać naprzód kupony od listów dopiero rzeczonych, których termin upłaty upłynął, w ilości wyrównywającej kwocie procentów objętej w respective obrachunku, który jej według osnowy punktu poprzedzającego nadesłanym zostanie, a następnie, jeśli oprócz kwoty obrachunkiem objętej, okażą się jeszcze należności, na które pozostające od tej kwoty kupony za czas upłyniony do wypłaty przypadające, tudzież dopłata w gotowiznie, a w razie niewystarczenia tak pozostałych kuponów, jak i dopłaty w gotowiznie, sameż listy likwidacyjne z ich kuponami, stosownie do punktu 4-go rozporządzenia Kommissyi Skarbu z dnia 16 (28) Listopada 1865 r. Nr. 63,568 w związku

z punktem 2-m i 11-m tegoż rozporządzenia zatrzymanými być powinny, zatrzymać takowe będzie obowiązana.

11) Z tém wszystkiem, co według poprzedzającego punktu zatrzyma, postąpi Kassa powiatowa tak, jak to w punkcie 6-m rozporządzenia Kommissyi Skarbu z d. 16 (28) Listopada 1865 r. Nr. 63,568 wskazaném zostało, z następującą wszakże odmianą: iż gdy należność Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu przypadająca, bezpośrednio z Kassy głównej Królestwa zapłaconą zostanie, to z tego wszystkiego co Kassa powiatowa zatrzyma, i po zamianie na gotowiznę do depozytu swego przemie, odesła wprost do Kassy głównej Królestwa kwotę odpowiadającą pomienionej wyżej należności Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu z tejże Kassy wypłaconej, której odbiór jak się to powiedziało w punkcie 9-m niniejszego rozporządzenia przez Dyrekcyę główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na samym obrachunku poświadczonym zostanie.

Na przesłaną Kassie głównej Królestwa kwotę otrzyma Kassa powiatowa kwit Kassy Dyrekcyi głównej Towarzystwa Kredytowego, którym wydatek w depozytach usprawiedliwi.

w Warszawie, dnia 10 (22) Stycznia 1866 r.

Nr. 1,902.

N° 61.

Rozporządzenie o przesyłaniu przez Kassy powiatowe i gubernialne do Kassy głównej Królestwa wszelkich dowodów odnoszących się do wpływów dla Skarbu Cesarstwa.

(d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1866 r.)

do
Kassy Powiatu N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W powołaniu się na punkt 5-y reskryptu swego z d. 1 (13) Stycznia r. b. Nr. 949, przepisujący, że pobrane przez Kasę powiatową należności na rachunek Skarbu Cesarstwa, mają być przy stosownej deklaracji, wymieniającej szczegółowo od kogo i na jaki przedmiot wpływ nastąpił, odesłane do Kassy gubernialnej, która je następnie wraz z takimiż wpływami bezpośrednio przez siebie pobrać się mogącemi, odeśle przy deklaracji do Kassy głównej Królestwa, Kommissya Skarbu w zastosowaniu się do żądania Kassy Warszawskiej Ministerstwa Finansów, poleca Kassie powiatowej, aby obok deklaracji, o której mowa, nadsyłała każdo-miesięcznie w czasie właściwym wszelkie dowody odnoszące się do wpływów postępujących do Kassy na rachunek Skarbu Cesarstwa, tak, ażeby dowody te przesyłane być mogły przez Kassy gubernialne Kassie głównej Królestwa pomiędzy 1 a 8 (według nowego stylu) każdego miesiąca, dla odesłania przez nią tych dowodów Warszawskiej Kassie Ministerstwa Finansów.

Z tego wynika, że Kassa powiatu winna niezwłocznie odesłać dowody odnoszące się do tych deklaracyj, które już przesłać mogła Kassie gubernialnej, a to przy stosownej specyfikacyi, a zarazem wskazać w niej do jakiej mianowicie deklaracyi Kassy też dowody należą.

w Warszawie, d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1866 r.

Nr. 19,487.

N° 62.

Rozporządzenie, aby w razie wypłaty dla Władz wojskowych, lub pobrania od nich jakiej należności, czynność ta była poświadczaną przez Kassjera Skarbowego w księgach wydatkowych lub w listach obrachunkowych.

(d. 1 (13) Kwietnia 1866 roku).

do Kassy N.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Władze wojskowe, tak przy wnoszeniu do Kass skarbowych w Królestwie swych funduszów, jako też przy odbiorze z tychże Kass assygnowanych im przez Warszawską Kasse Ministerstwa Finansów należności, domagają się:

1) aby na dowód pobrania od nich przez Kassy skarbowe w Królestwie funduszów, udzielane im były, oprócz kwi-

tów sznurowych, stosowne przez Kassyerów poświadczenia w ich księgach wydatkowych, tudzież

2) aby ilość wypłaconej tymże Władzom wojskowym należności, także poświadczaną była przez Kassyerów w ich listach obrachunkowych.

W skutku tego, i po wzajemném porozumieniu się z Zarządem Intendentury okręgowej, który w zapobieżeniu mogącym ztąd wyniknąć niedogodnościom, oświadczył gotowość wydania ze swój strony zarządzenia, iżby rzeczzone poświadczenia wypisywane czyli przyspasabiane były przez też Władze wojskowe lub osoby, które składają albo odbierają pieniądze, tak aby na przysposobionych, mógł być położonym tylko podpis wypłacającego, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu poleca Kassie N, a w szczególności Kassyerowi, iżby po sprawdzeniu cyfry przyjętego funduszu lub wypłaconej należności, poświadczenia te swym podpisem stwierdzał.

w Warszawie, dnia 1 (13) Kwietnia 1866 r.

Nr. 20,619.

N° 63.

Dodatkowe rozporządzenie kassowe o użyciu procentów od listów likwidacyjnych, przed wydaniem tychże listów, na zaspokojenie zaległości uprzywilejowanych, i zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypadających od właścicieli ziemskich.

(d. 3 (15) Maja 1866 r.)

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Pod dniem 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 1,902, wydała Kommissya Skarbu rozporządzenie kassowe o użyciu procentów od listów likwidacyjnych, przed wydaniem tychże listów, na zaspokojenie zaległości uprzywilejowanych i zaległości Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, przypadających od właścicieli dóbr ziemskich.

Rozporządzenie to, opartém było na zatwierdzoném Najwyżéj postanowieniu Komitetu Urządzającego z dnia 11 (23) Grudnia 1865 r., wydaném o powyższém użyciu procentów. Ponieważ zaś w artykule 12-m takowego postanowienia przepisano iż:

„obracanie procentów, przypadających dziedzicom dóbr od kapitału likwidacyjnego na opłatę podatków skarbowych i opłat (oznaczonych w ustępie 1 i 3-m, artykułu 4-go Ustawy hypotecznej z r. 1818) tudzież rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, ma być ponawiane, co do każdych dóbr, po upływie każdego pół-

roczna, aż do ostatecznego wydania listów likwidacyjnych;“

przeto Komitet Urządzający, względem tego ponawiać się mającego używania procentów od rzeczonych dopiero listów, na zaspokojenie pomienionych wyżej należności, zatwierdził pod dniem 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. Nr. 130, następujące prawidła:

1) Każdy właściciel ziemski, który na zasadzie złożonego przezeń obrachunku otrzymał już zaliczenie procentów od listów likwidacyjnych za czas upłyniony, i który zechce otrzymywać je za upływające dalsze półrocza, obowiązany jest podawać o to przed dniem 20 Maja (1 Czerwca) i przed dniem 19 Listopada (1 Grudnia) do Dyrekcyi głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego bezpośrednio, lub za pośrednictwem Dyrekcyj szczegółowych swe prośby, do których załączać będzie świadectwo Kassy powiatowej, mające obejmować uprzywilejowane należności skarbowe, po daty 19 Czerwca (1 Lipca) i 20 Grudnia (1 Stycznia). Prośby te co do użycia procentów na zaspokojenie należności w pierwszym półroczu roku bieżącego 1866, mogą być zanoszone nawet po 20 Maja (1 Czerwca) tegoż bieżącego roku.

2) Dyrekcyja główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, po otrzymaniu tych prośb, układać będzie w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, tudzież podług formy przepisanej, obrachunek procentów za respective półrocza, oparty na obrachunku poprzednim i jeden jego egzemplarz wraz ze świadectwem kassowém odsyłać ma Kommissyi Skarbu do dalszego postąpienia.

3) Jeżeli przy układaniu obrachunku okaże się, iż z obrachunku poprzedniego pozostała jakowa ilość procentów, nie użyta na zaliczenie, tę Dyrekcyja główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego włączy do układającego się przez nią

obrachunku, a jeżeli z tegoż obrachunku, po zaspokojeniu należności skarbowych, i rat Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, pozostawać znowu będzie pewna ilość procentów, to, zgodnie z przepisem art. 9-go postanowienia Komitetu Urządzącego z dnia 11 (23) Grudnia 1865 roku, nie będzie się ona wypłacać właścicielowi ziemskiemu, lecz pozostanie do następnego obrachunku, lub aż do wydania listów likwidacyjnych.

4) Kommissya Skarbu po otrzymaniu od Dyrekcyi głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego obrachunku z należąciami do niego dowodami, postąpi z nim według rozporządzenia kassowego, które wydała już pod dniem 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 1,902, w rozwinięciu pomienionego wyżej postanowienia Komitetu Urządzącego z dnia 11 (23) Grudnia 1865 r. i które się już wykonywa.

W zastosowaniu się do tych prawideł, Kommissya Skarbu dodatkowo do tyle razy rzeczonego rozporządzenia swego z d. 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 1,902, upoważnia Kassy powiatowe do wydawania właścicielom ziemskim na ich żądanie dalszych co pół roku świadectw o przypadających od tychże właścicieli zaległościach uprzywilejowanych podatków skarbowych i należnościach oznaczonych w punktach 1 i 3-m, artykułu 41-go prawa hypotecznego z roku 1818, a to ściśle według przepisu zawartego w punkcie 4-m pomienionego rozporządzenia kassowego z dnia 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 1,902.

Ponieważ tu idzie o wydawanie dalszych świadectw przez Kassy powiatowe, po wydanych już przez nie poprzednio świadectwach, i ponieważ sądzić należy, iż Kassy te zostawiły u siebie kopije tych wydanych już świadectw, lub zanotowały ilość i rodzaj zaświadczonych niemi podatków i należności uprzywilejowanych, tudzież datę wydania tychże świadectw; przeto w dalszém każdym świadectwie winny być objęte tylko te podatki skarbowe i uprzywilejowane należności, które nie

zostały objęte w poprzedniém świadectwie, i które z respective półrocza, z jakiego dalsze świadectwo ma być wydane, do pobrania przypadają. Jeśliby która z Kass powiatowych, nie zostawiła u siebie kopii świadectwa poprzednio wydanego, lub nie zanotowała jaki rodzaj należności i pod jaką datą w niém zaświadczyła, czego wszakże nie przypuszcza się, albo jeśliby nie otrzymała jeszcze od Kommissyi Skarbu upoważnienia do perceptowania zaświadczonych przez siebie należności, których cyfra i rodzaj w témże upoważnieniu lub w dołączonym doń obrachunku wyrażone znajdują się, w takim razie, powinna niezwłocznie przez pośrednictwo swego Naczelnika Powiatu odnieść się do Kommissyi Skarbu dla otrzymania wiadomości potrzebnej. Na przyszłość zastrzega się: iż Kassy powiatowe powinny będą zostawiać u siebie kopije świadectw, o których się tu mówi, a każde świadectwo zaczynać od wyrazów: „Na zasadzie kassowego rozporządzenia Kommissyi Skarbu z dnia 10 (22) Stycznia 1866 roku Nr. 1,902 poświadcza“ i t. d.

Gdy niniejsze rozporządzenie jest tylko dodatkowém, do poprzedniego z dnia 10 (22) Stycznia r. b. Nr. 1,902, wydającym się rozporządzeniem, to więc dopiero wymienione poprzednie rozporządzenie, o ile obecnie zmienioném nie zostaje, zachowuje się w swój mocy i wykonywaném być ma.

W końcu objaśnia się, że gdy mogą być wypadki, iż właściciele ziemscy, którzy jeszcze żadnego nie żądali świadectwa, żądać go będą po raz pierwszy, ci zaś, co już je poprzednio otrzymali, zażądają następnego o zaległościach i należnościach uprzywilejowanych z pierwszego półrocza bieżącego roku 1866, lecz zażądają go już po dniu 20 Maja (1 Czerwca) r. b., to, co do pierwszych, świadectwa im wydawane obejmować mają w sobie zaległości i należności uprzywilejowane po włącznie półrocze, w którym wydawane będzie świadectwo; co do drugich, należy wydawać im świadectwa, pomimo zgłoszenia się o ich wydanie po dacie rzeczonój, jak to przepisano w punkcie

1-ym zatwierdzonych przez Komitet Urządzający wyżej przywiedzionych prawideł. O świadectwa z następnych półroczy, od włącznie drugiego półrocza roku bieżącego 1866, właściciele ziemscy zgłaszać się powinni przed 19 Listopada (1 Grudnia) i przed 20 Maja (1 Czerwca), jak to mieć chce przepis tegoż samego co wyżej punktu pierwszego zatwierdzonych prawideł. Objasnia się nadto, iż w świadectwach wyrażać należy nie tylko rodzaj i cyfrę zaległości i należności uprzywilejowanych, ale i z którego czasu one pochodzą.

w Warszawie, dnia 3 (15) Maja 1866 roku.

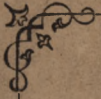
Nr. 28,441.

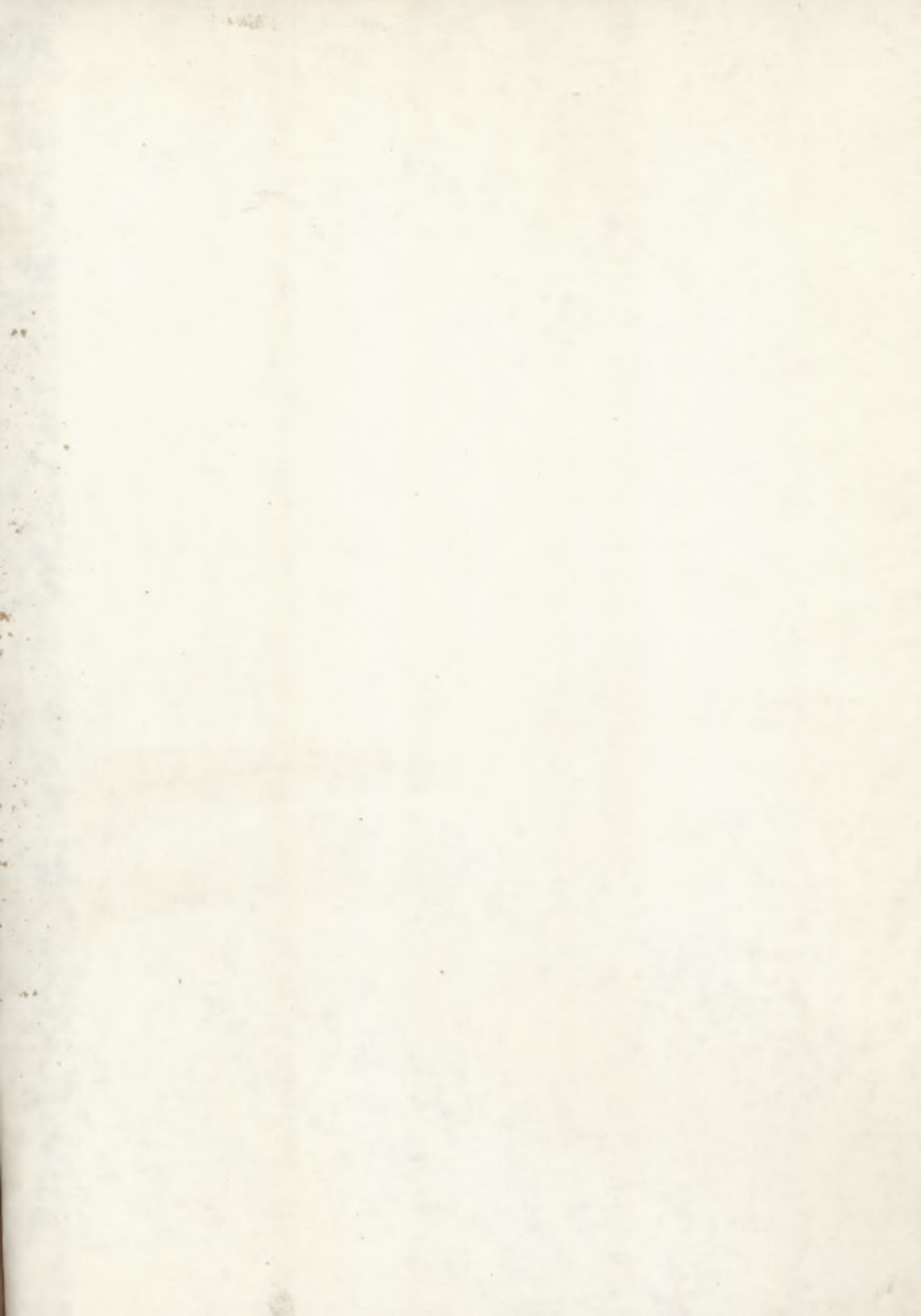
KONIEC CZĘŚCI I-jej.

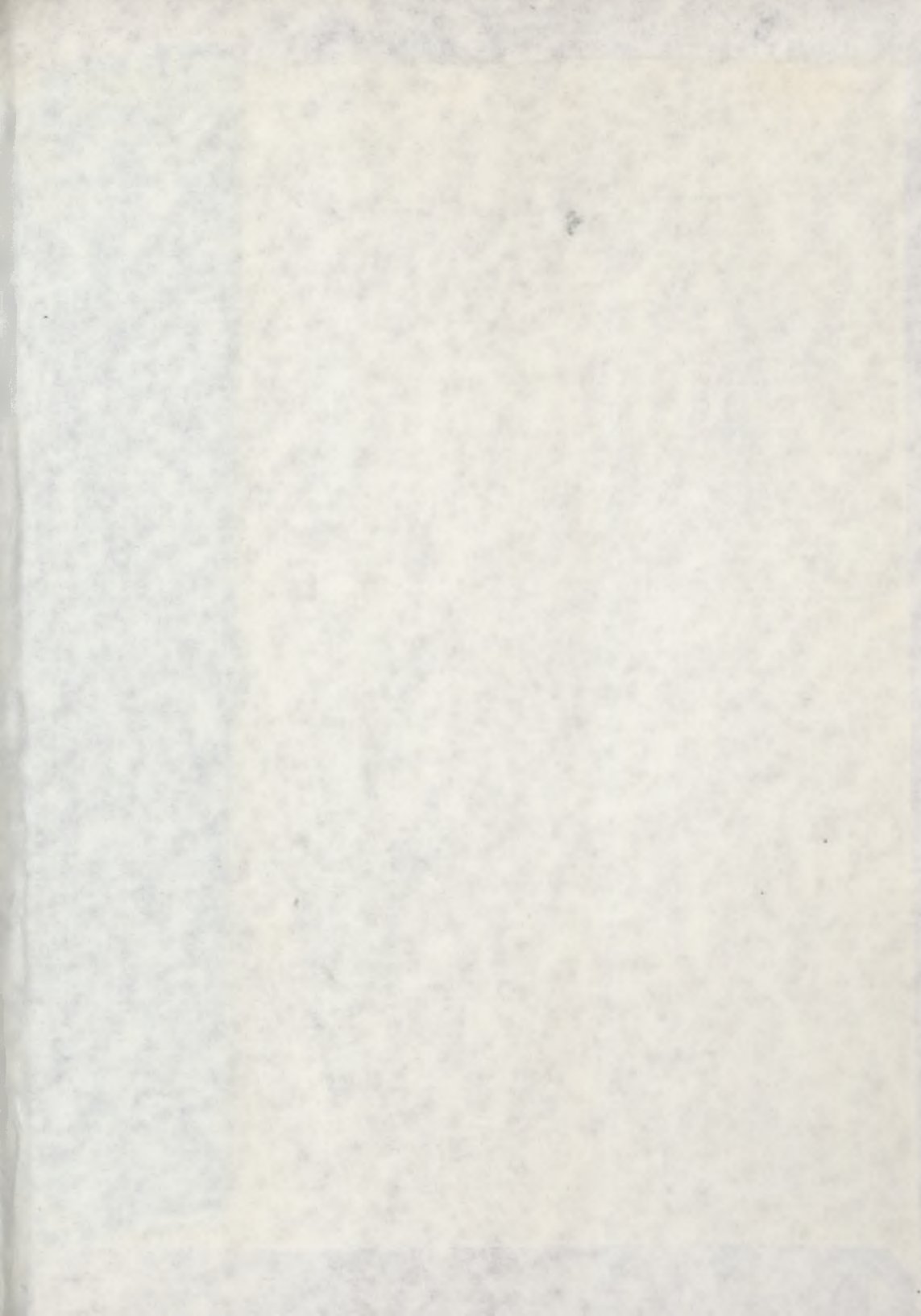

WYŻSZA SZKOŁA NAUCZYCIELSKA w KIELCACH
BIBLIOTEKA

63183

Biblioteka WSP Kielce

0327866